

HOTĂRÂRE Nr. 942/2017 din 20 decembrie 2017
privind aprobarea Planului național de gestionare a deșeurilor*)
EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 11 bis din 5 ianuarie 2018

*) [Hotărârea Guvernului nr. 942/2017](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 5 ianuarie 2018 și este reprodusă și în acest număr bis.

În temeiul [art. 108](#) din Constituția României, republicată, al [art. 37](#) alin. (3) și al [art. 42](#) alin. (2) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aprobă Planul național de gestionare a deșeurilor, prevăzut în [anexa](#) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Planul național de gestionare a deșeurilor conține și Programul național de prevenire a generării deșeurilor.

ART. 3

La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, [Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2004](#) privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și a Planului național de gestionare a deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 954 din 18 octombrie 2004, cu modificările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grația Leocadia Gavrilăscu

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sirma Caraman,
secretar de stat

Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana-Doina Pană

Ministrul economiei,
Gheorghe Șimon

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ilan Laufer

p. Ministrul sănătății,
Corina Silvia Pop,
secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

Ministrul transporturilor,
Felix Stroe

Ministrul cercetării și inovării,
Puiu-Lucian Georgescu

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru Pugna,
secretar de stat

Ministrul turismului,
Mircea-Titus Dobre

Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu

Ministrul energiei,
Toma-Florin Petcu

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 20 decembrie 2017.
Nr. 942.

Planul Național de Gestionare a Deșeurilor

Cuprins

I. CADRUL GENERAL

- I.1. Informații generale privind planificarea
- I.2. Problematika generală a gestionării deșeurilor
- I.3. Legislația europeană privind deșeurile
- I.4. Legislația națională privind deșeurile
- I.5. Politika națională privind deșeurile

II. SITUAȚIA EXISTENTĂ

- II.1. Surse de date utilizate și metodologia de analiză
- II.2. Date socio-economice
- II.3. Deșeuri municipale
- II.4. Deșeuri alimentare
- II.5. Deșeuri de ambalaje
- II.6. Deșeuri de echipamente electrice și electronice
- II.7. Deșeuri de baterii și acumulatori
- II.8. Vehicule scoase din uz
- II.9. Anvelope uzate
- II.10. Uleiuri uzate
- II.11. Deșeuri din construcții și desființări
- II.12. Nămoluri rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești
- II.13. Deșeuri cu conținut de PCB
- II.14. Deșeuri de azbest
- II.15. Deșeuri medicale
- II.16. Deșeuri industriale nepericuloase
- II.17. Deșeuri industriale periculoase
- II.18. Deșeuri din agricultură, silvicultură și pescuit
- II.19. Transferul deșeurilor

III. PLANIFICAREA GESTIONĂRII DEȘEURILOR

III.1. Ipoteze privind planificarea

III.2. Proiecții

III.3. Obiective și ținte

III.4. Analiza alternativelor de gestionare a deșeurilor municipale

III.5. Alternativa aleasă pentru gestionarea deșeurilor municipale

III.6. Măsuri de guvernare pentru gestionarea deșeurilor

III.7. Planul de acțiune

IV. INSTRUMENTE DE POLITICĂ A DEȘEURILOR

IV.1. Situația actuală privind instrumentele de politică a deșeurilor

IV.2. Măsuri privind îmbunătățirea eficacității instrumentelor existente de politică a deșeurilor

IV.3. Instrument nou de politică a deșeurilor

V. PROGRAMUL NAȚIONAL DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR

V.1. Informații generale

V.2. Situația actuală privind prevenirea generării deșeurilor

V.3. Priorități și direcții strategice

V.4. Măsuri de prevenire a generării deșeurilor

V.5. Plan de acțiune privind prevenirea generării deșeurilor

V.6. Verificarea aplicării măsurilor

VI. INDICATORI DE MONITORIZARE

VI.1. Prevederi generale privind monitorizarea PNGD

VI.2. Indicatori de monitorizare pentru măsurile de guvernare

VI.3. Indicatori de monitorizare ai planului de acțiune al PNGD

VI.4. Indicatori de monitorizare aferenți instrumentelor economice

VI.5. Indicatori de monitorizare ai PNPGD

REFERINȚE

Lista tabele

Tabel I-1: Principalele obiective din sectorul gestionării deșeurilor prevăzute în legislație

Tabel II-1: Evoluția populației României în perioada 2010 - 2014

Tabel II-2: Numărul mediu de persoane per gospodărie

Tabel II-3: Evoluția principalilor indicatori socio-economici în România, 2010 - 2014

Tabel II-4: Evoluția venitului total lunar pe gospodărie, 2010 - 2014

Tabel II-5: Evoluția venitului lunar pe persoană, 2011 - 2014

Tabel II-6: Distribuția veniturilor totale ale populației pe decile de venit

Tabel II-7: Generarea deșeurilor municipale, 2010 - 2014

Tabel II-8: Indicatori de generare deșeurii municipale în România și EU-27, 2010 - 2014

Tabel II-9: Colectarea separată a deșeurilor menajere și similare de către operatorii de salubritate

Tabel II-10: Gestionarea deșeurilor municipale, 2010 - 2014

Tabel II-11: Generarea deșeurilor biodegradabile municipale, 2010 - 2014

Tabel II-12: Modul de îndeplinire a principalelor obiective și ținte privind deșeurile municipale, 2010 - 2014

Tabel II-13: Cantități de deșeurii alimentare generate în România și UE 28, în funcție de sursa de generare

Tabel II-14: Cantitățile de ulei uzat alimentar gestionate la nivel național, 2010 - 2014

Tabel II-15: Cantități de ambalaje introduse pe piață în România, total și pe tip de material, 2010 - 2014

Tabel II-16: Indicatori de generare deșeurii de ambalaje România și EU-27

Tabel II-17: Reciclarea deșeurilor de ambalaje, 2010 - 2014

Tabel II-18: Valorificarea deșeurilor de ambalaje, 2010 - 2014

Tabel II-19: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile de ambalaje

Tabel II-20: EEE introduse pe piață, 2010 - 2014

Tabel II-21: Deșeurii de echipamente electrice și electronice colectate, 2010 - 2014

Tabel II-22: Rata de valorificare DEEE, 2010 - 2014

Tabel II-23: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind DEEE

Tabel II-24: Baterii și acumulatori introduși pe piață, 2010 - 2014

Tabel II-25: Deșeurii de baterii și acumulatori generate și colectate, 2010 - 2014

Tabel II-26: Cantități de deșeurii B&A colectate, tratate, reciclate, 2010 - 2014

Tabel II-27: Rata de colectare a B&A portabili, 2010 - 2014

Tabel II-28: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile B&A

Tabel II-29: Vehicule scoase din uz colectate și tratate, 2010 - 2014

Tabel II-30: Vehicule scoase din uz tratate, reutilizate, reciclate, valorificate, 2010 - 2014

Tabel II-31: Evoluția VSU tratate în instalații de shredder, 2010 - 2014

Tabel II-32: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind vehiculele scoase din uz

Tabel II-33: Cantități de anvelope introduse pe piață și anvelope uzate gestionate, 2011 - 2015

Tabel II-34: Cantitățile de uleiuri uzate colectate și gestionate, 2010 - 2013

Tabel II-35: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind uleiurile uzate

Tabel II-36: Generarea deșeurilor din construcții și desființări, 2010 - 2014

- Tabel II-37: Indicatori de generare DCD, 2015
- Tabel II-38: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind DCD
- Tabel II-39: Evoluția indicatorului de generare nămoluri rezultate de la stațiile de epurare orășenești, 2010 - 2014
- Tabel II-40: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind nămolurile
- Tabel II-41: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile cu PCB
- Tabel II-42: Generarea deșeurilor din activități medicale 2010 - 2012
- Tabel II-43: Generarea deșeurilor din activități medicale, 2013 - 2014
- Tabel II-44: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile medicale
- Tabel II-45: Generarea deșeurilor industriale, inclusiv industria extractivă, pe secțiuni CAEN, 2010 - 2014
- Tabel II-46: Gestionarea deșeurilor din industria prelucrătoare, 2014
- Tabel II-47: Valorificarea deșeurilor de la producția de energie electrică/termică, 2014
- Tabel II-48: Operatori economici autorizați pentru valorificarea deșeurilor industriale nepericuloase, 2016
- Tabel II-49: Depozite de zgură și cenușă, 2014
- Tabel II-50: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile industriale nepericuloase
- Tabel II-51: Cantități de deșuri industriale periculoase generate, inclusiv din industria extractivă, 2010 - 2014
- Tabel II-52: Cantități de deșuri industriale periculoase gestionate pe categorii de deșuri, 2014
- Tabel II-53: Modul de îndeplinire a principalelor obiective și ținte privind deșeurile industriale periculoase
- Tabel II-54: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2010
- Tabel II-55: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2012
- Tabel II-56: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2014
- Tabel II-57: Cantități de transferate*) pe teritoriul României, 2010 - 2014

*) Sintagma "Cantități de transferate" nu este corectă din punct de vedere gramatical, însă ea este reprodusă exact în forma în care a fost publicată la pagina 6 din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 bis din 5 ianuarie 2018.

- Tabel II-58: Cantități de deșuri nepericuloase transferate către România, 2010 - 2014
- Tabel III-1: Proiecția evoluției populației rezidente a României, 2015 - 2025
- Tabel III-2: Principalele evoluții macro-economice și bugetare la nivelul țărilor membre ale UE, 2015 - 2017

Tabel III-3: Proiecția principalilor indicatori economico-sociali în perioada 2015 - 2025

Tabel III-4: Proiecția veniturilor populației, 2015 - 2020

Tabel III-5: Evoluția veniturilor reale disponibile ale populației, 2015 - 2025

Tabel III-6: Evoluția indicatorilor de generare a deșeurilor menajere în perioada de planificare

Tabel III-7: Evoluția gradului de conectare a populației la serviciile de salubritate

Tabel III-8: Proiecția cantităților de deșeurilor municipale la nivel național, total și pe categorii, 2015 - 2025

Tabel III-9: Proiecția privind compoziția deșeurilor menajere și similare, 2015 - 2025

Tabel III-10: Proiecția privind compoziția deșeurilor din grădini și parcuri, 2015 - 2025

Tabel III-11: Proiecția privind compoziția deșeurilor din piețe, 2015 - 2025

Tabel III-12: Proiecția privind compoziția deșeurilor stradale, 2015 - 2025

Tabel III-13: Indicatori privind cantitatea de ambalaje introdusă pe piața națională, pe tip de material, 2015 - 2025

Tabel III-14: Proiecția cantităților de deșeurii de ambalaje, total și pe tip de material, 2014 - 2025

Tabel III-15: Analiza comparativă a principalelor tehnologii de tratare termică a deșeurilor municipale reziduale

Tabel III-16: Descrierea alternativelor

Tabel III-17: Instalații de gestionare a deșeurilor, alternativa "zero"

Tabel III-18: Reciclare deșeurii municipale, alternativa "zero"

Tabel III-19: Reciclare deșeurii de ambalaje, alternativa "zero"

Tabel III-20: Reducerea la depozitare a deșeurilor biodegradabile municipale, alternativa "zero"

Tabel III-21: Instalații de sortare existente pentru deșeurii colectate în amestec

Tabel III-22: Instalații noi de gestionare a deșeurilor, alternativa 1

Tabel III-23: Instalații noi de gestionare a deșeurilor, alternativa 2

Tabel III-24: Emisii anuale nete de gaze cu efect de seră, pe tipuri de procese

Tabel III-25: Emisii anuale nete de gaze cu efect de seră, pe tipuri de procese de stații de tratare

Tabel III-26: Descrierea alternativelor

Tabel III-27: Estimarea costurilor de investiție, milioane Euro

Tabel III-28: Estimarea costurilor de operare și întreținere, milioane Euro, 2025

Tabel III-29: Rezultatul analizei alternativelor

Tabel III-30: Depozite neconforme de deșeurii municipale care au sistat activitatea și urmează a fi închise

Tabel III-31: Investiții propuse la nivel de județ

Tabel III-32: Criterii minime pentru alegerea amplasamentelor

Tabel III-33: Necesarul de investiții publice pentru fiecare județ (milioane Euro), 2018 - 2025

Tabel III-34: Fluxurile financiare consolidate, 2018 - 2025

Tabel III-35: Estimarea costurilor totale, 2025

Tabel III-36: Sustenabilitate - acoperire costuri din tariful maxim suportabil

Tabel III-37: Măsurile prioritare de guvernare privind gestionarea deșeurilor municipale

Tabel III-38: Acțiuni aferente anumitor măsuri prioritare de guvernare privind gestionarea deșeurilor municipale

Tabel III-39: Obiective și măsuri suplimentare de guvernare pentru implementarea PNGD

Tabel V-1: Acordarea punctajelor pentru selectarea fluxurilor prioritare

Tabel V-2: Plan de acțiune privind prevenirea generării fluxurilor de deșeurii prioritare

Tabel V-3: Plan de acțiune privind prevenirea generării fluxurilor speciale de deșeurii

Tabel V-4: Evaluarea măsurilor propuse în prezentul program de prevenire prin prisma exemplurilor de măsuri incluse în [anexa 5](#) a Legii nr. 211/2011

Tabel VI-1: Indicatori de monitorizare pentru măsurile prioritare de guvernare pentru gestionarea deșeurilor municipale

Tabel VI-2: Indicatori de monitorizare pentru măsurile suplimentare de guvernare pentru implementarea PNGD

Tabel VI-3: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile municipale

Tabel VI-4: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile de ambalaje

Tabel VI-5: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice

Tabel VI-6: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile de baterii și acumulatori

Tabel VI-7: Indicatori de monitorizare pentru vehiculele scoase din uz

Tabel VI-8: Indicatori de monitorizare pentru anvelope uzate

Tabel VI-9: Indicatori de monitorizare pentru uleiuri uzate

Tabel VI-10: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile din construcții și desființări

Tabel VI-11: Indicatori de monitorizare pentru nămolurile rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești

Tabel VI-12: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile cu conținut de PCB

Tabel VI-13: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile cu conținut de azbest

Tabel VI-14: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile rezultate din activitățile unităților sanitare și din activități veterinare

Tabel VI-15: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile industriale

Tabel VI-16: Indicatori de monitorizare pentru deșeurile din agricultură, silvicultură și pescuit

Tabel VI-17: Indicatori de monitorizare pentru transferul deșeurilor

Tabel VI-18: Indicatori de monitorizare aferenți instrumentelor economice

Tabel VI-19: Indicatori de monitorizare pentru prevenirea generării fluxurilor de deșeurii prioritare

Tabel VI-20: Indicatori de monitorizare pentru prevenirea generării fluxurilor speciale de deșeuri

Lista figuri

- Figura II-1: Structura deșeurilor municipale, 2010 - 2014
- Figura II-2: Gradul de acoperire cu servicii de salubritate, 2010 - 2014
- Figura II-3: Deșeuri municipale generate și PIB în România, 2010 - 2014
- Figura II-4: Compoziția deșeurilor menajere și similare colectate de operatorii de salubritate, 2010 - 2014
- Figura II-5: Schema actuală a gestionării deșeurilor municipale
- Figura II-6: Operatori economici autorizați pentru tratare și valorificare deșeuri
- Figura II-7: Fabrici de ciment autorizate pentru coincinerarea deșeurilor
- Figura II-8: Proiecte SMID în România
- Figura II-9: Colectarea separată a deșeurilor reciclabile menajere și similare
- Figura II-10: Colectarea separată a deșeurilor biodegradabile
- Figura II-11: Stații de transfer
- Figura II-12: Instalații de sortare
- Figura II-13: Instalații de compostare
- Figura II-14: Instalații de tratare mecano-biologică
- Figura II-15: Tratarea deșeurilor municipale înaintea depozitării
- Figura II-16: Depozite de deșeuri municipale
- Figura II-17: Montajul instituțional pentru implementarea proiectelor SMID
- Figura II-18: Indicatori de generare deșeuri alimentare
- Figura II-19: Ambalaje introduse pe piață și PIB în România, 2010 - 2014
- Figura II-20: Structura pe tipuri de materiale a deșeurilor de ambalaje în România, 2010 - 2014 și EU-28, 2013
- Figura II-21: Schema actuală a gestionării deșeurilor de ambalaje
- Figura II-22: Număr colectori de deșeuri de ambalaje pe județ/M. București, 2014
- Figura II-23: Număr colectori de deșeuri de ambalaje pe de tip de deșeu*) de ambalaje colectat, 2014

*) Sintagma "pe de tip de deșeu" nu este corectă din punct de vedere gramatical, însă ea este reprodușă exact în forma în care a fost publicată la pagina 9 din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 bis din 5 ianuarie 2018.

- Figura II-24: Schema actuală a gestionării DEEE
- Figura II-25: Număr operatori economici autorizați pentru colectarea și tratarea DEEE pe județ/M. București
- Figura II-26: Schema actuală a gestionării B&A
- Figura II-27: Schema actuală a gestionării vehiculelor scoase din uz

Figura II-28: Distribuția operatorilor economici autorizați pentru colectarea VSU, 2016

Figura II-29: Distribuția numărului de VSU colectate pe județe și București, 2016

Figura II-30: Cantități de uleiuri introduse pe piață și uleiuri uzate generate, 2010 - 2013

Figura II-31: Schema actuală a gestionării uleiurilor uzate

Figura II-32: Operatori economici autorizați să desfășoare activități de tratare și valorificare a uleiului uzat

Figura II-33: Schema actuală a gestionării deșeurilor din construcții și desființări

Figura II-34: Distribuția operatorilor economici autorizați pentru tratarea deșeurilor din construcții și desființări

Figura II-35: Generarea și gestionarea deșeurilor din construcții și desființări, 2010 - 2014

Figura II-36: Nămoluri de epurare generate și rata conectare la sistem de canalizare, 2010 - 2014

Figura II-37: Schema actuală a gestionării nămolurilor de la stațiile de epurare orășenești

Figura II-38: Gestionarea nămolurilor de epurare, 2010 - 2014

Figura II-39: Valorificarea nămolurilor în agricultură, 2010 - 2014

Figura II-40: Număr echipamente cu PCB inventariate, 2010 - 2014

Figura II-41: Schema actuală a gestionării deșeurilor cu conținut de PCB

Figura II-42: Numărul echipamentelor cu PCB eliminate

Figura II-43: Evoluția generării deșeurilor cu azbest, 2010 - 2014

Figura II-44: Operatori economici autorizați pentru colectarea deșeurilor medicale periculoase, 2013 - 2014

Figura II-45: Distribuția instalațiilor de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase la nivel național

Figura II-46: Generarea și gestionarea deșeurilor industriale, 2010 - 2014

Figura II-47: Valorificare deșeurilor din principalele ramuri ale industriei prelucrătoare, pe operațiuni de valorificare, 2014

Figura II-48: Depozite de deșuri nepericuloase din industria prelucrătoare, 2016

Figura II-49: Schema actuală a gestionării deșeurilor industriale

Figura II-50: Ponderea categoriilor de deșuri industriale periculoase, 2014

Figura II-51: Cantități de deșuri industriale gestionate, 2010 - 2014

Figura II-52: Ponderea tipurilor de metode de valorificare a deșeurilor industriale periculoase, 2014

Figura II-53: Operatori economici autorizați pentru valorificarea materială a deșeurilor industriale periculoase

Figura II-54: Ponderea tipurilor de metode de eliminare a deșeurilor industriale periculoase, 2014

Figura II-55: Incineratoare pentru deșuri industriale periculoase, 2016

Figura II-56: Depozite pentru deșuri industriale periculoase, 2016

Figura II-57: Ponderea

Figura II-58: Ponderea principalelor țări de origine în importul/transferul deșeurilor nepericuloase, 2014

Figura III-1: Cantități de deșeuri municipale generate pe județ/Municipiul București, 2025

Figura III-2: Posibilitatea de atingere a țintei de reciclare raportat la compoziția deșeurilor municipale estimată pentru anul 2025

Figura III-3: Ponderea capacităților neutilizate de sortare a deșeurilor reciclabile colectate separat, pe județe, 2014

Figura III-4: Ponderea capacităților neutilizate de compostare a deșeurilor biodegradabile colectate separat, pe județe, 2014

Figura III-5: Capacități de tratare a deșeurilor reziduale, pe județe, 2020

Figura III-6: Analiza capacităților de sortare necesare, pe județe, 2025

Figura III-7: Instalații de sortare la sfârșitul perioadei de planificare

Figura III-8: Instalații de tratare a biodeșeurilor la sfârșitul perioadei de planificare

Figura III-9: Instalații de tratare a deșeurilor reziduale la sfârșitul perioadei de planificare

Figura III-10: Diagrama gestionării deșeurilor municipale în România la sfârșitul perioadei de planificare, 2025

Figura III-11: Îndeplinirea obiectivului privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale

Figura III-12: Îndeplinirea obiectivului privind reducerea cantității depozitate de deșeuri biodegradabile municipale

Figura III-13: Îndeplinirea obiectivului privind reciclarea deșeurilor de ambalaje

Figura V-1: Ponderea deșeurilor generate în anul 2014

Figura V-2: Evoluția generării deșeurilor, mii tone

Lista de abrevieri

ACB	Analiza Cost Beneficiu
ADI	Asociații de Dezvoltare Intercomunitară pentru gestionarea deșeurilor
ADR	Acord european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase
AFM	Administrația Fondului pentru Mediu
ANAR	Administrația Națională "Apele Române"
ANPC	Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
ANPM	Agencia Națională pentru Protecția Mediului
ANRSC	Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice
APL	Autorități Publice Locale
APM	Agencii județene pentru Protecția Mediului
AT	Asistență Tehnică
B&A	Baterii și acumulatori
BAT	Cele Mai Bune Tehnici Disponibile (Best Available Techniques)
C&T	Colectare și transport
CAEN	Clasificarea activităților din Economia Națională

CAPEX	Cheltuieli de capital/costuri de investiție
CE	Comisia Europeană
CEA	Condiționalitate ex-ante
CEE	Comunitatea Economică Europeană
CIROM	Patronatul din Industria Cimentului și Altor Produse Minerale pentru Construcții din România
CJ	Consilii Județene
CNP	Comisia Națională de Prognoză
Contracte	Contracte standard în domeniul construcțiilor și instalațiilor, utilizate drept modele de referință pe plan internațional
FIDIC	
DCD	Deșuri din construcții și desființări
DDM	Data durabilității minimale - este data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare (Regulament nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare)
DEEE	Deșuri de Echipamente Electrice și Electronice
EXPRA	Extended Producer Responsibility Alliance (Alianța Răspunderii Extinse a Producătorului)
EEE	Echipament electric și electronic
FADI	Federația Asociațiilor de Dezvoltare Intercomunitară din România
FAO	Organizația Națiunilor Unite pentru Agricultură și Alimente
FC	Fondul de Coeziune
FEADR	Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală
FEDR	Fondul European de Dezvoltare Regională
FEPAM	Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime
FIDIC	Federația Internațională a Inginerilor Consultanți (Fédération Internationale Des Ingénieurs-Conseils)
FSE	Fondul Social European
GES	Gaze cu efect de seră
GNM	Garda Națională de Mediu
HG	Hotărâre a Guvernului
INS	Institutul Național de Statistică
INSP	Institutul Național de Sănătate Publică
ISPA	Instrument pentru Politicile Structurale de Pre-Aderare
JASPERS	Asistență comună pentru sprijinirea proiectelor în regiunile europene (Joint Assistance to Support Projects in European Regions), parteneriat între Comisia Europeană, Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
LCA	Analiza ciclului de viață
MM	Ministerul Mediului
MADR	Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale
MDRAPFE	Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene
ME	Ministerul Economiei
MFP	Ministerul Finanțelor Publice
MS	Ministerul Sănătății
NTPA-002	NORMATIV privind condițiile de evacuare a apelor uzate în rețelele de canalizare ale localităților și direct în stațiile de epurare
NTPA-001	NORMATIV privind stabilirea limitelor de încărcare cu poluanți

	a apelor uzate industriale și urbane la evacuarea în receptorii naturali
O&M	Operare (exploatare/funcționare) și întreținere (mentenanță)
OG	Ordonanța Guvernului
OM	Ordinul Ministrului
OPEX	Cheltuieli de operare și întreținere
OTR	Organizații de Transfer de Responsabilitate
OUG	Ordonanță de urgență a Guvernului
PAYT	Instrument economic: pay as you throw - plătești pentru cât arunci
PCB	Bifenili Policlorurați
PCT	Terfenili Policlorurați
PHARE	Program de ajutor destinat țărilor din Europa Centrală și de Est
PIB	Produs Intern Brut
PJGD	Planul Județean de Gestionare a Deșeurilor
PNGD	Planul Național de Gestionare a Deșeurilor
PNPGD	Planul Național de Prevenire a Generării Deșeurilor
POIM	Program Operațional Infrastructură Mare
POS Mediu	Programul Operațional Sectorial de Mediu
ppm	Părți per milion
PRGD	Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor
RDF	Refuse-derived fuel (combustibil derivat din deșeuri)
REP	Răspunderea Extinsă a Producătorului
REACH	Acronim pentru Regulamentul privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice
SEAU	Stație de epurare ape uzate
SIM	Sistem Integrat de Mediu
SM	Stat Membru
SMID	Sistemul de Management Integrat al Deșeurilor
SNGD	Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor
SNGNE	Strategia Națională de gestionare a Nămolurilor de Epurare
SRF	Solid recovered fuel (combustibil solid valorificat)
TMB	Tratare mecano-biologică
TVA	Taxa pe valoarea adăugată
UAT	Unitate administrativ-teritorială
UCI	Unități de compostare individuală
UE	Uniunea Europeană
UNCJR	Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România
VSU	Vehicule scoase din uz

Definiții

Termen	Definiție
Ambalaj	- orice obiect, indiferent de materialul din care este confecționat ori de natura acestuia, destinat reținerii,

protejării, manipulării, distribuției și prezentării produselor, de la materii prime la produse procesate, de la producător până la utilizator sau consumator. Obiectul nereturnabil destinat aceluiași scopuri este, de asemenea, considerat ambalaj (Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Ambalaj flexibil - ambalaje din materiale ușoare, care, atunci când sunt umplute și sigilate, au o formă pliabilă

Ambalaj primar - ambalaj de vânzare, ambalaj conceput și realizat pentru a îndeplini funcția de unitate de vânzare, pentru utilizatorul final sau consumator, în punctul de achiziție (Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Ambalaj secundar - ambalaj grupat, supraambalaj, ambalaj conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui număr de unități de vânzare, indiferent dacă acesta este vândut ca atare către utilizator sau consumatorul final ori dacă el servește numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; el poate fi separat de produs fără a afecta caracteristicile produsului (Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Ambalaj terțiar - ambalaj pentru transport, ambalaj conceput pentru a ușura manipularea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate, în scopul prevenirii deteriorării în timpul manipulării ori transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene (Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Analiza Cost-Beneficiu - un instrument analitic, utilizat pentru a estima (din punct de vedere al beneficiilor și costurilor) impactul socio-economic datorat implementării anumitor acțiuni și/sau proiecte (Ministerul Economiei, Ministerul Finanțelor Publice, Ghid național pentru Analiza Cost-Beneficiu a proiectelor finanțate din Instrumentele Structurale - realizat cu sprijin JASPERS)

Anvelopă uzată - orice anvelopă, de tipul celor prevăzute în [anexa nr. 2](#) la hotărâre, pe care deținătorul, în urma utilizării, are intenția sau obligația de a o scoate din uz. (HG nr. 170/2004 privind gestionarea anvelopelor uzate [anexa nr. 1](#))

Baterie sau acumulator	- orice sursă de energie electrică generată prin transformarea directă a energiei chimice și constituită din una sau mai multe celule primare (nereîncărcabile) ori din una sau mai multe celule secundare (reîncărcabile) (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Baterie sau acumulator portabil	- orice baterie sau acumulator, baterie tip pastilă, ansamblu de baterii care este sigilat, poate fi transportat manual și nu este nici baterie industrială sau acumulator industrial, nici baterie ori acumulator auto (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Baterie tip pastilă	- orice baterie sau acumulator portabil, de dimensiune mică și cu formă rotundă, al cărui diametru este mai mare decât înălțimea și care este utilizat în scopuri specifice, cum ar fi: proteze auditive, ceasuri, echipamente portabile mici și ca rezervă de energie (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Baterie sau acumulator auto	- orice baterie sau acumulator destinat să alimenteze sistemele auto de pornire, iluminat ori de aprindere (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Baterie sau acumulator industrial	- orice baterie sau acumulator proiectat exclusiv pentru utilizare industrială ori profesională sau folosit în orice tip de vehicul electric aprindere (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Biodeșeuri	- deșeurile biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering ori din magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri similare provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Colectare	- strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)

Colectare separată	- colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Cele mai bune tehnici disponibile	- cele mai bune tehnici disponibile, definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Compuși desemnați	- compuși chimici sau clase de substanțe chimice supuse unui control special conform HG nr. 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Cost	- sumă de bani cheltuită pentru producerea sau cumpărarea unui bun, efectuarea unei lucrări, prestarea unui serviciu etc.
Costuri/cheltuieli cu munca vie	- cheltuielile cu munca vie includ toate cheltuielile referitoare la personal (salarii, contribuții, bonuri de masă, instruire/specializare/perfecționare, cheltuieli de deplasare, prime de asigurare etc.) (Manual de contabilitate analitică a costurilor - ASE). Cheltuielile cu munca vie se fundamentează în funcție de cheltuielile cu personalul, potrivit normelor de muncă, în raport cu legislația în vigoare și corelat cu principiul eficienței economice (Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 109/2007 privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților)
Costuri de operare	- totalitatea costurilor necesare funcționării unei entități pe o anumită perioadă de gestiune, de obicei un an
Costuri de întreținere	- costurile necesare menținerii în stare de funcționare a unui sistem tehnic (întreținere curentă, revizii și reparații planificate, reparații neplanificate)
Costuri nete	- costuri de operare și întreținere din care s-au scăzut veniturile din valorificarea deșeurilor
Costuri unitare	- costuri pe unitatea de bun realizat/serviciu prestat; în acest context înseamnă costuri pe tona de deșeu

Decilă(e)	- indicator care împarte o serie de date în 10 (Manual statistică - ASE)
Depozit de deșeuri	- un amplasament pentru eliminarea finală a deșeurilor prin depozitare pe sol sau în subteran, inclusiv: spații interne de depozitare a deșeurilor, adică depozite în care un producător de deșeuri execută propria eliminare a deșeurilor la locul de producere; o suprafață permanent amenajată (adică pentru o perioadă de peste un an) pentru stocarea temporară a deșeurilor, dar exclusiv: instalații unde deșeurile sunt descărcate pentru a permite pregătirea lor în vederea efectuării unui transport ulterior în scopul recuperării, tratării sau eliminării finale în altă parte; stocarea deșeurilor înainte de valorificare sau tratare pentru o perioadă mai mică de 3 ani, ca regulă generală, sau stocarea deșeurilor înainte de eliminare, pentru o perioadă mai mică de un an (HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Deșeu	- orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Deșeuri alimentare	- orice produse alimentare, și părțile necomestibile ale acestora, scoase din lanțul de aprovizionare cu alimente în vederea valorificării sau eliminării (inclusiv compostarea, digestia anaerobă, producția de bio-energie, co-generare, incinerare, eliminare în sistemul de canalizare, depozitate sau aruncate pe mare) (Conform [FUSIONS 2016])
Deșeuri biodegradabile	- deșeuri care suferă descompuneri anaerobe sau aerobe, cum ar fi deșeurile alimentare ori de grădină, hârtia și cartonul (HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Deșeuri inerte	- deșeuri care nu suferă nici o transformare semnificativă fizică, chimică sau biologică, nu se dizolvă, nu ard ori nu reacționează în nici un fel fizic sau chimic, nu sunt biodegradabile și nu afectează materialele cu care vin în contact într-un mod care să poată duce la poluarea mediului ori să dăuneze sănătății omului. Levigabilitatea totală și conținutul de poluanți al deșeurilor, precum și ecotoxicitatea levigatului trebuie să fie ne semnificative
și,	în special, să nu periclitizeze calitatea apei de suprafață și/sau subterane (HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare,

Deșeuri medicale	<p><u>anexa nr. 1)</u></p> <p>- deșeuri rezultate din activitățile de prevenire, diagnostic și tratament desfășurate în unitățile sanitare</p>
Deșeuri menajere	<p>- deșeuri provenite din gospodării/locuințe, inclusiv fracțiunile colectate separat, și care fac parte din categoriile 15.01 și 20 din <u>anexa nr. 2</u> la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare (Ordinul președintelui ANRSC nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubritate a localităților, <u>art. 4</u>) Conform Deciziei 2011/753/UE de stabilire a normelor și a metodelor de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la <u>articolul 11</u> alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, deșeurile menajere sunt deșeurile provenite din gospodării</p>
Deșeuri municipale	<p>- deșeuri menajere și alte deșeuri, care, prin natură sau compoziție, sunt similare cu deșeurile menajere (HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>) Conform Deciziei 2011/753/UE de stabilire a normelor și a metodelor de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la <u>articolul 11</u> alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, deșeurile municipale înseamnă deșeuri menajere și similare</p> <p>- deșeurile cuprinse în <u>capitolul 20</u> din Lista europeană a deșeurilor</p>
Deșeuri periculoase	<p>- orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase prevăzute în <u>anexa nr. 4</u> la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)</p>
Deșeu reciclabil	<p>- orice deșeu care poate constitui materie primă într-un proces de producție pentru obținerea produsului inițial sau pentru alte scopuri (OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, <u>art. 2</u>)</p>
Deșeuri reziduale	<p>- deșeuri în amestec de la gospodării și din deșeurile similare cu excepția fracțiilor colectate separat (cod 20 03 01)</p>
Deșeuri similare	<p>- deșeuri care din punctul de vedere al naturii și al compoziției sunt comparabile deșeurilor menajere, exclusiv</p>

deșeurile din industrie și deșeurile din agricultură și activități forestiere (Decizia 2011/753/UE de stabilire a normelor și a metodelor de calcul pentru verificarea respectării obiectivelor fixate la [articolul 11](#) alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului)

Deșeuri de ambalaje	- orice ambalaje sau materiale de ambalare care satisfac cerințele definiției de deșeu, exclusiv deșeurile de producție, din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1).
Deșeuri de ambalaje municipale	- deșeurile de ambalaje provenite din deșeurile municipale (deșeuri menajere, similare și deșeurile din serviciile publice), cu excepția deșeurilor de ambalaje provenite din activități comerciale și industriale
Deșeuri de azbest	- orice substanță sau obiect cu conținut de azbest care este considerat deșeu în conformitate cu prevederile Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1 (HG nr. 124/2003 privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Deșeu de baterie sau acumulator	- orice baterie sau acumulator care constituie deșeu potrivit prevederilor pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, art. 3)
Deșeuri de echipamente electrice și electronice	- echipamentele electrice și electronice care constituie deșeuri în sensul pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv componentele, subansamblele și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul în care acesta devine deșeu. (OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, anexa nr. 5)
Deșeuri din construcții și desființări	Înseamnă deșeurile corespunzătoare codurilor de deșeuri care sunt prevăzute la capitolul 17 din anexa la Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului, exclusiv deșeurile periculoase și

materialele geologice naturale în conformitate cu definiția categoriei 17 05 04 (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#), [pct. 9¹](#))

Deșeurile din construcții provenite de la populație - deșeuri solide generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a locuințelor proprietate individuală (Ordinul președintelui ANRSC nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubritate a localităților, [art. 4](#))

Deținător de ce deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică se află în posesia acestora (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Eliminare - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. [Anexa nr. 2](#) la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Echipamente electrice și electronice și - echipamente care sunt dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și echipamente pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți și câmpuri, proiectate pentru utilizarea la o tensiune nominală de maximum 1.000 de volți, pentru curent alternativ, și 1.500 de volți, pentru curent continuu (OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, [anexa nr. 5](#))

Echipament conținând PCB-uri - echipamentele și deșeurile sau alte materiale ce conțin compuși desemnați în concentrații de minimum 50 de părți per milion (ppm) la un volum de peste 5 dm³. Valorile minime de 50 ppm pentru concentrație și, respectiv, de 5 dm³ pentru volum ale compușilor desemnați sunt incluse împreună sub numele de cantități minimale. (HG nr. 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Echipamentul de tratare prin decontaminare - orice echipament fix destinat tratamentului termic la temperaturi scăzute (105°C - 177°C) a deșeurilor medicale periculoase unde are loc acțiunea generală de îndepărtare prin reducere a microorganismelor (patogene sau saprofite)

termică a deșeurilor rezultate din activitatea	conținute în deșeuri; acesta include dispozitive de procesare mecanică a deșeurilor (Ordinul ministrului sănătății nr. 1.226/2012 pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activități medicale și
a medicală	Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională de date privind deșeurile rezultate din activități medicale, anexa nr. 1, cap. II)
Fondul pentru mediu	- un instrument economico-financiar destinat susținerii și realizării proiectelor și programelor pentru protecția mediului și pentru atingerea obiectivelor Uniunii Europene
în	domeniul mediului și schimbărilor climatice, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare (OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, cu modificările și completările ulterioare)
Gestionarea deșeurilor	- colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. 1)
Instalație	- orice unitate tehnică staționară sau mobilă precum și orice altă activitate direct legată, sub aspect tehnic, cu activitățile unităților staționare/mobile aflate pe același amplasament, care poate produce emisii și efecte asupra mediului (OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, art. 2)
Instalație de incinerare a deșeurilor	- orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată tratării termice a deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate, prin incinerare prin oxidare, precum și prin orice alt procedeu de tratare termică, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în urma tratării să fie incinerate ulterior (Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, art. 3)
Instalație de coincinerare a deșeurilor	- orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil uzual sau suplimentar ori în care deșeurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum
și	prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza și gazeificarea sau procesul cu plasmă, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratării sunt incinerate ulterior (Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, art. 3)

Introducere pe piață	<p>- furnizarea sau punerea la dispoziția unui terț, contra cost sau gratuit, pe teritoriul României, inclusiv importul pe teritoriul vamal al României (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, <u>art. 3</u>)</p> <p>- furnizarea, de către o persoană juridică cu sediul în România pentru prima oară, a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața națională în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit (<u>Legea nr. 249/20015</u> privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare)</p> <p>- acțiunea de a face disponibil, cu titlu profesional, un produs pentru prima dată pe piața națională (<u>OUG nr. 5/2015</u> privind deșeurile de echipamente electrice și electronice)</p>
Operatori economici - referitor la ambalaje	<p>- furnizorii de materiale de ambalare, producătorii de ambalaje și produse ambalate, importatorii, comercianții, distribuitorii, autoritățile publice și organizațiile neguvernamentale (<u>Legea nr. 249/2015</u> privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)</p>
Pregătirea pentru reutilizare	<p>- operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele ori componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare (<u>Legea nr. 211/2011</u> privind regimul deșeurilor republicată, cu</p> <p>modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)</p>
Prevenire	<p>- măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:</p> <p>a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;</p> <p>b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și</p> <p>sănătății populației; sau</p> <p>c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor (<u>Legea nr. 211/2011</u> privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)</p>
Producător de deșeuri	<p>- orice persoană ale cărei activități generează deșeuri, producător de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare ori de alt tip, care</p> <p>duc</p> <p>la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri (<u>Legea nr. 211/2011</u> privind regimul deșeurilor republicată,</p>

cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1\)](#)

«Plătești pentru cât arunci»

- instrument economic care are drept scop creșterea ratei de reutilizare, reciclare și reducerea cantității de deșeuri la depozitare prin stimularea colectării separate a deșeurilor (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1\)](#)

Producător

- orice persoană fizică sau juridică care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv comunicarea la distanță astfel cum este definită în [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014](#) privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (...) (OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, [anexa nr. 5\)](#)

- orice persoană dintr-un stat membru care, cu titlu profesional și indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv tehnicile de comunicare la distanță, definite potrivit [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2014](#) privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 157/2015](#), introduce pentru prima dată pe piață în România baterii sau acumulatori, inclusiv cei încorporați în aparate ori vehicule (HG nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, [art. 2\)](#)

Pungi de transport din plastic

- pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse (Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, forma consolidată, [art. 3\)](#)

Pungi de transport din plastic subțire

- pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni (Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, forma consolidată, [art. 3\)](#)

Pungi de transport din plastic foarte subțire

- pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente (Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, forma consolidată, [art. 3\)](#)

PCB-uri uzate

- orice tip de PCB care este considerat deșeu în sensul

cu	<u>Legii nr. 211/2011</u> privind regimul deșeurilor republicată, modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u> (HG nr. 173/2000 actualizată pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)
RDF	- un combustibil produs din tratarea deșeurilor municipale (cod 19 12 10)
Rata de capturare	- ponderea cantității de deșeuri colectate separat, exclusiv impurități, din cantitatea totală generată
Răspunderea Extinsă a Producătorului	- în vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ ori nelegislativ prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică ce, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului. Măsurile precum și alte prevederi privind răspunderea extinsă a producătorului sunt prevăzute în <u>capitolul 8</u> al Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare
Reciclare	- orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială ori pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)
Reutilizare	- orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)
Regenerarea fi uleiurilor uzate	- orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, <u>anexa nr. 1</u>)
Reșapare	- procesul tehnologic de recondiționare prin care se reface

pe	potențialul de utilizare al anvelopei, constând în aplicarea unei benzi de rulare noi pe o anvelopă uzată reșapabilă sau
	o anvelopă uzată destinată reutilizării care îndeplinește toate condițiile tehnice pentru realizarea acestui proces (HG nr. 170/2004 privind gestionarea anvelopelor uzate, anexa nr. 1)
Risipa alimentară	- situația în urma căreia alimentele ies din circuitul consumului uman din pricina degradării și sunt distruse, conform legislației în vigoare (Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, art. 1)
Sistemul Integrat de Mediu (SIM)	- sistem informatic integrat care reprezintă punctul unic de interacțiune online a publicului cu APM/ANPM și facilitează: depunerea online a cererilor de acte de reglementare, transmiterea online a raportărilor din partea operatorilor economici, monitorizarea în timp real a indicatorilor de mediu, gestionarea siturilor naționale, inclusiv NATURA 2000
Shredder/ instalație de tocare și mărunțire	- orice instalație utilizată pentru tăierea în bucăți sau pentru fragmentarea deșeurilor
SRF a	- combustibil solid produs din deșeuri nepericuloase pentru fi valorificat energetic în instalații de incinerare și co-incinerare și care îndeplinește condițiile de conformitate din standarde UE EN15359 (cod 19 12 10)
Tarif a	- în acest context, "tariful de salubritate" - tariful plătit de către utilizatorii serviciului de salubritate - definiți conform Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare - către operatorul de servicii de salubritate autorizat de către administrația publică locală, în baza unui contract de prestări servicii încheiat între utilizatorul serviciului și operator, în cadrul contractului de delegare gestiunii serviciului de salubritate
Taxă	- în acest context "taxa de salubritate" - taxa locală cu destinație specială, ce are drept scop acoperirea cheltuielilor serviciului de salubritate și care se plătește de către utilizatorii sistemului de salubritate către administrația publică locală. Taxa se stabilește și se aprobă de către Consiliul Local, în baza următoarelor prevederi legale: art. 8 alin. (3) lit. i - k, art. 9 alin. 2 lit. d, art. 10 alin. 5, art. 42 alin. 1 lit. c, art. 43 alin. 4 din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități

publice, cu modificările și completările ulterioare; [art. 25](#) - 27 din Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, cu modificările și completările ulterioare; [art. 30](#) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare; [art. 454](#) lit. g) și [art. 484](#) alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Tratare (în sensul obiectivului de tratare înainte de depozitare) - procesele fizice, termice, chimice sau biologice, inclusiv sortarea, care schimbă caracteristicile deșeurilor pentru a reduce volumul sau natura periculoasă a acestora, pentru a facilita manevrarea lor sau pentru a crește gradul de recuperare (Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, [art. 2](#) (h))

Tratare mecano-biologică - tratarea deșeurilor municipale colectate în amestec utilizând operații de tratare mecanică de separare, sortare, mărunțire, omogenizare, uscare și operații de tratare biologică prin procedee aerobe și/sau anaerobe (Ordinul președintelui ANRSC nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubritate a localităților, [art. 4](#))

Uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetici ori uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sisteme de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Valorificare - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general. [Anexa nr. 3](#) la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă (Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Vehicul scos din uz - vehicul devenit deșeu, astfel cum e definit la [pct. 9](#) din [anexa nr. 1](#) la Legea nr. 211/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, [anexa nr. 1](#))

Legislația națională privind deșeurile

- [Legea nr. 211/2011](#) privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 249/2015](#) privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 51/2006](#) privind serviciile comunitare de utilități publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 101/2006](#) privind serviciul de salubritate a localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 212/2015](#) privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 421/2002](#) privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 10/1995](#) privind calitatea în construcții republicată, cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 278/2013](#) privind emisiile industriale
- [Legea nr. 6/1991](#) pentru aderarea României la Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora
- [Legea nr. 261/2004](#) pentru ratificarea Convenției privind poluanții organici persistenți, adoptată la Stockholm la 22 mai 2001
- [Legea nr. 220/2008](#) pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată,
cu modificările și completările ulterioare
- [Legea nr. 122/2015](#) pentru aprobarea unor măsuri în domeniul promovării producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie și privind modificarea și completarea unor acte normative
- [OUG nr. 196/2005](#) privind Fondul pentru mediu, cu modificările și completările ulterioare
- [OUG nr. 195/2005](#) privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare

<u>OUG nr. 5/2015</u>	privind deșeurile de echipamente electrice și electronice
<u>OUG nr. 195/2002</u>	privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare
<u>OG nr. 82/2000</u>	privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 870/2013</u>	privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor 2014 - 2020
<u>HG nr. 349/2005</u>	privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 856/2002</u>	privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 621/2005</u>	privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje (abrogată)
<u>HG nr. 322/2013</u>	privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice
<u>HG nr. 1132/2008</u>	privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 170/2004</u>	privind gestionarea anvelopelor uzate
<u>HG nr. 235/2007</u>	privind gestionarea uleiurilor uzate
<u>HG nr. 173/2000</u>	pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 124/2003</u>	privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, cu modificările și completările ulterioare
<u>HG nr. 539/2016</u>	pentru abrogarea <u>HG nr. 1408/2008</u> privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase și a <u>HG nr. 937/2010</u> privind clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase

- HG nr. 1061/2008** privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României
- HG nr. 1175/2007** pentru aprobarea Normelor de efectuare a activității de transport rutier de mărfuri periculoase în România
- HG nr. 788/2007** privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare
- HG nr. 2293/2004** privind gestionarea deșeurilor rezultate în urma procesului de obținere a materialelor lemnoase, cu modificările și completările ulterioare
- HG nr. 243/2013** privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă pentru prevenirea rănilor provocate de obiecte ascuțite în activitățile din sectorul spitalicesc și cel al asistenței medicale
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 794/2012** privind procedura de raportare a datelor referitoare la ambalaje și deșeuri de ambalaje
- Ordinul comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri nr. 932/481/2016** privind aprobarea Procedurii de autorizare pentru preluarea responsabilității gestionării deșeurilor de ambalaje
- Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2413/2016** privind modificarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu
- Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1281/2005** privind stabilirea modalităților de identificare a containerelor pentru diferite tipuri de materiale în scopul aplicării colectării selective
- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1798/2007** pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizației de mediu, cu modificările și completările ulterioare

- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 951/2007** privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planurilor regionale și județene de gestionare a deșeurilor
- Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 95/2005** privind stabilirea criteriilor de acceptare și procedurilor preliminare de acceptare a deșeurilor la depozitare și lista națională de deșeuri acceptate în fiecare clasă de depozit de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare
- Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1601/2013** pentru aprobarea listei cu aplicații care beneficiază de derogare de la restricția prevăzută la [art. 4](#) alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 322/2013 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare
- Ordinul comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri nr. 1494/846/2016** a pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1441/2011** de privind stabilirea metodologiei de constituire și gestionare a garanției financiare pentru producătorii echipamente electrice și electronice
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului economiei și comerțului nr. 1223/715/2005** privind procedura de înregistrare a producătorilor, modul de evidență și raportare a datelor privind echipamentele electrice și electronice și deșeurile de echipamente electrice și electronice
- Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi** de privind marcajul specific aplicat echipamentelor electrice și electronice introduse pe piață după data 31 decembrie 2006

apelor, al
ministrului
economiei și
comerțului și al
președintelui
Autorității
Naționale pentru
Protecția
Consumatorilor
nr. 556/435/191
din 5 iunie 2006

Ordinul comun al
ministrului
mediului și al
ministrului
economiei
nr. 669/1304/2009

privind aprobarea Procedurii de înregistrare a
producătorilor de baterii și acumulatori, cu
modificările și completările ulterioare

Ordinul ministrului și
mediului
nr. 1399/2009

pentru aprobarea Procedurii privind modul de evidență
raportare a datelor referitoare la baterii și
acumulatori și la deșeurile de baterii și acumulatori

Ordinul comun al
ministrului
mediului și
pădurilor și al
ministrului
economiei,
comerțului și
mediului de
afaceri
nr. 2743/3189/2011

privind aprobarea Procedurii și criteriilor de evaluare
și autorizare a organizațiilor colective și de evaluare
și aprobare a planului de operare pentru producătorii
care își îndeplinesc în mod individual obligațiile
privind gestionarea deșeurilor de baterii și
acumulatori, precum și componența și atribuțiile
comisiei de evaluare și autorizare, cu modificările și
completările ulterioare

Ordinul ministrului
mediului, apelor
și pădurilor
nr. 1986/2016

privind actualizarea anexei nr. 3 la Legea nr. 212/2015
privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a
vehiculelor scoase din uz

Ordinul ministrului
economiei și
comerțului
nr. 386/2004

pentru aprobarea Normelor privind procedura și
criteriile de autorizare a activității de gestionare a
anvelopelor uzate

Ordinul ministrului
dezvoltării
regionale și
locuinței
nr. 839/2009

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a
Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării
lucrărilor de construcții, cu modificările și
completările ulterioare

Ordinul comun al

pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția

- ministrului
mediului și
gospodăririi apelor
și al ministrului
agriculturii,
pădurilor și
dezvoltării rurale
nr. 344/708/2004** mediului și în special a solurilor, când se utilizează
nămolurile de epurare în agricultură
- Ordinul ministrului
mediului și
gospodăririi apelor
nr. 1018/2005** privind înființarea în cadrul Direcției deșeurilor și
substanțe chimice periculoase a Secretariatului pentru
compuși desemnați, cu modificările și completările
ulterioare
- Ordinul ministrului
mediului și
dezvoltării
durabile
nr. 1108/2007** privind aprobarea Nomenclatorului lucrărilor și
serviciilor care se prestează de către autoritățile
publice pentru protecția mediului în regim de tarifare
și cuantumul tarifelor aferente acestora, cu
modificările și completările ulterioare
- Ordinul ministrului
mediului și
gospodăririi apelor
nr. 108/2005** privind metodele de prelevare a probelor și de
determinare a cantităților de azbest în mediu
- Ordinul ministrului
sănătății
nr. 1226/2012** pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea
deșeurilor rezultate din activități medicale și a
Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională
de date privind deșeurile rezultate din activități
medicale
- Ordinul ministrului
sănătății
nr. 1279/2012** privind aprobarea Criteriilor de evaluare, a condițiilor
de funcționare și monitorizare a echipamentelor de
tratament prin decontaminare termică la temperaturi
scăzute a deșeurilor medicale periculoase
- Ordinul ministrului
sănătății
nr. 613/2009** privind aprobarea Metodologiei de evaluare a
autovehiculelor utilizate pentru transportul deșeurilor
periculoase rezultate din activitatea medicală
- Ordinul ministrului
sănătății
nr. 1.101/2016** privind aprobarea Normelor de supraveghere, prevenire
și limitare a infecțiilor asociate asistenței medicale
în unitățile sanitare
- Ordinul ministrului
sănătății
nr. 119/2014** pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică
privind mediul de viață al populației privind
înlocuirea anexei la Ordinul ministrului
transporturilor, construcțiilor și turismului
nr. 2134/2005
- Ordinul ministrului
transporturilor și** pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea,
agrearea și efectuarea inspecției tehnice periodice a

infrastructurii nr. 396/2009	vehiculelor destinate transportului anumitor mărfuri periculoase - RNTR 3
<u>Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 756/2004</u>	pentru aprobarea Normativului tehnic privind incinerarea deșeurilor
<u>Ordinul președintelui ANRSC nr. 109/2007</u>	privind aprobarea Normelor metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților
<u>Ordinul de președintelui ANRSC nr. 82/2015</u>	privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubritate a localităților
<u>Ordinul președintelui ANRSC nr. 111/2007</u>	privind aprobarea Caietului de sarcini-cadru al serviciului de salubritate a localităților
<u>Ordinul președintelui ANRSC nr. 112/2007</u>	privind aprobarea Contractului-cadru de prestare a serviciului de salubritate a localităților
<u>Regulament din 19 octombrie 2005</u>	de organizare și funcționare a Secretariatului pentru compuși desemnați

I. CADRUL GENERAL

- I.1. Informații generale privind planificarea
- I.2. Problematika generală a gestionării deșeurilor
- I.3. Legislația europeană privind deșeurile
- I.4. Legislația națională privind deșeurile
- I.5. Politica națională privind deșeurile

I.1. Informații generale privind planificarea

Scopul și obiectivele Planului Național de Gestionare a Deșeurilor

Scopul realizării Planului Național de Gestionare a Deșeurilor (PNGD) este de a dezvolta un cadru general propice gestionării deșeurilor la nivel național cu efecte negative minime asupra mediului.

Politica națională în domeniul gestionării deșeurilor trebuie să se subscrie politicii europene în materie de prevenire a generării deșeurilor și să urmărească reducerea consumului de resurse și aplicarea practică a ierarhiei deșeurilor. Prevederile PNGD completează prevederile Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor ca și modalitate

principală de abordare, anume îndreptarea României către o societate a reciclării și aplicarea ierarhiei deșeurilor, pentru toate tipurile de deșeurii care fac obiectul planificării.

Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor (SNGD), revizuită în anul 2013 și aprobată prin HG nr. 870/2013, stabilește politica și obiectivele strategice ale României în domeniul gestionării deșeurilor pentru perioada 2014 - 2020.

Principalele obiective ale PNGD sunt caracterizarea situației actuale în domeniu (cantități de deșeurii generate și gestionate, instalații existente), identificarea problemelor care cauzează un management ineficient al deșeurilor, stabilirea obiectivelor și țintelor pe baza prevederilor legale și a obiectelor strategice stabilite prin SNGD, precum și identificarea necesităților investiționale.

Pentru caracterizarea situației existente au fost utilizate datele privind cantitățile de deșeurii generate și gestionare aferente perioadei 2010 - 2014, precum și date și informații privind instalațiile de gestionare a deșeurilor aferente anului 2016.

Proiecția cantităților de deșeurii a fost realizată pentru perioada 2015 - 2025, iar planul de măsuri acoperă perioada 2018 - 2025.

PNGD cuprinde următoarele secțiuni:

- Cadrul general (secțiunea I) - este prezentat cadrul general al planificării, legislația națională și europeană și politica națională privind deșeurile;
- Situația existentă (secțiunea II) - cuprinde datele socio-economice și date privind generarea și gestionarea deșeurilor pentru fiecare dintre fluxurile de deșeurii care fac obiectul planificării;
- Planificarea gestionării deșeurilor (secțiunea III) - sunt prezentate ipotezele privind planificarea, proiecția socio-economică și proiecția deșeurilor, analiza alternativelor de gestionare a deșeurilor municipale, descrierea alternativei selectate, măsuri de guvernare privind gestionarea deșeurilor și planul de acțiune. Analiza alternativelor este prezentată doar pentru deșeurile municipale, fiind singurul flux de deșeurii pentru care în PNGD sunt stabilite tipul și capacitățile instalațiilor noi;
- Instrumente de politică a deșeurilor (secțiunea IV) - este prezentată situația actuală privind instrumentele de politică a deșeurilor, măsurile de îmbunătățire a eficacității acestora și sunt propuse noi instrumente;
- Programul național de prevenire a generării deșeurilor - PNPGD (secțiunea V) - sunt prezentate situația actuală privind prevenirea generării deșeurilor, prioritățile și direcțiile strategice, măsurile de prevenire a generării deșeurilor propuse și modalitățile de verificare a aplicării măsurilor;
- Indicatori de monitorizare (secțiunea VI) - este prezentat modul de monitorizare a măsurilor cuprinse în PNGD și PNPGD.

Atât Planul Național de Gestionare a Deșeurilor, cât și Programul Național de Prevenire a Generării Deșeurilor (PNPGD) sunt elaborate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, precum și cu ghidurile existente la nivel european ([**WMP Guide 2012**], [**WPP Guide 2012**]).

Conform prevederilor legale în vigoare, PNGD și PPNPGD se evaluează cel puțin o dată la 6 ani și se revizuiesc, după caz, de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în baza raportului de monitorizare întocmit de Agenția Națională pentru Protecția Mediului. PNGD și PPNPGD se monitorizează anual de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Acoperirea geografică

Procesul de planificare acoperă întreg teritoriul României.

Deșuri care fac obiectul PNGD

Deșeurile care fac obiectul planificării sunt cele reglementate de [Legea nr. 211/2011](#) privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, care a transpus [Directiva 2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

Nu fac obiectul planificării:

- Efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic potrivit prevederilor [Directivei 2009/31/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a [directivelor 2000/60/CE](#), [2001/80/CE](#), [2004/35/CE](#), [2006/12/CE](#), [2008/1/CE](#) și a [Regulamentului \(CE\) nr. 1.013/2006](#) ale Parlamentului European și ale Consiliului, cu modificările ulterioare, sau excluși din domeniul de aplicare al respectivei directive potrivit prevederilor [art. 2](#) alin. (2) din aceasta;

- Solurile (in situ), inclusiv solurile contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;

- Solurile necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este cert că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

- Deșeurile radioactive;

- Explozibili de clasă;

- Materiile fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (2) lit. b), paie și alte materii vegetale nepericuloase folosite pentru producerea de energie din biomasă prin procese ori metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

- Apele uzate;

- Subprodusele de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența [Regulamentului \(CE\) nr. 1.069/2009](#) de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a [Regulamentului \(CE\) nr. 1.774/2002](#) (Regulament privind subprodusele de origine animală), cu excepția produselor care urmează să fie incinerate,

depozitate sau utilizate într-o instalație de tratare sau de producere a biogazului ori a compostului;

- Carcasele de la animalele care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii și care sunt eliminate potrivit prevederilor [Regulamentului \(CE\) nr. 1.774/2002](#), cu modificările ulterioare;

- Deșeurile rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor, care intră sub incidența altor acte normative.

Prin urmare, categoriile de deșuri care fac obiectul PNGD sunt următoarele:

- Deșuri municipale;
- Fluxuri speciale de deșuri: deșuri de ambalaje, deșuri alimentare, deșuri de echipamente electrice și electronice, deșuri de baterii și acumulatori, vehicule scoase din uz, uleiuri uzate, deșuri din construcții și desființări, nămoluri rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești, deșuri cu conținut de PBC, deșuri de azbest;
- Deșuri rezultate din activitățile unităților sanitare și din activități veterinare;
- Deșuri industriale;
- Deșuri din agricultură, silvicultură și pescuit.

Metodologia de elaborare a PNGD

În procesul de elaborare a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor au fost elaborate următoarele rapoarte:

- Raport analiză legislativă
- Raport analiză instituțională
- Raport de analiză a datelor existente și Raport de analiză a infrastructurii
- Raport privind obiectivele viitoare și modalitățile de realizare
- Raport de realizare alternative
- Plan cu infrastructura și model financiar
- Plan de acțiune.

La începutul procesului de elaborare a PNGD au fost constituite două Grupuri de lucru, unul restrâns și unul extins.

Din Grupul de lucru restrâns au făcut parte reprezentanți ai următoarelor instituții:

- Ministerul Mediului;
- Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Fondurilor Europene/Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice;
- JASPERS;
- Cancelaria Primului Ministru;
- S.C. FICHTNER ENVIRONMENT S.R.L./REC Romania S.R.L., consultantul care a elaborat PNGD.

Din Grupul de lucru extins au făcut parte reprezentanți ai următoarelor instituții:

- Ministerul Mediului;
- Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Fondurilor Europene/Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice;
- Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- Garda Națională de Mediu;
- Administrația Fondului pentru Mediu;
- Ministerul Economiei;
- Ministerul Sănătății;
- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România;
- Asociația Română pentru Managementul Deșeurilor;
- Institutul Național de Statistică/Comisia Națională de Prognoză;
- Federația Asociațiilor de Dezvoltare Intercomunitară;
- JASPERS, Joint Assistance to Support Projects in European Regions;
- Organizații neguvernamentale și organizații private din domeniul deșeurilor: Institutul pentru Politici Publice, Organizația Patronală și Profesională REMAT, Asociația Română pentru Ambalaje și Mediu, ECO-ROMÂNIA și Patronatul din Industria Cimentului și altor Produse Minerale pentru Construcții din România;
- S.C. FICHTNER ENVIRONMENT S.R.L./REC Romania S.R.L., consultantul care a elaborat PNGD.

Fiecare raport elaborat a fost prezentat Grupurilor de lucru, observațiile și comentariile fiind analizate și integrate în varianta finală a documentelor.

La realizarea raportului privind situația existentă în domeniul gestionării deșeurilor au fost consultate toate autoritățile locale și asociațiile de dezvoltare intercomunitară la nivel național. Rapoartele în variantă finală au fost diseminate către toți participanții Grupului de lucru.

Evaluarea Strategică de Mediu

Planul Național de Gestionare a Deșeurilor a fost supus procedurii de evaluare strategică de mediu în conformitate cu prevederile [HG nr. 1076/2004](#) privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe care transpune Directiva 2001/42/CE (Directiva SEA).

Procedura SEA a fost demarată odată cu transmiterea **primei versiuni a PNGD**. Această versiunea a fost publicată pe pagina web a Ministerului Mediului în data de **24.04.2017**.

În perioada aprilie - august 2017 publicul interesat a transmis comentariile privind prima versiune a PNGD.

În această perioadă titularul planului, Ministerul Mediului, a luat decizia modificării primei versiuni a PNGD cu trei aspecte principale:

• Obiectivul de pregătire pentru reutilizare și reciclare a deșeurilor municipale - cu două ținte:

- în anul 2020 - 50% calculat cu Metoda 2 din anexa I din Decizia 2011/753/UE, asigurându-se respectarea prevederilor legale actuale;

- în anul 2025 - 50% calculat cu Metoda 4 din anexa I din Decizia 2011/753/UE, corelat cu prevederile propunerii de modificare a Directivei cadru din Pachetul Economiei Circulare, publicat în decembrie 2015;

• Atingerea obiectivului de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 35% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995 în anul 2020, în conformitate cu derogarea obținută de la Comisia Europeană;

• Toate instalațiile noi de tratare a deșeurilor reziduale (instalații de tratare mecano-biologică cu bioscurare și incinerator) vor fi instalații județene și nu regionale.

Având în vedere comentariile primite de la public și membrii Grupului de lucru SEA, precum și decizia titularului planului de a schimba PNGD în ceea ce privește aspectele prezentate mai sus, a fost elaborată versiunea 2 a PNGD, transmisă în data de **04.09.2017**. Versiunea 2 a PNGD a fost însoțită de prima versiune a Raportului de mediu întocmit în cadru.

În data de **08.10.2017** a fost transmisă versiunea 2 a Raportului de Mediu și versiunea 3 a PNGD. Această versiune cuprinde, pe lângă comentariile Grupului de lucru SEA, inclusiv ale titularului planului, două secțiuni noi Măsurile de guvernanță pentru gestionarea deșeurilor și Indicatori de monitorizare.

În data de **20.10.2017** a fost transmisă versiunea 3 a Raportului de Mediu și versiunea 4 a PNGD, care cuprinde un nou set de comentarii ale Grupului de lucru SEA.

În data de **8 decembrie 2017** a fost organizată Dezbaterea publică ocazie cu care au fost analizate și discutate cele două documente. Toate aspectele ridicate au fost clarificate în timpul consultării publicului iar unde a fost cazul acestea au fost integrate în forma finală a PNGD.

În urma consultărilor Ministerul Mediului a eliberat Avizul de mediu nr. 46/14.12.2017.

I.2. Problematika generală a gestionării deșeurilor

Cadrul politicii și legislației europene privind deșeurile se trasează în contextul unor politici și programe comunitare mai ample, inclusiv Programul de acțiune pentru mediu 7, Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere energetic și Inițiativa privind materiile prime.

Al 7-lea Program de Acțiune pentru Mediu stabilește obiectivele prioritare în ceea ce privește politica UE în sectorul gestionării deșeurilor, respectiv:

- Reducerea cantităților de deșeuri generate
- Maximizarea reutilizării și reciclării
- Limitarea incinerării la materialele care nu sunt reciclabile
- Limitarea progresivă a depozitării la deșeuri care nu pot fi reciclate sau valorificate

- Asigurarea implementării depline a obiectivelor politicii privind deșeurile, în toate statele membre.

Politica europeană și națională se bazează pe "ierarhia deșeurilor", care stabilește prioritățile în ceea ce privește gestionarea deșeurilor la nivel operațional: se încurajează în primul rând prevenirea sau reducerea cantităților de deșeurii generate și reducerea gradului de pericolozitate al acestora, reutilizarea și abia apoi valorificarea deșeurilor prin reciclare, și alte operațiuni de valorificare, cum ar fi valorificarea energetică. Pe ultimul loc în ierarhie este eliminarea deșeurilor, care include depozitarea deșeurilor și incinerarea. De asemenea, tranziția către o economie circulară reprezintă o prioritate la nivelul statelor membre. În cadrul economiei circulare valoarea produselor, a materialelor și a resurselor este menținută în economie cât mai mult timp posibil iar generarea deșeurilor este redusă la minim. Transformarea deșeurilor în resurse este unul din elementele principale care stau la baza economiei circulare.

În stabilirea direcțiilor strategice al PNGD se au în vedere prioritățile politicilor existente, unele dintre ele transpuse în legislația națională în vigoare.

I.3. Legislația europeană privind deșeurile

Principalele acte de reglementare la nivelul Uniunii Europene, în sectorul gestionării deșeurilor sunt:

- Legislația cadru a deșeurilor:
 - [Directiva 2008/98/CE](#) privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (Directiva-cadru privind deșeurile)
 - [Regulamentul \(CE\) nr. 1013/2006](#) privind transferurile de deșeurii - aplicat ca atare în toate statele membre EU
 - [Decizia 2000/532/CE](#) de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeurii în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/04/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeurii periculoase în temeiul [articolului 1](#) alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase și Decizia 2014/955/UE de modificare a [Deciziei 2000/532/CE](#) de stabilire a unei liste de deșeurii în temeiul [Directivei 2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului - aplicate ca atare în toate statele membre EU
- Legislația europeană privind operațiile de tratare a deșeurilor:
 - [Directiva 1999/31/CEE](#) privind depozitarea de deșeurilor
 - [Directiva 2010/75/UE](#) privind emisiile industriale
- Legislația europeană privind fluxurile de deșeurii:
 - Directiva 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatorii și de abrogare a Directivei 91/157/CEE
 - [Directiva 2011/65/CE](#) privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice
 - Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

- Directiva 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz
- [Directiva 94/62/CE](#) privind ambalajele și deșeurile de ambalaje
- Directiva 96/59/CE privind eliminarea bifenililor și trifenililor policlorurați privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați (PCB/TPC)
- Directiva 86/278/CEE privind protecția mediului și, în special, a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură
- Directiva 87/217/CEE privind prevenirea și reducerea poluării mediului cauzate de azbest.

Pachetul economiei circulare

Comisia Europeană a adoptat în decembrie 2015, un pachet de măsuri ce au ca scop stimularea tranziției Europei către o economie circulară. Acest pachet de măsuri include propuneri de revizuire a legislației privind deșeurile, precum și un plan de acțiune aferent. Propunerile privind deșeurile stabilesc o viziune pe termen lung pentru minimizarea generării deșeurilor, creșterea reciclării din punct de vedere cantitativ și calitativ, prin reintroducerea în economie a deșeurilor sub forma materiilor prime secundare, reducând astfel utilizarea resurselor și prin reducerea eliminării prin depozitare.

Directivele care vor fi revizuite ca urmare a adoptării pachetului economiei circulare sunt:

- [Directiva 2008/98/CE](#) privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive
- [Directiva 1999/31/CEE](#) privind depozitarea deșeurilor
- Directiva 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE
- [Directiva 2011/65/CE](#) privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice
- Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice
- Directiva 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz
- [Directiva 94/62/CE](#) privind ambalajele și deșeurile de ambalaje

Planul de acțiune privind economia circulară completează aceste propuneri stabilind măsuri ce au ca scop închiderea buclei economiei circulare și care vizează toate etapele ciclului de viață al unui produs: de la producție și consum, până la gestionarea deșeurilor și la piața materiilor prime secundare.

Principalele propuneri de revizuire a cadrului legislativ cuprinse în Pachetul economiei circulare includ:

- Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea a 65% din masa deșeurilor municipale până în 2030 (cu o țintă intermediară de 60% în anul 2025). Pentru realizarea acestui obiectiv, România poate beneficia de o perioadă suplimentară de cinci ani, cu condiția să se ia măsurile necesare pentru ca, până în 2025 și, respectiv, 2030, rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească la minimum 50% și 60% din greutate;

- Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea a 65% din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje până în 2025 și minimum 75% până în 2030, (cu o țintă intermediară de 65% în anul 2025). De asemenea, sunt stabilite obiective minime privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea materialelor specifice conținute în deșeurile de ambalaje atât pentru anul 2025, cât și pentru anul 2030;

- Depozitarea a maxim 10% din deșeurile municipale până în anul 2030. România poate beneficia de o perioadă suplimentară de cinci ani cu condiția să se ia măsurile necesare pentru a reduce până în 2030 cantitatea de deșeuri municipale depozitată la 20% din cantitatea totală de deșeuri generate;

- Interzicerea depozitării deșeurilor colectate separat;
- Promovarea instrumentelor economice pentru descurajarea depozitării;
- Definiții simplificate și îmbunătățite și metode pentru calculul țintelor de reciclare armonizate la nivelul UE;

- Promovarea reutilizării și stimularea simbiozei industriale;
- Stimulente economice pentru ca producătorii să pună pe piață produse mai ecologice și sprijinirea schemelor de reciclare și valorificare (de exemplu, pentru ambalaje, baterii, echipamente electrice și electronice, vehicule);

- Reducerea generării deșeurilor alimentare în producția primară, în prelucrare și procesare, în comerțul cu ridicata și amănuntul, în restaurante și servicii alimentare precum și în gospodării.

I.4. Legislația națională privind deșeurile

La nivel național, principalele acte de reglementare în sectorul gestionării deșeurilor sunt următoarele:

- Legislația cadru privind deșeurile:
 - [Legea nr. 211/2011](#) privind regimul deșeurilor, republicată în 2014, cu modificările și completările ulterioare

- [Legea nr. 6/1991](#) pentru aderarea României la Convenția Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora

- [HG nr. 788/2007](#) privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea [Regulamentului \(CE\) nr. 1013/2006](#) privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare

- [HG nr. 1061/2008](#) privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României

- Legislația privind tratarea deșeurilor:
 - [HG nr. 349/2005](#) privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare

- [Legea nr. 278/2013](#) privind emisiile industriale

- Legislația privind serviciile de salubritate:
 - [Legea nr. 51/2006](#) a serviciilor comunitare de utilități publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare

- [Legea nr. 101/2006](#) a serviciului de salubritate a localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare
 - Legislația privind fluxurile speciale de deșeuri:
 - [Legea nr. 249/2015](#) privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare
 - [Legea nr. 212/2015](#) privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz
 - [OUG nr. 5/02.04.2015](#) privind deșeurile de echipamente electrice și electronice
 - [HG nr. 1132/2008](#) privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare
 - [HG nr. 170/2004](#) privind gestionarea anvelopelor uzate
 - [HG nr. 235/2007](#) privind gestionarea uleiurilor uzate
 - [HG nr. 173/2000](#) pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare
 - [HG nr. 124/2003](#) privind prevenirea, reducerea și controlul poluării cu azbest, cu modificările și completările ulterioare
 - [Ordinul nr. 344/2004](#) pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură
 - Legislația privind deșeurile medicale
 - [Ordinul nr. 1226/2012](#) pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activități medicale și a Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională de date privind deșeurile rezultate din activități medicale.

Legislația națională transpune prevederile legislației comunitare în sectorul gestionării deșeurilor.

Lista completă a legislației privind deșeurile, inclusiv legislația secundară, este prezentată în preambulul PNGD.

I.5. Politica națională privind deșeurile

Prioritățile României în ceea ce privește gestionarea și prevenirea deșeurilor, stabilite prin [Strategia](#) Națională de Gestionare a Deșeurilor (SNGD pentru perioada 2014 - 2020), revizuită în anul 2013 și aprobată prin [HG nr. 870/2013](#) sunt următoarele:

- prioritizarea eforturilor în domeniul gestionării deșeurilor în linie cu ierarhia deșeurilor
- dezvoltarea de măsuri care să încurajeze prevenirea generării de deșeuri și reutilizarea, promovând utilizarea durabilă a resurselor;
 - creșterea ratei de reciclare și îmbunătățirea calității materialelor reciclate, lucrând aproape cu sectorul de afaceri și cu unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile;
 - promovarea valorificării deșeurilor din ambalaje, precum și a celorlalte categorii de deșeuri;
 - reducerea impactului produs de carbonul generat de deșeuri;

- încurajarea producerii de energie din deșeuri pentru deșeurile care nu pot fi reciclate;
- organizarea bazei de date la nivel național și eficientizarea procesului de monitorizare;
- implementarea conceptului de "analiză a ciclului de viață" în politica de gestionare a deșeurilor.

De asemenea, se dorește îmbunătățirea serviciilor către populație și sectorul de afaceri prin:

- încurajarea investițiilor verzi;
- susținerea inițiativelor care premiază și recompensează populația care reduce, reutilizează și reciclează deșeurile din gospodărie;
- colaborarea cu autoritățile administrației publice locale pentru creșterea eficienței și calității deșeurilor colectate, făcându-le mai ușor de reciclat;
- colaborarea cu autoritățile administrației publice locale și sectorul de afaceri pentru îmbunătățirea sistemelor de colectare a deșeurilor.

Pe lângă obiectivele strategice, actele de reglementare în vigoare din sectorul gestionării deșeurilor includ obiective și ținte.

Tabel I-1: Principalele obiective din sectorul gestionării deșeurilor prevăzute în legislație

Act reglementare	Obiectiv	Termen
Legea nr. 211/2011	Autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure colectarea separată pentru cel puțin următoarele tipuri de deșeuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.	Permanent
	Producătorii de deșeuri și autoritățile administrației publice locale au obligația să atingă:	
	• un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală a cantităților de deșeuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere	2020
	• un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa	2020

	cantităților de deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări	
HG nr. 349/2005	Reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 35% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995	Derogare 2020
	Sistarea activității de depozitare a tuturor depozitelor neconforme municipale (conform listei din anexa 5 a hotărârii)	Iulie 2017
	Depozitarea deșeurilor este permisă numai dacă deșeurile sunt supuse în prealabil unor operații de tratare fezabile tehnic și care contribuie la îndeplinirea obiectivelor stabilite în hotărâre	Permanent
Legea nr. 249/2015	Valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu valorificare de energie a minimum 60% din greutatea deșeurilor de ambalaje	Anual
	Reciclarea a minimum 55% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje, cu realizarea valorilor minime pentru reciclarea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaje:	Anual
	<ul style="list-style-type: none"> • 60% din greutate pentru sticlă; • 60% din greutate pentru hârtie/carton; • 50% din greutate pentru metal; • 15% din greutate pentru lemn; • 22,5% din greutate pentru plastic, considerându-se numai materialul reciclat sub formă de plastic. 	
OUG nr. 5/2015	Producătorii de EEE au obligația de a asigura o rată de colectare de minim 45%	2017 - 2020
	Producătorii de EEE au obligația de a asigura o rată de colectare de minim 65%	Începând cu 2021

	<p>Producătorii de EEE sunt obligați să se asigure că</p> <p>Până la</p> <p>pentru toate DEEE colectate separat se îndeplinesc</p> <p>14 august</p> <p>următoarele obiective minime pentru DEEE incluse</p> <p>2018</p> <p>în anexa 1:</p> <p>Valorificare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 85% pentru DEEE incluse în categoria 1 sau 10 • 80% pentru DEEE incluse în categoria 3 sau 4 • 75% pentru DEEE incluse în categoriile 2,5 - 8 sau 9 <p>Pregătire pentru reutilizare și reciclare pentru DEEE incluse în categoria:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 80% pentru DEEE incluse în categoria 1 sau 10 • 70% pentru DEEE incluse în categoria 3 sau 4 • 55% pentru DEEE incluse în categoriile 2,5 - 8 sau 9 <p>Reciclarea a 80% din lămpile cu descărcare în gaze</p>	
	<p>Producătorii de EEE sunt obligați să se asigure că</p> <p>Începând</p> <p>pentru toate DEEE colectate separat se îndeplinesc</p> <p>cu 15</p> <p>următoarele obiective minime pentru DEEE incluse</p> <p>august</p> <p>în anexa 2:</p> <p>2018</p> <p>Valorificare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 85% pentru DEEE incluse în categoria 1 sau 4 • 80% pentru DEEE incluse în categoria 2 • 75% pentru DEEE incluse în categoria 5 sau 6 <p>Pregătire pentru reutilizare și reciclare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 80% pentru DEEE incluse în categoria 1 sau 4 • 70% pentru DEEE incluse în categoria 2 • 55% pentru DEEE incluse în categoria 5 sau 6 <p>Reciclarea a 80% din DEEE incluse în categoria 3</p>	
HG nr. 1132/2008	Colectarea a minim 45% din deșeurile de baterii și acumulatori portabili	Anual
Legea	Operatorii economici autorizați să desfășoare	Anual

nr. 212/2015	activități de tratare a vehiculelor scoase din uz sunt obligați să asigure, pentru toate vehiculele scoase din uz preluate în vederea tratării, realizarea următoarelor obiective:	
	• reutilizarea și valorificarea a cel puțin 95% din masa medie pe vehicul și an;	
	• reutilizarea și reciclarea a cel puțin 85% din masa medie pe vehicul și an.	
HG	Persoanele juridice care introduc pe piață anvelope noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării sunt obligate:	Anual
nr. 170/2004	a) să colecteze anvelopele uzate, în limita cantităților introduse de ele pe piață în anul precedent;	
	b) să reutilizeze, să refolească ca atare, să reșapeze, să recicleze și/sau să valorifice termoeenergetic întreaga cantitate de anvelope uzate colectată.	

Sursa: Legislația națională

Autorități competente

Autoritatea competentă de decizie și control în domeniul gestionării deșeurilor este Ministerul Mediului (MM). Conform prevederilor legale, Ministerul Mediului realizează politica națională în domeniul gestionării deșeurilor, îndeplinind rolul de autoritate de stat, de sinteză, coordonare și control, direct sau prin organisme tehnice specializate, autorități sau instituții publice aflate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerului.

Instituțiile aflate în coordonarea MM, cu atribuții în sectorul deșeurilor, sunt:

- Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM);
- Garda Națională de Mediu (GNM);
- Administrația Fondului pentru Mediu (AFM).

Agenția Națională pentru Protecția Mediului are competențe în implementarea la nivel național a politicilor, strategiilor și a legislației în domeniul protecției mediului. ANPM are în subordine 42 agenții județene pentru protecția mediului. Funcțiile și atribuțiile ANPM sunt stabilite prin [HG nr. 1000/2012](#) privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia.

Garda Națională de Mediu este responsabilă de asigurarea controlului implementării politicii Guvernului de aplicare a legislației naționale armonizate cu cea comunitară în domeniul protecției mediului. GNM are atribuții în aplicarea politicii Guvernului în materia prevenirii, constatării și sancționării încălcării prevederilor legale privind protecția

mediului, inclusiv a nerespectării reglementărilor prevăzute în legile specifice domeniului controlului poluării industriale și managementului riscului, substanțelor și preparatelor periculoase, biodiversității și ariilor naturale protejate, fondului de mediu și altor domenii prevăzute de legislația specifică în vigoare.

Atribuțiile generale ale GNM, precum și atribuțiile specifice, inclusiv cele referitoare la controlul în domeniul gestiunii deșeurilor, sunt stabilite prin [HG nr. 1005/2012](#) privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu cu modificările și completările ulterioare.

Atribuțiile AFM sunt prezentate în [OUG nr. 196/2005](#) privind Fondul pentru mediu cu modificările și completările ulterioare.

Alte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor sunt: Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, Ministerul Economiei, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, Ministerul Apărării Naționale, instituțiile de ordine publică și siguranță națională și autoritățile administrației publice locale.

II. SITUAȚIA EXISTENTĂ

II.1. Surse de date utilizate și metodologia de analiză

II.2. Date socio-economice

II.3. Deșeuri municipale

II.4. Deșeuri alimentare

II.5. Deșeuri de ambalaje

II.6. Deșeuri de echipamente electrice și electronice

II.7. Deșeuri de baterii și acumulatori

II.8. Vehicule scoase din uz

II.9. Anvelope uzate

II.10. Uleiuri uzate

II.11. Deșeuri din construcții și desființări

II.12. Nămoluri rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești

II.13. Deșeuri cu conținut de PCB

II.14. Deșeuri de azbest

II.15. Deșeuri medicale

II.16. Deșeuri industriale nepericuloase

II.17. Deșeuri industriale periculoase

II.18. Deșeuri din agricultură, silvicultură și pescuit

II.19. Transferul deșeurilor

II.1. Surse de date utilizate și metodologia de analiză

Pentru caracterizarea situației actuale au fost colectate și analizate date și informații pentru perioada **2010 - 2014**. Astfel, anul 2014 reprezintă anul de referință pentru calculul prognozei de generare a deșeurilor.

Principalele surse de date și informații pentru perioada 2010 - 2014 au fost următoarele:

- Instituții naționale cu rol în domeniul deșeurilor: Ministerul Mediului (MM), Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM), Garda Națională de Mediu (GNM), Administrația Fondului pentru Mediu (AFM), Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene (MDRAPFE), Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (ANRSC), Ministerul Economiei (ME), Ministerul Sănătății (MS), Institutul Național de Sănătate Publică (ISP), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR);

- Institutul Național de Statistică și Comisia Națională de Prognoză;

- EUROSTAT;

- JASPERS - proiecte derulate în domeniul deșeurilor [**JASPERS 2012**], [**JASPERS 2013**], [**JASPERS 2016**];

- Informații furnizate de către consiliile județene și asociațiile de dezvoltare intercomunitară (ADI) care implementează proiecte privind sistemele de management integrat al deșeurilor (SMID), finanțate prin Programul Operațional Sectorial Mediu și Programul Operațional Infrastructura Mare, în cazul proiectelor fazate;

- Informații furnizate de către diferiți actori implicați în gestionarea deșeurilor: CIROM - Patronatul din industria cimentului și altor produse minerale pentru construcții din România, ROMPAP - Patronatul Industriei de Celuloză și Hârtie, operatori de salubritate, operatori ai instalațiilor de gestionare a deșeurilor, reciclatori;

- Vizite în teren și discuții cu actorii implicați în gestionarea deșeurilor, realizate în perioada septembrie - octombrie 2016 în județele Bistrița-Năsăud, Vaslui, Neamț și Dolj.

II.2. Date socio-economice

II.2.1. Date demografice

La 31 decembrie 2014 teritoriul României era organizat în **42 județe** (incluzând Municipiul București), în care existau **320 municipii și orașe și 2861 comune**. Din cele 320 municipii și orașe existente la nivel național, **103 sunt municipii**, iar în cele 2.861 comune există **12.957 sate**.

În octombrie 2011 a avut loc Recensământul populației și locuințelor. Rezultatele acestuia, date publicității în 2013, arată o scădere a populației rezidente cu 1.559.333 persoane în perioada dintre cele două recensăminte, respectiv de la 21.680.974 persoane în 2002 la **20.121.641 persoane în 2011**. Aceasta înseamnă o scădere cu 7,2% pe întreaga perioadă, adică un declin mediu de 0,8% pe an. Dintre cauzele acestui declin al populației, 24,8% reprezintă sporul natural negativ, iar 75,2% reprezintă migrația internațională.

Cele mai mari reduceri ale populației stabile, de peste 15%, s-au înregistrat în județele Tulcea și Neamț. Scăderi semnificative, de peste 12%, au avut loc în cea mai mare parte a județelor din Moldova - Vaslui, Bacău, Vrancea - dar și în Brăila, Galați, Hunedoara, Mehedinți și Teleorman. În Municipiul București populația stabilă a scăzut cu 2,2% față de precedentul recensământ. Ilfovul reprezintă singurul județ în care s-a înregistrat o creștere semnificativă a populației stabile (cu 29,5%), unul dintre motivele principale reprezentându-l migrația populației dinspre Municipiul București înspre localitățile limitrofe acestuia din cadrul județului Ilfov. Și județul Timiș a înregistrat o creștere față de 2002, dar nesemnificativă (0,8%).

Față de 2002 a crescut ușor ponderea populației din mediul urban, tendință care se păstrează și în perioada 2011 - 2014, deși soldul net al migrației interne urban - rural este negativ pentru mediul urban. Se păstrează tendința de ușoară migrație dinspre mediul urban către mediul rural, pe fondul unui urban preponderent (54%).

Tabelul următor prezintă evoluția populației rezidente a României în perioada 2010 - 2014, pe medii de rezidență.

Tabel II-1: Evoluția populației României în perioada 2010 - 2014

Populație rezidentă	U.M.	Ani				
		2010	2011	2012	2013	2014
TOTAL	pers.	20.294.683	20.199.059	20.095.996	20.020.074	19.947.311
Urban	pers.	10.942.040	10.902.302	10.853.728	10.790.541	10.749.003
Pondere	%	53,92	53,97	54,01	53,90	53,89
Rural	pers.	9.352.643	9.296.757	9.242.268	9.229.533	9.198.308
Pondere	%	46,08	46,03	45,99	46,10	46,11

Sursa: [INS Tempo 2016]

Densitatea populației era în 2014 de 83,4 locuitori/km², față de 84,4 loc/km² anunțați la recensământul din 2011. Densitatea medie în UE-28 este de 116,7 loc/km². Densitatea cea

mai mare a populației se regăsește în București și în județele care conțin polii naționali de creștere economică a României*1, respectiv Iași, Constanța, Ploiești, Craiova, Timișoara, Cluj-Napoca, Brașov.

Un alt element ce are influență asupra managementului deșeurilor îl reprezintă numărul persoanelor dintr-o gospodărie, element ce este prezentat în tabelul următor.

*1 Definiți în [articolul 1](#) al Hotărârii de Guvern nr. 998 din 27 august 2008 pentru desemnarea polilor naționali de creștere în care se realizează cu prioritate investiții din programele cu finanțare comunitară și națională

Tabel II-2: Numărul mediu de persoane per gospodărie

Număr persoane/ gospodărie (recensământ 2011)	RO- MĂ- NIA	Regi- unea Nord Est	Regi- unea Sud Est	Regiunea Sud Muntenia	Regiunea Sud Vest Oltenia	Regi- unea Vest	Regi- unea Nord	Regiu- nea Centru	Regiunea București- Ilfov
Media	2,67	2,68	2,65	2,76	2,70	2,63	2,71	2,68	3,05
Mediul urban	2,54	2,52	2,54	2,65	2,70	2,46	2,57	2,57	3,00
Mediul rural	2,83	2,8	2,79	2,84	2,71	2,95	2,88	2,88	3,09

Sursa: [INS Tempo 2016]

Scăderea constantă a populației este un fenomen de care trebuie să se țină cont la planificarea și dimensionarea investițiilor, mai ales că această scădere este semnificativă (un declin mediu de 0,8% pe an). Un alt element ce atrage costuri mai mari în ceea ce privește managementul deșeurilor este densitatea relativ redusă a populației (83,4 loc/km², față de media

| europeană de 116,7 loc/km²), urbanizarea (în jur de 54%) și numărul redus
| al persoanelor dintr-o gospodărie (2,67). |

II.2.2. Date economice

Începând cu anul 2011, România a început să își revină după criza economică, cunoscând o creștere economică ușoară, care, după 2013 a devenit din ce în ce mai robustă. Astfel anul 2015 devine al cincilea an cu creștere economică pozitivă și în care a fost recuperată scăderea din anii 2009 și 2010. Creșterea s-a realizat pe seama consumului privat, pe fondul creșterii veniturilor și a scăderii inflației și a ratei dobânzilor. După o producție agricolă puternică în anul 2013, activitatea economică s-a sprijinit, în 2014, pe o producție industrială robustă. Investițiile au rămas la nivel scăzut.

Conform [INS Breviar 2016], inflația a scăzut în ultimii ani, atingând niveluri minime istorice în 2015. Rata medie anuală a inflației s-a aflat pe o traiectorie descendentă începând din 2013, ca urmare a recoltelor îmbelșugate (în 2013 și în 2014), a scăderii prețurilor petrolului la nivel mondial și a unor reduceri consecutive ale cotelor de TVA pentru diferite categorii de produse și servicii.

Ajutate de avansul recent al activității economice, condițiile de pe piața muncii s-au îmbunătățit, iar rata șomajului s-a diminuat până la 5,4 la sută în 2014. Rata scăzută a șomajului trebuie să fie privită în contextul scăderii continue a numărului de persoane în vârstă de muncă din cauza îmbătrânirii populației și a emigrației nete. În ciuda creșterii ocupării forței de muncă, în special în sectoarele cu o mare valoare adăugată, persistă probleme structurale pe piața forței de muncă. Rata ocupării forței de muncă a crescut în ultimii ani, însă aceasta este mai mică decât media UE.

Piața forței de muncă și provocările sociale sunt interconectate și există mari decalaje între zonele rurale și cele urbane. România se confruntă cu riscuri foarte ridicate de sărăcie, de excluziune socială*2 și de inegalități în materie de venituri. Toți acești factori frânează potențialul de creștere al economiei.

Zonele rurale se confruntă cu provocări specifice, cum ar fi utilizarea deficitară a capitalului uman și existența unor "insule" de sărăcie și de excluziune socială adânc înrădăcinate. Agricultură, care este ocupația tipică în zonele rurale, reprezintă 29% din totalul locurilor de muncă din România, însă numai 5% din PIB. O mare parte din forța de muncă rurală lucrează în agricultura de subzistență sau de semisubzistență, asociată cu munca informală sau cu munca familială neremunerată, cu o productivitate scăzută și cu sărăcia. Zonele rurale se confruntă cu o multitudine de dificultăți legate de educație, sănătate, incluziune socială, infrastructura de bază, diversificarea locurilor de muncă, emigrație și îmbătrânirea populației.

*2 "Excluziunea socială se referă la factorii multipli și schimbători care au ca efect excluderea oamenilor de la participarea la interacțiunile sociale normale, practicile și drepturile societății moderne. Sărăcia este unul dintre cei mai evidenți factori de acest tip, însă excluziunea socială se referă de asemenea la drepturi deservite inadecvat de locuire, educație, sănătate și acces la servicii. Excluziunea socială afectează indivizi și grupuri, în special în funcție de mediile de rezidență (rural/urban) atunci când apar forme de discriminare și segregare; excluziunea socială evidențiază deficitul infrastructurii sociale și riscul creării și consolidării unei societăți scindate, cu două fețe" (Comisia Comunităților Europene, 1993: 1), Strategia națională privind incluziunea socială și reducerea sărăciei, 2015 - 2020, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

Tabel II-3: Evoluția principalilor indicatori socio-economici în România, 2010 - 2014

Indicatorul	U.M.	Anii				
		2010	2011	2012	2013	2014
Rata inflației (pentru leu)	%	6,09	5,79	3,33	3,98	1,07
Cursul mediu de schimb lei/euro	lei/euro	4,2099	4,2379	4,4560	4,4190	4,4446
PIB (prețuri curente)	mld. lei	552,6	557,3	596,7	637,6	667,6
Creșterea reală PIB (față de anul anterior)	%	(1,6)	2,3	0,6	3,4	3,0
PIB/capita	euro/ pers.	6.468	6.510	6.663	7.207	7.543
Rata șomajului înregistrată	%	7,8	5,2	5,4	5,7	5,4

Câștigul salarial mediu net lunar	lei/ salarizat	1.391	1.444	1.507	1.579	1.697
Creșterea câștigului salarial mediu net lunar (față de anul anterior)	%	4,0	3,8	4,4	4,8	7,5
Creșterea reală a câștigului salarial mediu net lunar (față de anul anterior)	%	(1,5)	(1,9)	1,0	0,8	6,4

Sursa: INS, 2016

II.2.3. Veniturile și cheltuielile populației

În anul 2014, **veniturile totale**, în termeni nominali, au fost de **2.500,7 lei lunar pe gospodărie** și de **937,7 lei pe persoană**.

Veniturile bănești, au reprezentat, și în acest an, principala sursă de formare a veniturilor totale, **2.104,3 lei lunar pe gospodărie** și, respectiv, de **789,0 lei pe persoană**.

Diferențe de nivel și, mai ales, de structură între veniturile gospodăriilor s-au înregistrat și în funcție de **mediul de rezidență**. În anul 2014, veniturile medii pe o gospodărie din mediul urban au fost cu 30,0% mai mari decât ale gospodăriilor din mediul rural.

În mediul urban, veniturile gospodăriilor au provenit în proporție de 63,6% din salarii, 23,0% din prestații sociale, veniturile în natură reprezentând 7,4% din total.

În mediul rural, principala sursă a veniturilor gospodăriilor a reprezentat-o producția agricolă, care a asigurat 36,9% din totalul veniturilor. Cea mai mare parte a acestora a fost format de contravaloarea consumului de produse agroalimentare din resurse proprii (28,7% din totalul veniturilor), veniturile bănești din agricultură asigurând numai 8,2% din totalul veniturilor gospodăriilor din mediul rural. O contribuție importantă la formarea veniturilor gospodăriilor rurale a revenit și veniturilor salariale (30,3%) și celor din prestații sociale (25,0%).

În ceea ce privește diferențierea veniturilor pe **regiuni**, se poate remarca faptul că, cele mai mari venituri medii lunare s-au înregistrat în regiunea București - Ilfov (3.420,2 lei pe gospodărie), iar cele mai scăzute în Nord-Est (2.122,6 lei pe gospodărie).

Tabel II-4: Evoluția venitului total lunar pe gospodărie, 2010 - 2014

	Lei/lună și gospodărie				
	2010	2011	2012	2013	2014
ROMÂNIA	2.304,28	2.417,26	2.475,04	2.559,05	2.500,72
Regiunea NE	2.047,40	2.174,58	2.256,72	2.303,47	2.122,56
Regiunea Sud Est	2.029,69	2.178,77	2.170,37	2.206,90	2.138,82
Regiunea Sud Muntenia	2.369,21	2.337,56	2.434,89	2.431,04	2.442,60
Regiunea Sud Vest	2.134,13	2.159,54	2.251,56	2.363,22	2.285,38
Oltenia					
Regiunea Vest	2.344,64	2.541,90	2.733,13	2.702,69	2.587,56
Regiunea NV	2.307,85	2.511,94	2.523,17	2.609,73	2.641,90
Regiunea Centru	2.298,97	2.478,45	2.504,25	2.740,38	2.522,63
Regiunea București -	3.039,82	3.121,55	3.113,15	3.327,46	3.420,17
Ilfov					

Sursa: INS, 2016

Veniturile prezentate în tabel sunt venituri totale brut.

Nivelul și structura veniturilor unei gospodării sunt determinate de numărul persoanelor aducătoare de venit, în special de numărul persoanelor ocupate și de tipul de activitate pe care acestea o desfășoară. Și, evident, nivelul veniturilor gospodăriei depinde de poziția pe care membrii săi activi o dețin în ierarhia veniturilor corespunzătoare tipului de activitate desfășurată, adică de nivelul salariilor, al veniturilor din agricultură sau al celor realizate din activități neagricole independente. Aceasta determină diferențe sensibile între veniturile categoriilor de gospodării analizate. Astfel, dacă se au în vedere veniturile medii ale gospodăriilor grupate după statutul ocupațional al capului gospodăriei se poate constata că cele mai mari venituri (3421,0 lei lunar) le-au realizat gospodăriile de salariați (cu 36,8% mai mari decât cele medii pe ansamblul gospodăriilor), iar cele mai mici (1717,1 lei lunar) gospodăriile de șomeri (cu 31,3% mai mici decât cele medii). Raportul dintre veniturile medii ale celor două categorii de gospodării a fost de 2,0:1.

La gospodăriile de agricultori acestea au reprezentat 82,4% din nivelul mediu, la gospodăriile de lucrători pe cont propriu în activități neagricole independente 79,7%, iar la cele de pensionari 78,5%.

Nivelul pe persoană al veniturilor este puternic influențat de numărul membrilor gospodăriei, în special de numărul copiilor aflați în întreținerea gospodăriei, de raportul de dependență economică aferent fiecărei gospodării. Veniturile ce revin în medie pe o persoană - indicator asociat abordării veniturilor din perspectiva nivelului de trai - arată o diferențiere a veniturilor pe categorii de gospodării într-o anumită măsură modificată față de cea relevată de veniturile ce revin în medie pe o gospodărie.

Tabel II-5: Evoluția venitului lunar pe persoană, 2011 - 2014

	Lei/lună și persoană			
	2011	2012	2013	2014
ROMÂNIA	839,53	861,15	895,85	937,65
Regiunea Nord Est	727,86	757,22	777,28	791,72
Regiunea Sud Est	756,98	756,13	774,63	816,48
Regiunea Sud Muntenia	800,67	835,46	839,66	896,02
Regiunea Sud Vest Oltenia	741,24	775,03	819,75	860,65
Regiunea Vest	900,97	970,75	966,23	976,30

Regiunea Nord Vest	861,74	876,74	902,94	967,21
Regiunea Centru	864,02	875,36	964,22	934,06
Regiunea București - Ilfov	1.175,43	1.168,31	1.251,70	1.343,36

Sursa: INS, 2016

Conform [INS Nivel de trai 2016], analiza nivelului mediu al veniturilor pe **decile** în anul 2014 evidențiază un decalaj de 1 : 3,8 între veniturile medii pe o gospodărie din prima decilă (care cuprinde gospodăriile cu cele mai mici venituri pe persoană) și veniturile medii pe o gospodărie din ultima decilă (format din gospodăriile cu veniturile cele mai mari). Raportul dintre veniturile ce revin în medie pe o persoană din gospodăriile care formează prima și ultima decilă a fost de 1 : 7,6.

Gospodăriile din prima decilă beneficiază de 5,18% din veniturile totale ale tuturor gospodăriilor, iar cele din a zecea decilă beneficiază de 19,70% din totalul veniturilor. Astfel, populația care aparține gospodăriilor din decila superioară - reprezentând 7,65% din totalul populației - deține mai multe venituri decât populația care aparține gospodăriilor din primele trei decile - reprezentând 36,65% din totalul populației - și beneficiază de 18,36% din totalul veniturilor.

Tabel II-6: Distribuția veniturilor totale ale populației pe decile de venit

Decila	Venituri medii lunare		Raport față de decila 1		Pondere (%) în total		
	Lei pe o gosp.	Lei pe o pers.	Venituri medii pe o gosp.	Venituri medii pe o pers.	Gos.	Pers.	Venituri medii pe o gosp.
D 1	1,295.5	318.3	1.00	1.00	10	15.26	5.18
D 2	1,556.4	529.2	1.20	1.66	10	11.03	6.22
D 3	1,741.3	629.9	1.34	1.98	10	10.36	6.96
D 4	1,944.8	728.4	1.50	2.29	10	10.01	7.78
D 5	1,981.8	826.0	1.53	2.59	10	9.00	7.93
D 6	2,370.8	937.0	1.83	2.94	10	9.49	9.48
D 7	2,617.0	1,060.7	2.02	3.33	10	9.24	10.47
D 8	3,053.0	1,233.5	2.36	3.87	10	9.28	12.21

D 9	3,517.4	1,520.3	2.72	4.78	10	8.68	14.07
D 10	4,927.6	2,415.4	3.80	7.59	10	7.65	19.70
Total gospodării	2,500.7	937.7	1.93	2.95	100	100.00	100.00

Sursa: INS, 2016

În ciuda unui ușor declin după anul 2008, România avea, în anul 2013, a doua cea mai mare rată a riscului de sărăcie sau excluziune socială, anume 40,4%, aproape dublu față de media Uniunii Europene.

În ceea ce privește dezvoltarea economică și socială, România, deși cunoaște o creștere economică constantă, este caracterizată prin **decalaje mari între zonele rurale și zonele urbane**. Acestea se reflectă și în veniturile populației. Astfel, în zonele rurale, există riscuri ridicate de sărăcie și excluziune socială. Dezvoltarea economică și veniturile populației sunt doi din factorii cu importanță majoră în planificarea managementului deșeurilor, fiind utilizați în determinarea pragului de suportabilitate al cheltuielilor aferente serviciului de salubritate.

II.3. Deșeuri municipale

II.3.1. Generarea deșeurilor municipale

În conformitate cu legislația în vigoare, toți operatorii de salubritate și ceilalți operatori economici autorizați pentru colectarea anumitor tipuri de deșeuri de la populație, precum și operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor raportează anual datele privind gestionarea deșeurilor agențiilor locale pentru protecția mediului, în baza unor chestionare stabilite la nivel național. Raportările se constituie în baza de date națională privind gestionarea deșeurilor.

În tabelul de mai jos sunt prezentate cantitățile de deșeuri municipale generate în România în perioada 2010 - 2014, atât cantitățile totale, cât și cantitățile pe fiecare categorie în parte.

Tabel II-7: Generarea deșeurilor municipale, 2010 - 2014

Tipuri de deșeuri municipale	Cantitatea de deșeuri municipale (tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014

Deșeuri menajere	3.367.325	2.955.517	2.654.525	2.817.947	2.900.695
colectate în amestec și separat					
Deșeuri similare	1.176.870	917.794	852.591	874.591	902.144
colectate în amestec și separat					
Deșeuri din grădini și parcuri	123.514	100.700	95.223	97.204	70.134
Deșeuri din piețe	81.773	90.024	71.270	61.330	54.170
Deșeuri stradale	343.550	294.478	313.823	391.168	340.948
Deșeuri menajere generate și necolectate	1.250.112	857.650	1.056.687	828.564	687.985
Total deșeuri municipale generate	6.343.144	5.216.162	5.044.121	5.070.805	4.956.075

Sursa: ANPM

Așa cum se observă și din figura de mai jos, structura deșeurilor municipale este relativ aceeași în perioada analizată. Astfel, din total deșeuri municipale, 72 - 74% reprezintă

deșeuri menajere, 17 - 18% deșeuri similare (generate de operatorii economici și instituții) și 9 - 11% sunt deșeuri din servicii publice.

Figura II-1: Structura deșeurilor municipale, 2010 - 2014

2010

Deșeuri din servicii publice: 9

Deșeuri similare: 18

Deșeuri generate de populație: 73

2011

Deșeuri din servicii publice: 9

Deșeuri similare: 18

Deșeuri generate de populație: 73

2012

Deșeuri din servicii publice: 9

Deșeuri similare: 17

Deșeuri generate de populație: 74

2013

Deșeuri din servicii publice: 11

Deșeuri similare: 17

Deșeuri generate de populație: 72

2014

Deșeuri din servicii publice: 10

Deșeuri similare: 18

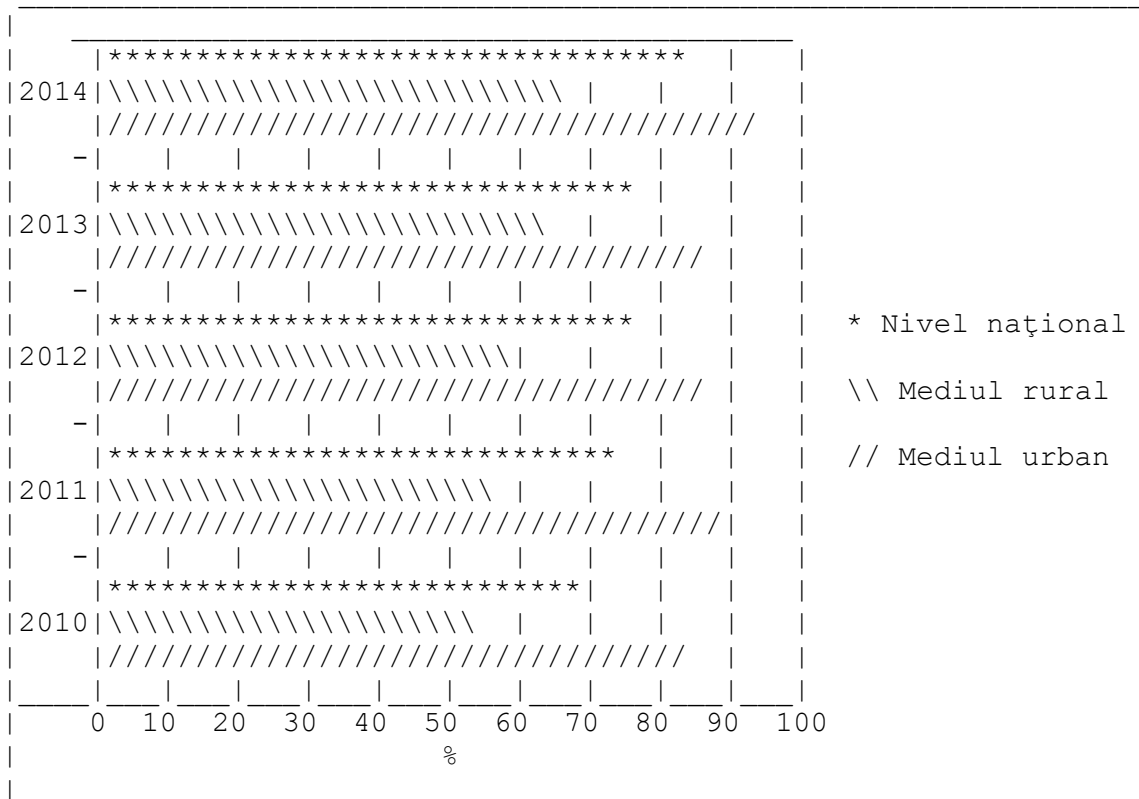
Deșeuri generate de populație: 72

Sursa: ANPM

Figura 1Lex: Figura II-1

În Figura II-2 este prezentată evoluția gradului de acoperire cu servicii de salubritate separat în mediul urban și mediul rural și la nivel național. Se observă, în general, o creștere a acestuia pe mediile de rezidență și la nivel național. Datele sunt raportate de către operatorii de salubritate și sunt raportate la populația rezidentă.

Figura II-2: Gradul de acoperire cu servicii de salubritate, 2010 - 2014

Sursa: ANPM

Figura 2Lex: Figura II-2

În Figura II-3 este prezentată variația cantității totale de deșeuri municipale generate în perioada de analiză comparativ cu variația PIB.

Figura II-3: Deșeuri municipale generate și PIB în România, 2010 - 2014

Sursa: Pe baza datelor ANPM și INS

Figura 3Lex: Figura II-3

Datele de mai sus arată o scădere a cantității de deșeuri municipale generată în perioada 2010 - 2014. Astfel, cea mai dramatică scădere a fost în anul 2011, cu 18% față de anul precedent. În 2012, cantitatea a mai scăzut doar cu 4%, urmând ca în 2013 să rămână aproape constantă iar în 2014 să scadă cu cca. 2%. Această continuă scădere este în contradicție cu evoluția PIB, care a înregistrat o creștere anuală relativ constantă, de 5 - 7%. Acest lucru urmează a fi dovedit în perioada următoare, când întreaga cantitate de

deșeuri municipale generată va fi colectată, iar cantitățile gestionate vor fi în întregime cântărite.

Raportat la cantitatea totală de deșeuri generată la nivel național (excluzând categoria 01 - deșeuri rezultate de la exploatarea minieră și a carierelor și de la tratarea fizică și chimică a mineralelor), în anul 2014 deșeurile municipale reprezintă cca. 25%.*3

Pe baza datelor privind cantitățile de deșeuri municipale generate anual și a populației din anul respectiv se calculează indicatorii de generare a deșeurilor municipale.

*3 Estimare realizată pe baza datelor ANPM

Tabel II-8: Indicatori de generare deșeuri municipale în România și EU-27, 2010 - 2014

Indicator generare deșeuri municipale	2010	2011	2012	2013	2014
România (kg/loc și an)*	313	259	251	254	249
EU-28 (kg/loc și an)*	503	496	485	477	474

* EUROSTAT

Indicatorii de generare a deșeurilor municipale în România sunt la jumătatea mediei europene. O posibilă explicație ar putea fi consumul mai redus bunuri (din cauza puterii de cumpărare mai mici) și faptul că populația din mediul rural are o pondere mare (cca. 55%).

De asemenea, este posibilă o subestimare a cantităților de către operatorii de salubritate din cauza faptului că în perioada de analiză, din numărul total de depozite în operare între 40 - 50% au fost depozite neconforme, ceea mai mare parte fără cântare.

Datele din baza de date ANPM privind **compoziția deșeurilor menajere și similare** la nivel național sunt estimate pe baza raportărilor operatorilor de salubritate.

Figura II-4: Compoziția deșeurilor menajere și similare colectate de operatorii de salubritate, 2010 - 2014

2010

Altele: 14,3

Voluminoase: -

Textile: -

Biodeșeuri: 54,0

Lemn: -

Sticlă: 4,5

Plastic: 10,6

Metale: 2,5

Hârtie și carton: 10,7

2011

Altele: 18,5

Voluminoase: -

Textile: -

Biodeșeuri: 53,6

Lemn: -

Sticlă: 3,9

Plastic: 9,2

Metale: 2,2

Hârtie și carton: 9,9

2012

Altele: -

Voluminoase: -

Textile: 0,4

Biodeșeuri: 60,3

Lemn: -

Sticlă: 5,8

Plastic: 12,7

Metale: 2,9

Hârtie și carton: 13,2

2013

Altele: -

Voluminoase: -

Textile: 0,3

Biodeșeuri: 60,2

Lemn: -

Sticlă: 5,8

Plastic: 12,8

Metale: 3,0

Hârtie și carton: 13,2

2014

Altele: -

Voluminoase: -

Textile: 0,3

Biodeșeuri: 61,6

Lemn: -
Sticlă: 5,4
Plastic: 13,5
Metale: 2,7
Hârtie și carton: 12,4

Medie
Altele: 6,7
Voluminoase: -
Textile: -
Biodeșeuri: 57,9

Lemn: -
Sticlă: 5,1
Plastic: 11,7
Metale: 2,7
Hârtie și carton: 11,9

Sursa: ANPM

Figura 4Lex: Figura II-4

În ceea ce privește **compoziția deșeurilor din parcuri și grădini**, fracția predominantă este reprezentată de biodeșeuri - în perioada analizată procentul variază între 83,4% și 99,8% cu o medie de 93%. Restul până la 100% sunt alte deșeuri.

Deșeurile din piețe cuprind în proporție de circa 70% biodeșeuri, restul fiind reprezentat în cea mai mare parte de deșeuri reciclabile (hârtie/carton, plastic, sticlă și într-o mai mică măsură metal).

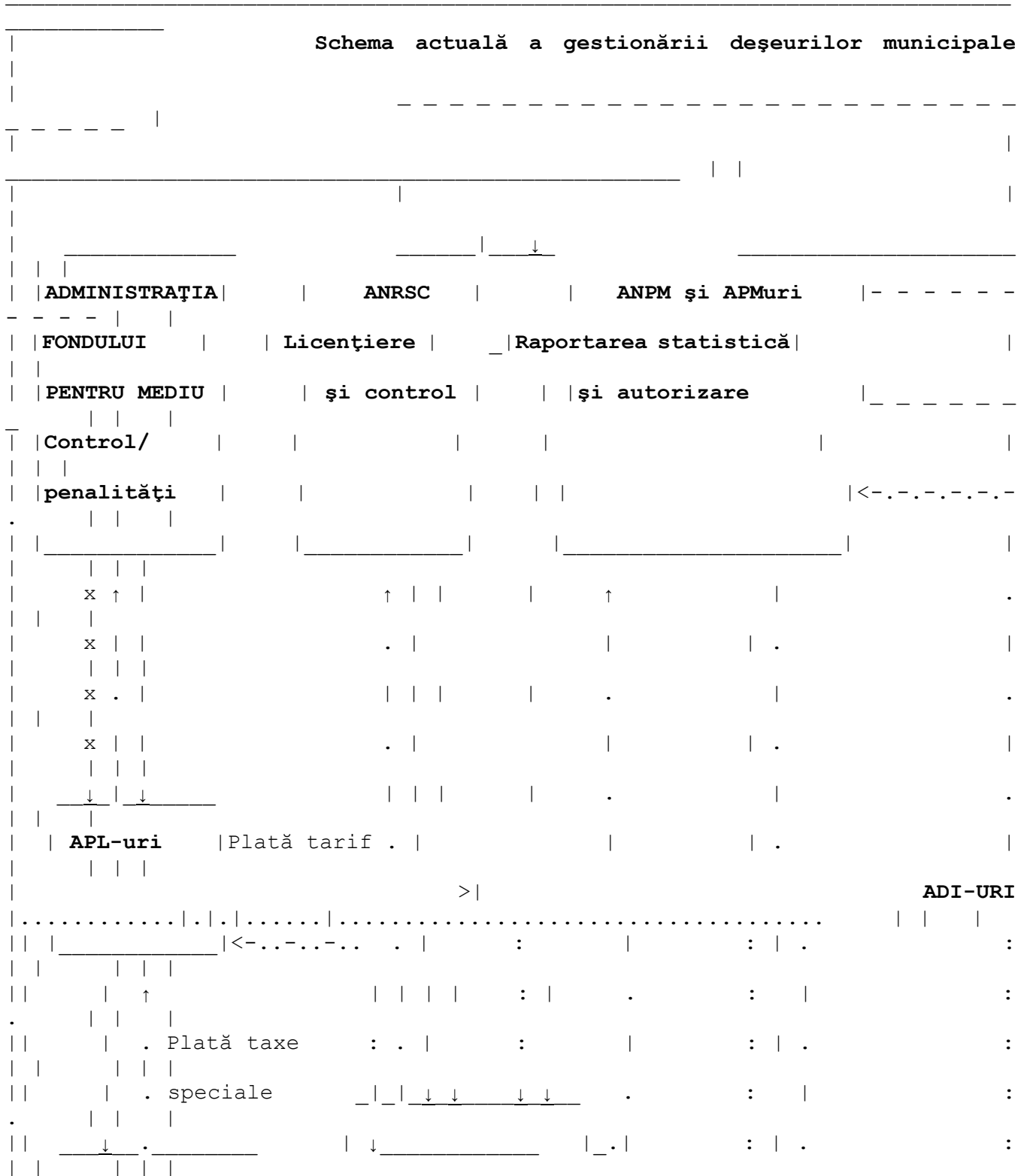
Deșeurile stradale conțin o cantitate mai mică de biodeșeuri (în medie 60%), restul fiind reprezentat în cea mai mare parte de deșeuri reciclabile (hârtie/carton, plastic, sticlă și într-o mai mică măsură metal).

II.3.2. Gestionarea deșeurilor municipale

[Legea nr. 101/2006](#) privind salubritate a localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 101/2006) prevede că autoritățile publice locale au competențe exclusive în ceea ce privește înființarea, organizarea, gestionarea, coordonarea și atribuirea serviciului de salubritate a localităților. Astfel, activitățile serviciului de salubritate sunt prestate numai de către operatori licențiați.

În figura de mai jos este prezentată schema actuală a gestionării deșeurilor municipale, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

Figura II-5: Schema actuală a gestionării deșeurilor municipale

		GENERATORI		Plată		OPERATORI		<--..--..>		↓ ↓ ↓		↓		↓
		DEȘEURI		tarif		SALUBRIZARE	>		OPERATORI		<--..>		
		_____		<--..>		_____				Plată		TRATARE/		
	>		OPERATORI										
		CASNICI		NON-		_____		tarif		RECICLARE/				
		Plată		ELIMINARE		< - -								
		_____		CASNICI		COLECTORI		<.....>		VALORIFICARE		tarif		
		_____		_____		AUTORIZAȚI				(*)		_____		
		↑		↑		(pentru				↑		↑		
		:		:		(*)		deșeuri						
		:.....			reciclabile,								
						inclusiv								
						deșeuri de								
						--->		ambalaje)						

						GARDA NAȚIONALĂ								
						DE MEDIU								
						Control								

Legenda	
Contract	-...-...->
Flux financiar>
Control	_____>
Penalități	xxxxxxxxxx>
Autorizare	----->
Raportare	-...-...->

Figura 5Lex: Figura II-5

Conform [Legii nr. 101/2006](#), singurul responsabil cu gestionarea deșeurilor municipale este autoritatea publică locală, care poate delega operarea serviciilor de salubritate numai operatorilor de salubritate licențiați. Deșeurile municipale colectate de la generatori (casnici și non-casnici) sunt transportate la instalațiile de tratare/reciclare/valorificare și/sau la instalațiile de eliminare. Toate aceste instalații sunt operate numai de operatori autorizați din punct de vedere al protecției mediului, care raportează anual autorităților pentru protecția mediului datele privind cantitățile de deșeuri gestionate.

Gestionarea efectivă a deșeurilor municipale se realizează prin operatorii de colectare și operatorii de tratare (instalații de sortare, instalații de compostare, instalații de tratare mecano-biologică, operatori economici care realizează reciclarea/valorificarea și operatorii depozitelor de deșeuri nepericuloase).

La nivel național dețin licență ANRSC pentru activitățile de colectare, transport și depozitare a deșeurilor municipale (inclusiv prestarea serviciilor de curățenie stradală și deszăpezire) 421 operatori economici, din care 4 operatori economici sunt persoane juridice comunitare*4.

*4 http://www.anrsc.ro/documents/directia_tehnica_licente/evidenta_licente_valabile/2016/evidenta%20licente%20valabile%2012.08.2016.pdf, accesat august 2016

Conform datelor ANPM rezultă că în perioada analizată ponderea cantității de deșeuri municipale colectate din deșeurile municipale generate variază între 80 și 86%.

În perioada analizată cantitatea totală de deșeuri menajere și similare colectată separat a variat între 139 mii tone și 196 mii tone, ceea ce reprezintă între 3,2 și 5,3% din cantitatea totală de deșeuri municipale colectate.

Tabel II-9: Colectarea separată a deșeurilor menajere și similare de către operatorii de salubritate

	2010	2011	2012	2013	2014
Deșeuri colectate separat de operatorii de salubritate (tone), din care:					
Hârtie și carton	32.201	37.880	43.579	46.316	50.042

Plastic	26.757	31.395	48.452	39.573	46.638
Metale	1.201	1.642	2.235	2.600	2.479
Lemn	2.332	2.842	7.572	2.581	3.074
Sticlă	11.716	7.652	23.716	19.402	13.197
Voluminoase	23.322	14.388	26.214	49.794	28.274
Textile	48	147	480	167	260
Biodegradabil	2.922	30.688	31.545	30.952	20.934
Alte deșeuri	14.707	12.890	724	5.264	6.415

Sursa: ANPM

Colectarea deșeurilor de ambalaje municipale de la populație poate fi realizată, pe lângă operatorii de salubritate și de către alți colectori autorizați. Aceste cantități nu se regăsesc în datele din tabelul de mai sus.

În ceea ce privește instalațiile de gestionare a deșeurilor municipale*5, la sfârșitul anului 2016, la nivel național existau:

- 51 de stații de transfer;
- 101 facilități de sortare (care sortează atât deșeuri reciclabile colectate separat cât și deșeuri colectate în amestec) cu o capacitate totală de cca. 2.431.420 tone/an;
- 22 instalații de compostare cu o capacitate totală de cca. 180.000 tone/an;
- 4 instalații de tratare mecano-biologică cu o capacitate totală de cca. 270.000 tone/an*6;
- 35 depozite conforme clasă b) cu o capacitate totală construită de cca. 48,1 milioane tone și o capacitate disponibilă (la sfârșitul anului 2014) de cca. 13 milioane tone;
- 15 depozite neconforme care au sistat activitatea în anul 2016 sau în anul 2017.

*5 pe baza datelor ANPM și a informațiilor furnizate de către consiliile județene și asociațiile de dezvoltare intercomunitară în anul 2016

*6 instalația TMB de la Costinești și cea de la Bârcea Mare funcționează de la mijlocul anului 2017

Din cele 101 facilități de sortare existente, numai 93 sunt instalații de sortare propriu-zise (cu banda de sortare). Restul de 8 facilități (cu o capacitate totală de circa 150.000 tone/an) sunt amplasamente unde a fost autorizată sortarea deșeurilor din grămadă, de

obicei ca o activitate secundară pe lângă activitatea principală autorizată (stocare temporară sau eliminarea deșeurilor în depozite neconforme).

Cele 93 de instalații de sortare aflate în funcțiune au o capacitate totală de circa 2.281.420 tone/an, din care:

- 35 instalații sortează deșeuri reciclabile colectate separat, având o capacitate totală de circa 213.000 tone/an;
- 33 instalații sortează deșeuri municipale colectate în amestec, având o capacitate totală de circa 687.000 tone/an;
- 25 instalații sortează atât deșeuri reciclabile colectate separat cât și deșeuri municipale colectate în amestec, având o capacitate totală de circa 1.381.420 tone/an.

Pe lângă cele 22 de instalații și platforme de compostare în funcțiune, prin proiectele SMID sunt în diverse grade de construire (unele finalizate) încă 18 instalații de compostare cu o capacitate totală de circa 199.500 tone/an. În plus, la nivel național există încă 5 instalații de compostare autorizate, care nu funcționează în prezent. Capacitate totală de compostare existentă la nivel național este de circa 380.000 tone/an, care reprezintă circa 10% raportat la cantitatea de deșeuri biodegradabile municipale generată în anul 2014.

La sfârșitul anului 2017, la nivel național funcționează 4 instalații TMB (Chiajna/București, Ghizela/Timiș, Bârcea Mare/Hunedoara și Costinești/Constanța) cu o capacitate totală de circa 270.000 tone/an.

Pe lângă cele patru instalații de tratare mecano-biologică aflate în operare (Chiajna/București și Costinești/Constanța - investiții private, respectiv Ghizela/Timiș, și Bârcea Mare/Hunedoara - investiții realizate prin proiecte SMID), prin proiectele SMID mai sunt în curs de construire (în unele cazuri chiar au fost finalizate) încă 15 instalații. Astfel, la nivel național este asigurată o capacitate totală de tratare mecano-biologică de 1.529.000 tone/an, ceea ce reprezintă 31% din cantitatea de deșeuri municipale generată în anul 2014.

La sfârșitul anului 2016 existau în operare 35 depozite conforme cu o capacitate totală construită în operare de circa 48,1 milioane tone și o capacitate construită disponibilă la sfârșitul anului 2014 de circa 13 milioane tone.

În plus, prin proiecte SMID a mai fost finanțată construirea a încă 19 depozite (a se vedea și [secțiunea II.3.6](#)).

Reciclare/Valorificare

Pe lângă operatorii menționați anterior, conform datelor ANPM, la data elaborării PNGD, la nivel național existau cca. 800 operatori economici autorizați pentru realizarea activităților de reciclare/valorificare materială (inclusiv pregătirea pentru reciclare/valorificare) a deșeurilor, inclusiv deșeuri municipale.

În figura de mai jos este prezentată repartizarea celor cca. 800 de operatori economici pe județe. Se observă că există județe în care numărul operatorilor este foarte redus (ex.

Călărași, Covasna, Dâmbovița, Gorj, Ialomița, Sălaj, Tulcea, Vaslui și municipiul București). Este probabil să existe omisiuni în raportare (ex. București).

Figura II-6: Operatori economici autorizați pentru tratare și valorificare deșeuri

Sursa: Pe baza datelor ANPM

Figura 6Lex: Figura II-6

Pentru reciclarea deșeurilor de plastic și metal, numărul operatorilor economici autorizați este foarte mare, asigurându-se o capacitate de reciclare de cca. 284.000 tone/an pentru deșeurile de plastic*7 (din care 134.000 tone/an pentru deșeurile de PET și 150.000 tone/an pentru alte deșeuri de mase plastice), respectiv 2.700.000 tone/an pentru deșeurile metalice (din care 2.500.000 tone/an pentru deșeurile feroase și 200.000 tone pe an pentru deșeurile neferoase).

*7 conform datelor puse la dispoziție de Ministerul Economiei

În cazul deșeurilor de hârtie/carton, numărul de operatori economici care asigură reciclarea finală este semnificativ mai mic. Astfel, reciclarea deșeurilor de hârtie și carton este asigurată de următoarele fabrici de hârtie: ECOPAPER S.A. Zărnești, AMBRO S.A. Suceava, Vrancart S.A. Adjud, COMCEH S.A. Călărași, PETROCART S.A. Piatra Neamț, cu o capacitate totală de reciclare de 665.000 tone/an.

Reciclarea deșeurilor de sticlă este asigurată de mai mulți operatori economici, principalii fiind S.C. STIROM S.A. București (35.000 tone/an), S.C. GreenGlass Recycling S.R.L. Popești Leordeni (110.00 tone/an) și S.C. TC ROM GLASS S.R.L. București (12.000 tone/an cu posibilități de extindere la 24.000 tone/an). S.C. STIROM S.A. București este producător de articole de sticlă, fiind astfel reciclator final. Capacitatea de reciclare este utilizată atât pentru deșeurile proprii de producție, cât și pentru alte tipuri de deșeuri de sticlă preluate de terți. Ceilalți doi operatori realizează operația de tratare în vederea reciclării finale.

De menționat că, începând cu luna iunie 2014, SRAC a certificat*8 faptul că S.C. GreenGlass Recycling S.R.L. are implementat un sistem de management al calității conform condițiilor Regulamentului UE nr. 1179/2012 din 10.12.2012 de stabilire a criteriilor de determinare a condițiilor în care cioburile de sticlă încetează să mai fie deșeuri în temeiul [art. 6](#) al Directivei 2008/98/CE privind deșeurile.

*8 Certificat nr. 2 din 02.06.2014 actualizat în 22.04.2015

Reciclarea deșeurilor de hârtie și carton, plastic și sticlă se realizează și prin export în alte țări.

În ceea ce privește valorificarea energetică a deșeurilor, conform datelor transmise de ANPM, la nivel național există 7 fabrici de ciment autorizate pentru coincinerarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor municipale. Acestea aparțin CRH România, Heidelberg Cement România și Holcim România (vezi figura de mai jos). Capacitatea totală de procesare existentă la nivelul anului 2016 este de cca. 1,1 milioane tone. Principalele tipuri de deșeuri care pot fi coincinerate sunt deșeuri municipale sortate, SRF, RDF, anvelope uzate, uleiuri, deșeuri uleioase și deșeuri industriale periculoase și nepericuloase.

Figura II-7: Fabrici de ciment autorizate pentru coincinerarea deșeurilor

LEGENDA:

CRH Romania: Brașov, Constanța

HeidelbergCement Romania: Hunedoara, Dâmbovița, Neamț

Holcim Romania: Bihor, Argeș

Sursa: Pe baza informațiilor CIROM

Figura 7Lex: Figura II-7

În tabelul de mai jos sunt prezentate datele privind gestionarea deșeurilor municipale, pentru perioada 2010 - 2014.

Tabel II-10: Gestionarea deșeurilor municipale, 2010 - 2014

	Anul				
	2010	2011	2012	2013	2014
Deșeuri municipale generate (tone/an)	6.343.144	5.216.162	5.044.121	5.070.805	4.956.075
Deșeuri municipale tratate - total (tone/an)*	6.031.780	5.190.462	4.553.761	4.889.200	4.947.536
<u>Valorificare</u>					

<u>(tone/an)</u>	1.218.190	1.104.678	1.029.334	951.650	1.041.812
Reciclare materială, R2, R4-R11 (tone/an)	161.630	173.445	165.369	215.316	256.066
Compostare, R3 (tone/an)	649.538	436.117	579.914	454.761	391.470
Coincinerare, R1 (tone/an)	20.679	46.570	88.776	97.368	132.601
Alte operații de valorificare, R12, R13 (tone/an)	386.342	448.546	195.275	184.206	261.675
<u>Eliminare (tone/an)</u>	4.813.590	4.085.784	3.524.427	3.937.551	3.905.725
Depozitare, D1-D7, D12 (tone/an)	4.812.668	4.057.034	3.426.647	3.502.513	3.557.627
Alte metode de eliminare, D13, D14, D15 (tone/an)	922	28.750	97.780	435.038	348.098
Incinerare, D10 (tone/an)	0	0	0	0	0
Rată reciclare (%)**	12,79	11,69	14,78	13,21	13,07

* Diferența între cantitatea totală de deșuri municipale generată și cantitatea totală de deșuri municipale tratată provine din stocurile la sfârșit de an și din pierderile care au loc pe parcursul proceselor de tratare intermediară.

** Rata de reciclare este estimată utilizând Metoda 4 de calcul din Decizia Comisiei 2011/753/UE

Sursa: ANPM

Conform datelor ANPM, în anul 2014, rata de reciclare materială a fost de circa 5%, iar rata de compostare de circa 8%. Dat fiind faptul ca în acest an în instalațiile de compostare

autorizate au fost tratate circa 40.000 tone de deșuri municipale (a se vedea [secțiunea II.3.8](#)), este posibil ca întreaga cantitate de deșuri estimată ca fiind compostată să fie supraestimată.

II.3.3. Generarea și gestionarea deșeurilor biodegradabile municipale

În conformitate cu prevederile [HG nr. 349/2005](#) privind depozitarea deșeurilor, deșeurile biodegradabile sunt definite ca deșeurile care suferă descompuneri anaerobe sau aerobe, cum ar fi deșeurile alimentare ori de grădină, hârtia și cartonul.

Astfel, deșeurile biodegradabile municipale se regăsesc în toate categoriile de deșuri municipale, și anume:

- Deșuri menajere și similare celor menajere - biodeșuri*9, deșuri de hârtie și carton, deșuri de lemn și partea biodegradabilă a deșeurilor textile și voluminoase;
- Deșuri din grădini și parcuri - biodeșuri;
- Deșuri din piețe - biodeșuri, deșuri de hârtie și carton și deșuri de lemn.

*9 conform definiției din [Legea nr. 211/2011](#) privind regimul deșeurilor

Tabel II-11: Generarea deșeurilor biodegradabile municipale, 2010 - 2014

	Cantitate (milioane tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014
Deșuri municipale generate	6,34	5,21	5,04	5,07	4,95
Deșuri municipale biodegradabile generate, din care:	4,30	3,45	3,92	3,93	3,84
Deșuri menajere și similare	3,91	3,11	3,51	3,47	3,46
Deșuri din grădini și parcuri	0,11	0,08	0,09	0,09	0,07
Deșuri din piețe	0,06	0,07	0,06	0,06	0,05
Deșuri stradale	0,22	0,19	0,26	0,31	0,26

Sursă: Estimare pe baza datelor ANPM privind cantitățile de deșuri municipale generate și datele de compoziție

Se observă că, deși cantitatea de deșeurile municipale este într-o continuă scădere, deșeurile biodegradabile nu urmează același trend. Ponderea deșeurilor biodegradabile municipale crește de la 68% în anul 2010 la 78% în 2012, rămânând la acest nivel și în anii 2013 și 2014.

În ceea ce privește tratarea deșeurilor municipale biodegradabile, principala metodă utilizată este compostarea. În prezent, în România nu există în operare nicio instalație de digestie anaerobă pentru deșeurile municipale.

Alte metode de tratare a deșeurilor municipale biodegradabile sunt reprezentate de valorificarea prin coincinerare și tratarea mecano-biologică. Valorificarea prin coincinerare este o metodă utilizată în prezent, cantitatea totală a deșeurilor municipale coincinerate crescând în fiecare an în perioada de analiză.

În ceea ce privește tratarea mecano-biologică, în 2017, la nivel național funcționează patru instalații (Chiajna - București, Ghizela - Timiș, Bârcea Mare - Hunedoara și Costinești - Constanța) cu o capacitate totală de circa 270.00 tone/an.

Prin proiectele privind sistemele integrate de management al deșeurilor implementate sau în curs de implementare se pun la dispoziție capacități însemnate de tratare a deșeurilor municipale biodegradabile, atât prin compostare (circa 200.000 tone/an), cât și prin tratare mecano-biologică (capacități totale de circa 1,4 milioane tone/an).

Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor prevede la articolul 6 (2) următoarele obiective:

- reducerea cantității de deșeurile municipale biodegradabile depozitate la 75% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, în maximum 5 ani de la data de 16 iulie 2001;
- reducerea cantității de deșeurile municipale biodegradabile depozitate la 50% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, în maximum 8 ani de la data de 16 iulie 2001;
- reducerea cantității de deșeurile municipale biodegradabile depozitate la 35% din cantitatea totală, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, în maximum 15 ani de la data de 16 iulie 2001.

De asemenea, este prevăzut ca termenele pentru atingerea obiectivelor de reducere a cantităților de deșeurile biodegradabile depozitate se pot prelungi cu maximum 4 ani, dacă această prelungire este autorizată de autoritatea centrală pentru protecția mediului.

| Pentru primele două obiective România a solicitat derogarea de patru ani
|
| prin Planul de implementare a Directivei privind depozitarea. Derogarea a
|
| fost acceptată de către Comisia Europeană, astfel că obiectivele au avut ca
|
| termen anul 2010, respectiv 2013. |

| Pentru cel de-al treilea obiectiv, la solicitarea Ministerului Mediului din
|
| iulie 2016, Comisia Europeană a acceptat, de asemenea, o derogare de patru
|
| ani. Astfel, cel de-al treilea obiectiv urmează a fi îndeplinit în anul
|
| 2020. |

Cantitatea de deșuri municipale biodegradabile generată în anul 1995 (anul de referință pentru calcul obiectivelor) a fost de 4,8 milioane tone, conform Planului de implementare a [Directivei](#) privind depozitarea.

II.3.4. Generarea și gestionarea deșeurilor municipale periculoase

La nivel național nu există date privind generarea deșeurilor municipale periculoase. Conform datelor EUROSTAT*10, media de generare a deșeurilor municipale periculoase în România a fost de 1 kg/locuitor/an în 2014. În cazul UE-28 media de generare a fost de 7 kg/locuitor/an în 2012 crescând la 8 kg/locuitor/an în 2014.

Colectarea separată a deșeurilor periculoase din deșeurile municipale nu este extinsă la nivel național, cantitățile colectate fiind extrem de reduse. După colectare acestea sunt stocate temporar și transportate spre eliminare la instalațiile de eliminare a deșeurilor periculoase, prezentate în [secțiunea I.II.17.2](#).

În prezent, documentele procedurilor de delegare a serviciilor de colectare și transport a deșeurilor derulate în cadrul proiectelor SMID cuprind și cerințe privind colectarea și gestionarea acestei categorii de deșuri. Astfel, este de așteptat ca în perioada supusă planificării cantitatea de deșuri periculoase municipale colectată separat să crească semnificativ.

*10

http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/refreshTableAction.do?tab=table&plugin=1&pcode=tsdp_c250&language=en, accesată în aprilie 2017

II.3.5. Finanțarea serviciului de salubritate

Finanțarea serviciului de salubritate este prevăzută în [Legea nr. 101/2006](#) privind serviciul de salubritate, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 101/2006) la [art. 25](#) și [26](#). Aceasta se realizează cu respectarea prevederilor legislației în vigoare privind finanțele publice locale, precum și cu respectarea următoarelor principii:

- recuperarea integrală prin tarife, taxe special sau subvenții de la bugetul local a costurilor de operare și a investițiilor pentru înființarea, reabilitarea și dezvoltarea sistemelor de salubritate;

- menținerea echilibrului contractual.

Finanțarea serviciului de salubritate se realizează prin **tarife** sau **taxe speciale** ([art. 26, alin. \(1\)](#) al Legii 101/2006 cu modificările și completările ulterioare), după cum urmează:

- taxe speciale, în cazul prestațiilor efectuate în beneficiul întregii comunități locale;
- taxe speciale, în cazul prestațiilor de care beneficiază individual, fără contract;
- tarife, în cazul prestațiilor de care beneficiază individual, pe bază de contract de prestare a serviciului de salubritate.

Metodologia utilizată pentru stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor în ceea ce privește activitățile specifice serviciului de salubritate este aprobată prin [Ordinul](#) Președintelui ANRSC nr. 109/2007. În conformitate cu prevederile [Ordinului](#), autoritățile locale sunt singurele responsabile pentru aprobarea acestor tarife. Aceste tarife sunt ajustate sau modificate pe baza solicitărilor operatorilor, precum și în conformitate cu prevederile legale.

Finanțarea prin tarif presupune o legătură contractuală directă între utilizatorul individual, fie el persoană fizică sau persoană juridică și operatorul de colectare și transport. Operatorul încheie cu utilizatorul un contract de prestare întocmit în conformitate cu [Contractul-cadru](#) de prestare a serviciului de salubritate a localităților aprobat prin [Ordinul ANRSC nr. 112/2007](#). Acest contract se încheie în baza contractului de delegare și a regulamentului-cadru al serviciului. Operatorul de colectare și transport facturează și încasează tariful direct de la utilizatorul cu care are încheiat contractul individual de prestare a serviciului de salubritate și plătește mai departe costurile de gestionare a deșeurilor colectate (sortare, compostare, tratare mecano-biologică, depozitare), în cazul în care aceste activități sunt realizate de către alți operatori. Pentru fiecare activitate a serviciului de salubritate există un tarif de operare. Metodologia utilizată pentru stabilirea, ajustarea și modificarea tarifelor în ceea ce privește activitățile specifice serviciului de salubritate este aprobată prin [Ordinul ANRSC nr. 109/2007](#).

În conformitate cu prevederile Legii nr. 101/2006, [art. 26, alin. \(1\), lit. c\)](#), în cazul utilizatorilor care beneficiază de serviciu fără a avea contract individual, autoritatea publică locală (APL) instituie o taxă care să acopere costurile cu prestarea serviciului. Aceasta înseamnă că în cazul în care serviciul de salubritate este plătit prin tarif, pentru utilizatorii care refuză să încheie contract cu operatorul va fi instituită taxa.

Acest sistem implică cel mai mic efort instituțional din partea autorităților publice locale.

Finanțarea prin taxă se realizează în condițiile în care, conform contractului de delegare, serviciul se prestează în folosul întregii comunități locale.

Autoritățile publice locale încasează taxele de salubritate prin intermediul Direcțiilor de Taxe și Impozite Locale. Ca și în cazul tarifului, pentru fiecare activitate a serviciului de salubritate (furnizat de către operatorii de salubritate) există un tarif de operare

Acest sistem de plată implică un efort instituțional din partea APL în colectarea taxei, în evidența și urmărirea sumelor respective și a utilizatorilor rău platnici, dar pune la dispoziția APL un instrument financiar legal prin care poate stimula și sancționa atât utilizatorii, cât și operatorii.

În prezent, există situații (ex. Municipiul București - Sectorul 1, Sectorul 3) în care serviciul de salubritate este plătit integral din bugetul local, fără să fie instituit nici tarif, nici taxă specială.

Acest mod de finanțare presupune ca operatorul să factureze direct către APL, care va plăti serviciul direct din bugetul local, fără a mai institui vreo taxă. Avantajul este acela că nu mai este necesar efortul instituțional pentru colectarea taxei de salubritate, dar APL își păstrează instrumentele financiare de acțiune în relația cu operatorul.

Dezavantajul este că nu se respectă principiul poluatorul plătește, nu este stimulată populația în vederea colectării selective și nu este conștientizată populația în vederea reducerii cantității de deșeuri generate. Totodată serviciul devine nesustenabil financiar, sursele de finanțare, atât pentru activitatea curentă, cât și pentru investiții putând să fie redirecționate pentru alte priorități.

Plata prin subvenție de la bugetul local ar putea să fie menținută pentru cazurile sociale, bine identificate și precizate ca atare.

În cadrul proiectelor SMID, nu există un mecanism unitar de finanțare a serviciului de salubritate la nivel județean în ceea ce privește utilizatorii casnici, existând următoarele situații:

- Plata prin tarif pentru tot județul - implementată sau propusă în 11 județe: Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Covasna, Gorj, Hunedoara, Ilfov, Timiș, Vâlcea, Vrancea;
- Plata prin tarif pentru mediul urban și prin taxă pentru mediul rural - implementată sau propusă în 11 județe: Alba, Argeș, Brașov, Buzău, Caraș-Severin, Călărași, Giurgiu, Harghita, Neamț, Sălaj, Teleorman;
- Plata prin taxă, pentru întreg județul - 17 județe, în diferite variante de fluxuri financiare.

În practica actuală operatorul de colectare și transport facturează direct utilizatorii casnici sau non-casnici (în cazul finanțării prin tarif) sau APL-urile (în cazul finanțării prin taxă). Tariful respectiv este stabilit în conformitate cu [Ordinul nr. 109/2007](#) și acoperă toate operațiile, de la colectare și transport până la eliminare. Sunt practicate tarife diferite pentru utilizatorii casnici și cei non-casnici. Astfel, pentru utilizatorii casnici se utilizează tarife pe persoană și lună (sau, în anumite UAT-uri, pe gospodărie și lună, în funcție de numărul de persoane dintr-o gospodărie), tarife determinate plecând de la un tarif ofertat/aprobat pe tonă sau metru cub (considerând un indicator de generare de circa 0,9 kg/pers/zi pentru mediul urban, respectiv 0,4 kg/pers/zi pentru mediul rural și o densitate de 350 kg/m³ pentru deșeurile reziduale/în amestec). Pentru utilizatorii non-casnici tariful este pe metru cub sau pe tonă (considerând o densitate de 350 kg/m³ pentru deșeurile reziduale).

Activitățile de operare a stațiilor de transfer, a instalațiilor de sortare, a instalațiilor de compostare, a instalațiilor de tratare mecano-biologică, ca și de operare a depozitelor sunt facturate de către operatorii respectivi, de obicei, operatorului de colectare și transport.

Tarifele practicate în prezent pe teritoriul României de către operatorii de colectare și transport pentru utilizatorii casnici (populație) pleacă de la un minim de 1,52 lei/pers/lună și ajung la un maxim de 12,97 lei/pers/lună*11. Tarifele pentru utilizatorii non-casnici sunt cuprinse între 22,06 lei/m³ fără TVA și 383,21 lei/m³ fără TVA. Aceasta ar reprezenta echivalentul a unui tarif minim de aprox. 28 euro/tonă până la un tarif de 243 euro/tonă.

*11 informații furnizate de către ANRSC, 2016

În continuare sunt prezentate plajele de valori pentru operarea diferitelor instalații de tratare a deșeurilor, sursa datelor fiind, proiectele SMID și datele publicate în portalul e-licitație.ro. Tarifele pentru operarea stațiilor de transfer depind foarte mult de distanțele pe care trebuie transportate deșeurile, dar, din proiectele SMID, o valoare medie este de 80 - 90 lei/tonă. Tarifele pentru instalațiile de sortare sunt cuprinse între 44,70 lei/tonă și 94,59 lei/tonă fără TVA (cca. 10 - 20 Euro/tonă). Tarifele pentru instalațiile de compostare sunt cuprinse între 53 lei/tonă și 115 lei/tonă fără TVA. Tarifele pentru instalațiile de tratare mecano-biologice sunt, în medie, de 15 Euro/tonă fără TVA. Tarifele pentru administrarea depozitelor sunt în prezent cuprinse între 10 Euro/tonă și 21 Euro/tonă fără TVA.

II.3.6. Infrastructura existentă și planificată în sistemele de management integrat a deșeurilor

Proiectele privind sistemele integrate de gestionare a deșeurilor (SMID) au fost și sunt în curs de implementare în România la nivelul majorității județelor. În 2 județe (Dâmbovița și Teleorman) proiectele SMID au fost implementate prin fonduri ISPA. În alte 14 județe (Arad, Argeș, Bacău, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Covasna, Giurgiu, Hunedoara, Mureș, Neamț, Olt, Sălaj, Sibiu și Timiș) implementarea proiectelor SMID a fost finalizată sau este în curs de finalizare prin proiecte finanțate prin programul POS Mediu. În 18 județe (Alba, Bihor, Brăila, Caraș-Severin, Călărași, Cluj, Constanța, Dolj, Harghita, Iași, Maramureș, Mehedinți, Prahova, Suceava, Tulcea, Vaslui, Vâlcea și Vrancea) proiectele SMID au fost făcute, fiind finanțate prin POS Mediu și prin POIM. În 4 județe (Brașov, Buzău, Galați și Ilfov) pregătirea proiectelor SMID a fost realizată în perioada 2007 - 2013 dar nu a fost finalizată în timp pentru demararea implementării. În 3 județe (Satu Mare, Gorj și Ialomița) și municipiul București încă nu au fost implementate proiecte SMID.

Figura II-8: Proiecte SMID în România

LEGENDA:

Proiecte SMID realizate prin ISPA: Dâmbovița, Teleorman

Proiecte SMID finalizate sau în curs de finalizare prin POS Mediu: Botoșani, Neamț, Bacău, Argeș, Olt, Giurgiu, Timiș. Arad, Hunedoara, Sălaj, Bistrița Năsăud, Mureș, Sibiu, Covasna

Proiecte SMID fazate (POS Mediu/POIM): Suceava, Iași, Vaslui, Vrancea, Brăila, Tulcea, Constanța, Prahova, Călărași, Vâlcea, Dolj, Mehedinți, Caraș-Severin, Bihor, Cluj, Maramureș, Alba, Harghita

Proiecte SMID a căror pregătire a fost derulată în perioada 2007 - 2013 dar nu a fost finalizată în timp pentru demararea implementării: Galați, Buzău, Ilfov, Brașov

Județe în care nu au fost implementate proiecte SMID: Ialomița, Gorj, Satu Mare

Sursa: Pe baza informațiilor MDRAPFE

Figura 8Lex: Figura II-8

Principalele investiții realizate prin proiectele SMID sunt echipamente pentru colectarea deșeurilor (în cele mai multe cazuri pentru colectarea deșeurilor reciclabile), unități de compostare individuală, stații de transfer, instalații de tratare - instalații de compostare, instalații de sortare, instalații MBT și depozite conforme.

Infrastructura realizată pentru colectarea, transportul și transferul deșeurilor municipale

Colectarea separată a deșeurilor reciclabile - în 24 din cele 34 de județe în care au fost implementate sau sunt în curs de implementare proiecte SMID, colectarea separată se realizează pe 3 fracții (hârtie/carton, plastic/metal și sticlă) în puncte de colectare dotate, cel mai frecvent, cu containere de 1,1 m³. În 5 județe (Arad, Brăila, Covasna, Dolj și Sibiu) colectarea deșeurilor reciclabile se realizează atât în puncte de colectare cât și din poartă în poartă. În cazul a 3 județe (Timiș, Neamț și Argeș) colectarea deșeurilor reciclabile se realizează, în anumite zone, în amestec (așa-numita fracție uscată).

Figura II-9: Colectarea separată a deșeurilor reciclabile menajere și similare

LEGENDA:

Proiecte SMID care includ colectare separată a deșeurilor reciclabile în mediul urban pe 3 fracții, în puncte de colectare: Suceava, Botoșani, Iași, Vaslui Bacău, Vrancea, Tulcea, Constanța, Prahova, Călărași, Giurgiu, Olt, Vâlcea, Mehedinți, Caraș-Severin, Hunedoara, Bihor, Sălaj, Maramureș, Bistrița-Năsăud, Cluj, Alba, Mureș, Harghita

Proiecte SMID care includ colectare separată a deșeurilor reciclabile în mediul urban pe 3 fracții, în puncte de colectare și pentru una sau mai multe fracții din poartă în poartă: Brăila, Dolj, Arad, Sibiu, Covasna

Proiecte SMID care includ colectare separată a deșeurilor reciclabile în mediul urban atât în amestec, cât și separat pe una sau mai multe fracții: Neamț, Argeș, Timiș

Județe în care nu este implementat un sistem de colectare separată a deșeurilor reciclabile pe 3 fracții la nivel județean: Galați, Buzău, Ialomița, Dâmbovița, Teleorman, Ilfov, Gorj, Satu Mare, Brașov

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 9 Lex: Figura II-9

Colectarea separată a deșeurilor biodegradabile menajere în mediul urban în vederea compostării a fost/va fi implementată în cazul a 11 din cele 34 de județe în care s-au implementat sau sunt în curs de implementare proiecte SMID.

Figura II-10: Colectarea separată a deșeurilor biodegradabile

LEGENDA:

Proiecte SMID care includ colectare separată a deșeurilor biodegradabile menajere în mediul urban: Neamț, Bacău, Vrancea, Argeș, Dolj, Vâlcea, Arad, Bihor, Mureș, Sibiu, Harghita

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 10 Lex: Figura II-10

În cazul a 28 din cele 32 de județe care implementează proiecte SMID finanțate prin POS Mediu/POIM, este prevăzută achiziționarea de unități de compostare individuală (cca. 991.000 buc.), cu volumul cuprins între 200 l și 1.000 l. Cele 4 județe în care proiectele SMID nu prevăd achiziționarea de unități de compostare individuală sunt Bistrița-Năsăud, Covasna, Giurgiu și Vrancea. Volumul total a unităților de compostare individuală achiziționate la nivel național este de circa 261.000 m³. Se estimează că până în anul 2025 cantitatea de deșeuri menajere generată în mediul rural se va reduce cu cca. 10% ca urmare a compostării individuale.

Din cele 129 stații de transfer realizate sau în curs de realizare, 51 sunt în operare, 70 sunt realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID și nu sunt încă în operare și 8 instalații sunt realizate și autorizate, dar nu funcționează. Din cele 51 de instalații în operare, 9 sunt realizate prin proiecte SMID, restul fiind finanțate din fonduri Phare, ISPA sau investiții private.

Figura II-11: Stații de transfer

LEGENDA:

Stații de transfer în operare: Suceava, Botoșani, Iași, Neamț, Bacău, Vrancea, Buzău, Constanța, Călărași, Prahova, Ilfov, Argeș, Vâlcea, Mehedinți, Caraș-Severin, Timiș, Hunedoara, Bihor, Satu Mare, Bistrița-Năsăud, Alba, Mureș, Sibiu, Brașov

Stații de transfer realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID, care nu sunt încă în operare: Suceava, Botoșani, Iași, Vaslui, Bacău, Vrancea, Brăila, Tulcea, Constanța, Călărași, Prahova, Argeș, Olt, Dolj, Mehedinți, Gorj, Caraș-Severin, Arad, Bihor, Sălaj, Maramureș, Cluj, Alba, Mureș, Harghita, Covasna

Stații de transfer autorizate, dar care nu funcționează în prezent: Neamț, Prahova, Dolj, Gorj

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 11 Lex: Figura II-11

Infrastructura realizată pentru tratarea deșeurilor municipale

Din cele 150 de instalații de sortare existente la nivel național (în operare și construite prin proiecte POS/POIM care urmează a fi date în operare), 45 au fost construite prin proiecte SMID, finanțate prin POS Mediu, respectiv ISPA (în județele Dâmbovița și Teleorman). Deși toate cele 45 instalații au fost proiectate pentru colectarea deșeurilor reciclabile colectate separat, cele 3 care funcționează (în județele Dâmbovița, Teleorman și Bistrița-Năsăud) asigură și sortarea deșeurilor municipale colectate în amestec. Capacitatea totală a celor 45 de instalații de sortare este de circa 840.500 tone/an, ceea ce reprezintă circa 56% raportat la cantitatea de deșeuri reciclabile generată în anul 2014 (mai puțin lemn și textile, deșeuri care se presupune că nu ajung în instalațiile de sortare).

Figura II-12: Instalații de sortare

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 12 Lex: Figura II-12

La nivel național există 45 de instalații de compostare realizate sau care sunt în curs de realizare, din care: 22 sunt în operare, 18 realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID, care nu sunt încă în operare și 5 instalații de compostare autorizate, care nu funcționează în prezent. Din cele 22 de instalații în operare, 6 au fost realizate prin proiecte SMID, restul fiind realizate prin proiecte PHARE, ISPA sau din fonduri private. Capacitatea totală a instalațiilor de compostare din proiecte SMID este de 215.435 tone/an, reprezentând circa 8,6% raportat la cantitatea totală de deșeuri municipale biodegradabile

estimat a fi generată în anul 2014. În prezent, instalațiile de compostare aflate în operare tratează în principal deșeuri verzi, cantitatea de deșeuri menajere biodegradabile compostate fiind foarte redusă.

Figura II-13: Instalații de compostare

LEGENDA:

Stații de compostare în operare: Neamț, Bacău, Vaslui, Vrancea, Constanța, Ilfov, Dâmbovița, Argeș, Teleorman, Vâlcea, Timiș, Bihor, Satu Mare, Bistrița-Năsăud, Harghita, Brașov

Stații de compostare realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID, care nu sunt încă în operare: Iași, Bacău, Vrancea, Galați, Călărași, Giurgiu, Argeș, Dolj, Arad, Mureș, Sibiu, Brașov, Mureș, Harghita, Covasna.

Stații de compostare autorizate, dar care nu funcționează în prezent: Neamț, Galați, Ilfov, Prahova Cluj, Sibiu

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 13Lex: Figura II-13

În ceea ce privește instalațiile de tratare mecano-biologică, în anul 2017, pe lângă instalații existente în operare (Chiajna/București, Ghizela/Timiș) au mai fost date în operare încă două instalații noi la Borcea Mare/Hunedoara și Costinești/Constanța. În plus față de aceste patru instalații au mai fost construite sau sunt în curs de construire prin proiecte SMID încă 15 instalații. Capacitate totală a instalațiilor TMB este de 1.530.000 tone/an.

Instalațiile TMB construite sunt toate instalații cu biostabilizare, asigurând tratarea deșeurilor reziduale înainte de depozitare. Tratarea mecanică constă în separarea deșeurilor pe fracții (în general după mărime) și separarea magnetică a deșeurilor feroase. În unele cazuri se realizează și sortarea unor fracții care sunt ulterior sunt trimise la reciclare. Tratarea biologică este aerobă - în unele cazuri în spații acoperite. Deșeurile stabilizate rezultate sunt depozitate sau utilizate ca material de acoperire pe depozite.

Figura II-14: Instalații de tratare mecano-biologică

LEGENDA:

Instalații de tratare mecano-biologică în operare: Ilfov, Constanța, Timiș, Hunedoara

Instalații de tratare mecano-biologică realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID, care nu sunt încă în operare: Iași, Brăila, Tulcea, Constanța, Ploiești, Vâlcea, Mehedinți, Caraș-Severin, Bihor, Sălaj, Maramureș, Cluj, Mureș, Alba, Mureș

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 14Lex: Figura II-14

Situația tratării deșeurilor municipale înaintea depozitării este prezentată în figura de mai jos. În cele 12 județe în care este asigurată tratarea prealabilă a întregii cantități de deșeuri, aceasta este asigurată prin intermediul instalațiilor TMB și a instalațiilor de compostare construite prin proiecte SMID. În județele Timiș, Bihor, Mureș, Vâlcea și în municipiul București, instalațiile TMB nu au fost proiectate ca să asigure tratarea întregii cantități de deșeuri reziduale colectate.

Figura II-15: Tratarea deșeurilor municipale înaintea depozitării

LEGENDA:

Județe în care există sau sunt în curs de realizare instalații care să asigure tratarea prealabilă depozitării a întregii cantități de deșeuri municipale: Iași, Brăila, Tulcea, Constanța, Prahova, Mehedinți, Caraș-Severin, Hunedoara, Alba, Cluj, Sălaj, Maramureș

Județe/municipiul București în care există sau sunt în curs de realizare instalații TMB, care însă nu asigură tratarea prealabilă depozitării a întregii cantități de deșeuri municipale: Vâlcea, Timiș, Bihor, Mureș

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 15Lex: Figura II-15

La data colectării datelor și informațiilor pentru elaborarea PNGD (mai 2016), la nivel național existau 50 de depozite în operare, dintre care:

- 36 sunt depozite conforme clasa b (3 depozite - Bistrița-Năsăud, Neamț și Timiș au fost realizate prin proiecte finanțate din POS Mediu);
- 14 depozite neconforme care au sistat activitatea de depozitare în 2016 sau 2017 (11 sunt depozite care au sistat activitatea în 2016 sau în anul 2017 și care nu au fost incluse în proiectele SMID).

În plus, prin proiecte SMID au fost construite sau sunt în construire 19 depozite, dintre care 2 depozite au fost date în operare în perioada 2016 - 2017 (depozitul conform din județul Botoșani și cel din județul Hunedoara).

Figura II-16: Depozite de deșeuri municipale

Depozite conforme în operare: Botoșani, Neamț, Iași, Bacău, Galați, Brăila, Tulcea, Constanța, Ialomița, Ilfov, Prahova, Târgoviște, Argeș, Teleorman, Vâlcea, Gorj, Mehedinți, Dolj, Timiș, Arad, Deva, Bihor, Satu Mare, Bistrița-Năsăud, Harghita, Brașov

Depozite conforme realizate sau în curs de realizare prin proiecte SMID, care nu sunt încă în operare: Suceava, Vaslui, Brăila, Tulcea, Constanța, Călărași, Giurgiu, Olt, Caraș-Severin, Sălaj, Maramureș, Cluj, Alba, Mureș, Harghita, Covasna

Depozite neconforme, care sistează activitatea de depozitare în 2016 sau 2017, dar care sunt incluse în SMID: Dolj, Bihor, Sălaj

Depozite neconforme, care sistează activitatea de depozitare în 2016 sau 2017 și care nu sunt incluse în SMID: Botoșani, Galați, Buzău, Brăila, Vâlcea, Hunedoara, Arad, Sibiu, Brașov

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM, MDRAPFE, CJ, ADI, 2016

Figura 16 Lex: Figura II-16

II.3.7. Aspecte instituționale

Așa cum prevede [Legea nr. 101/2006](#), serviciul de salubritate a localităților este un serviciu public care se organizează pentru satisfacerea nevoilor populației și se desfășoară sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale ori ale asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.

Așadar, responsabilitatea înființării, organizării și gestionării serviciului de salubritate aparține autorităților administrației publice locale.

Prin proiectele Sistem de Management Integrat al Deșeurilor (SMID) finanțate prin Axa 2 POS Mediu sau Programul Operațional Infrastructură Mare și derulate în majoritatea județelor din țară, s-au realizat investiții în bunuri de infrastructură aferente activităților componente ale serviciului de salubritate prevăzute la [art. 2](#) alin. 3 din [Legea nr. 101/2006](#). Dreptul de proprietate asupra bunurilor realizate prin aceste proiecte aparține Consiliilor Județene în calitate de Beneficiari ai proiectelor SMID. În acest sens, [art. 7](#) din [Legea nr. 101/2006](#) prevede competențe și în sarcina Consiliilor Județene cu privire la organizarea și gestionarea sistemelor de management integrat al deșeurilor, precum și a activităților specifice realizate prin intermediul acestora.

Așadar, principalii factori implicați în organizarea și gestionarea serviciului de salubritate sunt:

- Autoritățile administrației publice locale sau Asociațiile de Dezvoltare Intercomunitară (ADI), după caz;
- Consiliile Județene.

Desigur, un rol deosebit de important îl au și operatorii serviciului de salubritate cărora le-a fost delegată gestiunea serviciului de salubritate, a căror drepturi și obligații sunt prevăzute în hotărârile de dare în administrare, în contractele de delegare a gestiunii și în

contractele de prestare a serviciului, după caz. Trebuie însă să menționăm faptul că, pe de o parte, una din cele mai importante obligații ale operatorilor serviciului de salubritate este aceea de a deține licență eliberată de ANRSC, iar pe de altă parte, operatorilor trebuie să li se acorde dreptul la exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza unităților administrativ-teritoriale.

Pentru implementarea proiectelor SMID, județele care au beneficiat de finanțare prin POS Mediu, au adoptat următoarea organizare instituțională:

- Consiliul Județean, în calitate de beneficiar al proiectului a devenit și proprietarul bunurilor achiziționate și/sau realizate prin proiect;
- Unitățile administrativ-teritoriale din județ, inclusiv Consiliul Județean, s-au asociat în cadrul unei Asociații de Dezvoltare Intercomunitară.

În acest sens, au fost stabilite și atribuțiile fiecărei entități implicate, după cum urmează:

i. Consiliile Județene:

- a. Să realizeze managementul, coordonarea și implementarea proiectului conform prevederilor contractului de finanțare;
- b. Să înființeze Unitatea de Implementare a Proiectului;
- c. Să adere la Asociația de Dezvoltare Intercomunitară;
- d. Să stabilească strategia județeană de management integrat al deșeurilor;
- e. Să atribuie contractele de lucrări pentru realizarea infrastructurii prevăzute prin proiect, conform prevederilor legale;
- f. Să atribuie contractele de furnizare a bunurilor prevăzute a fi achiziționate prin proiect, conform prevederilor legale;

ii. Unitățile administrativ-teritoriale:

- a. Să adere la Asociația de Dezvoltare Intercomunitară în vederea implementării în comun a proiectului;
- b. Să mandateze Asociația de Dezvoltare Intercomunitară prin Statut și Actul Constitutiv, conform [Legii nr. 51/2006](#), să exercite, în numele lor și în favoarea lor, prerogativele, drepturile și obligațiile acestora legate de serviciul de salubritate;
- c. Să aprobe prin hotărâri ale autorităților deliberative toate documentele necesare implementării proiectului;

iii. Asociațiile de Dezvoltare Intercomunitară

- a. Să implementeze proiectul prin înființarea/extinderea, organizarea, administrarea și exploatarea Serviciilor în interes comun, inclusiv delegarea gestiunii acestora pe baza condițiilor contractului de delegare, procedurilor de achiziții publice către diferiți operatori, în conformitate cu legislația în vigoare;

b. Să promoveze/implementeze în comun unele programe pentru înființarea, eficientizarea și/sau dezvoltarea serviciilor publice comunitare de salubritate a localităților;

c. Să asigure furnizarea/prestarea, în raza unităților administrativ-teritoriale asociate, a serviciului public de salubritate, în condiții de eficiență și eficacitate;

d. Să promoveze în comun, să finanțeze și să implementeze unele programe de investiții pentru înființarea, reabilitarea, dezvoltarea și/sau, de la caz la caz, modernizarea și gestionarea sistemelor de utilități publice aferente serviciilor publice comunitare de salubritate a localităților;

e. Să dezvolte capacitatea instituțională și decizională a autorităților administrației publice locale, membri ai Asociației;

f. Să coordoneze planificarea la nivel local și județean (prin pregătirea și aprobarea strategiilor de gestionare a deșeurilor);

g. Să semneze prin intermediul membrilor săi contractele de delegare a operării noii infrastructuri.

În figura de mai jos sunt prezentate relațiile existente între instituțiile publice și care în final conduc la satisfacerea nevoilor populației cu privire la organizarea serviciului de salubritate.

Figura II-17: Cadrul instituțional pentru implementarea proiectelor SMID

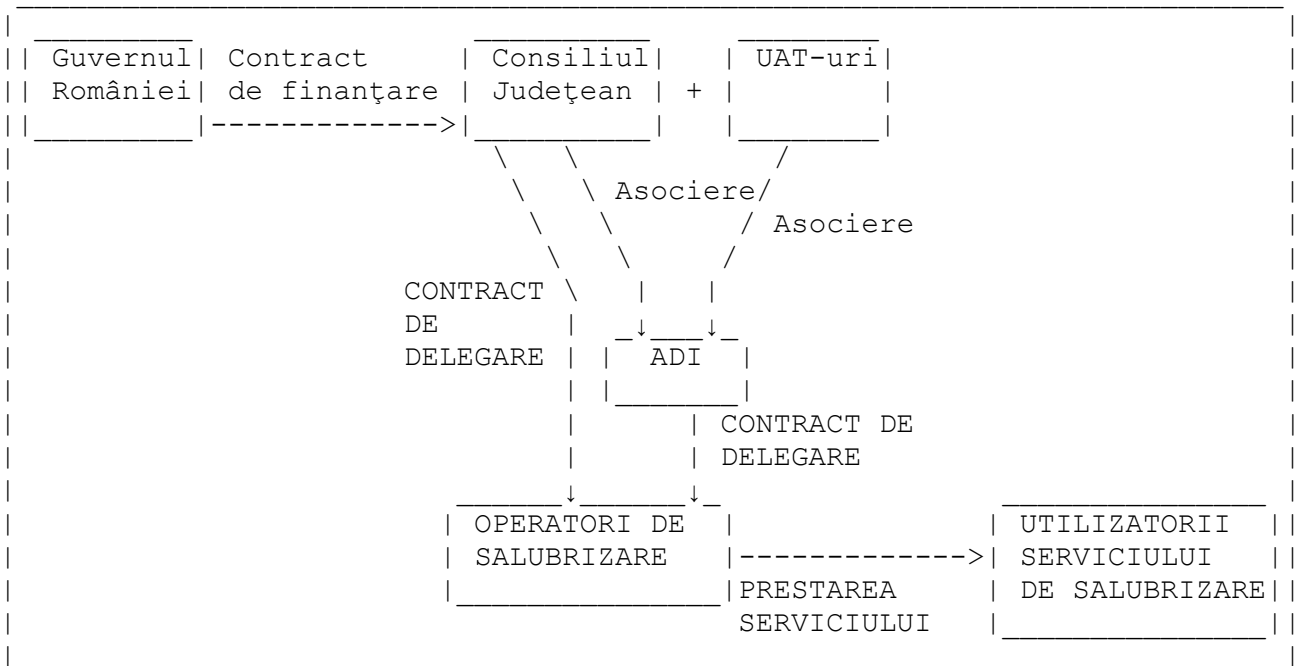

Figura 17Lex: Figura II-17

În prezent în România sunt înființate 39 de Asociații de Dezvoltare Intercomunitară (ADI) pentru managementul integrat al deșeurilor la nivel județean. În plus, în unele județe sunt înființate și funcționează ADI doar la nivelul unor UAT beneficiare ale proiectelor PHARE CES.

Asociațiile de Dezvoltare Intercomunitară au format la rândul lor prin asociere, o organizație la nivel național denumită Federația Asociațiilor de Dezvoltare Intercomunitară din România (FADI).

Potrivit Statutului său, FADI a fost constituită în scopul dezvoltării instituționale în domeniul deșeurilor în România. În prezent din FADI fac parte 22 de Asociații de Dezvoltare Intercomunitară.

Principalele obiective ale FADI sunt:

- Sporirea reprezentării și reprezentativității ADI având ca obiect de activitate managementul deșeurilor, la nivel național și internațional;
- Îmbunătățirea cadrului instituțional și legislativ de desfășurare a activității ADI;
- Responsabilizarea factorilor decizionali.

II.3.8. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile municipale sunt cele prevăzute în legislație și în [Strategia Națională](#) și [Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013](#) (aprobat prin [HG nr. 1470/2004](#) privind aprobarea Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor și a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, cu modificările ulterioare). Modul de îndeplinire a acestora este prezentat în tabelul de mai jos.

Tabel II-12: Modul de îndeplinire a principalelor obiective și ținte privind deșeurile municipale, 2010 - 2014

Obiectiv	Țintă	Mod de îndeplinire
Crearea și utilizarea de sisteme și mecanisme economico-financiare pentru gestionarea deșeurilor în condițiile respectării principiilor generale, cu	Îmbunătățirea mecanismelor economico-financiare pentru gestionarea deșeurilor municipale (calculare taxe, programe naționale speciale de la buget). Termen - 2007	Parțial Au fost implementate unele măsuri, dar fără a respecta termenul stabilit (a se vedea secțiunea IV)

precădere a principiului "poluatorul plătește"			
Extinderea sistemelor de colectare a deșeurilor în mediul urban și rural	Colectarea a 84% din deșeurile municipale generate Termen - 2013	DA	Conform datelor ANPM, cantitatea de deșeuri municipale colectate în anul 2013 a fost de circa 84%
Reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate prin reciclare și procesare	<ul style="list-style-type: none"> • Reducerea cu 25% până în 2010 • Reducerea cu 50% până în 2013 Reducerea este raportată la cantitatea de deșeuri biodegradabile generată în anul 1995	DA	Conform ANPM, obiectivele aferente anilor 2010 și 2013 au fost atinse
Realizarea Strategiei naționale privind reducerea cantității de deșeuri biodegradabile depozitate		DA	Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor 2014 - 2024 include și strategia privind reducerea cantității de deșeuri biodegradabile depozitate

Deși principalele obiective incluse în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 au fost atinse, pentru perioada de analiză au fost identificate o serie de probleme legate de gestionarea deșeurilor municipale, și anume:

• **Aspecte tehnice privind modul de gestionare a deșeurilor municipale:**

- Implementarea scăzută la nivel național a colectării separate a deșeurilor reciclabile. În anul 2014, doar circa 9% din cantitatea intrată în instalațiile de sortare au fost deșeuri reciclabile colectate separat*12;
- În anul 2014 a fost utilizată doar circa 47% din capacitatea totală a instalațiilor de sortare aflate în operare, iar eficiența medie de sortare a fost de numai 7%;
- În anul 2014 a fost utilizată doar circa 21% din capacitatea totală a instalațiilor de compostare aflate în operare*10;
- Gestionarea deficitară a deșeurilor periculoase menajere și a deșeurilor voluminoase;
- Acceptarea la depozitare a deșeurilor netratate;

*12 Estimare realizată pe baza datelor furnizate de către consiliile județene și asociațiile de dezvoltare intercomunitară în chestionarele transmise pe parcursul elaborării PNGD

• **Aspecte de natură legislativă:**

- Lipsa normativelor tehnice privind compostarea, tratarea mecano-biologică și a instalațiilor de tratare termică;
- Lipsa actelor normative naționale privind încetarea statutului de deșeu și a unor norme pentru clasificarea unitară a activităților de reciclare a deșeurilor;
- Nu există o corelație între codurile CAEN pentru activitățile de gestionare a deșeurilor, respectiv activitățile și codurile acestora, așa cum sunt descrise și clasificate de către legislația specifică. În plus, [Ordinul Ministerului Mediului nr. 1798/2007](#) pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizației de mediu, cu completările și modificările ulterioare, nu cuprinde prevederi speciale privind autorizarea activităților de gestionare a deșeurilor și obligativitatea precizării în autorizația de mediu a codului activității de valorificare/eliminare și codurilor deșeurilor gestionate;
- Necorelare între prevederile [Legii nr. 101/2006](#) a serviciului de salubritate a localităților, republicată, și prevederile ordinelor subsecvente ale președintelui ANRSC;
- Lista națională de deșeuri acceptate în depozite de deșeuri nepericuloase din [Secțiunea 6](#) a Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 95/2005 privind stabilirea criteriilor de acceptare și procedurilor preliminare de acceptare a deșeurilor la depozitare și lista națională de deșeuri acceptate în fiecare clasă de depozit de deșeuri nu interzice depozitarea deșeurilor colectate separat, ci doar se recomandă aplicarea unei metode de valorificare;

• **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**

- Implicarea insuficientă a autorităților administrației publice locale în vederea îndeplinirii obligațiilor ce le revin cu privire la colectarea și gestionarea deșeurilor municipale;

- Nu există aprobat la nivel național un model de contract de delegare cadru al activităților serviciului de salubritate specifice gestionării deșeurilor municipale, care să reglementeze relația dintre unitățile administrativ teritoriale/ADI și operatorii serviciului de salubritate și care să includă indicatori de monitorizare a performanței activității prestate;

- Întârzieri foarte mari pe parcursul derulării procedurilor de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciului de salubritate;

- Capacitatea instituțională scăzută atât a autorităților de mediu, cât și a autorităților locale și asociațiilor de dezvoltare intercomunitară din domeniul deșeurilor;

• **Aspecte de natură financiară și investițională:**

- Existența unui sistem eterogen în ceea ce privește mecanismul de plată a serviciului de salubritate, ceea ce conduce și la dificultăți în implementarea corectă a instrumentelor economice; o În conformitate cu prevederile [OUG nr. 196/2005](#), sumele colectate în urma aplicării instrumentelor economice din domeniul deșeurilor nu sunt utilizate exclusiv pentru proiecte în domeniul deșeurilor;

• **Aspecte privind raportarea:**

- Lipsa obligației operatorilor economici de raportare în Sistemul Integrat de Mediu gestionat de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului;

- Lipsa la nivel național a unor date rezultate din analize privind caracteristicile deșeurilor municipale și indicatorii de generare a deșeurilor menajere, pe medii, în scopul stabilirii unor valori de referință și comparație pentru datele raportate.

II.4. Deșuri alimentare

II.4.1. Generarea deșeurilor alimentare

Deșeurile alimentare sunt generate de-a lungul întregului lanț alimentar, respectiv: producție primară (agricultură și pescuit), prelucrarea produselor alimentare, comerț cu ridicata și cu amănuntul - distribuție, servicii alimentare (restaurante, unități de alimentație publică) - consum, gospodării - consum.

În prezent, atât la nivel european cât și național nu există o definiție armonizată a "deșeurilor alimentare" și nici o metodă fiabilă de măsurare și raportare a acestora, ceea ce face dificilă evaluarea cantităților generate, a originii și a evoluției acestora.

Estimarea deșeurilor alimentare, distinct pentru fiecare nivel din lanțul alimentar, generate în România în anii 2012 și 2014 s-a realizat pornind de la formatul de date solicitate de EUROSTAT în cadrul anchetei complementare privind deșeurile alimentare (pentru care România nu a furnizat date) și a datelor furnizate de ANPM pentru deșeurile industriale și municipale și de INS pentru deșeurile provenite din agricultură. În tabelul de

mai jos, pe lângă estimările cantităților de deșuri alimentare generate în România, sunt prezentate și cantitățile generate în UE 28 în anul 2012, conform [FUSIONS 2016].

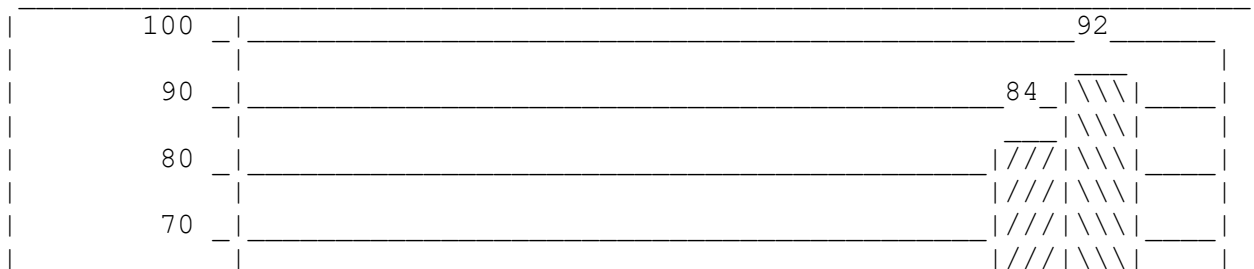
Tabel II-13: Cantități de deșuri alimentare generate în România și UE 28, în funcție de sursa de generare

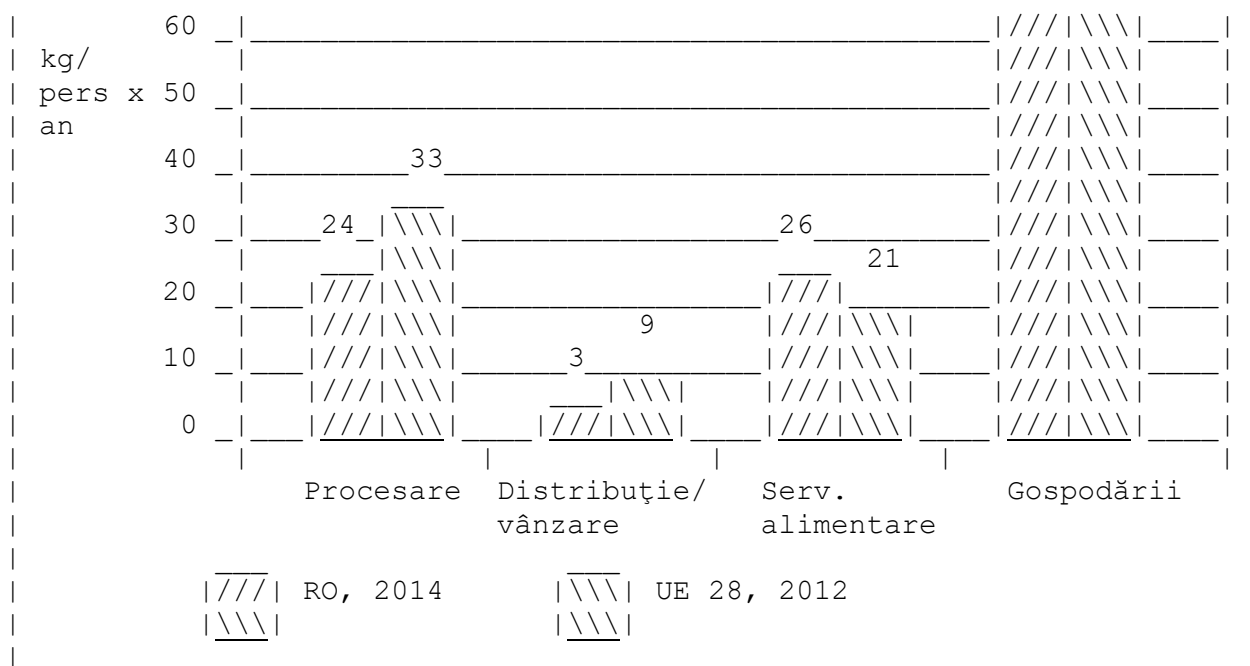
Sector	Clasificare CAEN	Cod CAEN	Deșuri alimentare generate în România, 2012, tone/an	Deșuri alimentare generate în România, 2014, tone/an	Deșuri alimentare generate în UE 28, 2012, tone/an
Producție primară	Agricultură, silvicultură și pescuit	01-03	462.613***	541.331***	9.100.000**
Procesare	Industria prelucrătoare	10-11	337.323*	478.661*	16.900.000**
Distribuție	Comerț cu ridicată și cu amănuntul	46-47	20.312*	54.902*	4.600.000**
Serv. alimentare	Hoteluri și comunicații	55-56	735.537*	523.244*	10.500.000**
Gospodării	-	-	1.539.625*	1.680.691*	46.500.000**

Sursa: * ANPM, ** INS, *** [FUSIONS 2016]

Ținând cont de limitările prezente în ceea ce privește măsurarea și raportarea datelor privind deșeurile alimentare, cantitățile prezentate în tabelul de mai sus, includ și alte deșuri organice pe lângă deșeurile alimentare (de exemplu fracția biodegradabilă din deșeurile menajere include și alte tipuri de deșuri pe lângă cele alimentare).

Figura II-18: Indicatori de generare deșuri alimentare

Sursa: ANPM, INS, [FUSIONS 2016]

Figura 18Lex: Figura II-18

Din figura de mai sus se observă că, indicatorii de generare deșeurilor alimentare din procesare, distribuție/vânzare și consum (servicii alimentare și gospodării) determinați pentru România, se aliniază cu media UE 28. Prin urmare, se poate aprecia că estimările făcute, în ciuda deficiențelor, în special lipsa datelor specifice pentru această categorie de deșeurilor, sunt reprezentative.

II.4.2. Gestionarea deșeurilor alimentare

Deșeurile care conțin sau sunt susceptibile de a conține deșeurilor alimentare, prezentate în secțiunea precedentă, sunt gestionate diferit în funcție de sursa de generare.

Astfel, în cazul deșeurilor rezultate din producția primară (agricultură), conform raportărilor furnizate de INS, întreaga cantitate generată a fost eliminată. Informații suplimentare privind gestionarea deșeurilor din agricultură inclusiv a instalațiilor de valorificare și eliminare se găsesc în [secțiunea II.18](#).

Deșeurile rezultate din etapa de prelucrare și distribuție a produselor alimentare au fost valorificate într-o proporție de 80% din care aproximativ 40% au fost valorificate prin codul R3 (reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți). Informații privind cantitățile gestionate și instalațiile de valorificare și eliminare se găsesc în [secțiunea II.16.2](#) Gestionarea deșeurilor industriale nepericuloase care includ acest tip de deșeurilor.

În cazul deșeurilor alimentare rezultate de la populație și din serviciile alimentare, după cum s-a menționat și în secțiunea anterioară, nu există o evidență distinctă a acestora, fiind incluse în fracția biodegradabilă din deșeurile menajere și similare.

La nivelul anului 2014 colectarea separată a biodeșeurilor (inclusiv deșeuri alimentare) din deșeuri menajere și similare s-a realizat într-o proporție foarte mică, cea mai mare parte a deșeurilor fiind colectate în amestec și eliminate prin depozitare. În instalațiile de compostare deșeuri municipale, în prezent se valorifică în principal doar deșeuri verzi din parcuri și grădini. Astfel, se poate aprecia că valorificarea deșeurilor alimentare prin compostare este nesemnificativă.

Compostarea individuală a deșeurilor biodegradabile (inclusiv deșeuri alimentare) rezultate din gospodării se apreciază a se realiza la o scară redusă, neexistând date fiabile privind cantitatea compostată. Ținând cont de practicile curente, în mediul rural s-a observat utilizarea într-o proporție destul de mare a deșeurilor alimentare ca hrană pentru animale. Astfel, ponderea de deșeuri alimentare din fracția biodegradabilă de deșeuri generate se estimează a fi relativ scăzută.

II.4.3. Generarea și gestionarea uleiurilor uzate alimentare

O categorie specială a deșeurilor alimentare este reprezentată de uleiurile uzate alimentare, respectiv uleiuri și grăsimi comestibile (20 01 25).

Cantitățile de ulei uzat alimentar generate și gestionate în perioada de analiză sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel II-14: Cantitățile de ulei uzat alimentar gestionate la nivel național, 2010 - 2014

Anul	Generat (tone)	Valorificat (tone)	Eliminat (tone)
2010	18.020	19.105	18
2011	2.039	1.850	12
2012	6.700	6.722	20
2013	13.258	11.785	1.472
2014	1.402	1.314	86

Sursa: Prelucrare pe baza datelor ANPM

Din datele de mai sus se observă că nu se poate identifica o anumită variație a cantităților de ulei uzat alimentar colectate. Cantitatea variază extrem de mult de la un an la altul, chiar cu un ordin de mărime. Cea mai probabilă cauză a acestei variații este raportarea incorectă

a generatorilor. Însă, după cum se poate observa, aproape întreaga cantitate colectată este valorificată, cantitățile eliminate fiind extrem de mici.

În ceea ce privește modul de gestionare, conform datelor ANPM, în anul 2014, cea mai utilizată operație de valorificare a uleiurilor uzate alimentare a fost R12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 (pentru circa 60% din cantitatea totală valorificată) iar cea mai utilizată operație de eliminare a fost D10 Incinerarea pe sol (pentru circa 85% din cantitatea totală eliminată).

La nivel național nu există o practică extinsă privind colectarea uleiului uzat alimentar de la populație. Există unele inițiative individuale de colectare a acestui tip de deșeu derulate de unele lanțuri de benzinării*13, de diverse asociații neguvernamentale*14 sau chiar de operatori economici*15. Cantitățile colectate astfel sunt destul de reduse. De exemplu, în cadrul proiectului Uleiul uzat a fost colectat și predat în anul 2015 numai 1,6 tone de ulei*16 uzat de la populația de pe teritoriul municipiului București.

*13 <https://molromania.ro/ro/persoane-fizice/colecteaza-uleiul-alimentar-uzat>, accesat septembrie 2016

*14 <http://uleiosul.com/>, accesat septembrie 2016

*15 <http://colectareuleiuzat.ro/>

*16 Conform informațiilor furnizate de către reprezentanții proiectului

Mai extinsă este practica de colectare a uleiului uzat alimentar de la operatorii economici care activează în domeniul alimentației publice (fastfood, restaurante, catering).

II.4.4. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 nu sunt prevăzute obiective și ținte privind deșeurile alimentare.

Aspectele identificate referitoare la deșeurile alimentare sunt următoarele:

- Lipsa unei definiții armonizată a "deșeurilor alimentare" ceea ce face dificilă măsurarea, dezvoltarea unor politici adecvate de reducere și monitorizarea succesului/eșecului acestor politici;
- Implementarea la o scară foarte redusă a colectării separate a deșeurilor alimentare în vederea valorificării;
- În cazul deșeurilor alimentare rezultate de la populație și din serviciile alimentare, colectarea separată din deșeuri menajere și similare s-a realizat într-o proporție foarte mică, cea mai mare parte a deșeurilor fiind colectate în amestec;
- Existența unui număr redus de instalații pentru valorificarea deșeurilor alimentare;
- Lipsa măsurătorilor și raportărilor specifice pentru deșeurile alimentare ceea ce face dificilă evaluarea cantității, a originii și a evoluției acestora de-a lungul timpului;

- Lipsa la nivel național a unui sistem de colectare a uleiului uzat alimentar de la populație și lipsa de informare și conștientizare cu privire la impactul pe care îl are gestionarea greșită a acestui tip de deșeu.

II.5. Deșuri de ambalaje

II.5.1. Generarea deșeurilor de ambalaje

În conformitate cu legislația actuală, toți factorii implicați în sistemul de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje raportează anual date la Agenția Națională pentru Protecția Mediului. Raportările se constituie în baza de date națională privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

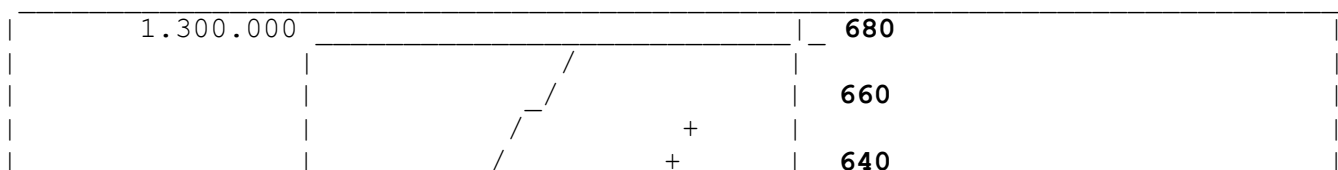
În tabelul de mai jos sunt prezentate cantitățile de ambalaje introduse pe piață în România în perioada 2010 - 2014, atât cantitățile pe tip de material de ambalaj, cât și cantitățile totale. În figura de mai jos este prezentată variația cantității totale de ambalaje introduse pe piață în perioada de analiză comparativ cu variația PIB.

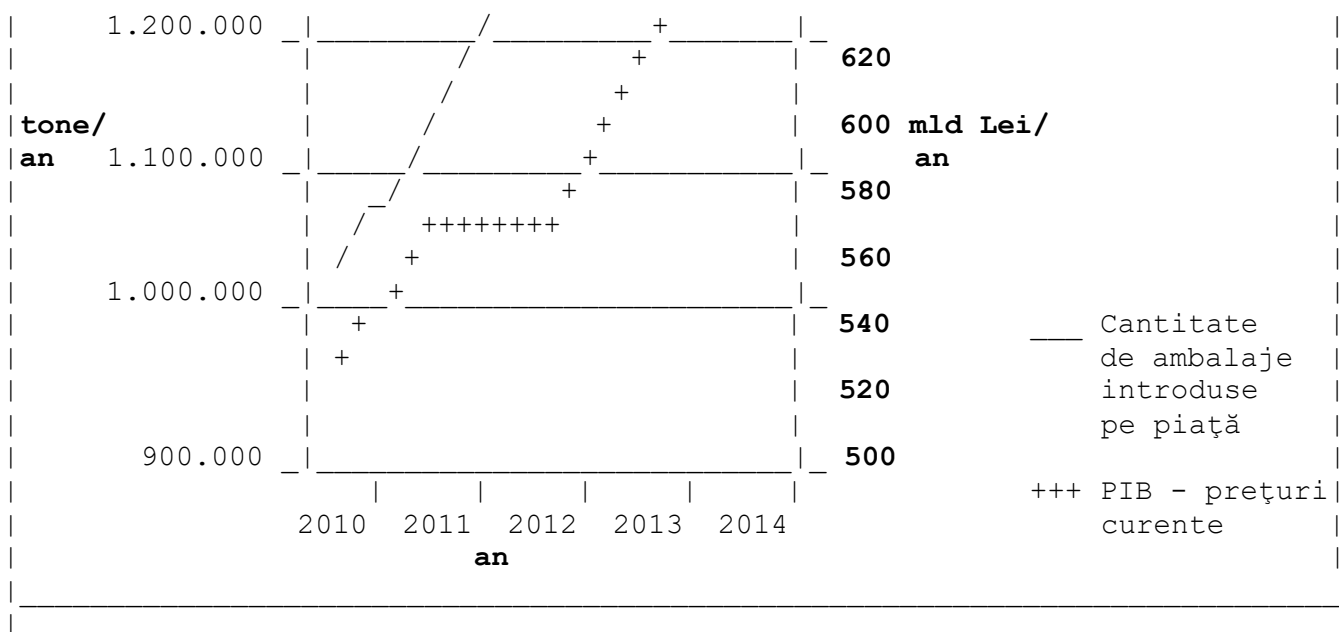
Tabel II-15: Cantități de ambalaje introduse pe piață în România, total și pe tip de material, 2010 - 2014

Tip material	2010	2011	2012	2013	2014
Sticlă	160.334	139.730	160.259	149.205	164.521
Plastic	281.145	278.810	298.042	290.279	336.825
Hârtie și carton	265.982	293.100	303.108	311.578	388.059
Metal	55.214	55.230	58.333	54.406	65.666
Lemn	211.875	225.540	239.774	248.660	289.695
Altele	390	100	41	11	24
Total	974.940	992.510	1.059.557	1.054.139	1.244.790

Sursă: ANPM

Figura II-19: Ambalaje introduse pe piață și PIB în România, 2010 - 2014

Sursă: ANPM; INS

Figura 19 Lex: Figura II-19

Datele de mai sus arată o creștere a ambalajelor introduse pe piață în perioada 2010 - 2014, cu excepția anului 2013 când se înregistrează o ușoară scădere. Cea mai mare creștere este în anul 2014, cantitatea de ambalaje introdusă pe piață fiind cu circa 18% mai mare decât cantitatea din anul precedent. Aceasta creștere nu urmează însă trendul de creștere al PIB, care este relativ constant în perioada 2011 - 2014, cu o creștere anuală de 5 - 7%.

Decizia Comisiei Europene 2005/270/CE de stabilire a tabelelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu [Directiva 94/62/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje prevede la art. 2 că deșeurile de ambalaje dintr-un stat membru pot fi considerate ca fiind egale cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piață în același an în acel stat membru. Astfel, datele prezentate în tabelul de mai jos reprezintă și cantitățile de deșeuri de ambalaje generate în perioada 2010 - 2014.

Pe baza datelor privind cantitățile de deșeuri de ambalaje generate anual și a populației din anul respectiv se calculează indicatorii de generare a deșeurilor de ambalaje (Tabel II-16).

Tabel II-16: Indicatori de generare deșeuri de ambalaje România și EU-27

Indicator generare deșeuri ambalaje	2010	2011	2012	2013	2014

România (kg/loc și an)*	48,0	49,1	52,7	52,7	62,4
EU-27 (kg/loc și an)**	157,8	160,1	157,8	157,9	n.a.

* Calculat pe baza cantității totale de ambalaje puse pe piață (care este egală cu cantitatea de deșeuri de ambalaje generate) - date ANPM și populația rezidentă - date INS

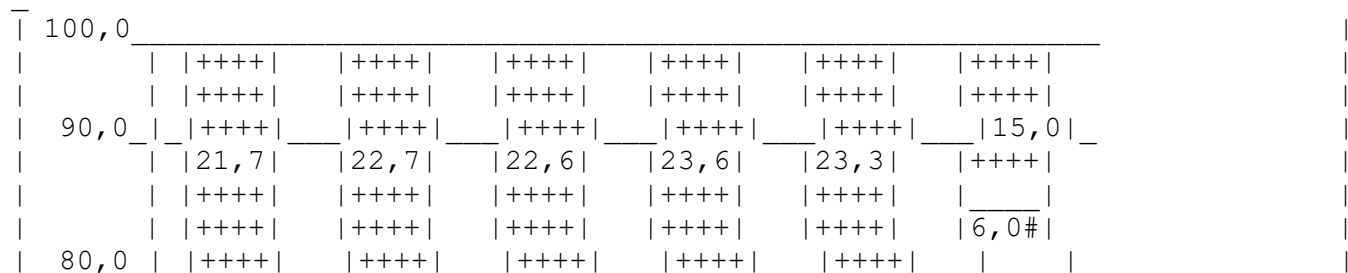
** Date EUROSTAT

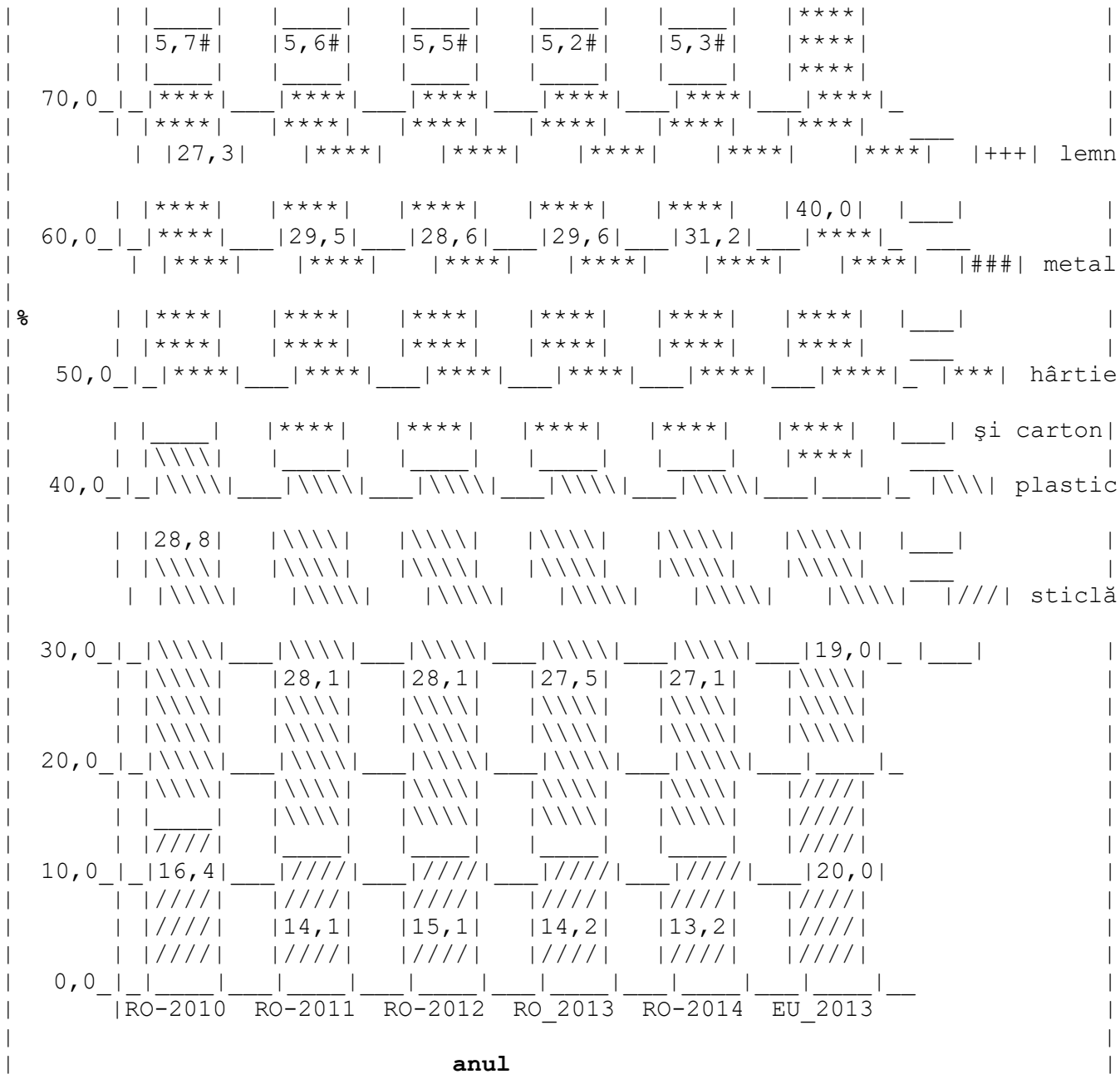
Din Tabel II-16 se observă că indicatorii de generare a deșeurilor de ambalaje în România sunt de circa 3 ori mai mici decât media europeană.

Faptul că indicatorii de generare a deșeurilor de ambalaje în România sunt mult mai mici decât media europeană se poate explica prin ponderea mare a populației din mediul rural, care are o rată de consum scăzută. În plus, o altă explicație ar putea fi că nu toți operatorii economici care introduc pe piață ambalaje au raportat datele sau au raportat cantități mai mici. Această ipoteză este susținută și de necorelarea dintre variația cantității de ambalaje introduse pe piață și variația PIB, precum și de creșterea cu circa 18% a cantității de ambalaje introduse pe piață în anul 2014 față de anul 2013 (cel mai probabil ca urmare a controalelor efectuate de AFM).

În Figura II-20 este prezentată structura pe tipuri de material a deșeurilor de ambalaje în România, în perioada 2010 - 2014 (calculată pe baza datelor din Tabel II-15) comparativ cu media europeană pentru anul 2013.

Figura II-20: Structura pe tipuri de materiale a deșeurilor de ambalaje în România, 2010 - 2014 și EU-28, 2013

Sursă: ANPM (RO 2010 - 2014) și EUROSTAT (EU-28, 2013)

Figura 20Lex: Figura II-20

În România, materialele de ambalaj cu ponderea cea mai mare sunt hârtia/cartonul și plasticul. Ambele materiale au ponderi asemănătoare (cuprinse între 27 - 31%). În perioada 2011 - 2014 hârtia și cartonul au avut ponderea cea mai mare, iar în anul 2010, materialul

cu ponderea cea mai mare a fost plasticul. Variația cea mai mare în perioada de analiza au avut-o hârtia și cartonul (creștere cu 3,9% în anul 2014 față de 2010) și sticla (scădere cu 3,2% în anul 2014 față de anul 2010). Media europeană (EU-28) a structurii deșeurilor de ambalaje este mult diferită față de România. Astfel, la nivel european materialul cu ponderea cea mai mare este hârtia și cartonul (40%), urmat de sticlă (20%) și plastic (19%).

Baza de date națională privind ambalajele și deșeurile de ambalaje nu conține date privind cantitățile de deșeuri de ambalaje în funcție de sursa de generare. Pe baza datelor privind compoziția deșeurilor menajere și similare și asumând că deșeurile de ambalaje municipale reprezintă 50% din deșeurile reciclabile menajere și similare*17, rezultă că deșeurile de ambalaje ce se regăsesc în deșeurile municipale reprezintă 65% din totalul deșeurilor de ambalaje, iar deșeurile din industrie și comerț 35%. Dat fiind faptul că în practica curentă o parte din deșeurile de ambalaje de la micul comerț se colectează împreună cu deșeurile municipale, rezultă că deșeurile de ambalaje de la populație și similare reprezintă circa 60% din deșeurile totale de ambalaje, iar deșeurile din industrie și comerț circa 40%.

*17 Estimare realizată pe baza Studiului Eco-Rom Ambalaje, 2012 - 2013, "Determinarea compoziției deșeurilor, precum și a deșeurilor de ambalaje generate de gospodăriile populației"

II.5.2. Gestionarea deșeurilor de ambalaje

Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 249/2015) prevede ca operatorii economici care introduc pe piață ambalaje și produse ambalate sunt responsabili să asigure gestionarea ambalajelor devenite deșeuri pe teritoriul național. Responsabilitățile se pot realiza:

- individual;
- prin transferarea responsabilităților, pe baza de contract, către un operator economic autorizat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

Astfel, deși nu este o cerință explicită a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, România, ca și majoritatea statelor membre UE, a optat pentru gestionarea deșeurilor de ambalaje pentru implementarea schemei de responsabilitate extinsă a producătorului (REP).

Schema de responsabilitate extinsă a producătorului funcționează încă din anul 2004, odată cu înființarea și licențierea primului operator economic pentru preluarea responsabilității gestionării deșeurilor de ambalaje (ECO-ROM AMBALAJE). În prezent, în România există un sistem concurențial, fiind licențiați mai mulți operatori economici pentru preluarea responsabilității gestionării deșeurilor de ambalaje - OTR-uri (informații privind operatorii licențiați pot fi găsite pe pagina web a ANPM - <http://www.anpm.ro/deseuri-de-ambalaje>).

În Figura II-21 este prezentată schema actuală a gestionării deșeurilor de ambalaje, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

Figura II-21: Schema actuală a gestionării deșeurilor de ambalaje

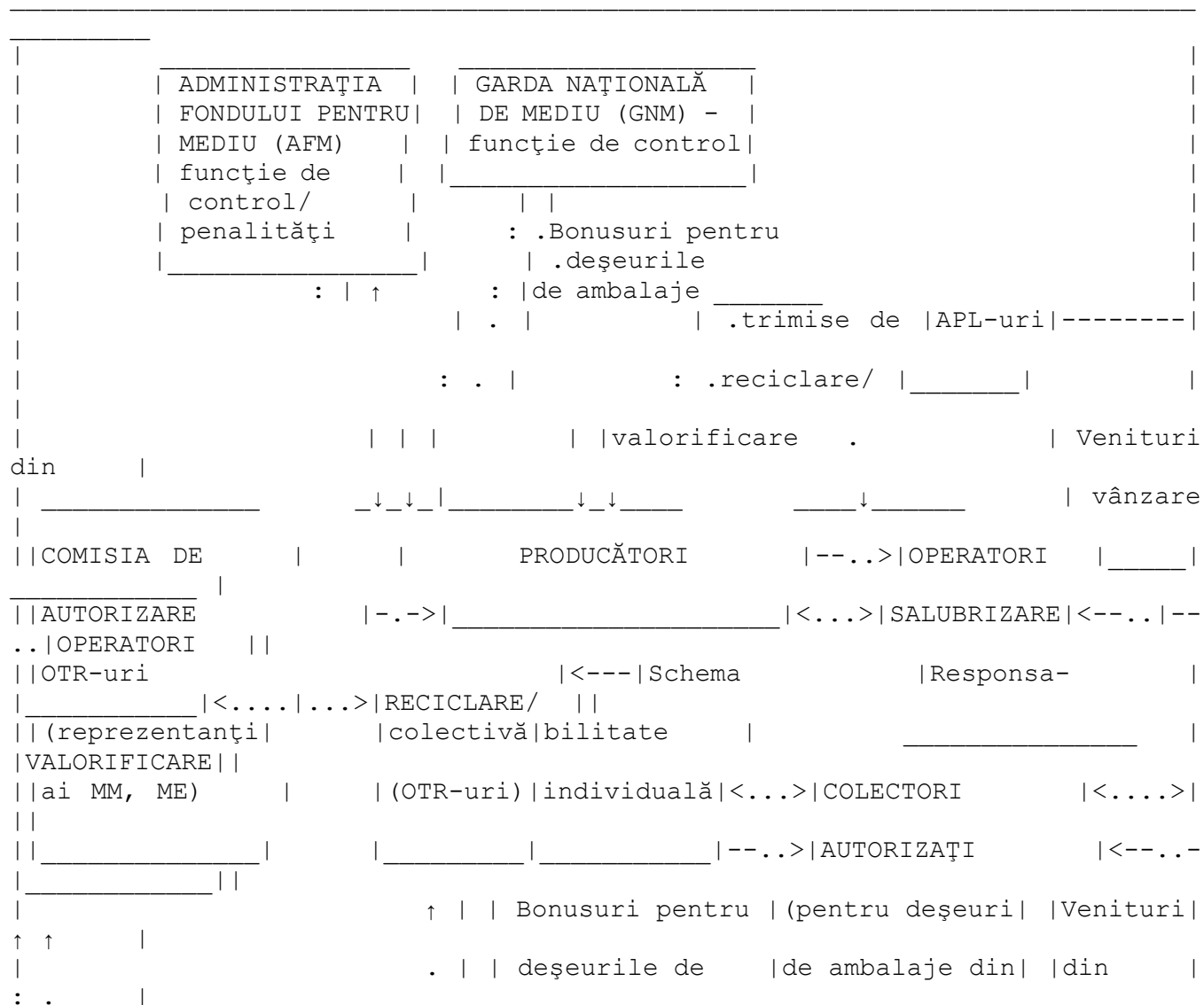

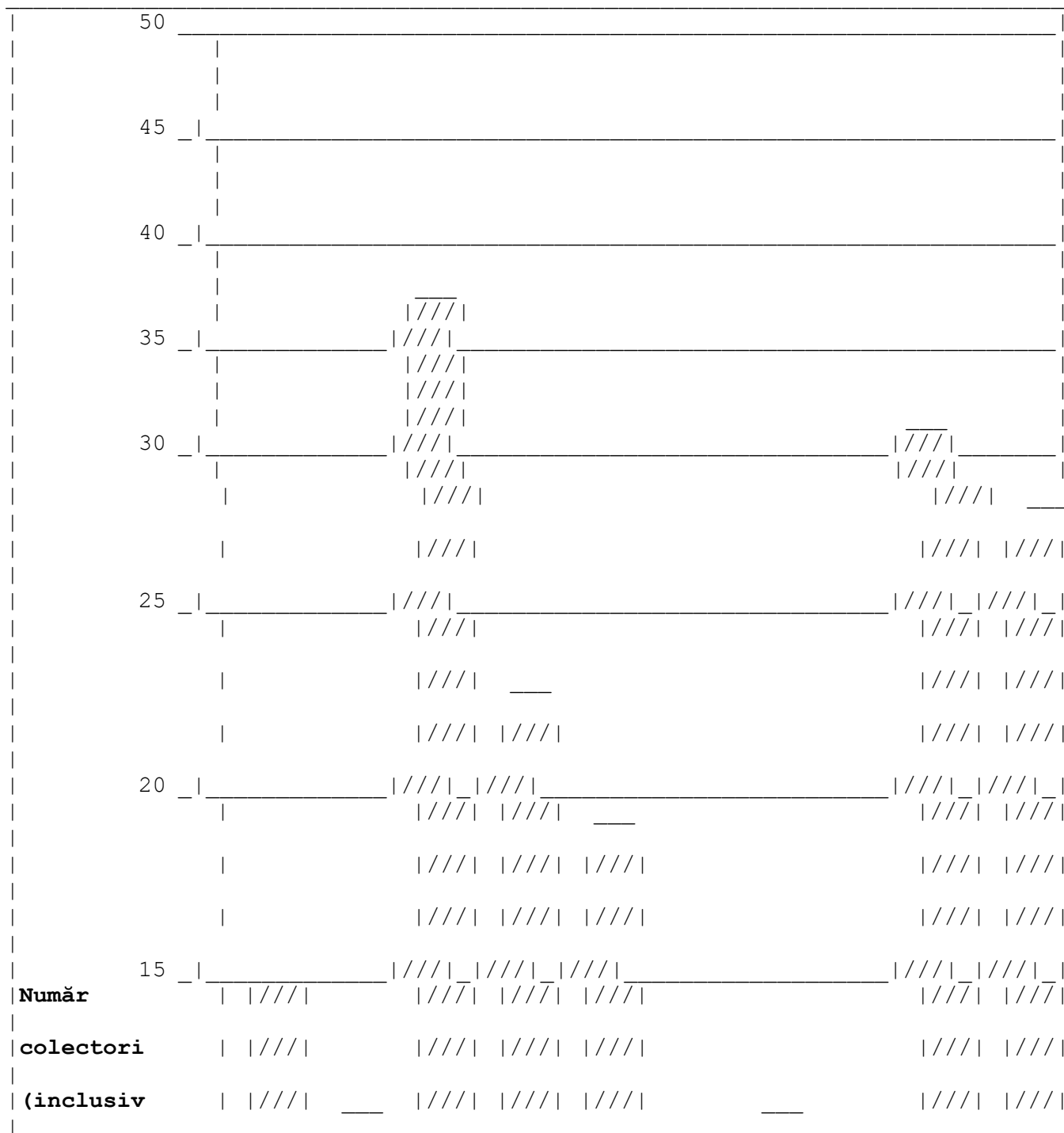
Figura 21 Lex: Figura II-21

Gestionarea efectivă a deșeurilor de ambalaje se realizează prin operatorii de colectare și operatorii de tratare (stații de sortare, operatori economici care realizează reciclarea/valorificarea și operatorii depozitelor de deșeuri, care preiau deșeurile de ambalaje nevalorificate). Informații privind operatorii de tratare sunt prezentate în secțiunea II.3.2.

În ceea ce privește operatorii de colectare, conform datelor furnizate de ANPM, în anul 2014 au fost autorizați peste 700 de operatori (inclusiv punctele de lucru) pentru colectarea deșeurilor de ambalaje atât de la populație, cât și din industrie și comerț. Operatorii de colectare sunt autorizați pentru colectarea mai multor tipuri de deșeuri de ambalaje (de la două până la toate tipurile de material de ambalaj). Operatorii de colectare sunt în general operatori specializați pentru colectarea deșeurilor, dar sunt și operatori de salubritate sau

reciclatorii. În Figura II-22 se prezintă numărul de colectori, inclusiv puncte de lucru, din fiecare județ și Municipiul București.

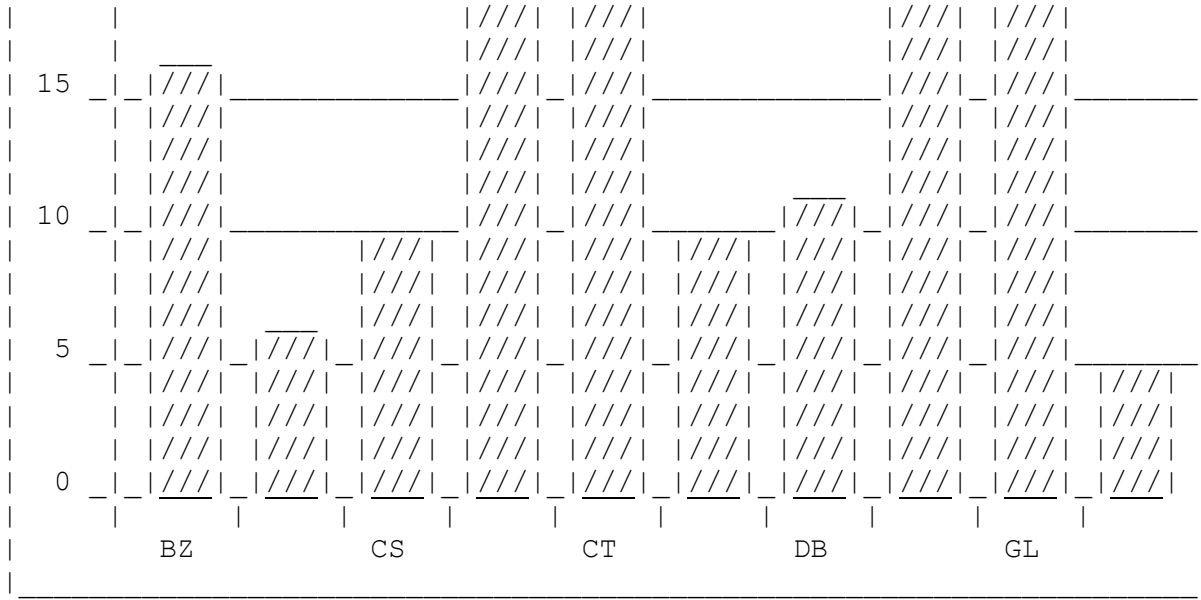
Figura II-22: Număr colectori de deșuri de ambalaje pe județ/M. București, 2014

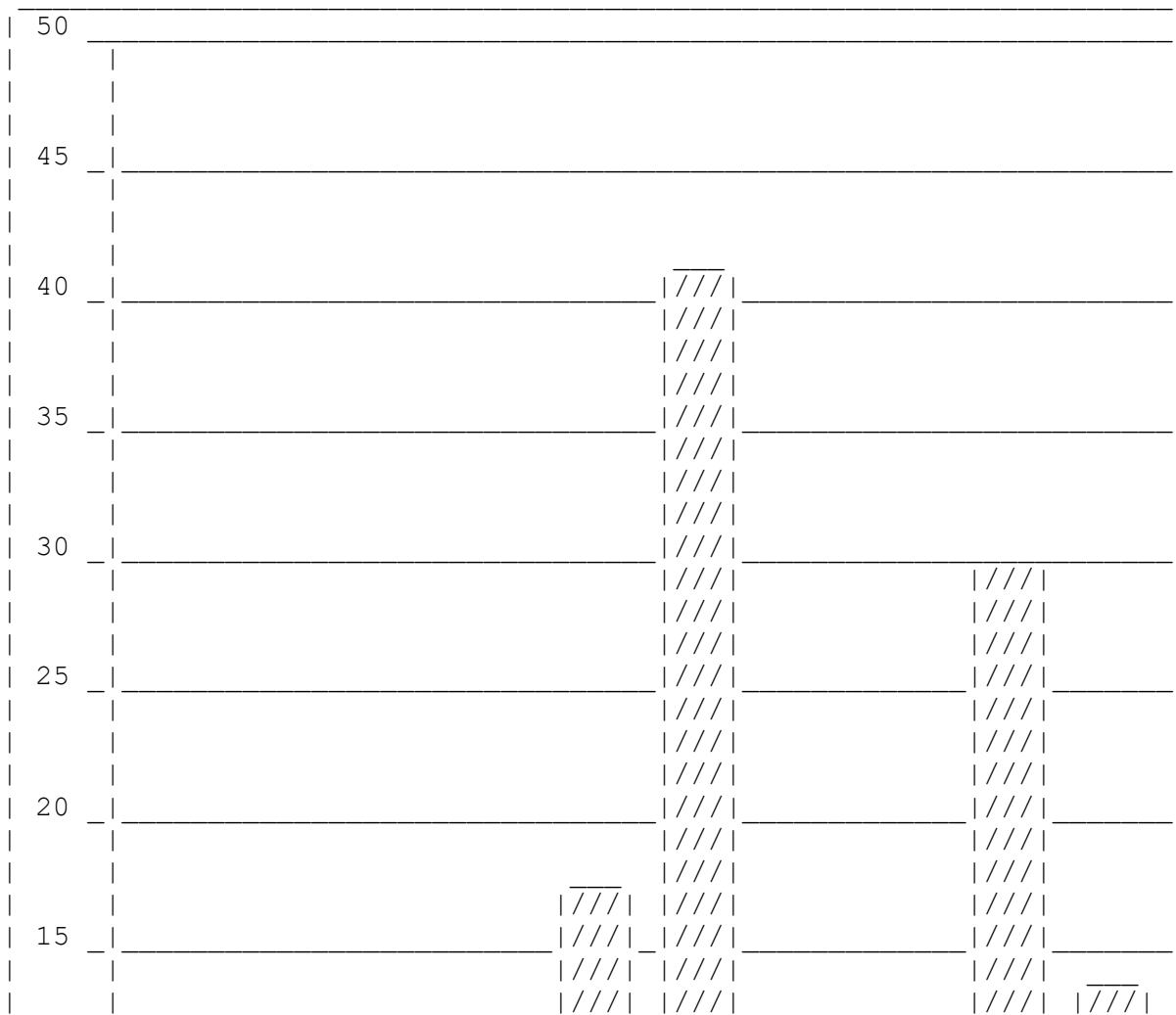
puncte	de										10
lucru)											
5											
0											
	AB		AG		BH		BT		BV		
	Județ/Municipiul București										

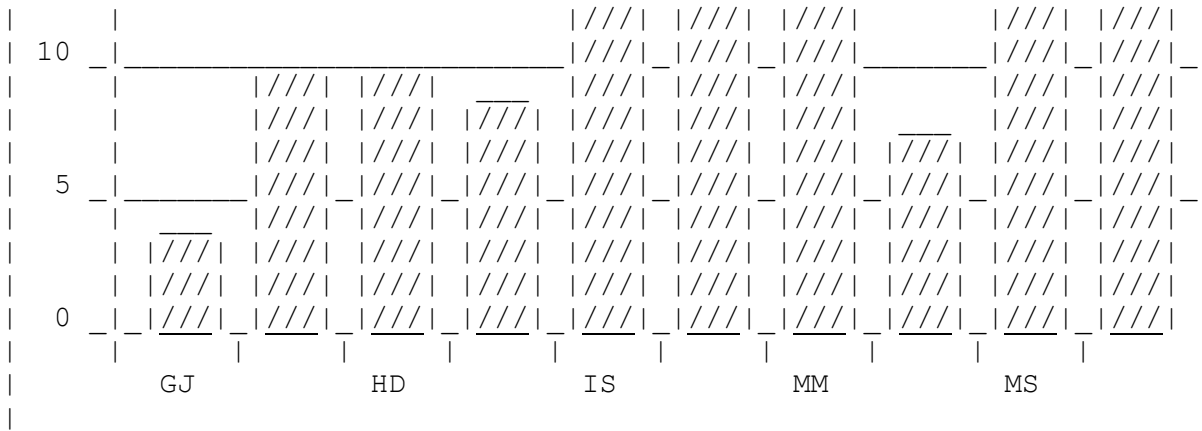
- continuare -

50											
45											
40											
35											
30											
25											
20											

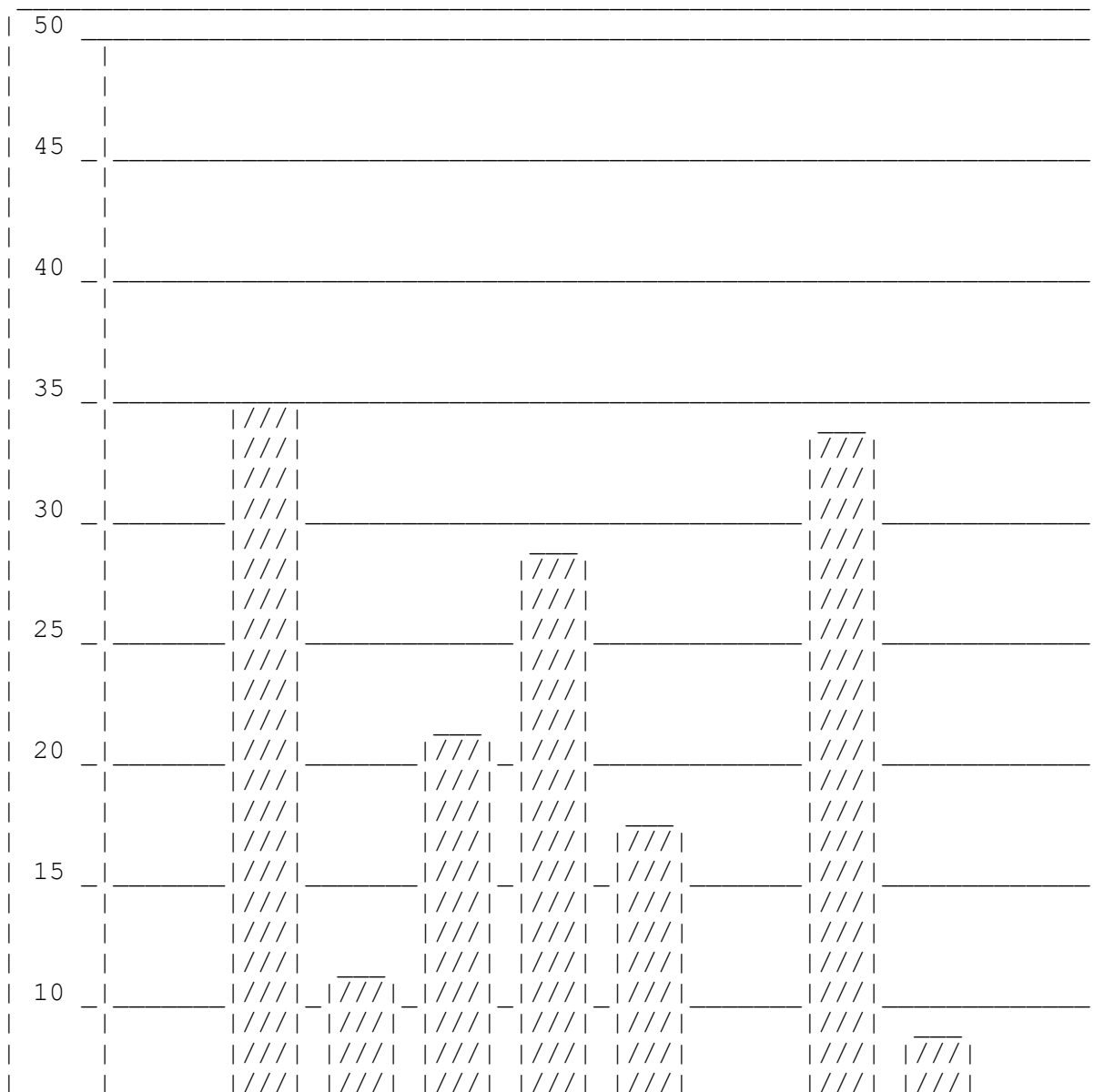

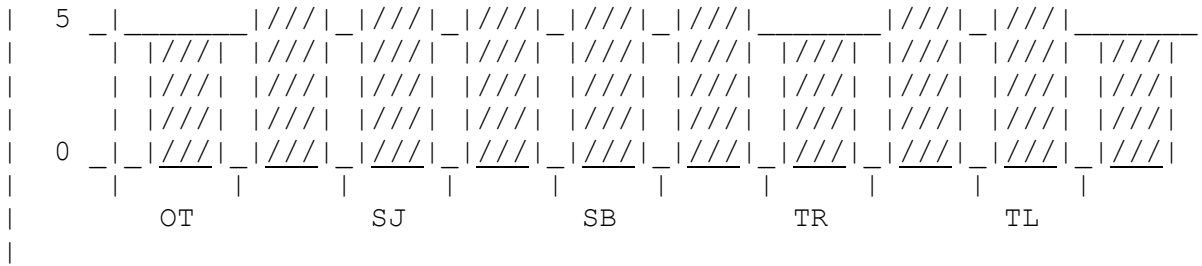
- continuare -

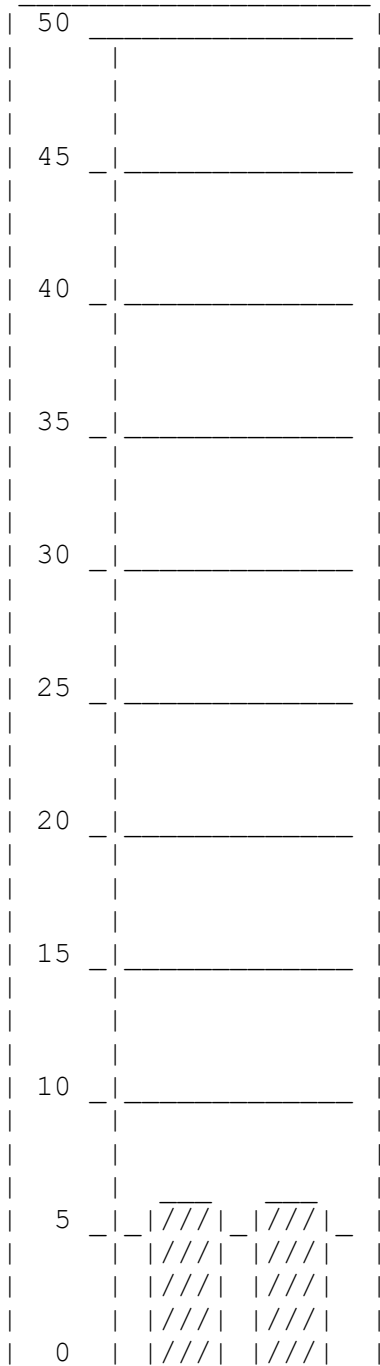

- continuare -

- continuare -

| | | |
 | VS | | |
 |_____|

Sursa: ANPM

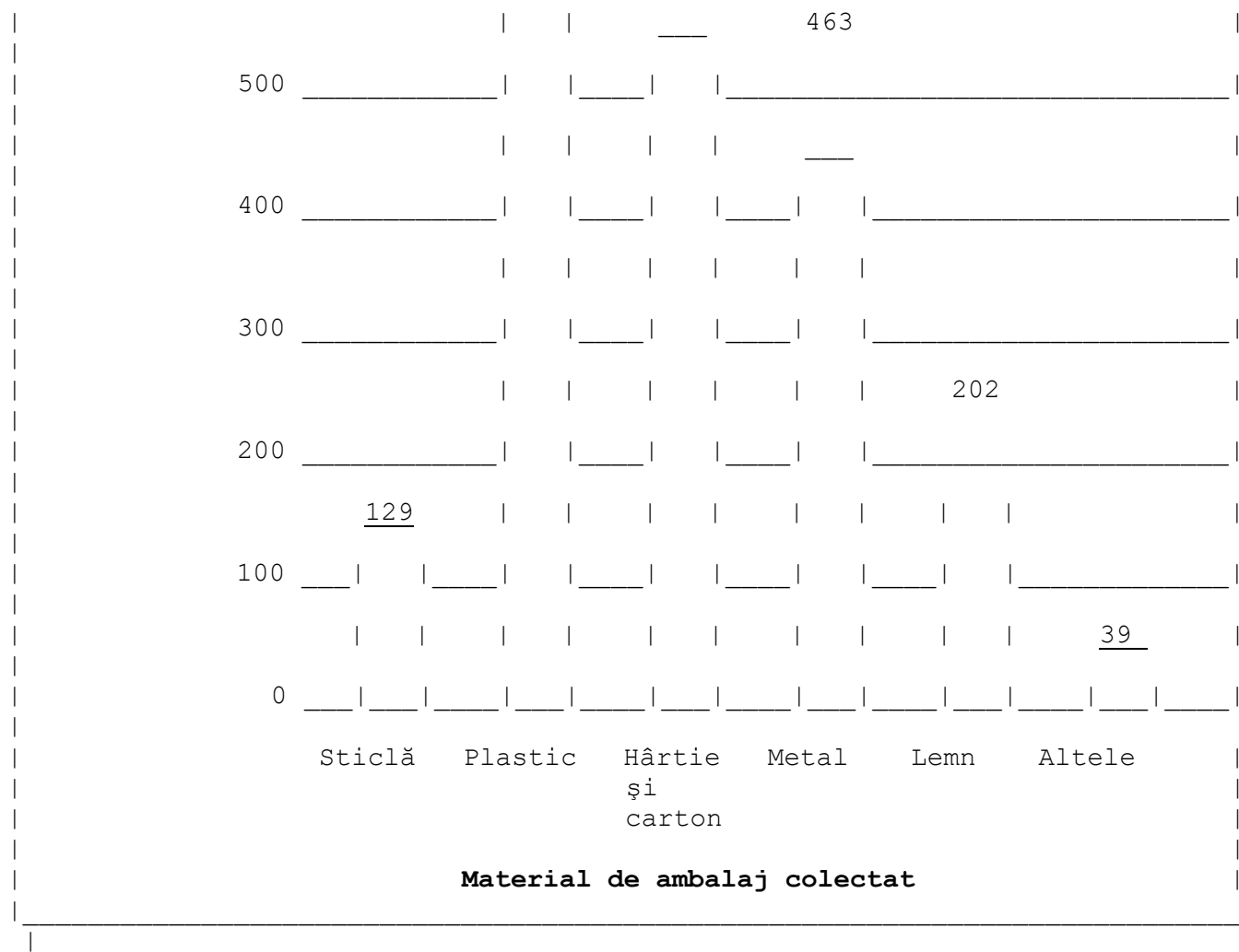
Figura 22Lex: Figura II-22

Figura II-23 este prezentat numărul de colectori autorizați pentru fiecare tip de material de ambalaj. Cei mai mulți colectori autorizați sunt pentru deșeurile de ambalaje de plastic (971). Pentru deșeurile de hârtie și carton, metal, lemn și sticlă numărul colectoriilor este mult mai scăzut (580, 462, 202, respectiv 129). Prin compararea datelor din Figura II-23 cu cele din Figura II-20 se poate observa că nu există o corelare între numărul de colectori autorizați pe tip de material și structura deșeurilor de ambalaje. Acest lucru poate fi explicat prin valoarea de piață diferită, precum și prin capacitățile de reciclare existente.

Figura II-23: Număr colectori de deșeurii de ambalaje pe de tip de deșeu*) de ambalaje colectat, 2014

*) Sintagma "pe de tip de deșeu" nu este corectă din punct de vedere gramatical, însă ea este reprodușă exact în forma în care a fost publicată la pagina 93 din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 bis din 5 ianuarie 2018.

	1.000		
		<u>971</u>	
Număr	900		
colectori			
(inclusiv	800		
puncte			
de	700		
lucru)			580
	600		

Sursa: ANPM

Figura 23Lex: Figura II-23

Capacitățile de reciclare existente pentru hârtie și carton, plastic, metal și sticlă sunt prezentate în [secțiunea II.3.2](#). În ceea ce privește reciclarea ambalajelor din lemn, în prezent la nivel național există circa 20 operatori economici reciclatori. Marea majoritate a acestora asigură repararea paleților din lemn. Capacitatea totală de reciclare a paleților de lemn existentă, estimată pe baza cantităților reciclate în perioada de analiză, este de circa 100.000 tone/an.

În Tabel II-17 și Tabel II-18 sunt prezentate datele privind reciclarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje în perioada 2010 - 2014, conform ANPM.

Tabel II-17: Reciclarea deșeurilor de ambalaje, 2010 - 2014

Tip	2010		2011		2012		2013		2014	
material	tone	%	tone	%	tone	%	tone	%	tone	%
Sticlă	91.031	56,8	83.790	60,0	106.192	66,3	73.467	49,2	89.103	54,2
Plastic	79.391	28,2	112.460	40,3	152.852	51,3	149.940	51,7	149.769	44,5
Hârtie și carton	177.636	66,8	191.990	65,5	211.698	69,8	232.580	74,6	323.556	83,4
Metal	36.267	65,7	34.410	62,3	32.398	55,5	28.732	52,8	42.147	64,2
Lemn	38.451	18,1	73.390	32,5	98.660	41,1	71.902	28,9	77.071	26,6
Altele	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
Total	422.776	43,4	496.040	50,0	601.800	56,8	556.621	52,8	681.646	54,8
reciclare										

Sursa: ANPM

Tabel II-18: Valorificarea deșeurilor de ambalaje, 2010 - 2014

Tip	2010		2011		2012		2013		2014	
material	tone	%	tone	%	tone	%	tone	%	tone	%
Sticlă	91.031	56,8	83.790	60,0	106.192	66,3	73.467	49,2	89.103	56,0
Plastic	86.945	30,9	120.370	43,2	154.778	51,9	158.218	54,5	155.353	51,4
Hârtie și carton	194.751	73,2	199.340	68,0	212.648	70,2	239.745	76,9	325.024	83,8
Metal	36.267	65,7	34.410	62,3	32.398	55,5	28.732	52,8	42.147	55,5
Lemn	62.033	29,3	101.950	45,2	102.696	42,8	73.886	29,7	90.680	30,9
Altele	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
Total	471.027	48,3	539.860	54,4	608.712	57,4	574.048	54,5	702.307	56,4
valorifi-										
care										

Sursa: ANPM

Din analiza datelor privind reciclarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje rezultă următoarele:

- În perioada 2010 - 2012 au fost atinse toate țintele, atât pe materiale, cât și țintele globale de reciclare și valorificare;
- În anul 2013, deși cantitatea de ambalaje introduse pe piață este sensibil egală cu cea din anul 2012 (date ANPM), cantitățile de deșuri de ambalaje reciclate/valorificate înregistrează o scădere cu circa 8 - 9% față de anul 2012;
- În anul 2014, cantitățile de deșuri de ambalaje reciclate/valorificate au crescut cu circa 25% față de 2013;
- În anii 2013 și 2014 nu a fost îndeplinită ținta de reciclare pentru sticlă (60%), precum și țintele globale de reciclare și valorificare (55%, respectiv 60%).

II.5.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile de ambalaje, prezentate în tabelul de mai jos, sunt cele prevăzute în legislația specifică și în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-19: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile de ambalaje

Obiectiv	Țintă		Mod de îndeplinire
Creșterea gradului de reciclare/valorificare a deșeurilor de ambalaje	Atingerea obiectivelor de reciclare de 60% din greutate pentru hârtie și carton și a obiectivelor de reciclare de 50% din greutate pentru metal până la 31 Decembrie 2008	DA	Ținta de reciclare pentru deșeurile de hârtie și carton a fost îndeplinită în anul 2008. În perioada 2010 - 2014 rata de reciclare are o valoare mai mare decât ținta.
	Atingerea	DA	Ținta de reciclare pentru

în 2012	obiectivelor de reciclare de 15% din greutate pentru lemn până la 31 Decembrie 2011.	deșeurile de lemn a fost îndeplinită și depășită anul 2011. În perioada - 2014 rata de reciclare are, de asemenea, o mai mare decât ținta.
valoare		
nu	Atingerea obiectivului global de reciclare de 55%, a obiectivului global de valorificare de 60%, a obiectivelor de reciclare de 22,5% din greutate pentru plastic, și a obiectivelor de reciclare de 60% din greutate pentru sticlă, până la 31 Decembrie în 2013	NU Nici ținta globală de reciclare și nici ținta globală de valorificare au fost atinse în anul 2013, dar nici în anul 2014. De asemenea, ținta de reciclare pentru deșeurile de sticlă nu a fost atinsă nici în anul 2013 și nici în anul 2014. Ținta de reciclare a deșeurilor de ambalaje de plastic a fost atinsă și depășită atât anul 2013, cât și anul 2014.
de		
în		

Creșterea cantităților de deșeurii de ambalaje colectate, precum și	2007 - 2017 - extinderea colectării separate la nivel național	Parțial	Cantitățile de deșeurii de ambalaje colectate și reciclate/valorificate au crescut în perioada de
---	--	----------------	---

a eficienței			referință. Cea mai mare
colectării separate			parte a cantității de
a acestora			deșeuri de ambalaje
			reciclate provine însă
din			comerț și industrie,
precum			și din achiziția de la
			populație a deșeurilor de
			ambalaje municipale.
			Sistemul de colectare
			separată a deșeurilor
			municipale, inclusiv a
			deșeurilor de ambalaje
			municipale este încă slab
			dezvoltat.

Crearea și optimizarea schemelor de valorificare materială a deșeurilor de ambalaje care	Începând cu anul 2004	DA	Odată cu creșterea cantității de deșeuri de ambalaje colectate s-a dezvoltat și piața de reciclare, fapt confirmat de numărul mare al operatorilor economici tratează în vederea reciclării sau reciclează efectiv deșeurile municipale și deșeurile ambalaje.
---	-----------------------	-----------	---

Crearea și optimizarea schemelor de valorificare energetică a deșeurilor de ambalaje	Optimizarea sistemelor zonale și valorificarea energetică, eventual și combustibil alternativ pentru cuptoarele de ciment, corelat cu punerea în funcțiune a instalațiilor de procesare adecvată - începând cu anul 2005	Parțial În prezent, industria cimentului dispune de o capacitate totală autorizată de coincinerare deșeurilor de peste 1 milion tone/an. Cu toate acestea, cantitatea de deșeurilor de ambalaje valorificată prin alte metode decât reciclarea este foarte scăzută (între circa 7.000 și 48.000 t/an în perioada 2010 - 2014).
--	---	---

Aspectele identificate legate de gestionarea deșeurilor de ambalaje sunt următoarele:

• **Aspecte tehnice privind modul de gestionare a deșeurilor de ambalaje:**

- Sistemul de colectare separată a deșeurilor de ambalaje municipale este slab dezvoltat la nivel național;

- Valorificarea deșeurilor prin alte metode decât reciclarea este foarte scăzută, în ciuda faptului că există o capacitate autorizată mare pentru coincinerarea deșeurilor;

- Capacitățile de reciclare existente pentru ambalajele de lemn, sticla și plastic nu sunt suficiente în cazul creșterii țintelor de reciclare față de prevederile actuale ale legislației;

• **Aspecte de natură legislativă:**

- Definiția "ambalajului reutilizabil" din [Legea nr. 249/2015](#) nu este corelată cu definiția "reutilizării ambalajelor", returnarea ambalajului reutilizabil fiind condiționată de existența unui sistem depozit;

- Legea nr. 249/2015 prevede la [art. 16](#) (2) a) că responsabilitatea individuală se poate realiza prin colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje provenite din activitatea proprie sau preluate de la generatori sau deținători de deșeurilor, instalații de sortare, colectori autorizați din punct de vedere al protecției mediului pentru colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje. Astfel se încalcă principiul responsabilității individuale aplicat la nivel european în schemele de responsabilitate extinsă a producătorilor, care prevede că

responsabilitatea individuală se referă la propriile produse pe care producătorii le introduc pe piața națională;

- [Legea nr. 249/2015](#) și [Ordinul](#) ministrului mediului, apelor și pădurilor și ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri nr. 932/2016 privind aprobarea Procedurii de autorizare pentru preluarea responsabilității gestionării deșeurilor de ambalaje nu cuprind prevederi clare privind responsabilitatea organizațională și financiară a organizațiilor de transfer de responsabilitate pentru deșeurile de ambalaje. Faptul că schema privind responsabilitatea extinsă a producătorului nu este clar definită, conduce la deficiențe în implementare, cu impact asupra atingerii obiectivelor de reciclare/valorificare;

- Legislația actuală nu cuprinde o definiție a deșeurilor de ambalaje municipale. Lipsa acestei definiții determină probleme privind responsabilitatea gestionării acestui flux de deșeuri;

• **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**

- Legislația actuală nu prevede posibilitatea de organizare în sistem clearinghouse;

- Deși autoritățile publice locale sunt actori importanți, fiind singurii responsabili de gestionarea deșeurilor municipale, inclusiv deșeuri de ambalaje municipale, conform legislației actuale, APL nu sunt incluse în schema de gestionare a deșeurilor de ambalaje;

- Necorelări între prevederile legislației privind salubritatea și legislației specifice pentru ambalaje și deșeuri de ambalaje. Conform prevederilor [art. 16](#) (11) din [Legea nr. 249/2015](#), colectarea deșeurilor de ambalaje de la populație poate fi realizată atât de către operatorii de salubritate, cât și de către alți colectori autorizați, deși autoritatea publică locală, prin operatorii de salubritate, este singurul responsabil de gestionarea deșeurilor municipale ([Legea nr. 101/2006](#));

• **Aspecte de natură financiară și investițională:**

- Legislația actuală nu cuprinde prevederi clare privind responsabilitatea financiară a organizațiilor de transfer de responsabilitate pentru deșeurile de ambalaje. Astfel, în prezent, în cazul deșeurilor de ambalaje municipale, organizațiile de transfer de responsabilitate plătesc bonusuri operatorilor de salubritate și reciclatorilor și nu costuri nete de gestionare a deșeurilor de ambalaje, care să fie reflectate în tariful de gestionare a acestora;

• **Aspecte privind raportarea:**

- Lipsa în legislație de prevederi clare privind verificarea de către autoritatea de mediu a datelor raportate privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

II.6. Deșuri de echipamente electrice și electronice

II.6.1. Generarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice

Deșeurile de echipamente electrice și electronice rezultă din echipamentele puse pe piață de producătorii/importatorii din România. Conform legislației în vigoare, pot introduce pe piață echipamente electrice și electronice (EEE) numai producătorii înregistrați în Registrul Producătorilor și Importatorilor de EEE, constituit la ANPM.

Numărul producătorii înregistrați în Registrul Producătorilor și Importatorilor de EEE a crescut în perioada analizată. Astfel, dacă la începutul anului 2010 erau înregistrați 1.158 de producători, la sfârșitul anului 2014 erau înregistrați 2.185 de producători.

Distribuția cantităților de EEE puse pe piață, pe categorii, în perioada 2010 - 2014 este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel II-20: EEE introduse pe piață, 2010 - 2014

Categorie EEE	Cantitate de EEE pe piață (tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014
1 - Aparate de uz casnic de mari dimensiuni	74.328,96	69.456,21	74.755,61	81.810,67	84.995,17
2 - Aparate de uz casnic de mici dimensiuni	17.484,7	14.422,82	14.641,71	13.655,46	10.466,12
3 - Echipamente informatice și de telecomunicații	31.944,22	14.349,97	12.423,31	13.759,41	13.400,46
4 - Echipamente de larg consum	12.908,06	13.348,15	12.267,52	11.704,91	14.832,53
5 - Echipamente de iluminat	4.594,26	5.747,56	6.052,09	6.363,55	5.350,90
6 - Unelte electrice și electronice	7.669,82	6.728,9	7.556,19	7.339,87	7.727,25
7 - Jucării, echipamente sportive și de agrement	953,61	744,09	812,9	654,42	999,47

8 - Dispozitive medicale (cu excepția tuturor produselor implantate și infectate)	275,92	472,57	423,57	416,79	394,51
9 - Instrumente de supraveghere și control	769,82	2.981,97	1.245,3	750,14	938,16
10 - Distribuitoare automate	387,3	261,21	369,85	348,97	482,54
TOTAL	151.316,67	128.513,45	130.548,10	136.804,20	139.587,10

Sursa: ANPM

Cu toate că numărul producătorilor de EEE înregistrați a crescut constant, în perioada 2010 - 2014, se observă că variația cantităților de EEE puse pe piață anual depinde mai mult de puterea de cumpărare a utilizatorilor de EEE și nu depinde de numărul de producători înregistrați sau de numărul locuitorilor din România.

Evoluția cantităților de deșuri de echipamente electrice și electronice (DEEE) generate și colectate în perioada 2010 - 2014 este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel II-21: Deșuri de echipamente electrice și electronice colectate, 2010 - 2014

Categorie EEE	Cantitate de DEEE (tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014
1 - Aparate de uz casnic de mari dimensiuni	14.119,93	9.987,33	11.398,81	20.315,61	20.465,24
2 - Aparate de uz casnic de mici dimensiuni	913,64	673,18	864,21	977,49	1.021,16
3 - Echipamente informatice și de telecomunicații	6.459,84	5.446,30	4.976,01	4.886,16	4.803,30
4 - Echipamente	3.567,23	3.199,49	3.513,5	4.671,74	3.513,27

de larg consum					
5 - Echipamente de iluminat	182,66	291,95	776,99	837,26	1.140,05
6 - Unelte electrice și electronice	625,81	743,07	691,64	702,87	815,37
7 - Jucării, echipamente sportive și de agrement	62,73	94,57	59,84	89,82	65,60
8 - Dispozitive medicale (cu excepția tuturor produselor implantate și infectate)	19,86	20,51	58,19	28,44	34,07
9 - Instrumente de supraveghere și control	215,41	464,17	686,63	505,58	236,42
10 - Distribuitoare automate	79,50	87,69	56,94	149,78	64,51
TOTAL	26.246,61	21.008,26	23.082,76	33.164,75	32.158,99

Sursa: ANPM

Raportând cantitatea de DEEE colectată la populația rezidentă (a se vedea [secțiunea II.2.1](#)) rezultă o rată de colectare de 1,0 - 1,7 kg/locuitor/an, cu mult mai mică față de obiectivul prevăzut în legislație pentru aceasta perioadă, respectiv 4 kg/locuitor/an.

II.6.2. Gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice

În vederea realizării obiectivelor anuale de colectare, reutilizare, reciclare și valorificare a DEEE, producătorii pot acționa:

- individual, utilizând propriile resurse;
- prin transferarea acestor responsabilități, pe bază de contract, către un operator economic legal constituit și autorizat în acest sens.

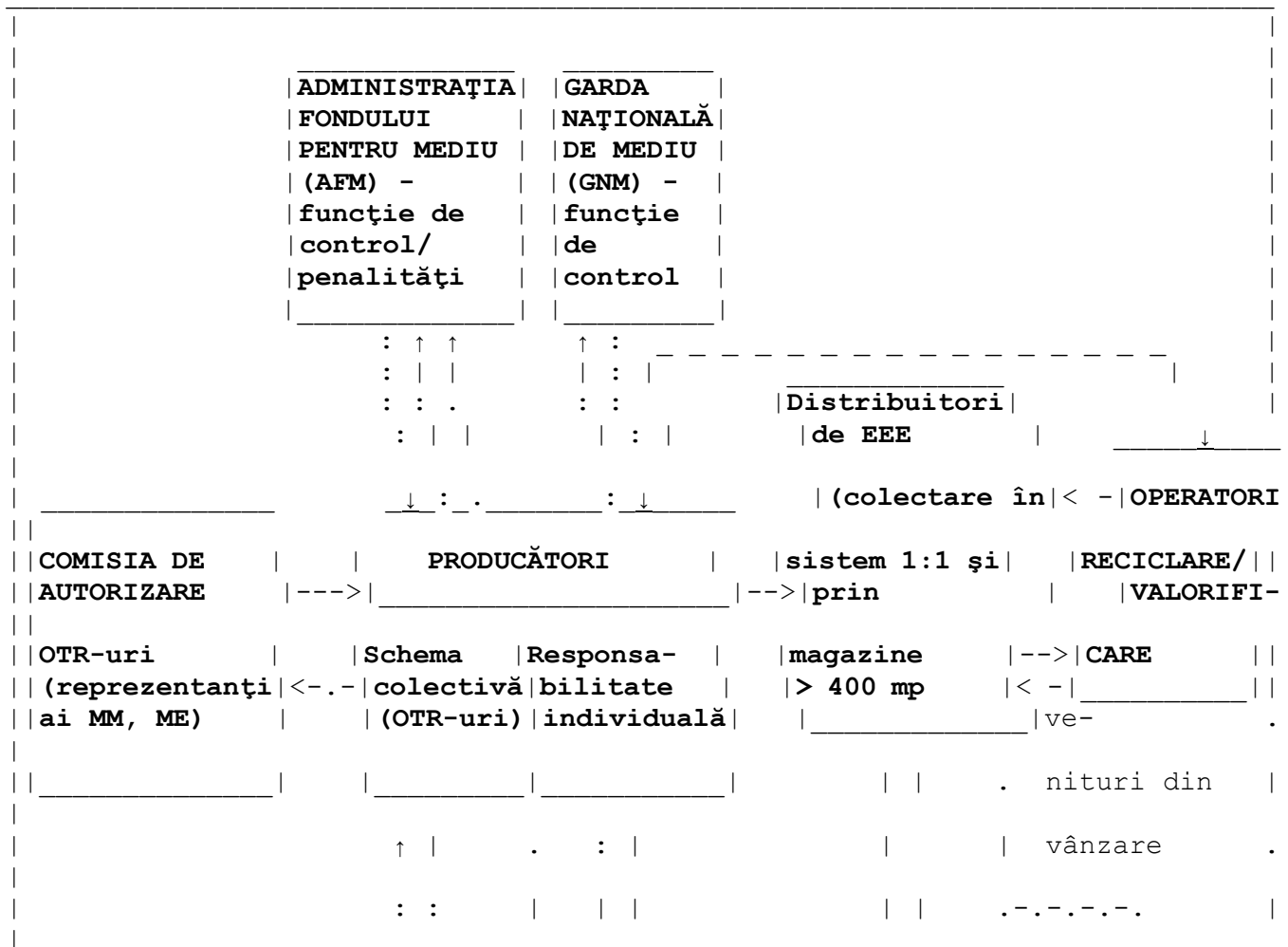
În prezent, în România sunt licențiate mai multe organizații colective (informații privind operatorii licențiați pot fi găsite pe pagina web a MM <http://www.mmediu.gov.ro/categorie/comisie-deee/213>).

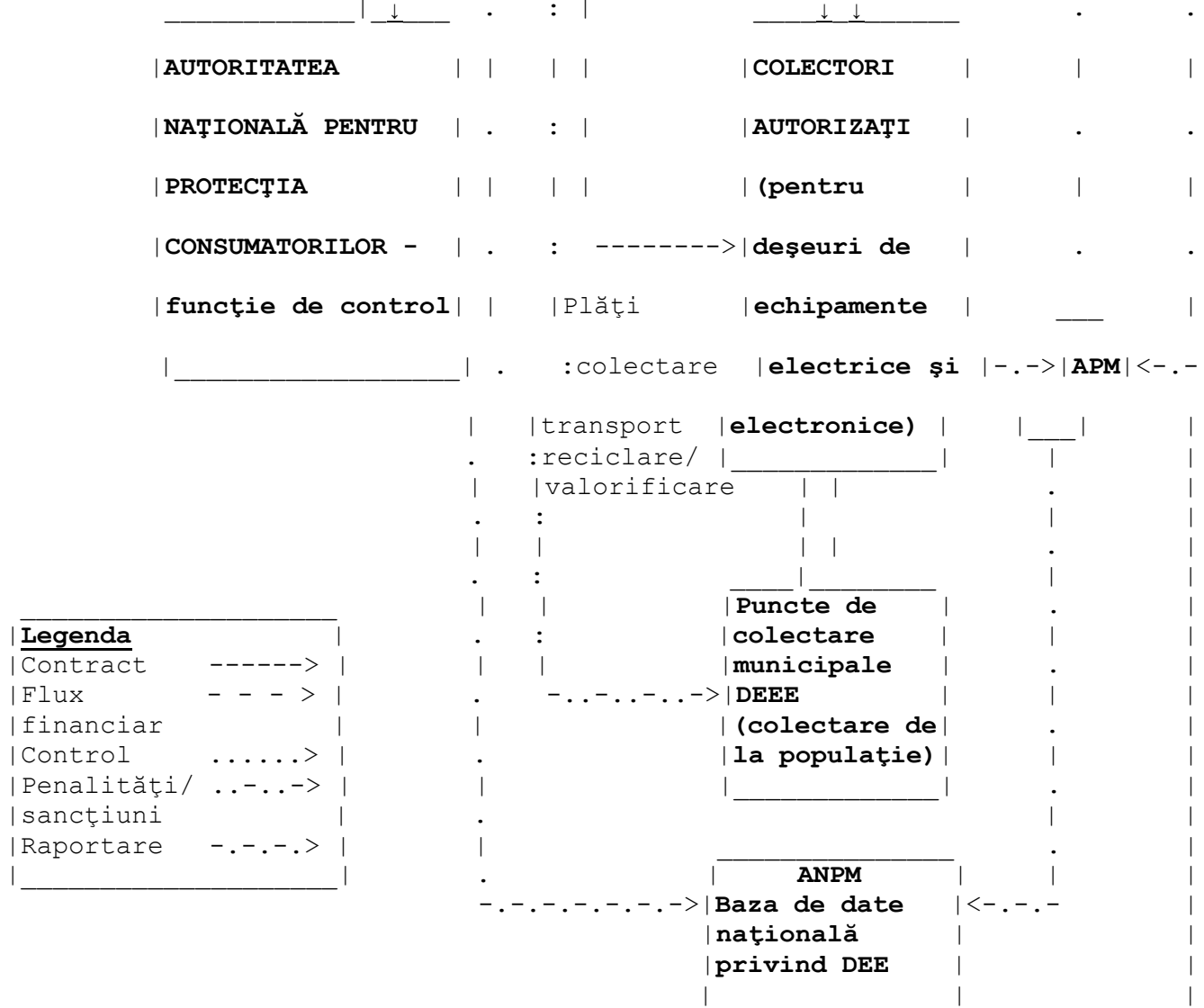
Licențele sunt acordate pentru categoriile de EEE prevăzute în [anexa nr. 1](#) și [anexa nr. 3](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice - OUG nr. 5/2015 (în perioada până la 14 august 2018 inclusiv), respectiv categoriile din [anexa nr. 2](#) din OUG nr. 5/2015 (după 15 august 2018).

Ponderea cantității de EEE pentru care organizațiile colective au preluat responsabilitatea a crescut constant în perioada de analiza, de la circa 80% în anul 2010 la peste 99% în anul 2014.

Schema cuprinzând actorii principali, modul de îndeplinire a responsabilităților operaționale și financiare este prezentată mai jos.

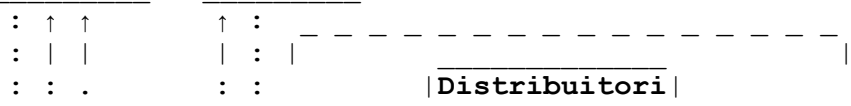
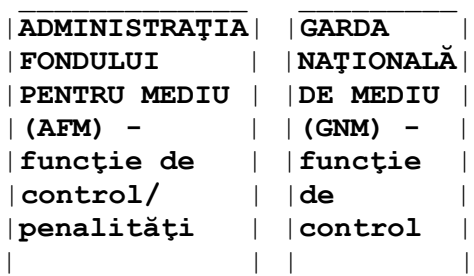
Figura II-24: Schema actuală a gestionării DEEE

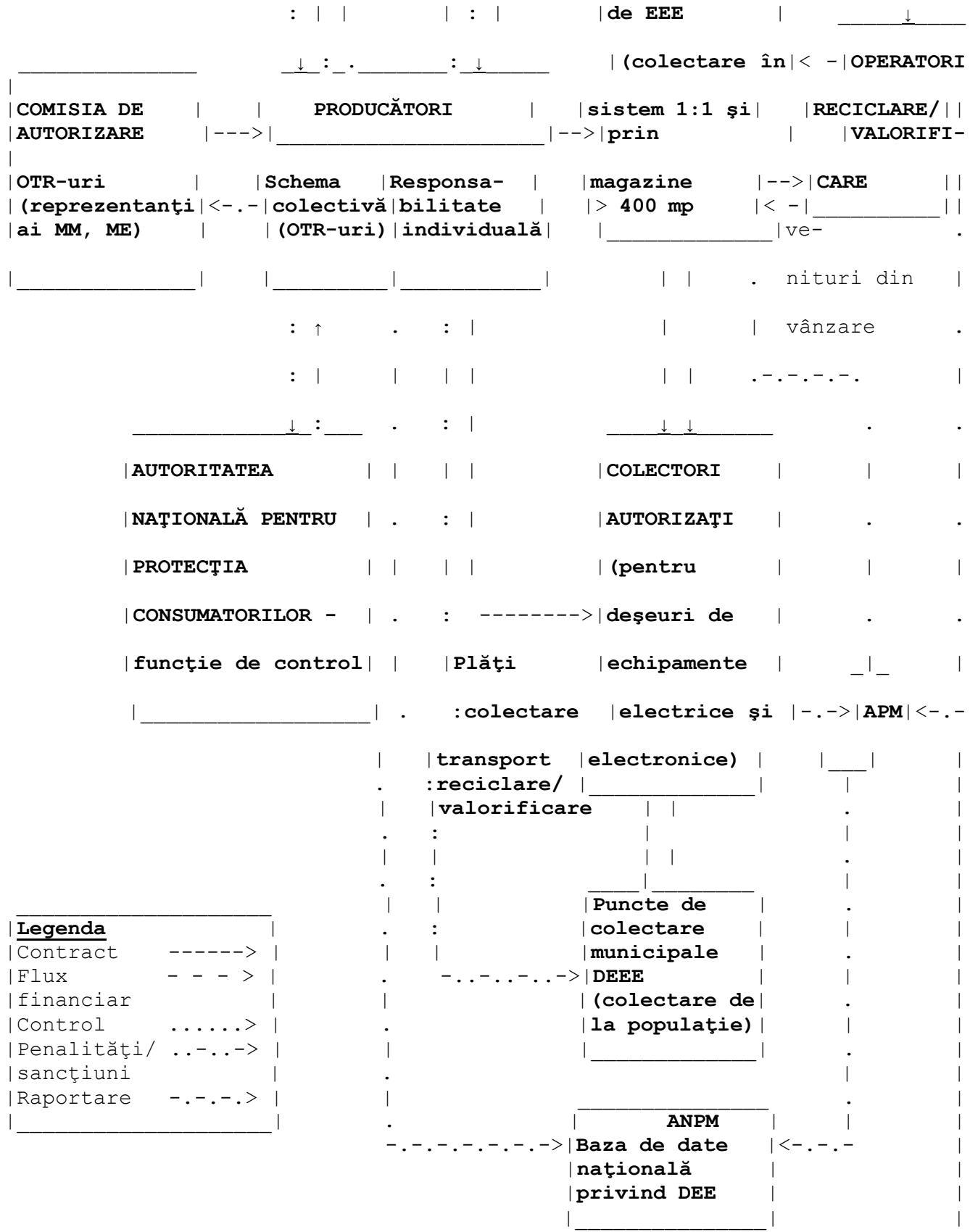

Legenda

Contract	----->
Flux financiar	--->
Control>
Penalități/sanțiuni	..-->
Raportare	-->

Legenda	
Contract	----->
Flux financiar	- - - ->
Control>
Penalități/sanțiuni	..-.->
Raportare	-.-.->

ANPM
Baza de date națională privind DEE

Figura 24 Lex: Figura II-24

Ratele de valorificare a DEEE au fost pentru întreaga perioadă mai mari decât obiectivele legislative, pentru toate categoriile de DEEE.

Tabel II-22: Rata de valorificare DEEE, 2010 - 2014

Categorie DEEE	Prevăzut în legislație	Obiectiv valorificare (%)				
		Realizat în 2010	Realizat în 2011	Realizat în 2012	Realizat în 2013	Realizat în 2014
1 - Aparate de uz casnic de mari dimensiuni	80	93	91	89	93	93
2 - Aparate de uz casnic de mici dimensiuni	70	84	89	88	89	88
3 - Echipamente informatice și de telecomunicații	75	86	86	86	85	87
4 - Echipamente de larg consum	75	89	87	87	88	88
5 - Echipamente de iluminat	80	88	85	84	92	93
6 - Unelte electrice și electronice	70	87	90	89	88	91
7 - Jucării, echipamente sportive și de agrement	70	73	84	83	84	84
8 - Dispozitive medicale (cu excepția tuturor infectate)		Neaplicabil				

9 Instrumente de supraveghere și control	70	85	86	86	86	88
10 - Distribuitoare automate	80	91	91	90	92	93

Sursa: ANPM

În prezent, la nivelul României sunt autorizați 883 de operatori economici care au activitate în domeniul colectării și/sau tratării DEEE. Dintre aceștia, 75 de operatori economici dețin și autorizație de mediu pentru tratarea DEEE.

Figura II-25: Număr operatori economici autorizați pentru colectarea și tratarea DEEE pe județ/M. București

Sursa: ANPM

Figura 25Lex: Figura II-25

Capacitatea totală de tratare a DEEE la nivelul României este de circa 120.000 tone/an. Având în vedere că, cea mai mare cantitate de DEEE prognozată a fi generată în perioada următoare (anul 2020), este de circa 70.000 tone/an, rezultă ca există o capacitate suficientă de tratare a DEEE pentru acoperirea întregii cantități de deșeuri generate, în conformitate cu principiul proximității.

II.6.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Modul de îndeplinire a principalelor obiective și ținte privind DEEE prevăzute în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel II-23: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind DEEE

Obiectiv	Țintă		Mod de îndeplinire
Încurajarea colectării separate și a valorificării	Realizarea sistemului de colectare și valorificare	Parțial	Există peste 800 de operatori economici autorizați pentru

materiale a	Termen - 2007		colectarea și/sau	
deșeurilor de			tratării DEEE.	
echipamente			Totuși, infrastructura	
de				
electrice și			colectare la nivelul	
electronice			autorităților publice	
			locale este slab	
			dezvoltată	
Încurajarea	Organizarea unor	DA	Capacitatea totală de	
aparității de noi	centre zonale de		tratate a DEEE la nivelul	
facilități de	dezmembrare/reciclare		României este de peste	
reciclare și tratare	a DEEE		120.000 tone/an. Centrele	
a deșeurilor de	Termen - 2007		de dezmembrare/reciclare	
echipamente			sunt distribuite uniform	
electrice și			pe teritoriul național.	
electronice				

Aspectele identificate legate de gestionarea deșeurilor de DEEE sunt următoarele:

• **Aspecte tehnice privind modul de gestionare a DEEE:**

- O parte a DEEE, în special cele cu conținut mare de metal (electrocasnicele mari, uneltele electrice etc.) sunt colectate alături de deșeurile metalice, în faza inițială de către colectori informali, fiind predate unor centre de preluare neautorizate pentru gestionarea DEEE. Astfel, cantitățile tratate de DEEE nu se evidențiază separat în rapoartări, ci sunt asimilate deșeurilor metalice;

- Infrastructura necesară pentru colectarea DEEE la nivelul autorităților publice locale este slab dezvoltată la nivel național;

- Gradul scăzut de colectare a DEEE;

• **Aspecte de natură legislativă:**

- Necorelarea actelor normative în ceea ce privește responsabilitatea colectării DEEE de la populație - [OUG nr. 5/2015](#) prevede obligativitatea autorităților publice locale de a asigura colectarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare, iar [Legea nr. 101/2006](#) republicată a serviciului de salubritate a localităților exclude colectarea DEEE din activitățile serviciului de salubritate;

• **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**

- Legislația actuală nu prevede posibilitatea de organizare în sistem clearinghouse;

• **Aspecte privind raportarea:**

- Sistem greoi de raportare a datelor privind EEE și DEEE - înregistrarea producătorilor și raportarea datelor se efectuează pe cele 98 subcategorii.

II.7. Deșuri de baterii și acumulatori

II.7.1. Generarea deșeurilor de baterii și acumulatori

În perioada 2010 - 2014, cantitatea de baterii și acumulatori (B&A) introduși pe piață a variat între circa 32.603 tone (2013) și circa 36.529 tone (2014).

Tabel II-24: Baterii și acumulatori introduși pe piață, 2010 - 2014

Tipul de baterii și acumulatori	Cantitate (tone)				
	2010	2011	2012	2013	2014
Portabile, categoriile 1 și 2	3.447,36	2.696,41	2.739,55	1.862,15	2.730,34
Auto, categoria 3	29.847,85	27.717,65	27.948,69	28.087,37	30.135,35
Industriale, categoria 4	2.612,33	3.977,21	3.307,09	2.653,56	3.663,71
Total	35.907,54	34.391,27	33.995,33	32.603,07	36.529,39

Sursa: ANPM

Evoluția cantităților de deșuri de B&A generate și colectate în perioada 2010 - 2014 este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel II-25: Deșuri de baterii și acumulatori generate și colectate, 2010 - 2014

Tipul de baterii și acumulatori	Cantitate (tone)				
	2010	2011	2012	2013	2014
Portabile, categoriile 1 și 2	35	159	312	737	779

Auto, categoria 3	35.681	47.960	50.238	55.488	59.909
Industriale, categoria 4	111	189	494	684	955
Total	35.827	48.308	51.044	56.909	61.643

Sursa: ANPM

Pentru deșeurile de B&A portabile se înregistrează o creștere semnificativă a colectării în perioada de referință.

De asemenea, se înregistrează o creștere a cantității totale de deșeuri de baterii și acumulatori generate și colectate în România în perioada de analiză.

II.7.2. Gestionarea deșeurilor de baterii și acumulatori

Pentru gestionarea deșeurilor de baterii și acumulatori este aplicată schema de responsabilitate extinsă a producătorilor. În conformitate cu prevederile legislației în vigoare, producătorii de B&A sunt obligați să organizeze colectarea de deșeuri de baterii și acumulatori în una din următoarele modalități: a) individual sau b) prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un operator economic legal constituit, denumit organizație colectivă.

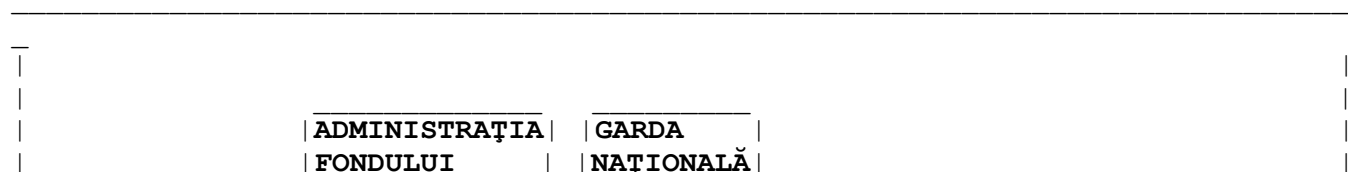
În prezent, în România sunt licențiate mai multe organizații colective (informații privind operatorii licențiați pot fi găsite pe pagina web a ANPM - <http://www.anpm.ro/deseuri-de-baterii-si-acumulatori>).

Conform datelor ANPM, în prezent, sistemele individuale și cele colective au ponderi echilibrate în gestionarea bateriilor și acumulatorilor, astfel:

- În anul 2013 - ponderea B&A gestionate în sistem colectiv a fost de 36,52% și ponderea B&A gestionate în sistem individual era 63,48%;
- În anul 2014 - crește ponderea B&A gestionate în sistem colectiv la 42,83%, B&A gestionate în sistem individual având o pondere de 57,17%.

Schema cuprinzând actorii principali, modul de îndeplinire a responsabilităților operaționale și financiare și fluxului B&A este prezentată în figura de mai jos.

Figura II-26: Schema actuală a gestionării B&A

	PENTRU MEDIU	DE MEDIU	
	(AFM) -	(GNM) -	
	funcție de	funcție	
	control/	de	
	penalități	control
	_____	_____	_____
	: ↑	:	_____
	: : .	: : _____	
	:	: :	_____ _____ Plăți pentru
	: : .	: :	COLECTORI reciclare
	:	: :	AUTORIZAȚI _____ ↓↓
	_____ ↓↓ .	_____ ↓↓	(pentru deșe- - > OPERATORI
COMISIA DE	PRODUCĂTORI	(1) uri de B&A	--> RECICLARE/
AUTORIZARE	_____	--> portabile,	VALORIFI-
OTR-uri	Schema	Responsa-	- > industriale --> CARE din
(reprezentanți	<-.- colectivă	bilitate	și auto fără < - alte state .
ai MM, ME)	(OTR-uri)	individuală	plumb) _____
_____	_____	_____	_____ .
	↑ .		
	: :		.
	: ↓ .		_____
AUTORITATEA		COLECTORI	OPERATORI
NAȚIONALĂ PENTRU		AUTORIZAȚI	- > RECICLARE/
PROTECȚIA		(pentru deșe-	<-- VALORIFI-
CONSUMATORILOR -		-----> uri de B&A	(2) CARE din
funcție de control		-----> portabile,	România
_____		auto,	_____
		industriale	. .
	Venituri	cu plumb)	
	din	_____	. .
	valorificarea		
	plumbului	.	.
	rezultat din		
	B&A trimise	.	.
	la reciclare		
Legenda			
Contract	----->		. .
Flux	- - - >		
financiar			. .

Control	>	.				
Penalități/	->			↓	APM/ANPM	.
sanțiuni		.		Baza de date		
Raportare	->			națională	<-...-...-	
_____		.		privind B&A și		
			->	deșeurile de	<-...-	
				B&A		

- (1) Plăți colectare, transport, reciclare
- (2) Venituri din vânzare

		<u>ADMINISTRAȚIA</u>	<u>GARDA</u>		
		FONDULUI	NAȚIONALĂ		
		PENTRU MEDIU	DE MEDIU		
		(AFM) -	(GNM) -		
		funcție de	funcție		
		control/	de		
		penalități	control	
		_____	_____		.
		:	↑	:	- - - - -
		:	:	:	-----
		:	:	:	
		:	:	:	_____ _____ Plăți pentru
		:	:	:	COLECTORI reciclare
		:	:	:	AUTORIZAȚI _____ ↓↓
		_____ ↓↓	_____ ↓↓		(pentru deșe- - > OPERATORI
		COMISIA DE	PRODUCĂTORI	(1)	uri de B&A --> RECICLARE/
		AUTORIZARE	_____	-->	portabile, VALORIFI-
		OTR-uri	Schema	Responsa-	- > industriale --> CARE din
		(reprezentanți	colectivă	bilitate	și auto fără < - alte state .
		ai MM, ME)	(OTR-uri)	individuală	plumb) _____
		_____	_____	_____	_____ .
		:	↑	:	
		:	:	:	
		_____ ↓	_____	.	

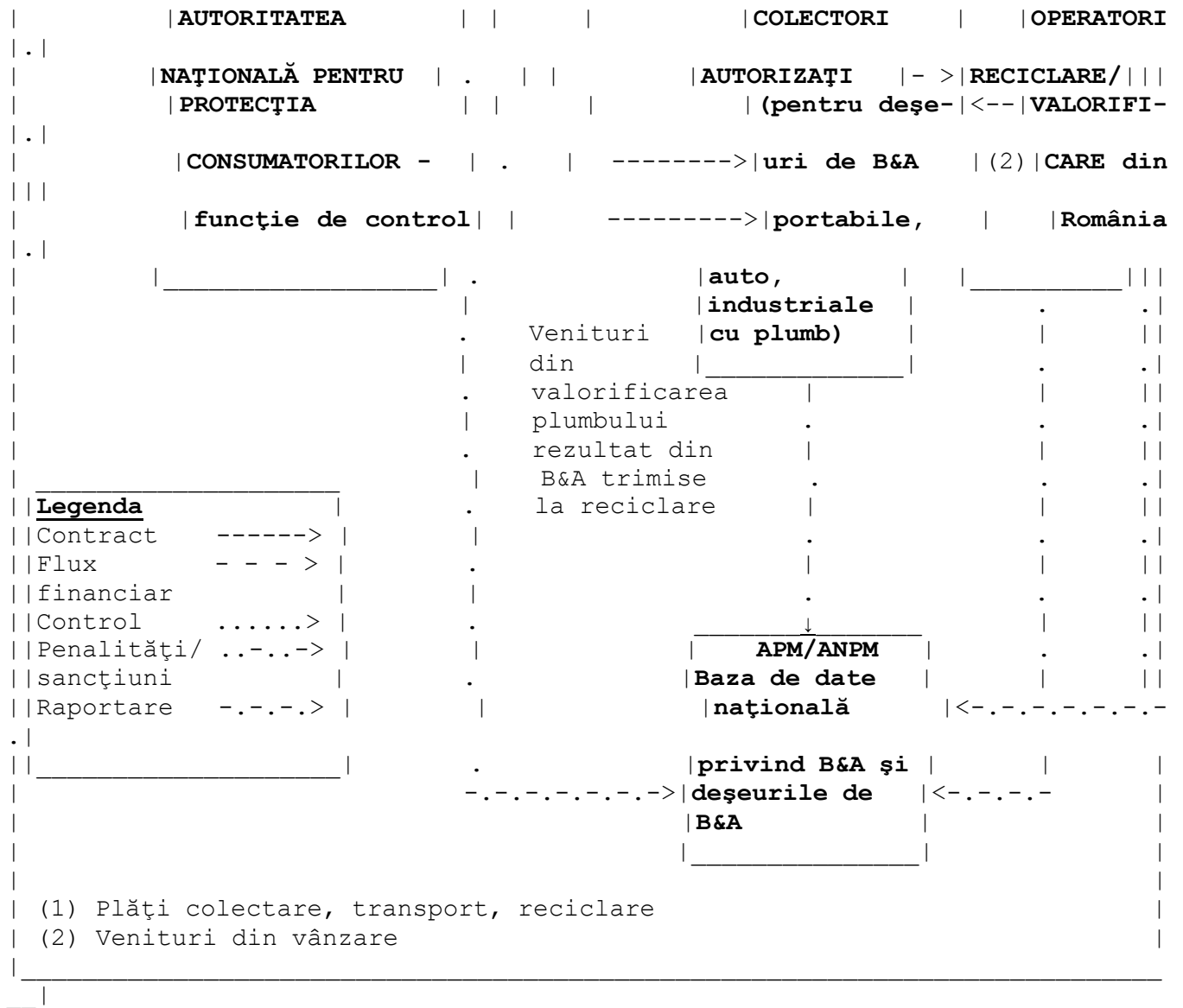

Figura 26 Lex: Figura II-26

Gestionarea deșeurilor B&A

Tabel II-26: Cantități de deșuri B&A colectate, tratate, reciclate, 2010 - 2014

An	Cantitate (tone/an)		
	B&A colectate	B&A tratate	B&A reciclate
2010	35.826,55	30.238,1	24.678,4945
2011	48.307,58	40.643,61	33.090,45014

2012	51.044,12	48.768,58	39.683,40948
2013	56.908,56	42.540,598	34.984,7754
2014	61.642,79	42.093,6256	34.705,6116

Sursa: ANPM

În anul 2012 au fost cele mai mari cantități de deșuri B&A tratate/reciclate, iar în anul 2014 cele mai mari cantitățile de deșuri B&A colectate.

Tabel II-27: Rata de colectare a B&A portabili, 2010 - 2014

An	2010	2011	2012	2013	2014
Rata de colectare (%)	1	6	10,5	30	32

Sursa: Prelucrare pe baza datelor ANPM și Studiului EPBA, 2015

Rata de colectare pentru B&A portabile se calculează ca medie între cantitățile de B&A puse pe piață în anul curent și cei doi ani anteriori. Obligațiile de atingere a țintelor de colectare pentru deșeurile de B&A portabili au fost de 25% până la 26 septembrie 2012; respectiv, 45% până la 26 septembrie 2016.

Cu toate că în anul 2012 România nu a atins rata de colectare de 25%, începând cu anul 2013, s-a înregistrat o creștere a performanței de colectare a deșeurilor de B&A portabile, care a dus la realizarea unei rate de colectare de 30% în anul 2013 și de 32% în anul 2014. Creșterea ratei de colectare s-a datorat, în primul rând, dublării cantităților de B&A colectate în perioada 2012 - 2014 și, în al doilea rând, scăderii bruște a vânzărilor de B&A portabile din anul 2013. O contribuție majoră în colectarea deșeurilor de B&A portabili a avut-o înființarea sistemelor colective ale producătorilor (la sfârșitul anului 2012, cu primul an complet de activitate în 2013). Având în vedere evoluția colectării deșeurilor de B&A este posibil ca în anul 2016 România să fi atins rata de colectare de 45% stabilită de legislația în vigoare.

Pentru bateriile cu plumb nivelurile de eficiență a reciclării în perioada 2010 - 2014 sunt mai mari decât obligația legală (peste 80% față de 65% obiectivul legal).

În prezent, la nivelul României sunt autorizați 1.524 de operatori economici care au activitate în domeniul colectării și/sau tratării deșeurilor de B&A. Dintre aceștia, 7 au autorizație de mediu pentru activitatea de tratare a deșeurilor de B&A.

Fig. 5-14: Număr colectori de deșuri de B&A pe județe, 2014

Sursa: ANPM

Figura 27Lex: Fig. 5-14

Capacitatea totală de tratare a B&A la nivelul României este de 75.807,5 tone/an. Având în vedere că, cea mai mare cantitate de B&A colectată (în perioada 2014), este de 61.642,79 tone/an, în prezent există o capacitate suficientă de tratare a deșeurilor de B&A pentru acoperirea întregii cantități colectate, în conformitate cu principiul proximității. Cu toate acestea, singurii operatori economici care asigură reciclarea deșeurilor de B&A sunt Monbat Recycling S.R.L. și Rombat S.A., ambele companii având activitatea în domeniul bateriilor cu plumb, având o capacitate însumată de 70.000 tone/an.

II.7.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Obiectivele și țintele în domeniul bateriilor și acumulatorilor sunt definite, pe de o parte, în vechiul Plan național de gestionare a deșeurilor, iar pe de altă parte în legislația specifică acestui flux de deșuri.

Tabel II-28: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile B&A

Obiectiv	Ținta		Mod de îndeplinire
Restricționarea introducerii pe piață a bateriilor și acumulatorilor, care conțin anumite substanțe periculoase	Întărirea controlului privind respectarea condițiilor de calitate a bateriilor/acumulatorilor introduși pe piața românească. Termen: Permanent	Parțial	S-a asigurat cadrul legal pentru restricționarea B&A care conțin anumite substanțe periculoase, prin Hotărârea Guvernului nr. 1132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori. Nu există evidența întăririi controlului privind respectarea condițiilor de calitate

			B&A introduși pe piața românească
Colectare separată de	Optimizarea	DA	S-au înregistrat 1.524
pentru bateriile și	funcționării rețelei		operatori economici care
acumulatorii uzați	de colectare. Termen: 2006		au activitate în domeniul
			colectării și/sau
			tratării deșeurilor de
			B&A
Eliminarea în	Termen: 2006	-	Nu există evidențe cu
condiții de			privire la realizarea
siguranță pentru			acestui obiectiv
sănătatea populației			
și mediu a			
componentelor			
periculoase			
nevalorificabile din			
baterii și			
acumulatori uzați			
Recuperarea	Recuperarea și	DA	S-au depășit nivelurile
materialelor	reciclarea a 50% din		de eficiență privind
valoroase conținute	greutatea bateriilor/		reciclarea deșeurilor B&A
în baterii și	acumulatorilor (fără		
acumulatori	electrolit). Termen: 2010		

Aspecte identificate legate de gestionarea deșeurilor de B&A sunt următoarele:

• **Aspecte tehnice privind modul de gestionare a deșeurilor de B&A:**

- În prezent în România nu există capacități de reciclare pentru deșeurile de B&A Nichel Cadmiu, Alcaline, Zinc Aer, Zinc Carbon, Oxid de Argint, Oxid de Mercur, Litiu Polimer, Litiu Ion, ș.a., respectiv categoriile: 1a - 1h, 2a, 2c -2f, 3b, 3c, 4b, 4c. Reciclarea acestor deșeurii de B&A se efectuează în afara României, în țări ca: Germania, Austria, Polonia, Belgia, ș.a. Conform principiului autonomiei și proximității, ar putea fi dezvoltate capacității de reciclare și pe plan național;

- **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**

- Legislația actuală nu prevede posibilitatea de organizare în sistem clearinghouse;

- **Aspecte privind raportarea:**

- Sistem greoi de raportare a datelor privind B&A. În prezent lipsește sistemul de înregistrare online a producătorilor și de raportare online a datelor. Sistemul actual solicită depunerea unui dosar voluminos la înregistrare, pe format de hârtie.

II.8. Vehicule scoase din uz

II.8.1. Generarea vehiculelor scoase din uz

Evoluția cantităților de vehicule scoase din uz (VSU) din România, generate și colectate în perioada 2010 - 2014, este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel II-29: Vehicule scoase din uz colectate și tratate, 2010 - 2014

	Cantitate de VSU (bucăți)				
	2010	2011	2012	2013	2014
VSU colectate	197.445	124.299	55.374	37.237	43.351
VSU tratate	190.790	128.839	57.950	37.989	42.138

Sursa: ANPM

Diferențele anuale dintre numărul de VSU colectate și numărul de VSU tratate se înregistrează pentru că o parte din VSU colectate într-un an rămân pe stoc și sunt tratate în anul următor.

II.8.2. Gestionarea vehiculelor scoase din uz

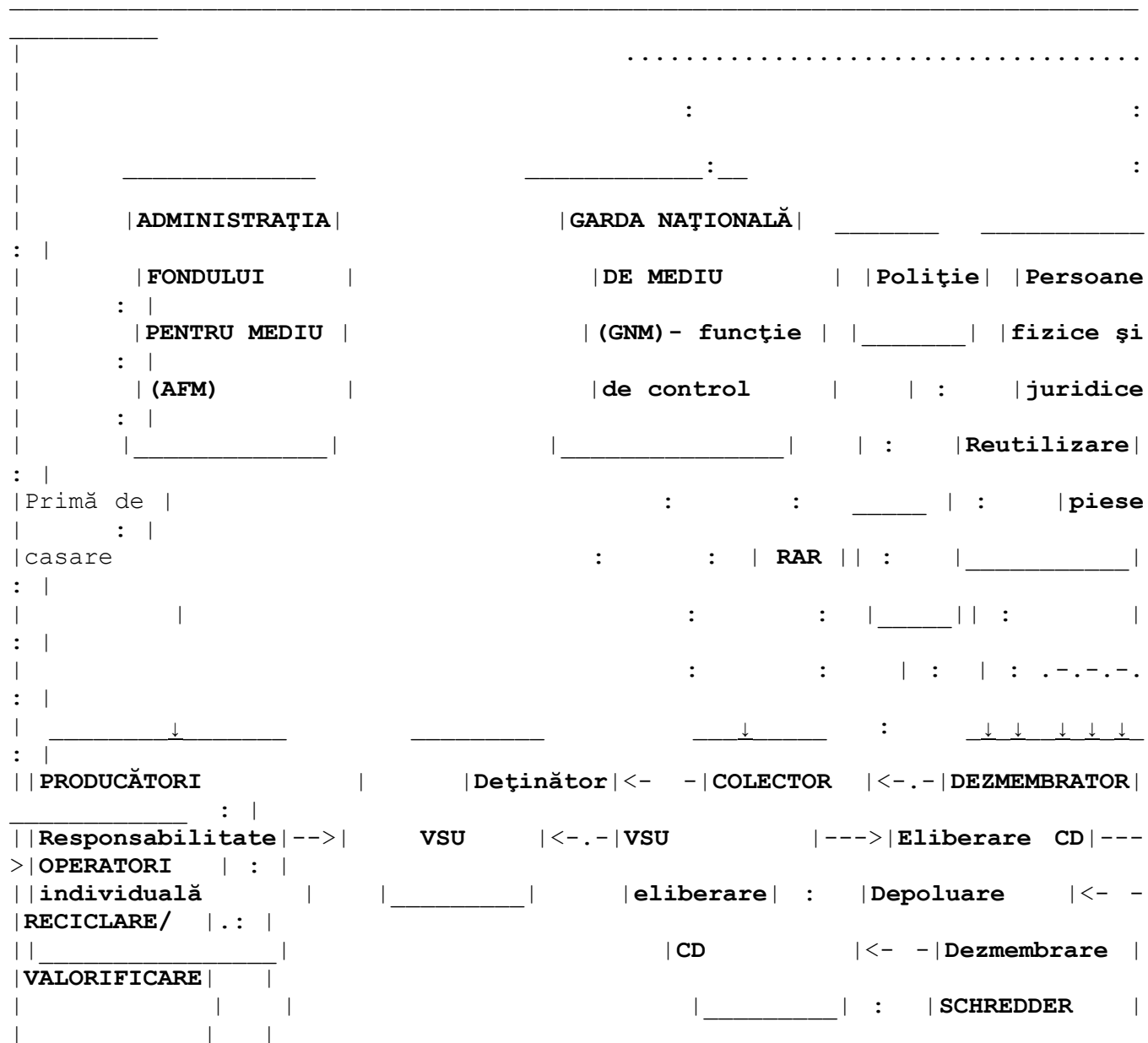
În prezent, în România, pentru VSU este aplicată responsabilitatea extinsă a producătorului, dar numai în sistem individual. Producătorii au ales să înființeze rețele de colectare prin contracte private cu dezmembatorii autorizați, unde, în conformitate cu prevederile [Legii nr. 212/2015](#) privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, predarea la instalația de tratare a VSU nu preluarea vehiculului de la ultimul deținător ar trebui să fie gratuită.

În practică, deținătorul VSU încasează o sumă de bani la predarea VSU către colector sau dezmembator. Excepție fac VSU predate în cadrul programului "Rabla" pentru care deținătorul primește numai voucher-ul aferent "primei de casare", fără alte sume.

Consumatorii care cumpără piese rezultate din dezmembrarea VSU plătesc pentru acestea firmelor de dezmembrare. De asemenea, reciclatorii plătesc către dezmembratori sau către schreddere valoarea materiilor prime secundare rezultate din tratarea VSU. Pentru materialele trimise pentru valorificare energetică sau co-procesare în fabricile de ciment, nu avem informații că există costuri sau beneficii financiare. Aceeași situație o întâlnim la deșeurile rezultate din tocare/mărunțire.

Schema de gestionare a VSU cu responsabilitățile operaționale și financiare este prezentată mai jos.

Figura II-27: Schema actuală a gestionării vehiculelor scoase din uz

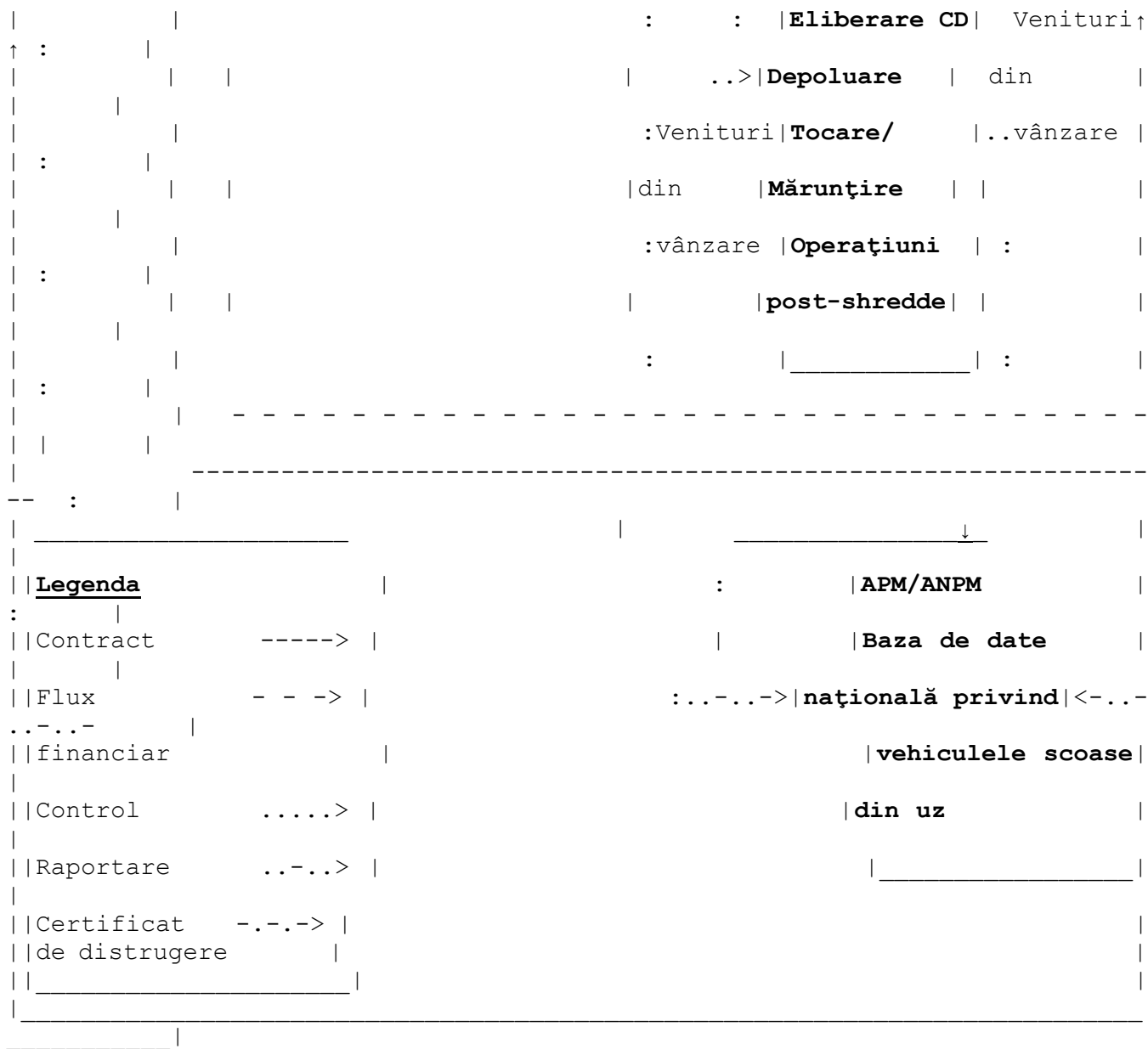

Figura 28 Lex: Figura II-27

În tabelul de mai jos sunt prezentate cantitățile gestionate în perioada 2010 - 2014.

Tabel II-30: Vehicule scoase din uz tratate, reutilizate, reciclate, valorificate, 2010 - 2014

	Cantitate (tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014

VSU - masa medie la gol	162.276	110.035	50.732	34.566	38.137
Reutilizare	6.092	5.196	3.312	1.973	1.335
Reciclare	125.224	85.995	39.204	26.979	30.727
Valorificare	132.604	90.285	40.448	28.234	32.412
Eliminare	23.580	14.554	6.972	4.359	4.390

Sursa: ANPM

În perioada de analiză, ratele de reutilizare și reciclare au variat între 80,9% în anul 2010 și 84% în anul 2014. Ratele de reutilizare și valorificare au variat între 85,5% în anul 2010 și 88,5% în anul 2014.

În conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru perioada 2010 - 2014, operatorii economici erau obligați să asigure realizarea următoarelor obiective, luând în considerare masa medie la gol:

- reutilizarea și valorificarea a cel puțin 75% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate înainte de 01 ianuarie 1980;
- reutilizarea și valorificarea a cel puțin 85% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate după 01 ianuarie 1980;
- reutilizarea și reciclarea a 70% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate înainte de 01 ianuarie 1980;
- reutilizarea și reciclarea a 80% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate începând cu data de 01 ianuarie 1980.

Comparând cantitățile gestionate cu obiectivele, rezultă că anual, în perioada 2010 - 2014, atât obiectivele de reutilizare și reciclare, cât și obiectivele de reutilizare și valorificare au fost atinse.

În prezent, la nivelul României sunt autorizați 608 de operatori economici care au activitate în domeniul colectării și/sau tratării VSU. Dintre aceștia, 545 au autorizație de mediu pentru activitatea de tratare a VSU iar 4 operatori economici dețin shreddere.

Figura II-28: Distribuția operatorilor economici autorizați pentru colectarea VSU, 2016

Sursa: ANPM

Figura 29Lex: Figura II-28

Figura II-29: Distribuția numărului de VSU colectate pe județe și București, 2016

Sursa: ANPM

Figura 30Lex: Figura II-29

Din analiza graficelor de mai sus se observă că în județele unde se colectează un număr mai mare de VSU, există și un număr mai mare de colectori. Excepție face Municipiul București, în care sunt doar 14 colectori autorizați. Cu toate acestea, capacitatea de tratare a VSU în municipiul București este asigurată de două instalații de shredder performante și de mare capacitate. Instalația SC REMATHOLDING Co SRL din București cu o capacitate de 1.000 t/oră la care se adaugă, în premieră pentru România, o instalație de tratare a reziduurilor de shredder, cu cinci trepte de sortare, dintre care o treaptă de sortare cu nisip este prima instalație de acest fel din Europa. O altă instalație de shredder din București este cea deținută de SC ROMRECYCLING SRL. În plus, mai funcționează două instalații de shredder, ambele deținute de SC REMATINVEST SRL în județele Cluj și Timiș. Din totalul de 38.137 tone tratate în anul 2014, 11.984 tone au fost prelucrate în cele 4 instalații de shredder.

În procesul de tocare a VSU, reziduul de shredder (alcătuit din sticlă, cauciuc, textile, cabluri și plastic) poate constitui mai mult de 25% din greutatea totală a VSU introduse în campania de shredder.

Cu toate că numărul instalațiilor de shredder, în funcțiune, a scăzut în perioada 2010 - 2014 de la 6 instalații la 4, procentul de VSU tratate în aceste instalații a înregistrat variații mici (29 - 33%) în perioada de referință. Evoluția cantităților de VSU tratate în instalații de este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel II-31: Evoluția VSU tratate în instalații de shredder, 2010 - 2014

	2010	2011	2012	2013	2014
VSU tratate total (tone)	162.276	110.035	50.732	34.566	38.137
VSU tratate shredder (tone)	52.777	31.469	14.118	11.507	11.984
Pondere din VSU tratate la shredder (%)	33	29	28	33	32

Sursa: ANPM

II.8.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Principalele obiective definite de legislația europeană în domeniul VSU sunt:

- limitarea generării deșeurilor provenite de la vehicule scoase din uz precum și a toxicității acestora;
- creșterea ratelor de reutilizare, reciclare și alte forme de valorificare a VSU comparativ cu eliminarea;
- asigurarea tratării adecvate a deșeurilor în condiții sigure pentru mediu.

Implementarea acestor obiective a fost cuprinsă în Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor și în Planul Național de Gestionare a Deșeurilor.

Tabel II-32: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind vehiculele scoase din uz

Obiectiv	Ținta		Mod de îndeplinire
Asigurarea unei rețele de colectare a vehiculelor scoase din uz corespunzător repartizate în teritoriu în	-	DA	S-au înregistrat 608 operatorii economici care au activitate în domeniul colectării și/sau tratării VSU. Rețeaua de colectare este uniform distribuită în teritoriu
Asigurarea posibilității ca ultimul deținător al vehiculului îl poate preda gratuit unei unități de colectare/valorificare	Termen: Permanent începând din 2007	DA	Ultimul deținător al vehiculului îl poate preda gratuit unei unități de vigoare conform legislației în vigoare

Restricționarea utilizării metalelor grele la fabricarea vehiculelor	Termen: Permanent începând din 2007	-	Nu există evidențe cu privire la realizarea acestui obiectiv
Extinderea reutilizării și reciclării materialelor din vehiculele uzate, precum și a valorificării energetice a acelor care nu se pretează la valorificare materială	Începând din 2007: • reutilizare și reciclarea a 80% din masa vehiculelor fabricate după 1 ianuarie 1980; • reutilizarea și valorificarea a cel puțin 85% din masa vehiculelor fabricate după 1 ianuarie 1980; • reutilizarea și reciclarea a 70% din masa vehiculelor fabricate înainte de 1 ianuarie 1980; • reutilizarea și valorificarea a cel puțin 75% din masa vehiculelor fabricate înainte de 1 ianuarie 1980	DA	S-au îndeplinit obiectivele legale

Ca urmare a analizei situației actuale au rezultat următoarele aspecte sensibile:

- Necesitatea îmbunătățirii funcționării schemei de responsabilitate extinsă a producătorului, inclusiv prin analiza opțiunii de utilizare a sistemului colectiv. La nivel UE-28, 16 state membre au implementat în cadrul schemei de responsabilitate extinsă a producătorului fie numai sistemul colectiv, fie atât sistemul individual, cât și sistemul colectiv;
- Lipsa mecanismelor financiare, care să stimuleze valorificarea VSU;
- Cu toate că la nivel național sunt autorizați un număr semnificativ de operatori economici care au activitate principală tratarea VSU, există și alți operatori care preiau VSU fără a asigura condițiile minime prevăzute în legislație;
- Atribuirea tuturor responsabilităților de colectare a datelor și raportare doar operatorilor autorizați să desfășoare activități de tratare a VSU ar putea periclita rezultatul din motivul că reciclatorii sunt de obicei companii mici-mijlocii și nu au mereu pregătirea necesară pentru a înțelege corectă a tuturor prevederilor legislative.

II.9. Anvelope uzate

II.9.1. Generarea anvelopelor uzate

În perioada 2011 - 2015 evoluția cantităților de anvelope introduse pe piață, precum și a anvelopelor uzate colectate și valorificate se prezintă astfel:

Tabel II-33: Cantități de anvelope introduse pe piață și anvelope uzate gestionate, 2011 - 2015

	Cantitate (tone/an)				
	2011	2012	2013	2014	2015
Anvelope introduse pe piață	58.580	66.712	61.166	51.555	77.060
Deșeuri de anvelope colectate și valorificate	57.733	66.711	50.880	44.772	51.816

Sursa: AFM

II.9.2. Gestionarea anvelopelor uzate

Persoanele juridice care introduc pe piață anvelope noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării sunt obligate să colecteze anvelopele uzate în proporție de 80% din cantitatea introdusă pe piață în anul precedent și să valorifice întreaga cantitate de anvelope uzate colectată. Valorificarea constă în reutilizare, re folosire ca atare, reșapare, reciclare și valorificare termoenergetică.

Aceste obligații pot fi îndeplinite individual sau prin transferarea responsabilității către persoane juridice legal constituite în acest scop.

În prezent există o singură societate autorizată pentru preluarea responsabilității îndeplinirii obiectivului de colectare și valorificare a anvelopelor uzate - S.C. ECO ANVELOPE S.A. București, înființată în anul 2004 și reautorizată în 2014. Ponderea pe piață a ECO ANVELOPE S.A., în perioada 2010 - 2014, a fost cuprinsă între 60% - 80%.

Schema cuprinzând actorii principali, modul de îndeplinire a responsabilităților operaționale și financiare, circuitul fluxului deșeurilor de anvelope, este prezentată mai jos.

Figura 5-23: Schema actuală a gestionării deșeurilor de anvelope

	ADMINISTRAȚIA	GARDA		
	FONDULUI	NAȚIONALĂ		ANPM și APM-uri
	PENTRU MEDIU	DE MEDIU		- funcție de ...-
	(AFM) -	(GNM) -		autorizare :
	funcție de	funcție de		_____ :
	control/	control		. .
	penalități			: :
	_____	_____		_____
	:	:		. Venituri din .
	:	:		: vânzări :
	↓ ↓ ↓	↓		↓ ↓
COMISIA DE		PRODUCĂTORI	COLECTORI	OPERATORI
AUTORIZARE		_____	AUTORIZAȚI	RECICLARE/
OTR-uri	--->	Schema	Responsa-	-----> (pentru <- - -
VALORIFICARE		colectivă	bilitatea	- - -> deșeurile de ----->
(reprezentanți		(1 OTR)	individuală	anvelope)
ai ME)				
_____		_____	_____	Plată _____

		:	colectare	:
Legenda			transport	
Contract	----->	:		:
Flux	- - ->		_____	
financiar		:	Ministerul Economiei	:
Control>		Baze de date	
Penalități	-.-.->	:.-.-.-.-.->	naționale privind	<-.-.-.-.-

Raportare .-...->	deșeurile de	
Autorizare -...->	anvelope	
_____	_____	

Figura 31Lex: Figura 5-23

Din cantitatea de anvelope uzate colectată circa 80% se valorifică prin procedeul de co-procesare, în fabricile de ciment, realizându-se astfel atât valorificarea energetică, dar și materială a anvelopelor uzate. Restul anvelopelor sunt valorificate prin reciclare - respectiv obținere de pudră, reșapare precum și utilizare ca atare pentru diverse scopuri.

Instalații de co-incinerare sunt prezentate în [secțiunea II.3.2.](#)

Capacitatea totală de co-procesare a anvelopelor uzate corespunzătoare celor șapte fabrici de ciment mai sus este de cca. 110.000 tone/an.

Ca și reciclatori de anvelope uzate, care produc pudră de cauciuc - ulterior utilizată la producerea articolelor tehnice - sunt: S.C. REMAT București Sud și S.C. ARTEGO S.A. Târgu Jiu, cu o capacitate însumată de circa 4.500 tone/an. Tot pudră de cauciuc produce și GranutechRecycling din Suceava. Reciclarea materială prin procesul de degradare termică, operația R3, este realizată de societatea Power Oil Company S.R.L. din Chișoda, județul Timiș*18.

Altă metodă de reciclare a anvelopelor este reșaparea, deșaparea, debavuarea, repararea carcaselor. Societăți care au această activitate sunt International Tyres din Suceava, Argumix S.R.L. din Arad și S.C. Recuperare Reciclare Anvelope S.R.L. din Jilava, județul Ilfov.

În total, sunt înregistrați 50 operatori economici care valorifică anvelope uzate.

Ocazional, anvelopele uzate se valorifică prin utilizare ca atare pentru protejarea pistelor de curse, stabilizarea gropilor de deșeuri menajere, taluzarea malurilor și alte aplicații.

*18 Sursa: MERCMA, ANPM

II.9.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

În conformitate cu prevederile [Hotărârii Guvernului nr. 170/2004](#) privind gestionarea anvelopelor uzate, persoanele juridice care introduc pe piață anvelope noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării sunt obligate:

- să colecteze anvelopele uzate, în limita cantităților introduse de ele pe piață în anul precedent;
- să reutilizeze, să refolească ca atare, să reșapeze, să recicleze și/sau să valorifice termoeenergetic întreaga cantitate de anvelope uzate colectată.

Principalele obiective definite de Strategia Națională de Gestionare a Deșeurilor și în Planul Național de Gestionare a deșeurilor, în planurile regionale, județene și locale sunt:

- Creșterea gradului de valorificare materială și energetică a anvelopelor uzate;
- Organizarea sistemului de colectare valorificare materială și termoenergetică a anvelopelor uzate.

Aceste obiective au fost îndeplinite. Sistemul de colectare și valorificare a anvelopelor a fost pus în practică, atât la nivel individual cât și la nivel colectiv. În prezent sunt înregistrați 50 de operatori economici care valorifică anvelope, distribuiți uniform la nivel național.

Obligațiile de colectare (80% din cantitățile introduse pe piață în anul precedent) au fost îndeplinite în perioada 2011 - 2014. În anul 2015, cantitățile de anvelope uzate colectate sunt mai mici, pentru îndeplinirea obligațiilor de colectare fiind necesare încă 9.832 tone anvelope uzate. Procentul de colectare reprezintă 67% din anvelopele puse pe piață în anul anterior.

Alte aspecte identificate legate de gestionarea anvelopelor uzate sunt următoarele:

- **Aspecte tehnice privind modul de gestionare a anvelopelor uzate:**

- În prezent, majoritatea anvelopelor uzate sunt valorificate prin co-procesare în fabricile de ciment, re folosirea și reșaparea anvelopelor uzate, fiind realizată la scară redusă;
- Capacități scăzute de reciclare a anvelopelor uzate (numai două instalații la nivel național);

- **Aspecte de natură legislativă:**

- Legislația națională în domeniul deșeurilor de anvelope este emisă în anul 2004 și nu a fost armonizată cu noile prevederi ale [Legii nr. 211/2011](#);
- Obiectivele existente nu sunt eficiente din perspectiva îmbunătățirii performanței sistemului de gestionare a deșeurilor de anvelope, deoarece există numai obiectivul global de valorificare.

II.10. Uleiuri uzate

În aceasta secțiune sunt prezentate informații referitoare la uleiurile minerale rafinate cu diferite adaosuri, care au devenit improprie destinației inițiale. Activitatea de gestionare a uleiurilor uzate este reglementată prin [HG nr. 235/2007](#) privind gestionarea uleiurilor uzate (HG nr. 235/2007).

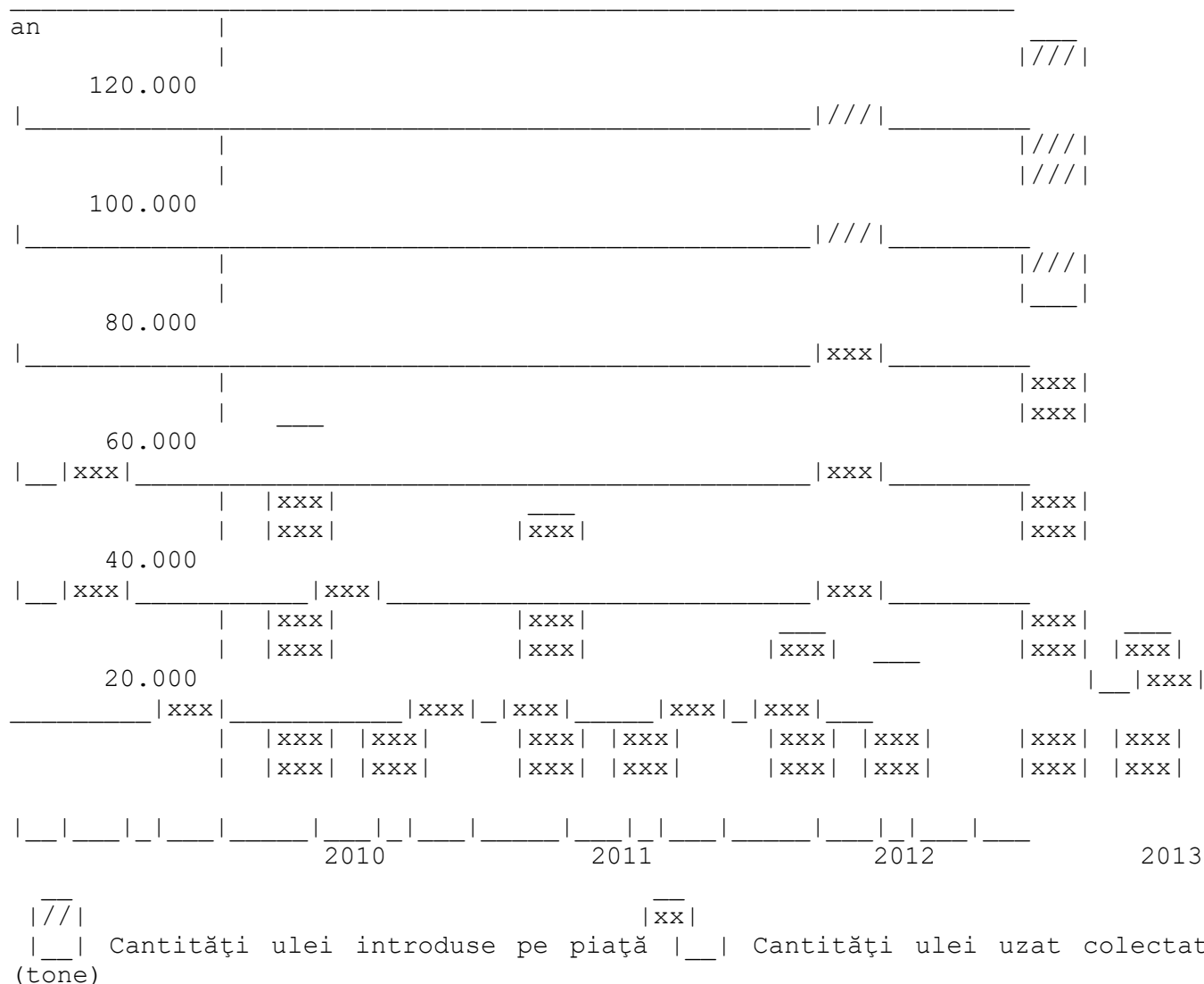
II.10.1. Generarea uleiurilor uzate

În perioada 2010 - 2013, atât cantitățile de uleiuri introduse pe piață, cât și cantitățile de uleiuri uzate generate prezintă o variație neuniformă.

Figura II-30: Cantități de uleiuri introduse pe piață și uleiuri uzate generate, 2010 - 2013

tone/

140.000

Sursa: ANPM

Figura 32Lex: Figura II-30

II.10.2. Gestionarea uleiurilor uzate

Conform [HG nr. 235/2007](#), producătorii și importatorii de uleiuri sunt obligați să asigure organizarea sistemului de gestionare a uleiurilor uzate, corespunzător cantităților și tipurilor de uleiuri introduse pe piață. Această obligație se poate realiza individual sau prin terții indicați autorităților publice centrale pentru protecția mediului, de către persoanele responsabile.

În scopul stabilirii unui sistem coerent de gestionare a uleiurilor uzate, persoanele responsabile pot încheia acorduri voluntare cu autoritățile publice centrale și/sau locale.

În conformitate cu legislația actuală, actorii implicați în sistemul de gestionare a uleiurilor uzate raportează anual date la Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Cantitățile colectate, valorificate și eliminate de uleiuri uzate în anii 2010 - 2013 sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel II-34: Cantitățile de uleiuri uzate colectate și gestionate, 2010 - 2013

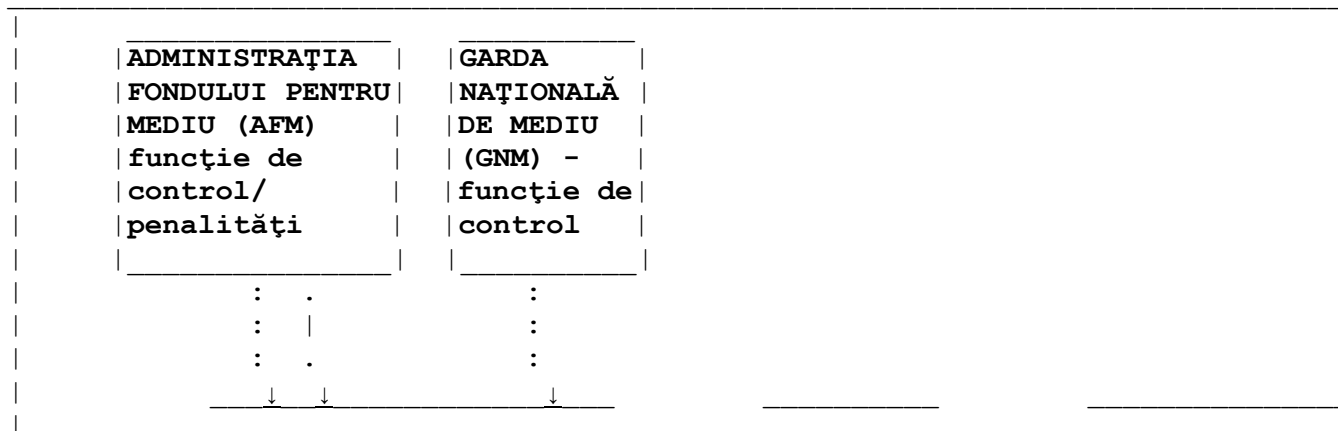
	2010	2011	2012	2013
Ulei uzat colectat (tone/an)	19.954	20.588	23.048	35.860
Ulei uzat valorificat (tone/an)	18.982	18.076	18.471	29.261
Ulei uzat eliminat prin incinerare (tone/an)	45	217	204	263

Sursa: ANPM

O parte însemnată din cantitățile de uleiuri uzate au fost valorificate în anul 2014 prin activitatea R1 întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (incluzând valorificarea prin co-incinerare în cuptoarele de ciment, valorificarea prin alte operații de valorificare, care are drept scop obținerea unui combustibil-CLU, valorificarea prin combustie în centrale termice autorizate).

Schema cuprinzând actorii principali, modul de îndeplinire a responsabilităților operaționale și financiare, este prezentată în figura de mai jos.

Figura II-31: Schema actuală a gestionării uleiurilor uzate

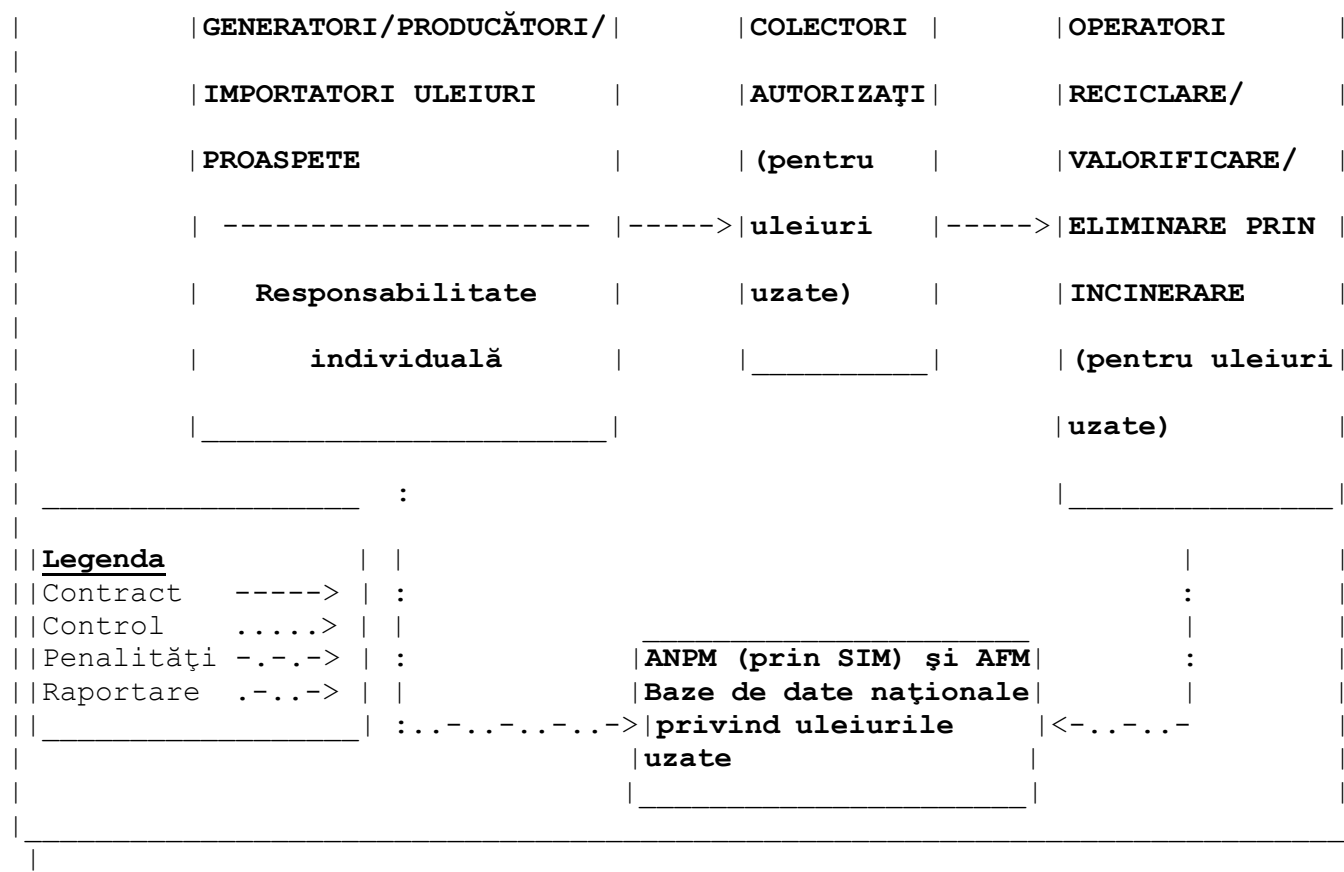

Figura 33 Lex: Figura II-31

În anul 2011 raportarea privind gestionarea uleiurilor uzate la nivel național a implicat un număr total de 3.823 de operatori economici din care în funcție de tipul de activitate*19:

- 187 de operatori economici care au introdus pe piața uleiuri proaspete;
- 1.716 operatori economici generatori de uleiuri uzate;
- 1.139 de service-uri autorizate pentru schimbul de consumabile (schimbul de ulei și a filtrelor de ulei) generatori de uleiuri uzate;
- 96 de operatori economici autorizați pentru colectarea uleiurilor uzate;
- 612 de stații de distribuție a produselor petroliere care au colectat uleiuri uzate de la persoane fizice;
- 7 operatori economici valorificatori prin coincinerare a uleiurilor uzate în cuptoarele de ciment prevăzute cu coincinerare de deșeuri;
- 10 operatori economici valorificatori de uleiuri uzate prin alte operații de valorificare (au fost excluși operatorii economici care valorifică doar propriile deșeuri);
- 6 operatori economici valorificatori prin combustie a uleiurilor uzate în centrale termice autorizate;
- 7 operatori economici eliminatori de uleiuri uzate autorizați pentru incinerarea deșeurilor.

*19 Sursa Raport național privind starea mediului pentru anul 2013 - ANPM

Figura II-32: Operatori economici autorizați să desfășoare activități de tratare și valorificare a uleiului uzat

LEGENDĂ:

Operatori economici autorizați să desfășoare activități de tratare/reciclare a uleiului uzat

Iași, Bacău, Vaslui, Constanța, Ilfov, Drobeta-Turnu Severin, Oradea, Turda

Operatori economici autorizați să desfășoare activități de valorificare a uleiului uzat

Roman, Buzău, Brăila, Tulcea, Craiova

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 34Lex: Figura II-32

II.10.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile industriale nepericuloase sunt cele prevăzute în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-35: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind uleiurile uzate

Obiectiv	Ținta	Mod de îndeplinire
Creșterea gradului de colectare a uleiurilor uzate de la utilizatori/populație.	Organizarea de inspecții tematice la obiectivele unde se generează cantități mari de uleiuri uzate	Parțial
Eliminarea pieței ilegale a uleiurilor uzate a căror utilizare generează un impact negativ asupra sănătății și mediului	Termen: Periodic	

Reducerea impactului asupra sănătății și populației și mediului prin îmbunătățirea gestionării uleiurilor uzate. Încurajarea utilizării uleiurilor într-o manieră ecologic rațională în cuptoarele de ciment	Realizarea unei rețele de colectare uleiuri uzate care să cuprindă cel puțin trei puncte principale de colectare în fiecare județ Termen: 2006	Parțial	Există puncte de colectare, dar care nu sunt organizate de producătorii și importatorii de uleiuri
--	---	----------------	--

În plus față de stadiul îndeplinirii obiectivelor mai trebuie menționat faptul că legislația actuală privind gestionarea uleiurilor uzate nu stabilește obiectivele pe care trebuie să le îndeplinească factorii responsabili, individual sau prin terți.

De asemenea, o altă problemă este aceea că datele privind uleiurile uzate sunt raportate doar de către operatorii colectori de astfel de deșeuri periculoase. Service-urile auto care nu au vopsitorie de automobile sau spălătorie de automobile în structura lor nu au obligație de raportare nici a cantităților de ulei pus pe piață, nici a cantităților generate de activitatea service-urilor.

II.11. Deșeuri din construcții și desființări

Deșeurile din construcții și desființări cuprind atât deșeurile din construcții și desființări de la populație, colectate de cele mai multe ori de operatorii de salubritate, cât și deșeurile din construcții și desființări rezultate în urma activităților din domeniul construcțiilor, gestionate în multe cazuri de respectivii operatori economici.

II.11.1. Generarea deșeurilor din construcții și desființări

În tabelul de mai jos sunt prezentate cantitățile de deșeuri din construcții și desființări (DCD) generate în România în perioada 2010 - 2014.

Tabel II-36: Generarea deșeurilor din construcții și desființări, 2010 - 2014

	Cantitatea generată (tone/an)				
	2010	2011	2012	2013	2014

Deșeuri din construcții și desființări	971.348	1.233.400	1.328.097	1.231.850	1.059.947
--	---------	-----------	-----------	-----------	-----------

Sursa: ANPM

Evoluția generării DCD este direct conectată cu dezvoltarea economică, nivelul investițiilor și nivelul standardului de viață. Dezvoltarea accelerată, fără precedent, a sectorului de construcții din România în perioada 2003 - 2008 a condus la creșterea masivă a cantităților anuale de DCD. În ultimii ani (2009 - 2014) dezvoltarea imobiliară a încetinit considerabil și, corelat cu impactul crizei economice, se poate estima că generarea anuală de DCD s-a stabilizat. 99% din cantitatea de DCD generată în anul 2014 reprezintă deșeuri minerale, inerte, restul de 1% fiind deșeuri reciclabile (metal, sticlă, plastic, lemn).

Tabel II-37: Indicatori de generare DCD, 2015

	Indicatori generare (kg/locuitor x an)
UE 28	1.692
România	53

Sursa: Pe baza datelor EUROSTAT

Din tabelul de mai sus, se poate observa că indicatorul de generare pentru România este mult sub media europeană. Ținând cont de situația actuală în sectorul deșeurilor din construcții și desființări, de lipsa legislației specifice privind cerințele de raportare pentru firmele de construcții (actele de reglementare nu cuprind cerințe explicite de raportare a deșeurilor gestionate), precum și având în vedere rezultatele studiilor recente realizate*20, se poate aprecia că la nivel național cantitățile de DCD generate sunt subestimate.

 *20 "Analiza situației naționale privind generarea, colectarea, tratarea și valorificarea deșeurilor din construcții și demolări", proiectul LIFE 10 ENV/RO/000727 Valorificarea deșeurilor din construcții și demolări din județul Buzău VAL-C&D

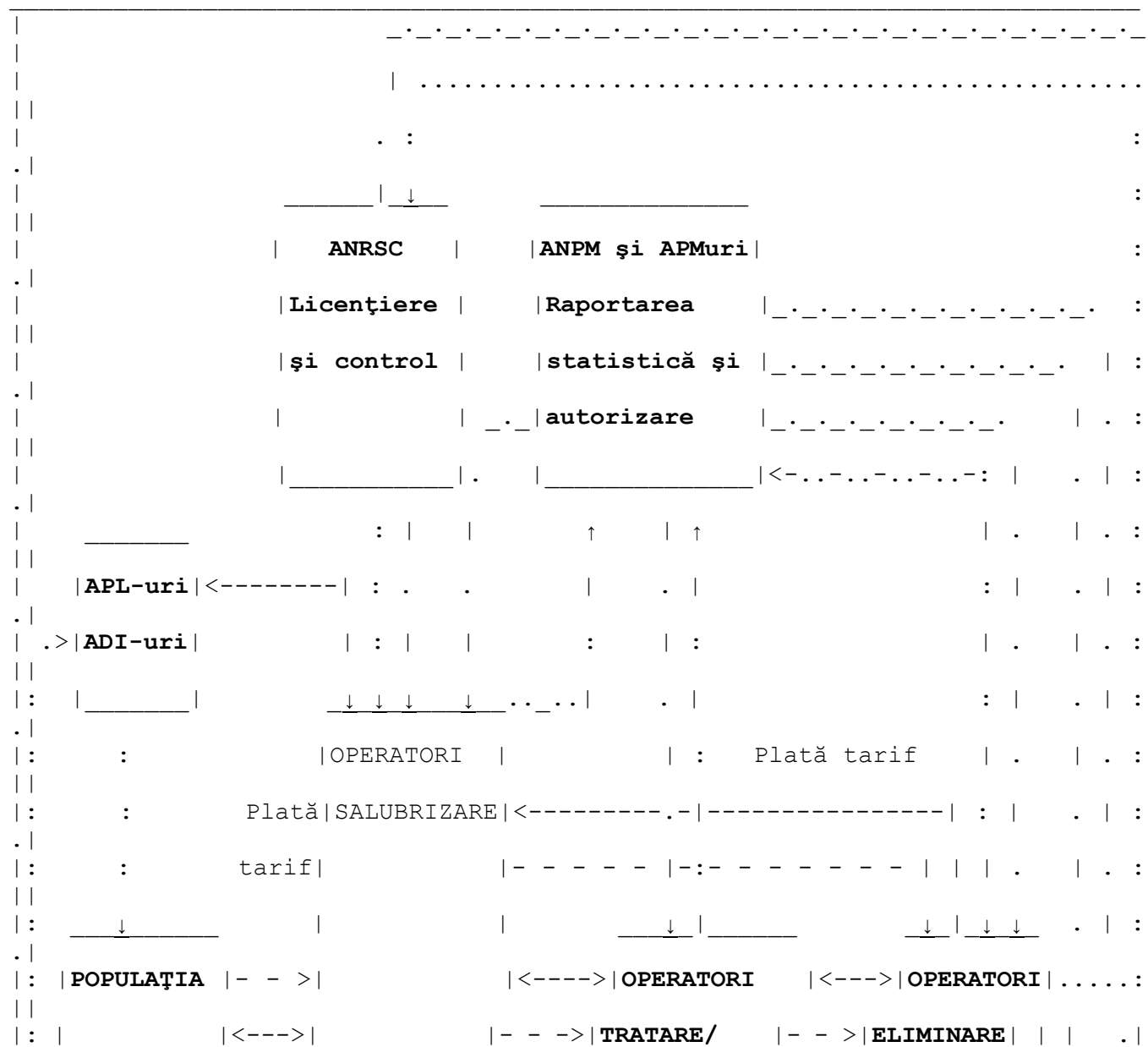
În anul 2014, din totalul cantității de DCD generate aproximativ 4% o reprezintă fracția periculoasă. Deși cantitățile de deșeuri periculoase sunt relativ mici comparativ cu totalul deșeurilor generate, trebuie luate măsuri de prevedere speciale pentru gestionarea acestora

(colectarea separată și eliminarea în instalații autorizate), pentru a nu contamina și restul deșeurilor și pentru a nu crea probleme la valorificarea și eliminarea ulterioară a acestora.

II.11.2. Gestionarea deșeurilor din construcții și desființări

În figura de mai jos este prezentată schema actuală a gestionării DCD, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

Figura II-33: Schema actuală a gestionării deșeurilor din construcții și desființări

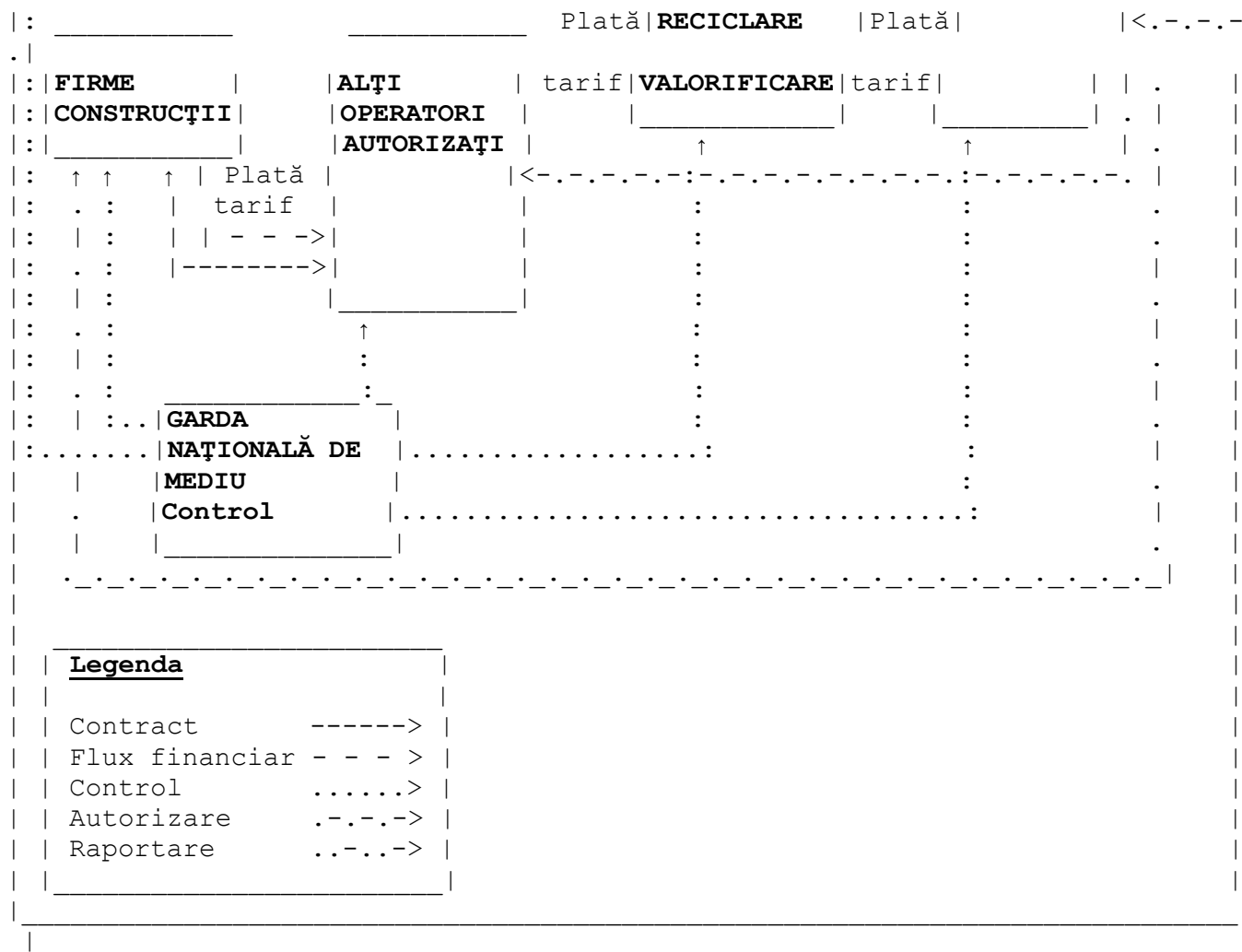

Figura 35 Lex: Figura II-33

[Legea nr. 211/2011](#) privind gestionarea deșeurilor prevede că producătorul de deșeurii sau, după caz, deținătorul are obligația de efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile legale sau de a transfera aceste deșeurii unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor (prin intermediul unui operator de colectare). Producătorul sau deținătorul care transferă deșeurii în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară în vederea valorificării sau eliminării finale rămâne responsabil pentru realizarea operațiilor de valorificare sau eliminare, [art. 23](#) din Legea nr. 211/2011.

Firmele de construcții au obligația de sortare, reutilizare, reciclare, eliminare a DCD de pe șantier. Legea nr. 211/2011 prevede la [art. 17](#) (3) ca titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construcție și/sau desființări au obligația să gestioneze DCD astfel încât să atingă progresiv, până la 31 decembrie 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere, rambleiere care utilizează deșeurii pentru a înlocui materiale, de minimum 70%

din masa cantităților de deșuri nepericuloase provenite din activități de construcție și desființări, cu excepția materialelor geologice naturale.

Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, cu modificările și completările ulterioare include în activitățile serviciului de salubritate colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora. Astfel, populația are obligația de a preda DCD operatorului de salubritate.

Operatorii de salubritate colectează DCD de la populație și le transportă la instalații de reciclare/valorificare, sau la depozitele zonale de deșuri nepericuloase/inerte sau în zonele unde este necesară aducerea terenurilor la cotă prin utilizarea materialelor de umplură. Sunt întâlnite și situații în care operatorii de salubritate operează propriile facilități de stocare temporară și tratare (prin concasare și sortare) a deșeurilor din construcții și desființări.

Controlul privind modul de gestionare a DCD, este realizat, în principal, de către Garda Națională de Mediu. În plus, Inspectoratul de Stat în Construcții realizează și cuprinde și inspecții la unitățile de exploatare și de postutilizare a construcțiilor, privind existența și respectarea sistemului calității în construcții (art. 20 din Legea nr. 10 din 18 ianuarie 1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare).

Tratarea DCD

Conform datelor ANPM operatorii economici autorizați care dețin instalațiile de tratare/valorificare pentru deșeurile din construcții și desființări inerte (instalații de concasare) sunt distribuiți în următoarele județe: Alba, Argeș, Bacău, Bihor, București, Buzău, Cluj, Covasna, Dâmbovița, Galați, Ilfov, Mureș, Neamț, Olt, Prahova, Sibiu, Timiș.

Pe lângă acești operatori privați, o serie de municipalități au dezvoltat servicii proprii specializate pentru acest domeniu: Mediaș (Sibiu), Dej (Cluj), Panciu (Vrancea).

La nivel național există în prezent 31 de instalații pentru concasarea DCD, cu o capacitate totală estimată de aproximativ 3 milioane tone/an.

Distribuția în țară a instalațiilor de concasare este neuniformă (ceea ce implică, în unele cazuri, parcurgerea de distanțe mari din punctul de generare al deșeurilor din construcții și desființări și implicit și costuri mari).

Figura II-34: Distribuția operatorilor economici autorizați pentru tratarea deșeurilor din construcții și desființări

LEGENDĂ:

Operatori economici autorizați să desfășoare activități de tratare a deșeurilor din construcții și demolări

Botoșani, Neamț, Bacău, Galați, Buzău, Argeș, Prahova, Dâmbovița, Ilfov, Olt, Timiș, Bihor, Cluj, Mureș, Alba, Sibiu, Covasna

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM. Instalația de concasare din municipiul Botoșani nu este în prezent funcțională

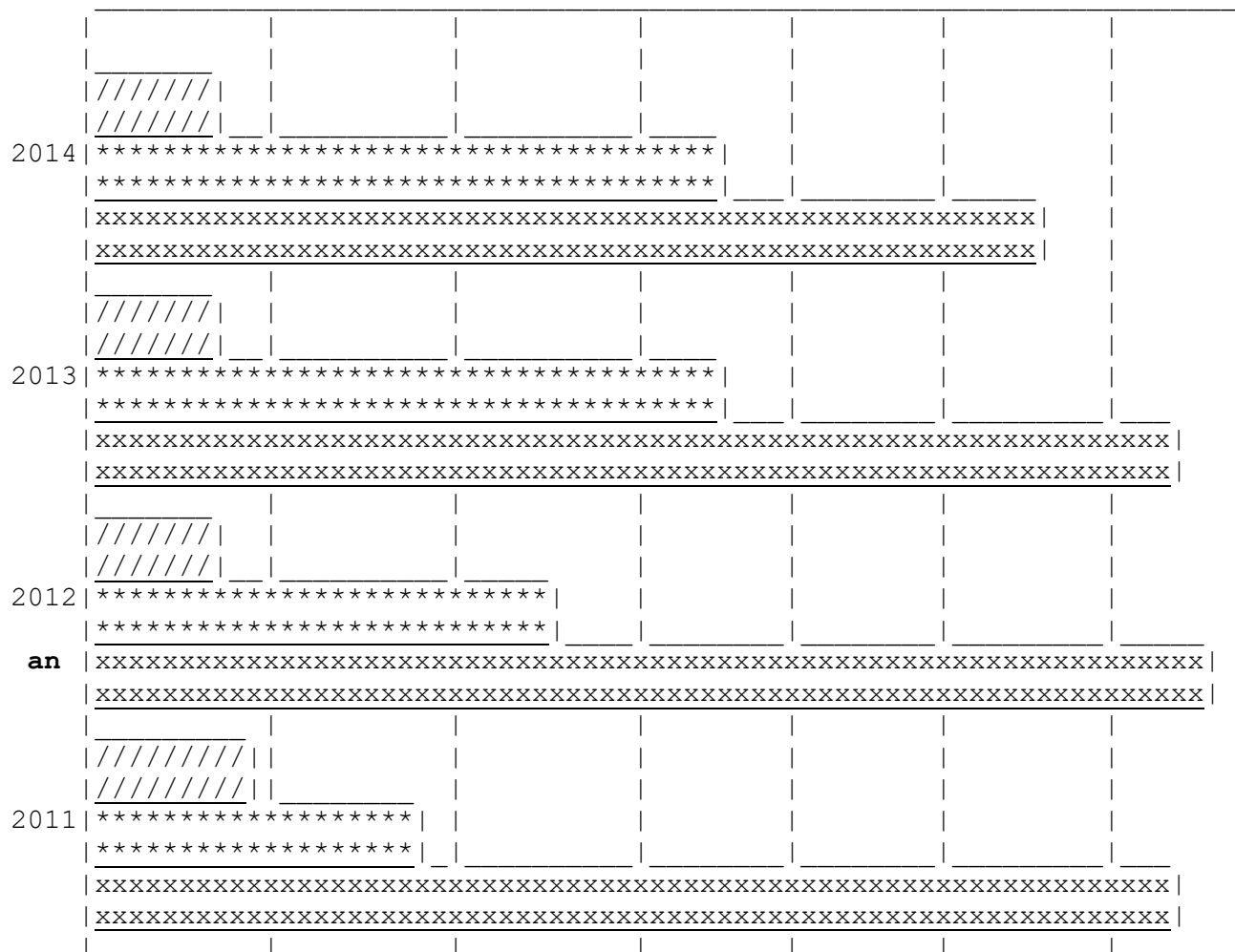
Figura 36Lex: Figura II-34

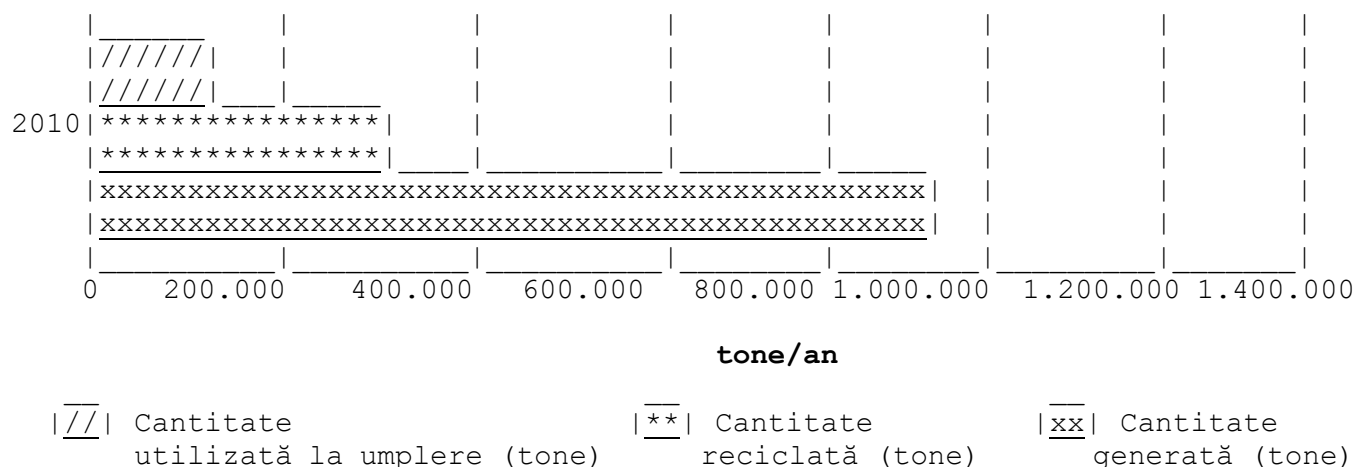
Depozitarea/eliminarea

Din anul 2008, în localitatea Ovidiu, județul Constanța, a fost autorizată funcționarea depozitului de deșuri inerte, operat de S.C. OVI PREST CON S.R.L., unde sunt eliminate deșeurile din construcții și desființări generate în județul Constanța. Capacitatea de depozitare în etapa I de exploatare este de 310.767 m³.

În majoritatea cazurilor eliminarea DCD se realizează pe amplasamentul depozitelor pentru deșuri municipale.

Figura II-35: Generarea și gestionarea deșeurilor din construcții și desființări, 2010 - 2014

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 37 Lex: Figura II-35

Ponderea DCD reciclate a crescut în perioada de analiză, de la 28% în 2010 (raportat la cantitatea de deșuri generată) la 59% în 2014. Cantitatea de DCD folosită la umplere variază între 11 și 15%.

Rata de reciclare și utilizare la umplere a prezentat în perioada de analiză următoarele valori:

- În anul 2010 - 39%;
- În anul 2011 - 42%;
- În anul 2012 - 47%;
- În anul 2013 - 63%;
- În anul 2014 - 73%.

Deși rata de reciclare și utilizare la umplere este în prezent foarte ridicată (în anul 2014 depășind obiectivul stabilit prin [Legea nr. 211/2011](#) pentru anul 2020, respectiv 70%), trebuie avut în vedere că, după cum este menționat în [secțiunea II.11.1](#), se apreciază că la nivel național cantitățile de DCD generate sunt subestimate.

II.11.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind gestionarea DCD sunt cele prevăzute în legislație și în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor, 2003 - 2013.

Tabel II-38: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind DCD

Obiectiv	Țintă	Mod de îndeplinire
----------	-------	--------------------

Susținerea reutilizării și reciclării deșeurilor din construcții și desființări necontaminate	Recuperarea și valorificarea materială și/sau energetică a deșeurilor rezultate din desființări (responsabilitatea industriei)	Parțial	Practica poate fi îmbunătățită
Tratarea deșeurilor contaminate din construcții și desființări în vederea recuperării sau eliminării	Dezvoltarea unor facilități de tratare prin inertizare a tuturor deșeurilor contaminate rezultate din desființări/construcții (responsabilitatea industriei)	Parțial	Doar pentru eliminare
Dezvoltarea sistemului de facilități în vederea eliminării corespunzătoare Reutilizarea și reciclarea, în măsura în care acestea nu sunt contaminate	Implementarea practicilor de re folosire și valorificare materială a tuturor deșeurilor rezultate din excavarea solurilor (responsabilitatea industriei)	DA	-
Dezvoltarea sistemului de facilități pentru tratarea deșeurilor contaminate de la excavarea solurilor în vederea recuperării sau eliminării și eliminarea corespunzătoare	Dezvoltarea unor facilități de tratare prin inertizare a tuturor deșeurilor contaminate rezultate din excavarea solurilor (responsabilitatea industriei)	Parțial	Cu precădere în cazul poluării cu hidrocarburi
Reutilizarea și reciclarea, în măsura în care acestea nu	Implementarea practicilor de re folosire și	DA	-

sunt contaminate	valorificare materială		
	a 50% din deșeurile		
	rezultate din		
	construcția drumurilor		
	(responsabilitatea		
	industriei)		
<hr/>			
Tratarea deșeurilor contaminate din construcția drumurilor în vederea recuperării sau eliminării și eliminarea corespunzătoare	Dezvoltarea unor facilități de tratare prin inertizare a tuturor deșeurilor contaminate rezultate din construcția drumurilor (responsabilitatea industriei)	NU	Nu există instalații specializate pentru tratarea DCD periculoase
<hr/>			

Principalele aspecte ale sistemului actual de gestionare a DCD sunt următoarele:

- Lipsa cadrului legislativ specific pentru DCD care să impună responsabilități clare și obligații de raportare pentru actorii implicați în gestionarea acestui flux de deșeuri;
- Acceptarea la depozitele de deșeuri municipale a DCD în condițiile în care acestea ar putea fi tratate/valorificate. Această practică descurajează orice inițiativă de valorificare a DCD, mai ales în condițiile costului încă scăzut al depozitării;
- Rata de utilizare a agregatelor minerale secundare (rezultate din tratarea mecanică a DCD) este în continuare mult prea mică. Una dintre cauze este costul prea mare al acestora raportat la costul agregatelor minerale naturale care este redus (nu sunt internalizate costurile de mediu ale exploatărilor);
- Capacități de tratare (concasare) insuficiente la nivel național;
- Lipsa depozitelor pentru deșeuri inerte;
- Lipsa normelor privind calitatea materialului rezultat în urma tratării deșeurilor din construcții și desființări (încetarea statutului de deșeu);
- Control scăzut din partea autorităților privind abandonarea deșeurilor din construcții și desființări.

În prezent, Ministerul Mediului coordonează redactarea unui proiect de act normativ (hotărâre de guvern) pentru gestionarea DCD, prin care se impun responsabilități pentru toți actorii implicați în gestionarea acestui flux de deșeuri.

II.12. Nămoluri rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești

II.12.1. Generarea nămolurilor rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești

Cantitatea de nămol generată depinde de gradul de racordare a populației la sistemele de canalizare și de tipul procesului aplicat pentru epurarea apelor uzate.

Conform datelor INS, în anul 2014, populația cu locuințele conectate la sistemele de canalizare prevăzute cu epurarea apelor uzate a crescut cu circa 40% în perioada 2010 - 2014, de la 6,5 la 9 milioane locuitori (ceea ce reprezintă 47% din populația țării).

În ceea ce privește epurarea apelor uzate colectate, în anul 2014 au fost identificate un număr de 490 stații de epurare orășenești din care 48 prevăzute cu treaptă terțiară (dublu față de anul 2010) și 321 prevăzute cu treaptă secundară (cu 70% mai multe față de anul 2010).

Evoluția nămolurilor rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești în perioada analizată (2010 - 2014) este evidențiată în graficul de mai jos.

Figura II-36: Nămoluri de epurare generate și rata conectare la sistem de canalizare, 2010 - 2014

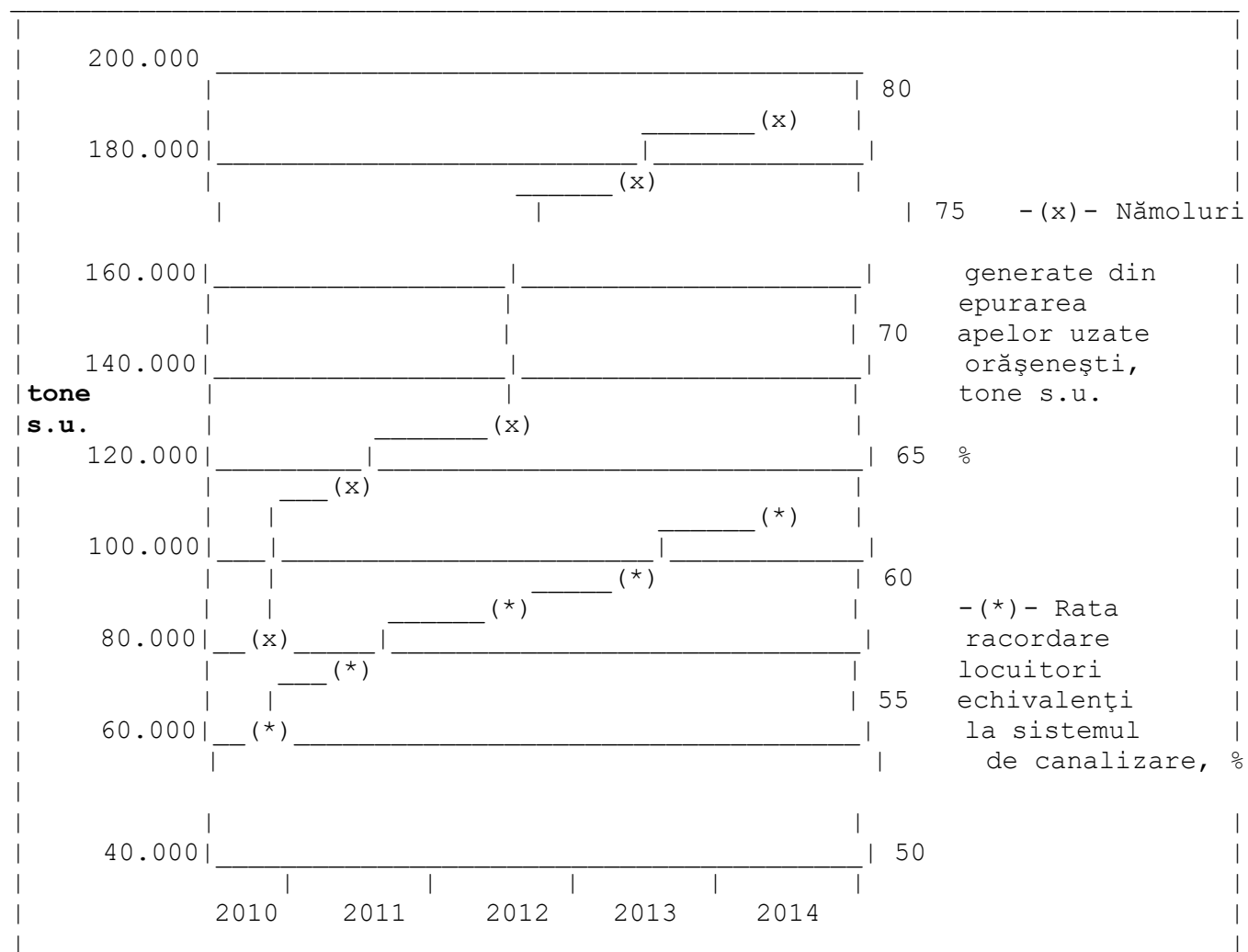

Figura 38Lex: Figura II-36

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de INS și ANAR

Datele evidențiază o creștere cu 134% a cantității de nămol generată în 2014 față de 2010 (de la 82 mii tone s.u. în anul 2010 la 192 mii tone s.u. în anul 2014). Creșterea este rezultatul atât evoluției ratei de racordare a populației la sistemul de canalizare, dar și modernizării stațiilor de epurare. În plus, această creștere semnificativă se datorează și îmbunătățirii sistemului de colectare a datelor prelucrate în cadrul anchetei statistice realizate de INS.

Raportând cantitatea generată la numărul de locuitori racordați la sistemul de canalizare, s-a determinat indicatorul de generare nămoluri exprimat în g/pers/zi.

Tabel II-39: Evoluția indicatorului de generare nămoluri rezultate de la stațiile de epurare orășenești, 2010 - 2014

	2010	2011	2012	2013	2014
Indicator generare nămoluri (g/pers/zi)	26	37	41	53	59

Sursa: Calculat pe baza datelor INS

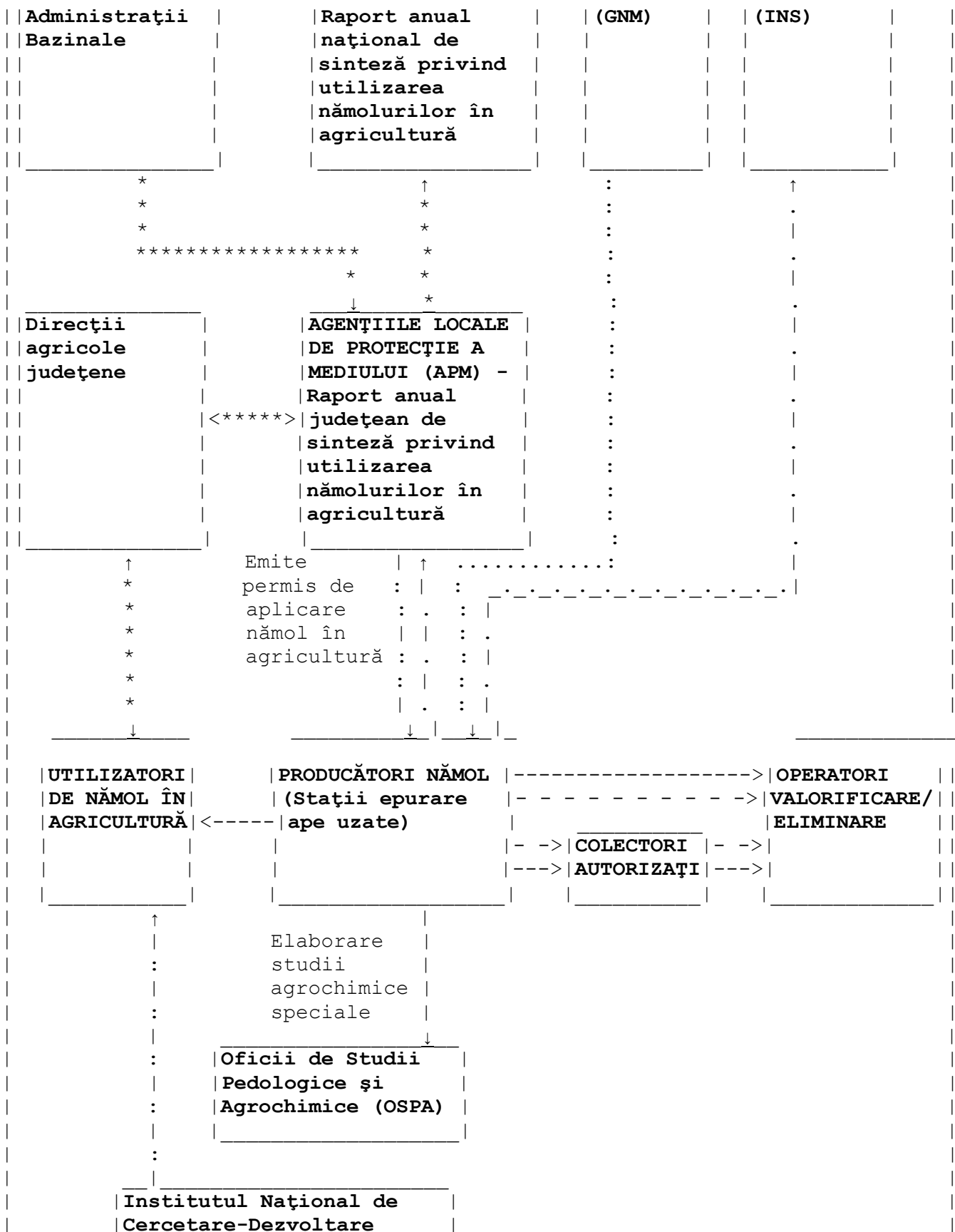
II.12.2. Gestionarea nămolurilor rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești

Responsabilitatea gestionării nămolurilor rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești revine operatorilor regionali ai serviciului de alimentare cu apă și canalizare. La sfârșitul anului 2015, la nivel național își desfășurau activitatea 43 de operatori regionali.

În figura de mai jos este prezentată schema actuală a gestionării nămolurilor rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

Figura II-37: Schema actuală a gestionării nămolurilor de la stațiile de epurare orășenești

Administrația Națională Apele Române (ANAR)/	AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI (ANPM)	GARDA NAȚIONALĂ DE MEDIU	INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
--	--	--------------------------	-----------------------------------

pentru Pedologie,
 Agrochimie și Protecția
 Mediului (ICPA)

Legenda

Contract	----->
Flux financiar	- - - - ->
Control	:::::::::::>
Monitorizare	..-..-..->
Autorizare	-.....->
Raportare	. - . - .->
Consultare/Informare	*****>

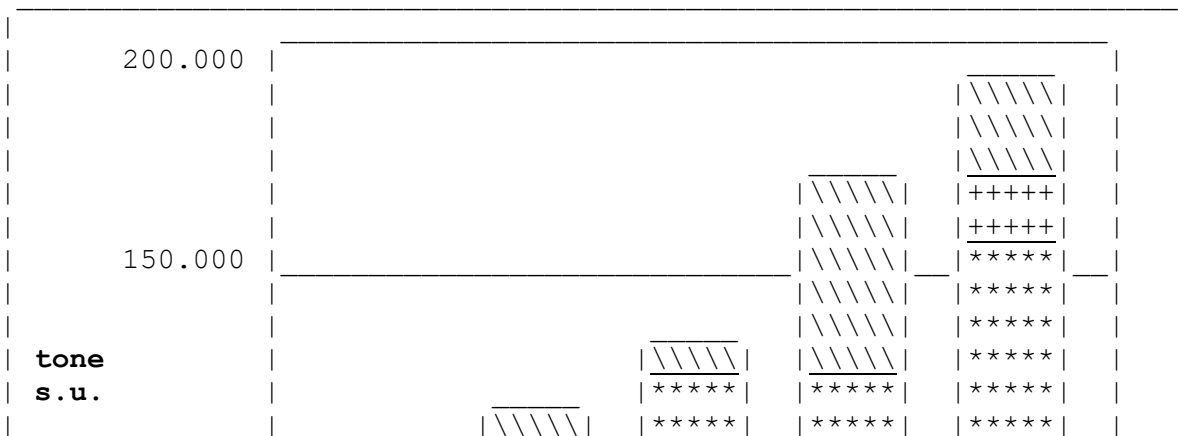
Figura 39 Lex: Figura II-37

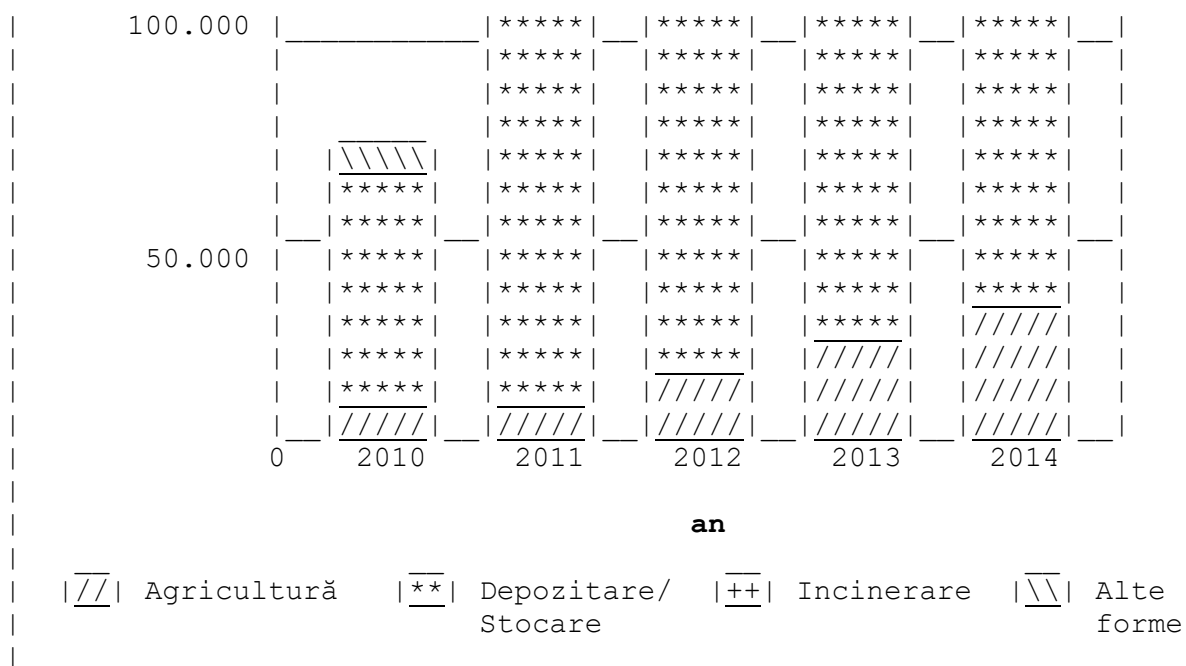
În anul 2011, în cadrul proiectului "Elaborarea politicii naționale de gestionare a nămolurilor de epurare", cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională, a fost elaborată Strategia Națională a Gestionării Nămolurilor, care nu a fost însă aprobată de autoritățile competente.

Gestionarea nămolurilor la nivelul fiecărui județ, este reglementată de Strategiile de gestionare a nămolurilor, elaborate în cadrul proiectelor finanțate prin POS Mediu și în curs de actualizare în cadrul proiectelor finanțate prin POIM.

În prezent, gestionarea nămolurilor presupune în principal pretratarea acestora în incinta stațiilor de epurare în vederea diminuării cantității de apă pe care o conține, pentru a recupera substanțe utile sau pentru a-l condiționa în vederea utilizării sale ca fertilizant în agricultură sau eliminării prin depozitare.

Figura II-38: Gestionarea nămolurilor de epurare, 2010 - 2014

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de INS

Figura 40Lex: Figura II-38

Conform datelor INS, din cantitatea totală de nămoluri tratată în anul 2014, aproximativ 6% au fost valorificate în agricultură, cea mai mare parte, aproximativ 75% fiind însă depozitată sau stocată pe platformele proprii.

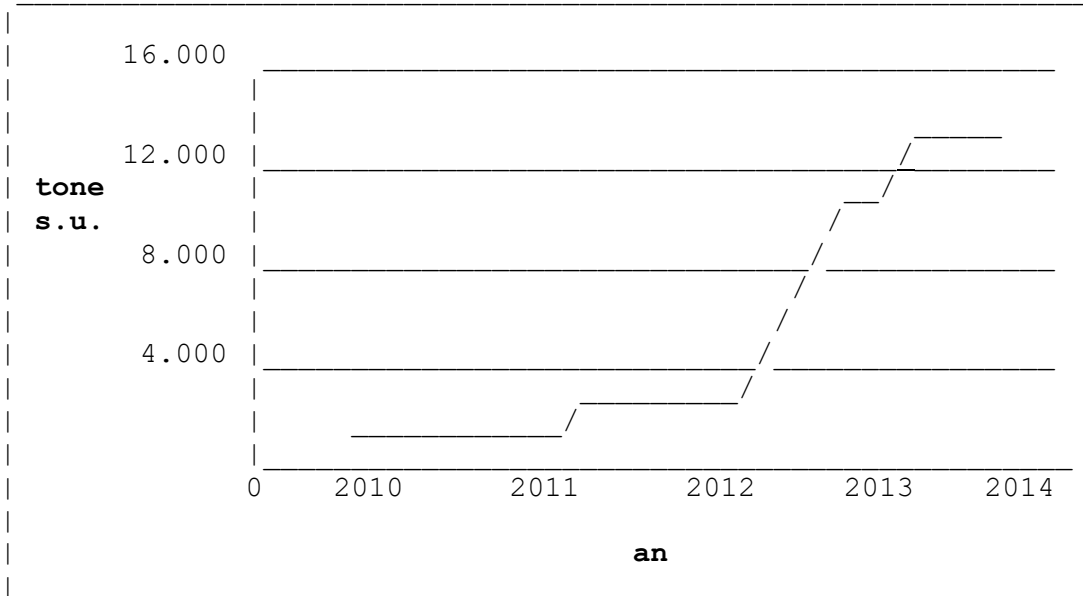
Pre-tratarea nămolurilor

Conform informațiilor prelucrate din centralizarea chestionarelor completate de operatorii de apă, schemele de pre-tratare a nămolului prevăd în principal - îngroșarea gravitațională/mecanică, stabilizarea nămolului de obicei, prin fermentare anaerobă cu valorificarea biogazului, tratare cu var stins, halde de uscure solare și compostare - pentru a respecta cerințele privind conținutul de substanță uscată respectiv 35% pentru eliminare în depozitele de deșeuri municipale și 18 - 25% pentru agricultură, împăduriri, compostare etc.

Valorificarea în agricultură

Nămolul de epurare poate fi utilizat în agricultură numai cu condiția respectării prevederilor legislative și anume a [Ordinului nr. 344/2004](#) pentru aprobarea normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solului atunci când nămolurile de epurare sunt utilizate în agricultură.

Figura II-39: Valorificarea nămolurilor în agricultură, 2010 - 2014

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de INS

Figura 41Lex: Figura II-39

După cum se poate vedea din graficul alăturat, conform anchetei statistice realizate de INS, cantitatea de nămol valorificată în agricultură a crescut semnificativ în perioada 2010 - 2014, de la 1.930 tone s.u. în 2010, la 13.050 tone s.u. Raportat însă la cantitatea de nămol generată procentul de valorificare a nămolului în agricultură rămâne încă foarte scăzut (aproximativ 6%).

Depozitarea nămolurilor

În prezent aproximativ 75% din nămolurile rezultate de la stațiile de epurare municipale sunt depozitate fie la depozitele municipale fie pe platforme proprii de depozitare din incinta stațiilor de epurare. În datele furnizate de INS nu există o distincție clară în ceea ce privește cantitatea depozitată și cea stocată pe platforme amenajate.

În ceea ce privește instalațiile de tratare finală a nămolurilor, la momentul realizării raportului, la nivel național există în funcțiune:

- 35 depozite conforme clasă b) cu o capacitate totală construită de 48 milioane tone și o capacitate disponibilă (la sfârșitul anului 2014) de 13 milioane tone. Conform normativului tehnic privind depozitarea deșeurilor, nămolurile de epurare pot fi acceptate la depozitare într-o proporție de maxim 10% din capacitatea depozitului și cu un conținut de substanță uscată de minim 35%.

- 1 depozit pentru eliminarea nămolului deshidratat cu o capacitate de 80.000 m³ - depozitul preia exclusiv nămolurile generate de la SEAU Braşov.

Incinerarea nămolurilor

În prezent, nu există instalații pentru incinerarea nămolurilor de epurare. Conform datelor furnizate de INS, în anul 2014 s-a eliminat în incineratoarele pentru deșeuri periculoase o cantitate de 1.240 tone nămol de epurare.

Prin Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM) 2014 - 2020 este prevăzută realizarea unui incinerator cu o capacitate de 175.000 t/an, care va trata nămolurile provenite de la stațiile de epurare ce deservește Municipiul București și 11 localități limitrofe. Data estimativă de punere în funcțiune este anul 2020.

II.12.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

În tabelul de mai jos este prezentat modul de îndeplinire a obiectivelor privind nămolurile rezultate de la stațiile de epurare orășenești, incluse în Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-40: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind nămolurile

Obiectiv	Ținta		Mod de îndeplinire
Asigurarea, în măsura	Organizarea	Parțial	Din punct de vedere
posibilităților, a	valorificării agricole		legislativ, Ordinul
recuperării și	a nămolului		nr. 344/2004
utilizării ca	necontaminat de la		pentru aprobarea
fertilizant sau	stațiile de epurare		normelor tehnice
amendament agricol a	orășenești t începând		privind protecția
nămolurilor ce	din 2004		mediului și în
corespund calității			special a solului
stabilite în			atunci când
cerințele legale			nămolurile de
			epurare sunt
			utilizate în
			agricultură
			stabilește cadrul
			legal de aplicare
			nămolului în

				agricultură. La sfârșitul anului
				2014 - 2015, procentul de valorificare a nămolului în agricultură este încă foarte redus (aproximativ 6%)
Deshidratarea și pre-tratarea în vederea eliminării prin coincinerare în cuptoarele din fabricile de ciment	Implementarea coincinerării nămolurilor de epurare după elaborarea studiilor de fezabilitate de către companiile de ciment	Parțial	În prezent o cantitate redusă de nămolurile de epurare sunt co-incinerate în cuptoarele din fabricile de ciment	
Prevenirea eliminării necontrolate pe soluri	Termen: Permanent din momentul adoptării reglementării interne	DA	Nu există informații privind eliminarea necontrolată pe sol a nămolurilor	
Prevenirea eliminării nămolurilor în apele de suprafață	Termen: Permanent din momentul adoptării reglementării interne	DA	Nu există informații privind eliminarea nămolurilor în apele de suprafață	

Principalele aspecte identificate în sistemul actual de gestionarea a nămolurilor sunt următoarele:

- Capacități insuficiente de tratare a nămolurilor în vederea valorificării;

- Lipsa unei baze de date unitară în care să fie centralizate cantitățile de nămoluri generate și gestionate. Date privind nămolurile sunt gestionate în prezent de către ANPM și INS, în formate diferite;
- Nu există norme tehnice privind stabilirea calității nămolului provenit din stațiile de epurare;
- Nu există o definiție clară a responsabilităților în ceea ce privește managementul nămolurilor atunci când sunt utilizate în agricultură;
- Obținerea permisului de aplicare a cantității de nămol necesită un timp îndelungat și sunt puțini operatori regionali de apă care au aplicat pentru eliberarea acestuia;
- Lipsa actualizării [Ordinului nr. 344/2004](#) pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură;
- Costurile pentru folosirea nămolului în agricultură sunt foarte mari și nu există instrumente financiare pentru stimularea acestui sector;
- În prezent, o mare parte din stațiile de epurare orășenești au acumulat stocuri de nămol pe platformele de stocare. De asemenea, cea mai mare parte a cantității de nămol generate este eliminată prin depozitare;
- Lipsa unei Strategii de gestionare a nămolurilor actualizată și aprobată de către autoritățile competente.

II.13. Deșuri cu conținut de PCB

II.13.1. Generarea deșeurilor cu conținut de PCB

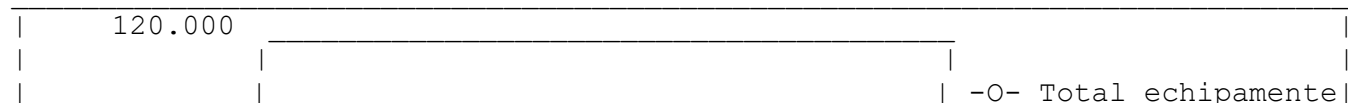
Conform prevederilor legale, ANPM elaborează și actualizează anual **Inventarul Național al echipamentelor cu conținut de PCB**. Inventarul cuprinde informații pentru echipamentele cu un volum de PCB mai mare de 5 dm³ și cu o concentrație mai mare de 50 ppm (0,005%).

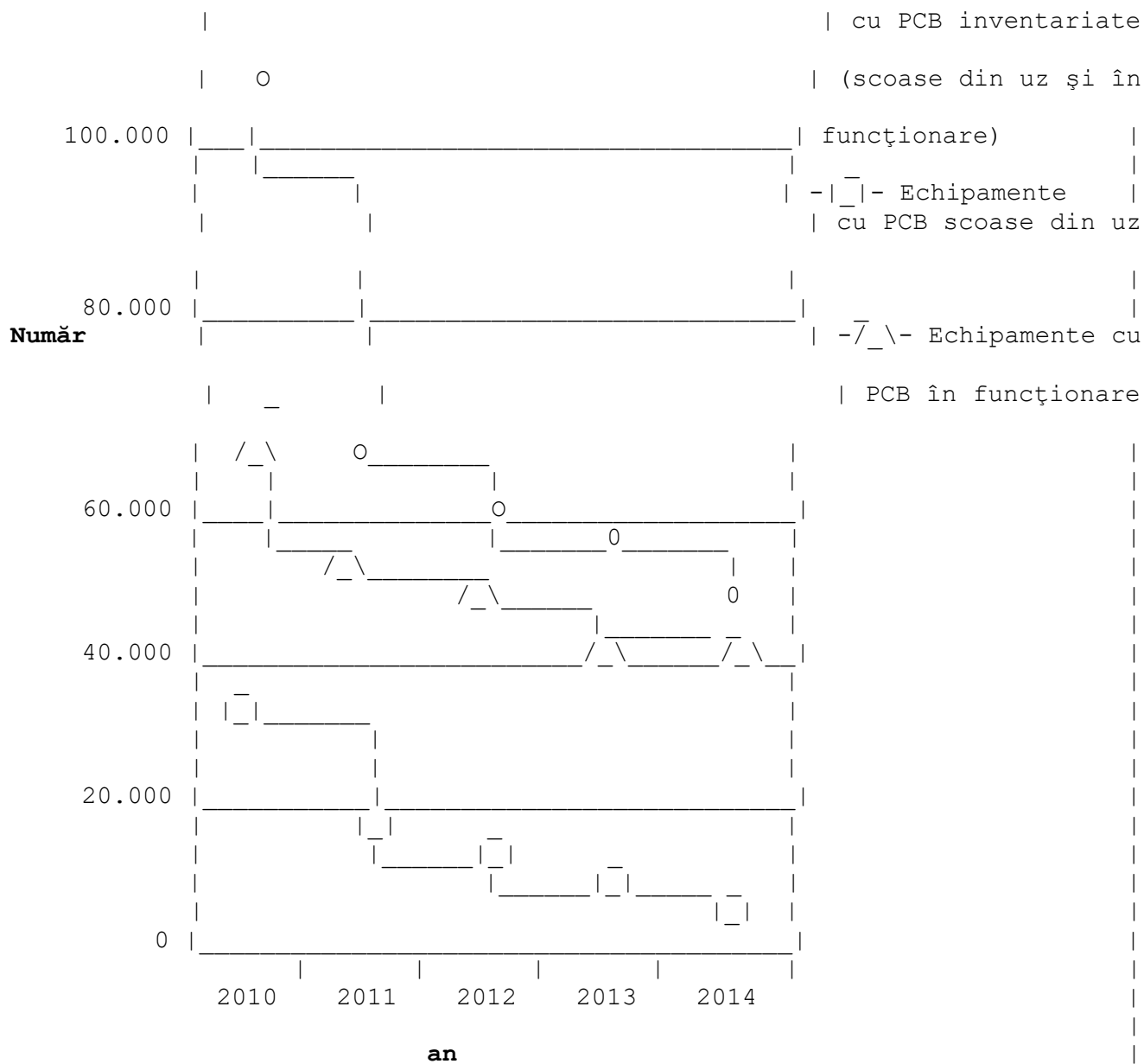
Astfel, la nivel național, în anul 2014, au fost raportate 49.172 echipamente cu PCB (transformatori și condensatori) cu un conținut de ulei de 1,1 milioane litri, din care:

- 6.356 echipamente scoase din uz cu un conținut de ulei de 61.828 litri
- 42.816 echipamente în funcționare cu un conținut de ulei de 1.036.553 litri.

Evoluția numărului de echipamente cu PCB, total și distinct pentru transformatoare și condensatoare, atât cele scoase din uz, cât și cele în funcțiune în perioada 2010 - 2014, este evidențiată în graficul de mai jos.

Figura II-40: Număr echipamente cu PCB inventariate, 2010 - 2014

Sursa:
 Inventar Național Echipamente cu PCB, ANPM

Figura 42Lex: Figura II-40

Din grafic se poate observa o reducere cu 50% a numărului de echipamente inventariate în 2014 comparativ cu anul 2010.

De asemenea, conform datelor ANPM, în anul 2014 s-au generat 327 tone de deșeuri cu conținut de PCB.

În prezent, nu există o evidență a echipamentelor/produselor cu o concentrație de PCB între 50 ppm (0,005) și 500 ppm (0,05%) cu un volum mai mic de 5 dm³.

II.13.2. Gestionarea deșeurilor cu conținut de PCB

Conform prevederilor [HG nr. 173/2000](#) pentru reglementare regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 173/2000), actorii implicați în gestiunea și controlul echipamentelor, materialelor și deșeurilor cu conținut de PCB și produși similari sunt:

- Secretariatul pentru compuși desemnați, constituit în cadrul Ministerului Mediului și a cărui mod de organizare și funcționare este reglementat prin [Ordinul nr. 1018/2005](#) privind înființarea în cadrul Direcției Generale Deșeuri, Situri Contaminate și Substanțe Chimice Periculoase a Secretariatului pentru compuși desemnați;

- Agențiile județene pentru Protecția Mediului și Agenția Națională pentru Protecția Mediului;

- Garda Națională de Mediu;

- Autoritățile de prevenire și stingere a incendiilor;

- Operatorii economici care dețin echipamente/materiale cu conținut de PCB sau produși similari.

[HG nr. 173/2000](#) stabilește responsabilitățile fiecăruia din actorii sus menționați în ceea ce privește inventarierea echipamentelor cu conținut de PCB, întocmirea planurilor de decontaminare sau eliminare și a schemelor de colectare și eliminare, etichetarea și raportarea datelor.

În figura de mai jos este prezentată schema actuală a gestionării deșeurilor cu conținut de PCB, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

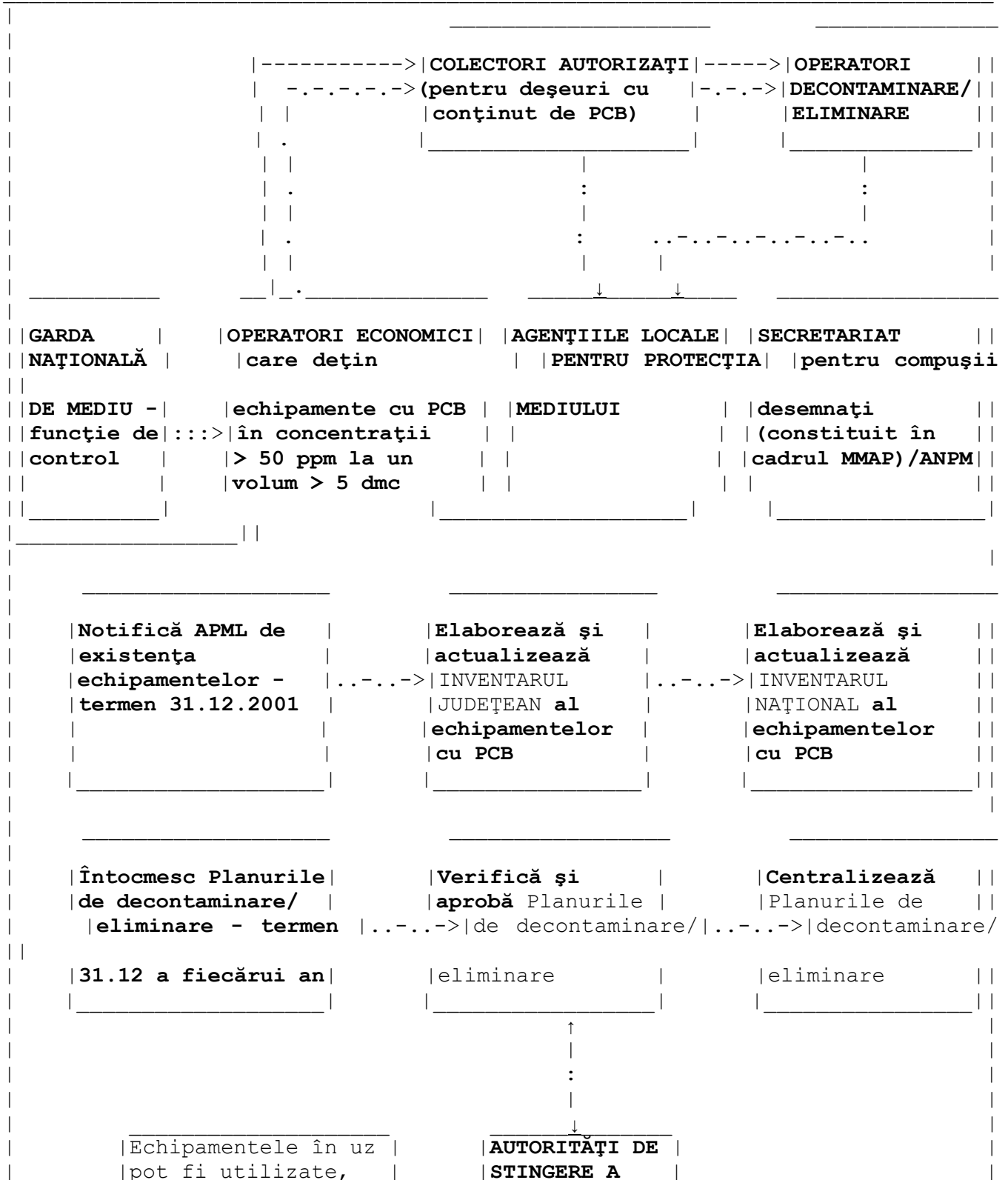
În cazul echipamentelor cu conținut de PCB cu un volum de PCB mai mare de 5 dm³ și cu o concentrație mai mare de 500 ppm (0,05%), incluse în Inventarul Național, operatorii economici care le dețin au obligația de a întocmi Planurile de decontaminare și eliminare ce sunt transmise agențiilor județene pentru protecția mediului la sfârșitul fiecărui an, iar ANPM le centralizează.

În cazul echipamentelor cu o concentrație mai mică de 500 ppm (0,05%) dar mai mare de 50 ppm (0,005%) și un volum mai mic de 5 m³, care nu sunt incluse în Inventarul Național, ANPM elaborează schemele de colectare și eliminare ale echipamentelor cu PCB.

Conform datelor ANPM, în anul 2013 au fost eliminate un număr de 5.756 echipamente cu conținut de PCB (transformatori și condensatori) cu un conținut total de ulei de 71.211 litri.

În anul 2010, data limită pentru eliminarea echipamentelor scoase din uz, au fost eliminate aproximativ 35% din totalul echipamentelor.

Figura II-41: Schema actuală a gestionării deșeurilor cu conținut de PCB

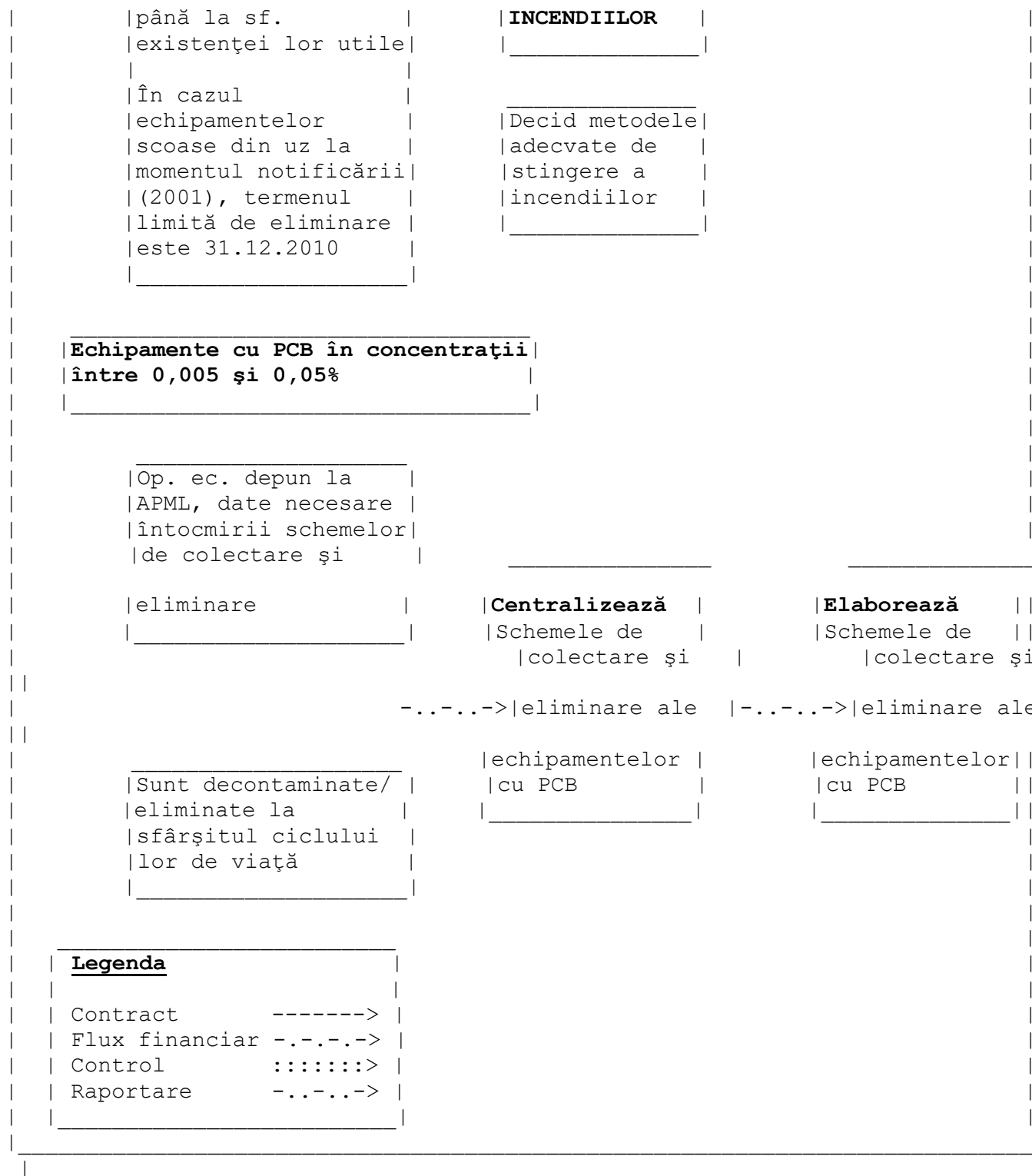
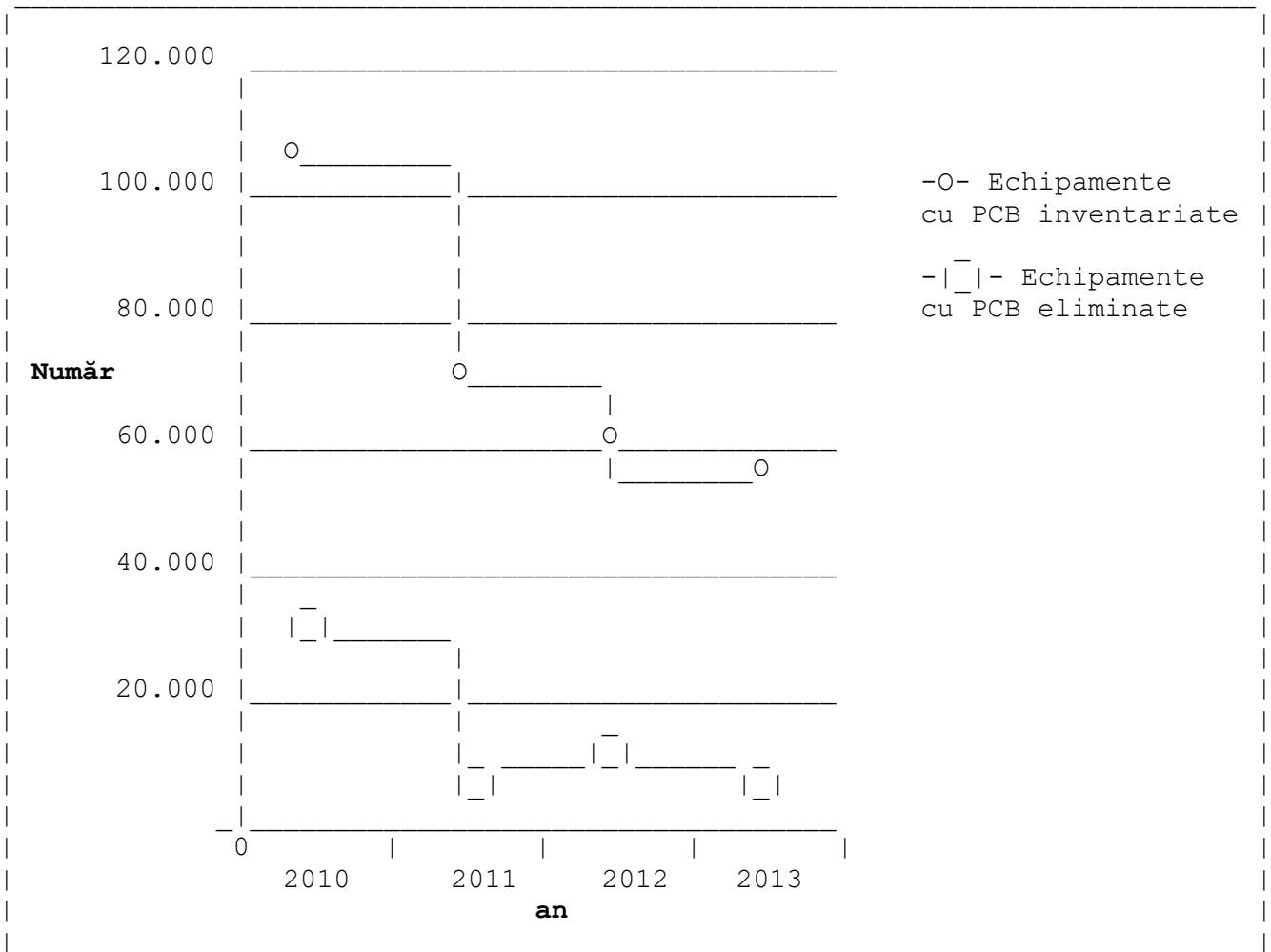

Figura 43 Lex: Figura II-41

Figura II-42: Numărul echipamentelor cu PCB eliminate

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 44Lex: Figura II-42

În anul 2014, s-au generat 327 tone deșuri cu conținut de PCB din care 167 tone au fost tratate prin incinerare (R1, D10) și 34 tone depozitate (D5).

La nivel național, există următoarele instalații pentru tratarea echipamentelor cu conținut de PCB, respectiv:

- 5 incineratoare cu o capacitate proiectată totală (nu doar pentru deșuri cu conținut de PCB) de aproximativ 50.000 t/an;
- 1 instalație de eliminare a echipamentelor cu conținut de PCB (dezmembrare și decontaminare condensatoare și transformatoare) cu o capacitate de 3.900 t/an;
- 1 instalație pentru tratarea fizico-chimică (declorinare), cu o capacitate de 4 tone/oră.

II.13.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile cu conținut de PCB sunt cele prevăzute în:

- **Strategia** Națională și **Planul** Național de Gestionare a Deșeurilor (SN și PNGD) pentru perioada 2003 - 2013 (aprobat prin **HG nr. 1470/2004**);
- **Planul** Național de Implementare a **Convenției** de la Stockholm privind poluanții organici persistenti adoptată la Stockholm la 22 mai 2001, aferent perioadei 2008 - 2029 (aprobat prin **HG nr. 1497/2008**).

Tabel II-41: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile cu PCB

Obiectiv	Țintă		Mod de îndeplinire
Obiective și ținte prevăzute în SN și PNGD 2003 - 2013			
Actualizarea periodică a inventarului național de deșeuri cu PCB/PCT	Termen: Periodic	DA	ANPM actualizează anual inventarul național de deșeuri cu conținut de PCB/PCT
Responsabilizarea agenților economici în vederea interzicerii de utilizării echipamentelor cu PCB/PCT	Termen: Permanent până la eliminarea finală	DA	Deținătorii de echipamente cu PCB sunt informați și responsabilizați către APM cu ocazia elaborării și transmiterii anuale de către aceștia a Planurilor de decontaminare/ eliminare, în conformitate cu prevederilor legale. O responsabilizare are loc, de asemenea, și la

			emiterea autorizației de mediu pentru operatorii economici deținători de echipamente cu PCB
Depozitarea în condiții de siguranță pentru sănătatea populației și mediului a deșeurilor cu PCB	Evidențierea în cadrul inventarului actualizat a tuturor locurilor și condițiilor de depozitare Termen: 2005	Parțial	Condițiile de depozitare nu sunt evidențiate în cadrul inventarelor însă la momentul emiterii autorizației de mediu de către APM, acestea sunt verificate. În cazul în care echipamentele cu PCB nu sunt stocate în condiții de siguranță nu se emite autorizația de mediu
Eliminarea stocurilor existente în cele mai bune condiții tehnice și economice și în cel mai scurt timp posibil	Termen: 2007	NU	Conform datelor prezentate anterior în anul 2013 existau 6.356 echipamente cu conținut de PCB scoase din uz necesar a fi eliminate.
Interzicerea utilizării uleiurilor și a echipamentelor care conțin PCB/PCT	Termen: 2010	Parțial	Echipamentele în funcțiune cu conținut de PCB în concentrații > 50

			ppm și un volum >
			5 dm ³ pot fi
			utilizate până la
			sfârșitul
			existenței lor
			utile

Obiective prevăzute în Planul Național de Implementare

Identificarea și inventarierea PCB	Parțial	Primul Inventar Național al Echipamentelor cu PCB în volum mai mare de 5 dm ³ a fost realizat în anul 2002. Materialele și echipamentele cu conținut de PCB cu concentrație cuprinsă între 50 - 500 ppm și volum mai mic de 5 dm ³ nu sunt incluse în Inventarul Național
------------------------------------	----------------	---

Gospodărirea rațională a depozitelor de PCB	-	Acest obiectiv se adresează unor prevederi ale HG nr. 173/2000 care au fost abrogate în anul 2005. Prin urmare nu se impune evaluarea
---	---	---

		acestui obiectiv
Eliminarea deșeurilor care conțin PCB	NU	În anul 2014, au fost raportate un număr total de 6.356 echipamente cu PCB scoase în uz necesar a fi eliminate

Principalele aspecte identificate referitoare la gestionarea deșeurilor cu conținut de PCB sunt următoarele:

- [HG nr. 173/2000](#) nu transpune corect prevederile Directivei 96/59/CE, principalele probleme identificate fiind:

- Lipsa în legislația actuală a prevederilor referitoare la echipamentele cu un conținut de PCB într-un volum mai mic de 5 dm³;

- Definiția eliminării nu este transpusă corect. Conform Directivei 96/59/CE, eliminarea înseamnă "operațiunile D8, D9, D10, D12 (numai în siguranță, la adâncime, în depozite subterane în formațiuni de rocă uscată și numai pentru echipamentul conținând PCB-uri și PCB-uri uzate care nu pot fi decontaminate) și operațiunea D15 prevăzută în anexa II A din Directiva 75/442/CEE".

- Nerespectarea termenului de 2010 pentru decontaminarea/eliminarea echipamentelor cu conținut de PCB în volum mai mare de 5 dm³ aflate în funcțiune;

- Existența în anul 2014 de echipamente cu conținut de PCB scoase din uz, pentru care nu s-a realizat operația de decontaminare și/sau eliminare, cu toate că termenul limită prevăzut de legislație este anul 2010;

- Secretariatul pentru compuși desemnați nu este operațional;

- Nu sunt elaborate schemele de colectare și eliminare ale echipamentelor cu concentrații de PCB mai mici de 500 ppm (0,05%) dar mai mari de 50 ppm (0,005%), care nu sunt cuprinse în Inventarul Național (cu un volum mai mic de 5 dm³).

II.14. Deșuri de azbest

II.14.1. Generarea deșeurilor de azbest

Generarea deșeurilor cu conținut de azbest depinde de modul în care este gestionat azbestul, substanță chimică periculoasă reglementată prin Regulamentul REACH.

Conform prevederilor [HG nr. 124/2003](#) privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 124/2003), comercializarea și utilizarea azbestului și a produselor cu conținut de azbest a fost interzisă în România în anul 2007. Însă, produsele care conțin azbest și care au fost instalate sau se aflau în funcțiune înainte de data de 1 ianuarie 2005, pot fi utilizate până la încheierea ciclului de viață, prevedere care se regăsește și în Regulamentul REACH.

La nivel național nu există date disponibile privind cantitatea de azbest pusă pe piața până în anul 2007, nici reglementări privind obligativitatea identificării, raportării și monitorizării materialelor cu conținut de azbest.

De asemenea, în ceea ce privește deșeurile cu azbest, nu există prevederi specifice privind raportarea acestui tip de deșeuri. Mai mult, ținând cont că azbestul se regăsește preponderent în materialele de construcții, iar acest flux de deșeuri la rândul său nu este în prezent reglementat specific, face dificilă evaluarea sistemului de gestionare a deșeurilor cu conținut de azbest.

Figura II-43 prezintă estimarea cantităților de deșeuri de azbest generate în perioada 2010 - 2014. Se observă o variație mare a cantităților generate, care poate fi pus pe seama, în principal, a lipsei de date pentru acest flux cât și pe lipsa unei gestionări corespunzătoare atât a deșeurilor cu conținut de azbest, cât și a deșeurilor din construcții și desființări (cantități generate și necolectate, lipsa unor proceduri pentru identificarea și gestionarea deșeurilor cu conținut de azbest etc.).

Figura II-43: Evoluția generării deșeurilor cu azbest, 2010 - 2014

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 45Lex: Figura II-43

II.14.2. Gestionarea deșeurilor de azbest

Gestionarea deșeurilor cu conținut de azbest se realizează prin operatorii de colectare și operatorii de tratare.

În anul 2014, conform datelor ANPM, deșeurile cu conținut de azbest au fost eliminate în proporție de 99% prin depozitare (operație D5) respectiv aproximativ 2.600 tone. O cantitate de 22 tone de deșeurii de azbest au fost incinerate (operația D10).

La nivel național există două depozitele de deșeurii nepericuloase prevăzute cu celule speciale pentru depozitarea deșeurilor cu conținut de azbest în condițiile impuse de legislația specifică:

- Depozit deșeurii industriale nepericuloase clasa "b" operat de S.C. FIBROCIM S.R.L.;
- Depozit deșeurii industriale nepericuloase clasa "b" prevăzut cu o celulă distinctă pentru depozitarea deșeurilor periculoase (inclusiv deșeurii cu conținut de azbest) operat de S.C. Vivani Salubritate S.A.

Capacitatea totală proiectată a celor două depozite este de 114.158 m³ (135.491 tone) din care aproximativ 100.000 tone capacitate disponibilă la sfârșitul anului 2015.

Considerând cantitatea medie depozitată în perioada 2010 - 2015 se poate aprecia ca depozitele de azbest aflate în funcționare au o capacitate suficientă pentru perioada de planificare. Însă, odată cu implementarea unor măsuri pentru gestionarea corespunzătoare a acestui flux, este de așteptat creșterea semnificativă a cantităților eliminate.

II.14.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, nici în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 și nici într-un alt document de planificare nu sunt prevăzute obiective și ținte privind deșeurile cu conținut de azbest.

Principalele deficiențe identificate pentru perioada de analiză sunt următoarele:

- Lipsa unor reglementări și proceduri privind obligativitatea identificării, raportării și monitorizării materialelor cu conținut de azbest;
- Lipsa unor reglementări specifice pentru raportarea cantităților de deșeurii cu azbest;
- Lipsa unor proceduri privind gestionarea deșeurilor de azbest.

II.15. Deșeurii medicale

Categoria 18 din Lista europeană a deșeurilor este reprezentată de deșeurile rezultate din activitățile unităților sanitare și din activități veterinare și/sau cercetări conexe (cu excepția deșeurilor de la prepararea hranei în bucătării sau restaurante, care nu au legătură directă cu activitatea sanitară) și cuprinde două sub-categorii:

- 18 01 - deșeurii rezultate din activitățile de prevenire, diagnostic și tratament desfășurate în unitățile sanitare;
- 18 02 - deșeurii din unitățile veterinare de cercetare, diagnostic, tratament și prevenire a bolilor.

Colectarea și prelucrarea datelor privind generarea și gestionarea deșeurilor rezultate din unitățile veterinare de cercetare, diagnostic, tratament și prevenire a bolilor și a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman rezultate de la operatorii economici sunt realizate de Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor - ANSVSA.

În cele ce urmează sunt prezentate date și informații privind deșeurile din sub-categoria 18 01, care sunt denumite generic deșeuri medicale.

II.15.1. Generarea deșeurilor rezultate din activitățile de prevenire, diagnostic și tratament desfășurate în unitățile sanitare

Deșeurile medicale produse de unitățile sanitare pot fi considerate ca rezultând din surse majore sau minore, astfel, așa cum stipulează Organizația Mondială a Sănătății în publicația *Safe management form healthcare activities, Second edition, 2014*. Sursele majore de producere a deșeurilor medicale sunt: cabinetele medicale, sălile de operații, laboratoarele, secțiile de radiologie și chimioterapie, serviciile de ambulanță, campaniile de vaccinare, serviciile de curățenie și întreținere și cele de servire a mesei. Cele minore sunt reprezentate de cabinetele medicale și cele stomatologice, precum și îngrijirea sănătății la domiciliu.

În tabelele de mai jos sunt prezentate datele existente privind cantitățile de deșeuri medicale generate în perioada de analiză, 2010 - 2014. Modul de prezentare a datelor diferă pentru că pentru perioade diferite datele au fost colectate în baza unor metodologii diferite. Astfel, pentru perioada 2010 - 2012 datele au fost colectate în baza [Ordinului ministrului sănătății nr. 219/2002](#) (cantitățile raportate reprezintă medii anuale, calculate ca medie aritmetică a celor patru raportări trimestriale). Începând cu anul 2013 metodologia în baza căreia se colectează aceste date este aprobată prin [Ordinul ministrului sănătății nr. 1226/2012](#) pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile medicale și a Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională de date privind deșeurile rezultate din activitățile medicale (Ordinul ministrului sănătății nr. 1226/2012). Schimbarea de interes în cadrul acestei metodologii este obligativitatea utilizării în raportări a codurilor din [Lista](#) europeană a deșeurilor.

Tabel II-42: Generarea deșeurilor din activități medicale 2010 - 2012

Categorie deșeu	2010	2011	2012
Cantitatea totală (tone/an)	36.653	34.511	33.732
Cantitatea totală de deșeuri periculoase (tone), din care:	10.501	8.848	8.926
Cantitatea de deșeuri infecțioase (tone/an)	9.037	7.947	7.622

Cantitatea de deșeuri înțepătoare tăietoare (tone)	1.464	1.351	1.204
Cantitatea de deșeuri nepericuloase (tone/an)	26.149	25.663	24.807

Sursa: Ministerul Sănătății - Institutul de Sănătate Publică București

Tabel II-43: Generarea deșeurilor din activități medicale, 2013 - 2014

Cod deșeu	Cantitate generată (tone)	
	2013	2014
180101 obiecte ascuțite și 180103* deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor	596,73	1.215,70
180102 fragmente și organe umane, inclusiv recipienți de sânge și sânge conservat și 180103* deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor	338,8	2.095,81
180103* deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor	6.744,23	9.527,41
180104 deșeuri a căror colectare și eliminare nu fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor	17.665,32	7.751,28
180106* chimicale constând din sau conținând substanțe periculoase	210	1.055,49
180107 chimicale, altele decât cele specificate la 18 01 06	5,98	263,89

180108* medicamente citotoxice și citostatice	52,83	87,59
180109 medicamente, altele decât cele specificate la	30,6	65,45
18 01 08		
180110* deșeuri de amalgam de la tratamentele	0,15	95,40
stomatologice		
Total	25.645 	22.158

Sursa: Ministerul Sănătății - Institutul de Sănătate Publică București

Se observă o scădere continuă la nivel național a cantităților totale de deșeuri generate. Cea mai mare variație este înregistrată în perioada 2012 - 2013, când a fost schimbată metodologia de raportare a datelor.

În perioada 2013 - 2014 ponderea cea mai mare o au deșeurile cu codul 18 01 04 deșeuri a căror colectare și eliminare nu fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor (66%, respectiv 35%) și 18 01 03* deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor (25%, respectiv 43%).

Trebuie menționat faptul că, în conformitate cu prevederile legale în	
vigoare, toate obiectele ascuțite și fragmentele și organele umane,	
inclusiv recipienți de sânge și sânge conservat sunt colectate și	
gestionate ca deșeuri periculoase.	

II.15.2. Gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile de prevenire, diagnostic și tratament desfășurate în unitățile sanitare

Pentru gestionarea cantităților de deșeuri generate de unitățile sanitare, fiecare unitate care este producător de deșeuri este obligată să țină o evidență separată, pentru fiecare categorie de deșeuri.

Gestionarea deșeurilor medicale implică atât reprezentanții unității sanitare cât și ai operatorilor economici care se ocupă cu transportul și/sau reutilizarea, reciclarea, tratarea, depozitarea sau eliminarea finală a deșeurilor medicale.

Conform datelor prezentate în Raportul privind Starea Mediului, în anul 2013 au raportat date, în medie 553 de unități sanitare cu paturi publice și private (inclusiv unități sanitare din ministerele cu rețea sanitară proprie), din care 45 din municipiul București. Important în cazul generării deșeurilor medicale periculoase este faptul că toate unitățile sanitare

raportoare realizează separarea și colectarea pe categorii a deșeurilor generate în recipiente corespunzătoare, în proporție de 100%, astfel:

- 88% din unitățile sanitare investigate folosesc sac galben pentru colectarea deșeurilor medicale;
- 84% din unitățile sanitare folosesc cutie de carton cu sac galben în interior pentru colectarea deșeurilor infecțioase și a deșeurilor anatomo-patologice și părți anatomice;
- 98% din unitățile sanitare utilizează recipientele din material plastic rigid rezistente la acțiuni mecanice, cu închidere temporară și definitivă pentru colectarea deșeurilor înțepătoare-tăietoare;
- 87% din unități folosesc sac negru sau transparent din plastic pentru colectarea deșeurilor nepericuloase, care nu fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor.

Pentru alte categorii de deșeuri medicale, respectiv deșeuri chimice periculoase, medicamente expirate, deșeuri chimice nepericuloase se folosesc și alte tipuri ambalaje. Pentru deșeurile de amalgam de la tratamentele stomatologice se utilizează recipiente speciale puse la dispoziție de către operatorii economici autorizați, care preiau spre tratate deșeurile.

Transportul deșeurilor periculoase medicale se realizează pe un circuit separat față de cel al pacienților și vizitatorilor, în interiorul unității sanitare în proporție de 64%, iar în unele cazuri acest lucru este condiționat de un anumit interval orar. Restul unităților sanitare cu paturi nu au precizat. 84% din unitățile sanitare publice și private au raportat că dețin și utilizează containere mobile în spațiul de stocare temporară a deșeurilor, iar 30% folosesc cărucioare speciale pentru transportul intern al deșeurilor. Unitățile sanitare au menționat faptul că dețin spații de stocare temporară a deșeurilor generate.

În ceea ce privește colectarea deșeurilor medicale periculoase la nivel național există un număr de 67 de operatori economici, care operează prin intermediul a 80 de puncte de lucru. Aceștia colectează diferențiat în funcție de tipurile de deșeuri medicale folosind codurile stabilite de legislația în vigoare.

Figura II-44: Operatori economici autorizați pentru colectarea deșeurilor medicale periculoase, 2013 - 2014

nr. operatori economici

Arad: 1

Argeș: 1

Bacău: 1

Brăila: 1

Brașov: 3

București: 1

Buzău: 1

Călărași: 1
Caraș-Severin: 2
Cluj: 1
Constanța: 2
Covasna: 1
Dâmbovița: 4
Dolj: 3
Galați: 4
Harghita: 2
Hunedoara: 3
Ialomița: 1
Iași: 4
Ilfov: 8
Maramureș: 2
Mehedinți: 3
Mureș: 8
Neamț: 1
Olt: 2
Prahova: 4
Sălaj: 1
Sibiu: 3
Teleorman: 1
Timiș: 2
Vâlcea: 1
Vrancea: 2

Sursa: Ministerul Sănătății - Institutul de Sănătate Publică București

Figura 46Lex: Figura II-44

La nivel național există un număr de 35 de spitale care dețin 44 instalații de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase, și 8 operatori economici care dețin 12 astfel de instalații. Conform prevederilor [Ordinului ministrului sănătății nr. 1279/2012](#) pentru aprobarea Criteriilor de evaluare, a condițiilor de funcționare și monitorizare a echipamentelor de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase, doar deșeurile înțepătoare-tăietoare (cod 18 01 01) și deșeurile infecțioase (18 01 03*) pot fi decontaminate termic la temperaturi scăzute.

Figura II-45: Distribuția instalațiilor de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase la nivel național

LEGENDA:

Echipamente de tratare termică la temperaturi scăzute din incinta unităților sanitare: Suceava, Neamț, Iași, Bacău, Vrancea, Buzău, Tulcea, Constanța, Ilfov, Teleorman, Vâlcea, Hunedoara, Satu Mare, Cluj, Mureș, Sibiu, Covasna, Harghita

Echipamente de tratare termică la temperaturi scăzute care funcționează în sistem centralizat: Botoșani, Iași, Vaslui, Ilfov, Gorj, Mehedinți, Timiș, Arad, Maramureș, Mureș, Sibiu

Echipamente de tratare termică la temperaturi scăzute din incinta unităților sanitare care nu funcționează în prezent: Botoșani, Bihor, Alba

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de Institutul de Sănătate Publică București

Figura 47Lex: Figura II-45

În conformitate cu datele ANPM, la nivelul anului 2015 existau la nivel național 12 instalații de incinerare a deșeurilor periculoase autorizate (Figura II-55). Aceste instalații nu deservesc numai unitățile sanitare, ci sunt utilizate și pentru incinerarea altor tipuri de deșeuri periculoase.

Referitor la modul de gestionare a deșeurilor medicale, conform datelor prezentate în Raportul anual privind starea mediului în România, anul 2012, respectiv 2013, situația este următoarea:

- anul 2011: cantitatea totală de deșeuri medicale periculoase eliminată prin incinerare este de 5131,84 tone/an (reprezentând 58% din cantitatea totală de deșeuri medicale periculoase), cantitatea de deșeuri medicale periculoase tratate prin sterilizare termică este de 2831,36 tone/an din care: în sistem centralizat 2565,92 tone/an și în echipamente de neutralizare de capacitate relativ mică la nivelul unității sanitare 265,44 tone/an;

- anul 2012: cantitatea totală de deșeuri medicale periculoase eliminate prin incinerare este de 5811 tone/an (reprezentând 65.1% din cantitatea totală de deșeuri medicale periculoase), cantitatea de deșeuri medicale periculoase tratate prin sterilizare termică este de 2071 tone/an din care: în sistem centralizat 1740,57 tone/an și în echipamente de neutralizare de capacitate relativ mică la nivelul unității sanitare 330,26 tone/an.

Există unități sanitare care utilizează două alternative de eliminare finală a deșeurilor medicale: prin incinerare sau prin instalații de tratare prin decontaminare termică - sterilizare termică (fie echipament propriu, fie printr-o firmă specializată). După tratarea prin sterilizare termică deșeurile sunt depozitate în depozite de deșeuri nepericuloase.

II.15.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, obiectivele și țintele privind deșeurile medicale sunt, ca și în cazul celorlalte fluxuri de deșuri, prevăzute în Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-44: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țintelor privind deșeurile medicale

Obiectiv	Ținta	Mod de îndeplinire
Reducerea cantității de deșuri medicale infectioase și periculoase de către spitale prin colectarea separată (pe categorii de deșuri) și eliminarea finală a acestora într-o manieră ecologic rațională și eficientă economic	Termen: Permanent	Parțial Toate obiectele ascuțite și fragmentele și organele umane, inclusiv recipienți de sânge și sânge conservat (periculoase și nepericuloase) sunt colectate și gestionate ca deșuri periculoase
Introducerea sistemului de colectare separată și pentru deșeurile nepericuloase rezultate din activitatea medicală	Termen: 2007	DA
Asigurarea condițiilor necesare pentru depozitarea temporară a deșeurilor infectioase și periculoase	Termen: Permanent	DA
Interzicerea depozitării finale a deșeurilor periculoase fără pretratare, în vederea inertizării totale. În cazul deșeurilor infectioase și	Termen: Începând cu anul 2008	DA

periculoase vor fi			
excluse metodele de			
pretratare care			
transferă poluanți în			
alți factori de mediu			

Legea nr. 211/2011 prevede la [art. 52](#) printre atribuțiile Ministerului Sănătății elaborarea strategiei și programului de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeuri incluse în sub-categoria 18 01 și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora.

De asemenea, [Ordinul ministrului sănătății nr. 1226/2012](#) menționează faptul că Ministerul Sănătății, prin Institutul Național de Sănătate Publică, elaborează strategia și planul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale la nivel național, pe baza planurilor de gestionare a deșeurilor rezultate din activități medicale întocmite la nivel județean și la nivelul Municipiului București.

În ciuda existenței acestor prevederi legislative, strategia națională și programul național de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeuri incluse în sub-categoria 18 01 nu sunt încă aprobate.

O altă problemă actuală legată de gestionarea deșeurilor medicale, este numărul redus al instalațiilor de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase (în incinta unităților sanitare sau în sistem centralizat). Astfel, în prezent în 14 județe nu există nicio instalație de tratare prin decontaminare termică la temperaturi scăzute a deșeurilor medicale periculoase.

În ceea ce privește deșeurile din unitățile veterinare, în prezent în	
legislație nu există prevederi specifice atât în ceea ce privește	
gestionarea, cât și în ceea ce privește raportarea de date.	

II.16. Deșeuri industriale nepericuloase

II.16.1. Generarea deșeurilor industriale nepericuloase

Cantitățile de deșeuri industriale generate în perioada 2010 - 2014 de către principalele sectoare industriale sunt prezentate în Tabel II-45. Datele se referă numai la deșeurile specifice activității de producție, și nu includ deșeuri similare celor menajere și alte fluxuri de deșeuri, care nu rezultă din procesul de producție (de exemplu deșeuri de ambalaje, deșeuri din construcții și demolări, uleiuri uzate, deșeuri de echipamente electrice și electronice etc.).

Tabel II-45: Generarea deșeurilor industriale, inclusiv industria extractivă, pe secțiuni CAEN, 2010 - 2014

Cantitate (tone/an)					
	2010	2011	2012	2013	2014
Industria extractivă (CAEN 05 - 09, capitol 01 din Lista deșeurilor)*					
	Total				deșeuri
	175.303.735	195.711.915	223.090.321	218.661.298	182.493.266
Deșeuri nepericuloase	175.265.251	195.678.141	222.993.681	218.532.915	182.375.085
Industria prelucrătoare (CAEN 10 - 33, capitolele din Lista deșeurilor 02.02 - 02.07, 03, 04, 06 - 09, 10.02 - 10.14, 11, 12)					
Total deșeuri	3.777.704	4.248.032	3.244.528	3.802.836	4.408.486
Deșeuri nepericuloase	3.657.204	4.162.602	3.195.731	3.734.953	4.344.891
Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat (CAEN 35, capitolele 05, 10.01 din Lista deșeurilor)					
Total deșeuri	5.813.275	6.502.799	9.013.526	6.894.308	6.871.205
Deșeuri nepericuloase	5.813.236	6.502.798	9.013.526	6.893.986	6.871.205

Sursa: Prelucrare date ANPM, * Nu fac obiectul PNGD

Deșeurile rezultate din industria prelucrătoare (CAEN 10 - 33, capitolele din Lista deșeurilor 02.02 - 02.07, 03, 04, 06 - 09, 10.02 - 10.14, 11, 12) au o pondere scăzută din

cantitatea totală a deșeurilor rezultate din activități industriale (în medie circa 1,8%). Cea mai mare parte a acestor tipuri de deșeuri sunt deșeuri nepericuloase (circa 98%). Cantitățile de deșeuri generate în anul 2014 pentru principalele ramuri ale industriei prelucrătoare sunt prezentate în Tabel II-46. Ponderea cea mai mare o au deșeurile rezultate de la prelucrarea lemnului (circa 43% din totalul deșeuri nepericuloase rezultate din industria prelucrătoare) și deșeurile din chimie, metalurgie și siderurgie (circa 39%).

Conform datelor EUROSTAT, în anul 2012 cantitatea de deșeuri din industria prelucrătoare din România reprezintă circa 2% din cantitatea totală generată în EU-28. Deșeuri rezultate de la prelucrarea lemnului, inclusiv fabricarea mobilei (CAEN 16, 31) au însă o pondere mai mare, reprezentând circa 6,5% din cantitatea generată în EU-28.

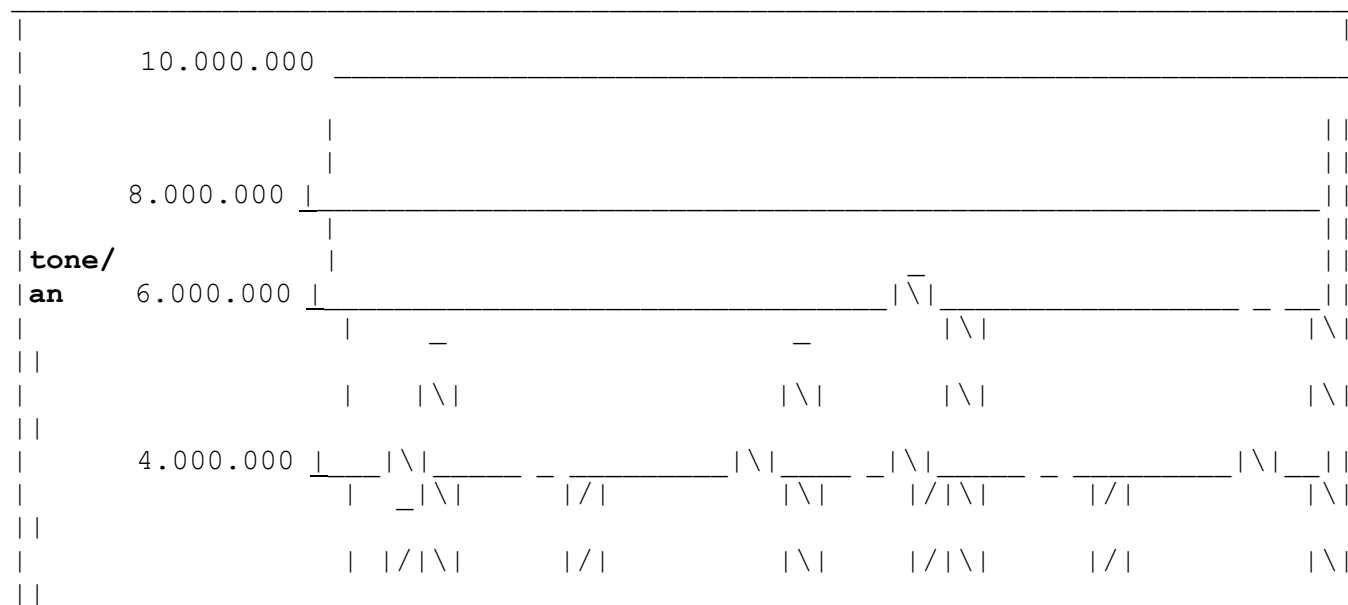
Deșeurile de la producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat (CAEN 35) reprezintă circa 3,3% din cantitatea totală de deșeuri industriale și sunt în cea mai mare parte deșeuri nepericuloase.

Raportat la cantitatea totală generată la nivel european (EU-28), România generează circa 10%, cantități mai mari fiind generate doar de către Polonia, Grecia și Bulgaria.

II.16.2. Gestionarea deșeurilor industriale nepericuloase

În Figura II-46 este prezentată evoluția cantităților de deșeuri industriale (din industria prelucrătoare și de la procesele termice) generate, valorificate și eliminate în perioada 2010 - 2014. Din grafic se poate observa că cea mai mare parte a deșeurilor din industria prelucrătoare sunt valorificate, iar cea mai mare parte a deșeurilor de producția și furnizarea de energie sunt eliminate.

Figura II-46: Generarea și gestionarea deșeurilor industriale, 2010 - 2014

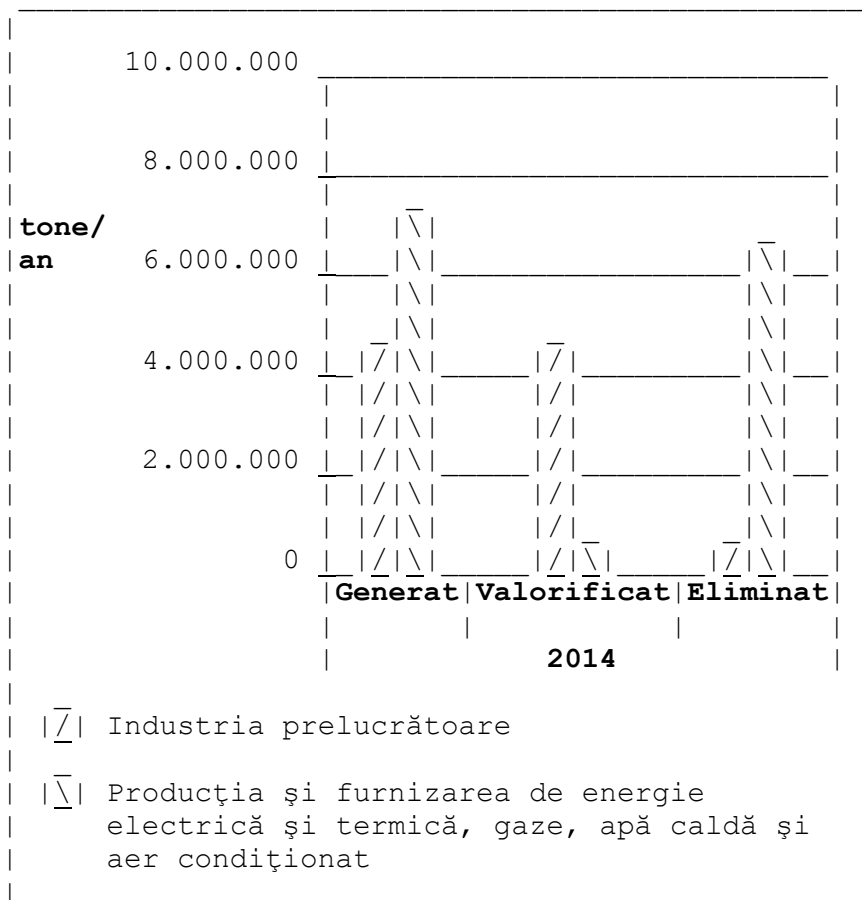
2.000.000						
	Generat	Valorificat	Eliminat	Generat	Valorificat	Eliminat
	2010			2011		
Z	Industria prelucrătoare					
X	Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat					

- continuare -

10.000.000						
8.000.000						
6.000.000						
4.000.000						
2.000.000						
0	Generat	Valorificat	Eliminat	Generat	Valorificat	Eliminat
	2012			2013		
Z	Industria prelucrătoare					
X	Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat					

caldă și aer condiționat

- continuare -

Sursa: Prelucrare pe baza datelor ANPM

Figura 48Lex: Figura II-46

Date mai detaliate privind modul de gestionare a deșeurilor din industria prelucrătoare pentru anul 2014 sunt prezentate în Tabel II-46.

Tabel II-46: Gestionarea deșeurilor din industria prelucrătoare, 2014

Cantitate (tone/an)			
	Generat	Valorificat	Eliminat

Industria alimentară și fabricarea produselor din tutun (CAEN 10, 12; sub-capitolele 0202 - 0206 din Lista deșeurilor)	401.862	323.224	48.982
Fabricarea băuturilor (CAEN 11; sub-capitol 02 07 din Lista deșeurilor)	60.866	55.347	5.468
Prelucrarea lemnului (CAEN 16, 31; sub-capitolele 0301 și 0302 din Lista deșeurilor)	1.883.120	2.686.941	601
Tăierea și rindeluirea lemnului (CAEN 16.1; sub-capitolele 0301 și 0302 din Lista deșeurilor)	1.306.855	1.338.898	2
Fabricarea produselor din lemn, plută, paie și din alte materiale vegetale (CAEN 16.20; sub-capitolele 0301 și 0302 din Lista deșeurilor)	407.457	1.170.041	26
Prelucrarea mobilei (CAEN 31, sub-capitolele 0301 și 0302 din Lista deșeurilor)	168.808	178.002	573
Fabricarea hârtiei și a produselor din hârtie (CAEN 17; sub-capitolul 0303 din Lista deșeurilor)	73.530	40.216	33.719
Industria textilă, pielărie și blănărie (CAEN 13, 14, 15; capitolul 04 din Lista deșeurilor)	17.183	13.149	5.806

Chimie, metalurgie, siderurgie,	1.696.515	1.091.731	182.651
inclusiv tipografie (CAEN 18 - 29, capitolele 03 - 12 fără 10.01 din Lista deșeurilor)			
Alte activități industriale (CAEN 30, 32, 33)	211.816	244.533	11.230

Sursa: Prelucrare date ANPM

Corelat cu cantitatea de deșeuri generată, deșeurile din industria de prelucrare a lemnului și din sectorul chimic, metalurgic și siderurgic dețin ponderea cea mai mare din totalul deșeurilor valorificate. În cazul industriei de prelucrare a lemnului, cantitatea de deșeuri valorificată în anul 2014 este cu peste 40% mai mare decât cantitatea generată. Diferența cea mai mare între cantitatea valorificată și cantitatea generată se înregistrează în cazul prelucrării primare a lemnului (cantitatea valorificată este de peste 2,8 ori mai mare decât cantitatea de deșeuri generată).

Cantitatea de deșeuri valorificate mult mai mare decât cantitatea generată în cazul deșeurilor de la prelucrarea lemnului se înregistrează în întreaga perioadă de analiză (2010 - 2014), în special în cazul județelor Alba și Suceava. Ținând seama de faptul că în cele două județe există operatori economici din industria de prelucrare a lemnului care sunt autorizați și ca reciclatori, este foarte probabil să fi existat erori la încadrarea deșeurilor conform Listei deșeurilor. Astfel, este posibil ca în cantitatea de deșeuri reciclate din activitatea de producție să fie incluse și alte categorii de deșeuri, care sunt preluate în vederea valorificării.

Gestionarea deșeurilor industriale nepericuloase se realizează fie în instalații proprii de valorificare sau eliminare, fie în alte instalații autorizate. În cazul în care valorificarea/eliminarea se realizează în alte instalații autorizate, transportul la instalații se realizează fie de colectori autorizați, fie de către generatori.

Valorificarea deșeurilor industriale nepericuloase

Datele privind valorificarea deșeurilor din principalele ramuri ale industriei prelucrătoare sunt prezentate în figura de mai jos.

Figura II-47: Valorificarea deșeurilor din principalele ramuri ale industriei prelucrătoare, pe operațiuni de valorificare, 2014

	1.600.000			
	1.400.000			
		-	-	
		#	#	
		\	#	
	1.200.000	\	\	
		\	\	
		\	\	
		\	\	
	1.000.000	\	\	
		\	\	
		\	\	
		\	\	
	800.000	\	\	
		\	\	
		\	\	
tone/		\	\	
an	600.000	\	\	
		\	\	-
		\	\	-
		\	\	-
	400.000	\	\	-

	R1	R3	R4	R5	R7	R9	R10	R11	R12	R13
200.000										
0										
operații de valorificare										
Z	Industria alimentară și fabricarea produselor din tutun				V	Fabricarea băuturilor				
N	Prelucrarea lemnului				#	Fabricarea hârtiei și a produselor din hârtie				
x	Industria textilă, pielărie și blănărie				_	Chimie, metalurgie, siderurgie, inclusiv tipografie				

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 49Lex: Figura II-47

Din analiza datelor rezultă următoarele concluzii:

- Din totalul cantității de deșeuri industriale nepericuloase valorificate, ponderea cea mai mare o au cantitățile de deșeuri valorificate energetic (R1 - întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie) și reciclarea/valorificarea substanțelor organice (R3). Atât în cazul operațiunii de valorificare R1, cât și în cazul operațiunii R3, principala categorie de deșeuri valorificate sunt deșeurile de la prelucrarea lemnului, în special rumeguș, talaș, așchii, resturile de scândură și furnir (cod 03 01 05). Valorificarea energetică a acestor deșeuri se realizează prin utilizarea drept combustibil în centralele termice, iar valorificarea substanțelor organice constă, în principal, în utilizarea deșeurilor la fabricarea peletilor și brichetelor, care ulterior sunt utilizați ca și combustibili;

- Principalele metode de valorificare a deșeurilor din industria alimentară sunt reciclarea/valorificarea substanțelor organice (R3) și utilizarea în agricultură (R10);

- Deșeurile rezultate din industria chimică, metalurgică, siderurgică și fotografică sunt valorificate prin operațiunile R4 (reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici) și R5 (reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice);

- Deșeurile rezultate de la fabricarea hârtiei și produselor de hârtie sunt valorificate în proporție de circa 50% în procesul de producție (R3) și circa 25% ca și combustibil (R1);

- Circa 12% din totalul de deșeuri industriale nepericuloase valorificate sunt raportate ca operațiune R12 - schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiile R1 - R10, inclusiv operațiunile preliminare înainte de valorificare. Din analiza datelor se poate observa că schimbul de deșeuri inclusiv tratarea deșeurilor în vederea valorificării (R12) are ponderi foarte mari din totalul cantității valorificate în cazul deșeurilor din industria textilă, pielărie și blănărie (circa 68%), fabricarea băuturilor (circa 39%), precum și industria chimică, metalurgică, siderurgică și tipografie (circa 25%).

În anul 2014, doar circa 4% din deșeurile de la producția de energie electrică și termică au fost raportate ca valorificate. Din total cantității valorificate ponderea cea mai mare (circa 76%) o reprezintă operațiunea R12 (schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiile R1 - R10).

Valorificare efectivă s-a realizat prin operațiunea R5 (reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice) pentru cenușile de vatră și cenușile zburătoare (coduri 10 01 01 și 10 01 02) și operațiunea R1 (valorificare energetică) pentru deșeurile de la spălarea gazelor (cod 10 01 19). Cantitatea de deșeuri de la producția de energie electrică și termică efectiv valorificată are o pondere foarte scăzută din cantitatea total generată, respectiv circa 4%.

Tabel II-47: Valorificarea deșeurilor de la producția de energie electrică/termică, 2014

	Cantitate (tone/an)			
	R1	R5	R12	Total valorificat
Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat (CAEN 35; subcapitolul 10.01 din Lista deșeurilor)	1.776	69.677	229.398	300.851

Sursa: Prelucrare pe baza datelor ANPM

Conform datelor ANPM, în anul 2016 sunt autorizați un număr de circa 800 operatori pentru valorificarea deșeurilor industriale nepericuloase. Cei mai mulți operatori sunt pentru valorificare energetică a deșeurilor (R1), dar și pentru reciclarea/valorificarea substanțelor organice.

Ca și în cazul cantităților de deșeuri valorificate, și în cazul operatorilor de valorificare se observă o pondere foarte mare (29%) a operatorilor autorizați pentru operațiunea R12 (schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiile R1 - R10 și operațiile de tratare înaintea valorificării).

Tabel II-48: Operatori economici autorizați pentru valorificarea deșeurilor industriale nepericuloase, 2016

Regiune dezvoltare	Nr. total de operatori
Reg. N-E	126
Reg. S-E	197
Reg. S	116
Reg. S-V	76
Reg. V	48
Reg. N-V	174
Reg. Centru	142
Reg. Buc.-Ilfov	7
Total	886

Sursa: Prelucrare pe baza datelor ANPM

După cum s-a prezentat, ponderea cea mai mare a deșeurilor valorificate din industria prelucrătoare o reprezintă deșeurile valorificate energetic. Principalele metode de valorificare energetică sunt utilizarea deșeurilor, în principal a deșeurilor din industria de prelucrare a lemnului, ca și combustibil în centralele termice, fie valorificarea deșeurilor în fabricile de ciment. În prezent, în România există șapte fabrici de ciment, care sunt

autorizate să preia în vederea valorificării atât deșeuri periculoase, cât și deșeuri nepericuloase (a se vedea [secțiunea II.3.2](#)).

Eliminarea deșeurilor industriale

Deșeurile din industria prelucrătoare sunt doar în mică parte eliminate, marea majoritate a cantității de deșeuri nepericuloase generate fiind valorificată. În anul 2014, ponderea deșeurilor nepericuloase eliminate a fost de circa 6% din cantitatea de deșeuri generată de industria prelucrătoare.

Eliminarea deșeurilor nepericuloase se realizează fie în depozite proprii, în depozite autorizate pentru preluarea în vederea eliminării a deșeurilor de la terți, precum și în depozite de deșeuri municipale.

Conform bazei de date ANPM, în prezent sunt în operare 13 depozite pentru deșeuri nepericuloase care aparțin operatorilor economici din industria prelucrătoare (marcate cu roșu pe harta de mai jos, cu excepția depozitului de la Târgu Mureș, care nu aparține industriei prelucrătoare). Depozitele de deșeuri nepericuloase aparțin: industriei alimentare (2 depozite - S.C. ARGUS S.A. Constanța, S.C. AGRANA ROMÂNIA S.A. Roman), industriei de fabricare a hârtiei și produselor din hârtie (1 depozit - S.C. AMBRO S.A. Suceava), fabricare obiecte sanitare (1 depozit - S.C. CERSANIT S.A. Roman) și industriei chimice, metalurgice și siderurgice (9 depozite - S.C. CHIMCOMPLEX S.A. Borzești; S.C. ERDEMIR ROMÂNIA S.R.L. Târgoviște; OMV PETROM - Punct de lucru Combinat Doljchim Craiova; S.C. FORTUS S.A. Iași; S.C. ARCELORMITTAL TUBULAR PRODUCTS ROMAN S.A. Roman; S.C. TMK-ARTROM S.A. Slatina; S.C. ALRO ALUMINIU PRIMAR S.A. Slatina; S.C. DONAU CHEM S.R.L. Turnu Măgurele și S.C. OLTCHIM S.A. Râmnicu Vâlcea).

Capacitatea totală a celor 13 depozite disponibilă la sfârșitul anului 2014 a fost de circa 0,6 milioane m³.

Pe lângă aceste depozite, în anul 2013 a intrat în operare un depozit de deșeuri nepericuloase aparținând S.C. VITALIA SALUBRITATEA PRAHOVA S.R.L. situat în orașul Băicoi, județul Prahova, care este autorizat pentru preluarea în vederea eliminării a deșeurilor industriale nepericuloase de la terți. Capacitatea proiectată a depozitului este de 1,1 milioane m³.

O parte din deșeurile industriale nepericuloase sunt depozitate în depozitele de deșeuri municipale. Cantitatea depozitată în depozitele de deșeuri municipale va scădea în timp, odată cu închiderea tuturor depozitelor neconforme și intrarea în funcțiune a depozitelor realizate prin proiectele SMID (care, în mare parte nu prevăd acceptarea la depozitare a deșeurilor industriale).

Figura II-48: Depozite de deșeuri nepericuloase din industria prelucrătoare, 2016

LEGENDA:

Depozite pentru deșeuri industriale nepericuloase preluate de la terți: Prahova
Depozite pentru deșeuri industriale nepericuloase rezultate din activitățile de
producție proprii: Suceava, Iași, Neamț, Bacău, Constanța, Teleorman, Dâmbovița,
Dolj, Olt, Vâlcea, Mureș
Depozite pentru nămoluri rezultate de la epurarea apelor uzate orășenești: Sibiu,
Brașov, Constanța

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 50Lex: Figura II-48

Deșeurile nepericuloase rezultate de la producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat (cod CAEN 35) sunt eliminate în proporție covârșitoare peste 95% din cantitatea de deșeuri generată în anul 2014.

În conformitate cu datele ANPM, în prezent există în funcțiune un depozit pentru deșeurile de la producerea și furnizarea de gaze naturale, care aparține Societății Naționale de Gaze Naturale S.A. Sucursala Târgu Mureș. Depozitul a fost pus în operare în anul 2001, are o capacitatea proiectată de 98.000 și o capacitate disponibilă la sfârșitul anului 2014 de 73.000 m³.

Pentru depozitarea deșeurilor de zgură și cenușă la centralele termo-electrice, la nivelul anului 2014 existau 14 depozite, care sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel II-49: Depozite de zgură și cenușă, 2014

Denumire operator economic	Județ	Tip depozit
SC CET GOVORA SA	Vâlcea	Depozit cenușă
RAAN SUC. ROMAG-TERMO	Mehedinți	Depozit zgură și cenușă
CET Lignit	Arad	Depozit zgură și cenușă
S.C. TERMICA S.A. SUCEAVA - CET PE	Suceava	Depozit zgură și cenușă
HUILA		

SC ELECTROCENTRALE ORADEA SA	Bihor	Depozit zgură și cenușă
COMPANIA LOCALĂ DE TERMOFICARE	Timiș	Depozit zgură și cenușă
COLTERM SA TIMIȘOARA - DEPOZITUL DE ZGURĂ ȘI CENUȘĂ UTVIN		
UZINA ISALNITA	Dolj	Depozit zgură și cenușă mal stâng Jiu și mal drept Jiu
SUCURSALA ELECTROCENTRALE TURCENI	Gorj	Depozit zgură și cenușă nr. 2
SUCURSALA ELECTROCENTRALE TURCENI	Gorj	Depozit zgură și cenușă Valea Ceplea
SUCURSALA ELECTROCENTRALE ROVINARI	Gorj	Depozit zgură și cenușă Gârla
SC DALKIA TERMO IAȘI SA CET II	Iași	Depozit zgură și cenușă
ELECTROCENTRALE PAROȘENI S.A.	Hunedoara	Depozit zgură și cenușă Valea Caprișoara
Sucursala Electrocentrale Craiova II	Dolj	Depozit zgură și cenușă Valea Mănăstirii
Societatea Complexul Energetic Hunedoara S.A. Sucursala Electrocentrale Deva S.A.	Hunedoara	Depozit zgură și cenușă Bejan

Sursa: ANPM

[HG nr. 349/2005](#) privind depozitarea deșeurilor prevede în [anexa 5](#) - Calendarul de sistare/încetare a activității sau conformare pentru depozitele de deșeurii următoarele:

- până la sfârșitul anului 2006 trebuiau să sisteze/înceteze depozitarea un număr de 26 depozite de deșeurii industriale nepericuloase și inerte (Tabel 5.6);
- de la 1 ianuarie 2007 și până la 16 iulie 2009 trebuiau să sisteze/înceteze depozitarea un număr de 42 depozite de deșeurii industriale nepericuloase (Tabel 5.7);
- în perioada 2007 - 2013 trebuiau să sisteze depozitarea deșeurilor lichide un număr 23 depozite, care depozitau deșeurii de la termocentrale.

Pentru implementarea [Directivei 1999/31/CE](#) privind depozitele de deșeurii și în conformitate cu prevederile [Tratatului](#) de aderare a României la Uniunea Europeană, ratificat prin [Legea nr. 157/2005](#), toate depozitele neconforme de deșeurii industriale periculoase și nepericuloase trebuiau să-și sisteze, până în prezent, activitatea.

În perioada 15.07.2009 - 22.11.2011, autorităților române le-au fost solicitate de către Comisia Europeană informații privind respectarea [articolului 14](#) din Directiva 1999/31/CE, respectiv stadiul închiderii depozitelor neconforme de deșeurii, care trebuiau să-și sisteze activitatea până la 16 iulie 2009. Autoritățile române au formulat răspunsuri, care au fost transmise în 23.09.2009, 06.12.2010, 26.04.2011 și 07.12.2011. Informațiile furnizate nu au fost considerate de către Comisia Europeană suficient de clare pentru a se concluziona că unele dintre aceste depozite au fost închise definitiv. În consecință, Comisia a declanșat acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor care face obiectul Cauzei 2012/2007, în data de 26.03.2012. Pe parcursul fazei precontencioase a acestei cauze, instituția UE a invocat încălcarea de către România a anumitor dispoziții ale [Directivei 1999/31/CE](#) prin neîndeplinirea obligației de a lua toate măsurile necesare pentru a închide depozitele de deșeurii neconforme. România a întreprins demersuri în vederea conformării, dar nu a reușit închiderea tuturor depozitelor de deșeurii neconforme, astfel că obiectul acțiunii privește în prezent 68 depozite de deșeurii (28 de depozite de deșeurii municipale, 26 de depozite de deșeurii industriale periculoase și 14 depozite de deșeurii industriale nepericuloase). Dintre acestea, se precizează câteva depozite de deșeurii industriale nepericuloase:

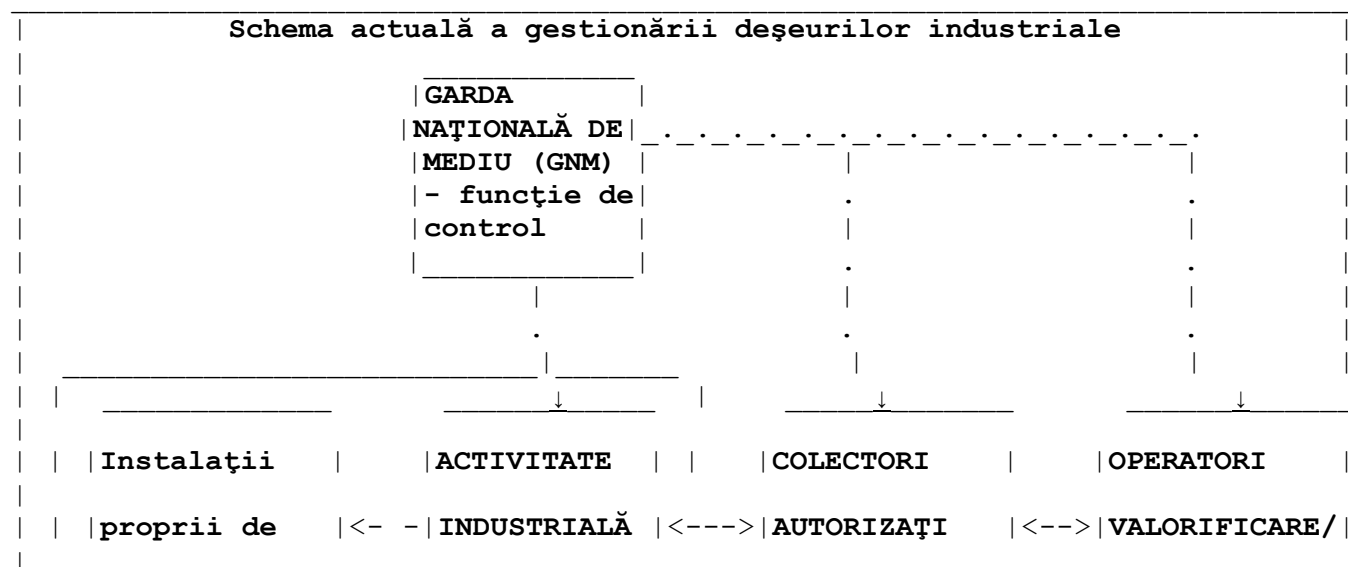
- SC Celhart Donaris SA (Brăila)
- SC Energo Tech SRL (în prezent, Primăria Brașov) (Brașov)
- SC UATAA Motru SA (Gorj)
- SC SMR SA (în prezent, SC VESPA INVESTMENTS&CONSULTING SRL) (Olt)
- SC Electrocarbon SA (în prezent, SC ELSID CARBON SRL) (Olt)
- SC Saturn SA (Alba)
- SC ISPAT Sidex SA (în prezent, Arcelor Mittal Galați SA) (Galați)
- SC Forever SRL (în prezent, SC Intermetaco SA) (Hunedoara)
- SC Elnav SA (Galați)

- SC Feral SA (în prezent, Ferom SA Cabinet Individual Insolventa Anton Ștefan) (Tulcea)
- SC Someș SA (Cluj)
- SC Stratusmob SA (în prezent SC Stratuscom SRL Blaj) (Alba)
- SC CAROM SA - Batal de nămol (în prezent SC ENERGY BIO CHEMICALS SA Sucursala Carom Onești) (Bacău)
- SC Carbid Fox SA (în prezent, SC Teren Holding SRL) (Mureș).

Având în vedere situația dificilă în care se află titularii unora dintre aceste depozite (insolvență și faliment), la nivelul Ministerului Mediului au fost organizate întâlniri ale grupului de lucru constituit în conformitate cu prevederile Memorandumului privind închiderea tuturor depozitelor de deșeuri neconforme de pe teritoriul României, în condițiile [Directivei 1999/31/CE](#) a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, aprobat în ședința de Guvern din 13.07.2017. În continuare sunt realizate demersuri pentru identificarea soluțiilor care să permită României evitarea aplicării sancțiunilor pecuniare ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor referitoare la închiderea depozitelor de deșeuri neconforme. Conform Memorandumului, atribuțiile Administrației Fondului pentru Mediu se vor completa în vederea derulării demersurilor necesare în relație cu Comisia Europeană în scopul finanțării din fonduri europene (POIM) a închiderii și a costurilor generate de monitorizarea post-închidere, exclusiv a depozitelor industriale neconforme (periculoase și nepericuloase).

În Figura II-49 este prezentată schema actuală a gestionării deșeurilor industriale, cu actori implicați, responsabilități operaționale, financiare și de raportare, în conformitate cu prevederile legale actuale.

Figura II-49: Schema actuală a gestionării deșeurilor industriale

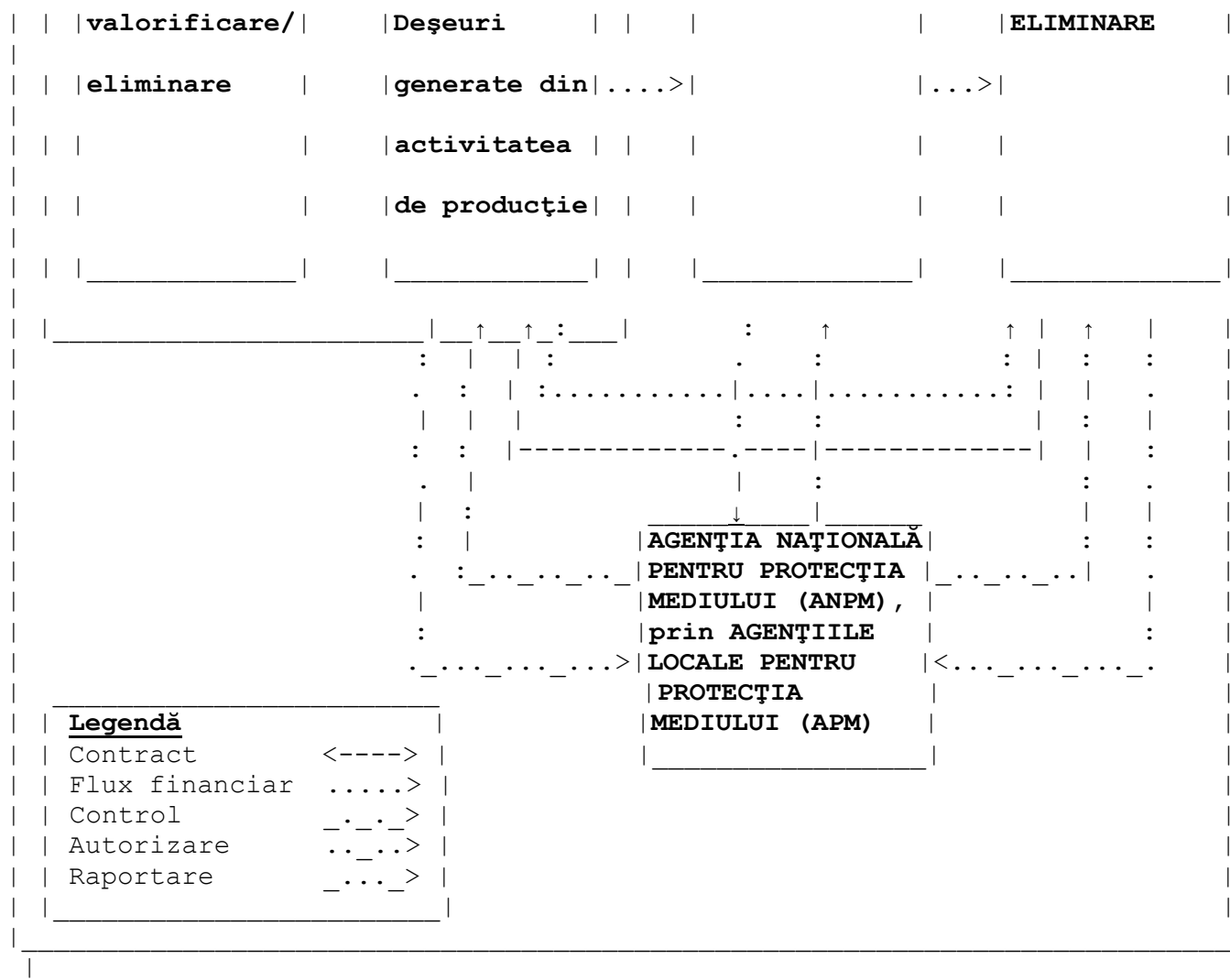

Figura 51 Lex: Figura II-49

II.16.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, principalele obiective și ținte privind gestionarea deșeurile industriale nepericuloase sunt cele prevăzute în legislație și în [Strategia Națională](#) și [Planul Național de Gestionare a deșeurilor](#) pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-50: Modul de îndeplinire a obiectivelor și țăintelor privind deșeurile industriale nepericuloase

Obiectiv	Țintă	Mod de îndeplinire
Îmbunătățirea	2007	NU Până în prezent nu

mecanismelor economico-financiare pentru gestionarea deșeurilor industriale			fost în aplicare niciun mecanism economic referitor la gestionarea deșeurilor industriale
Îmbunătățirea sistemului Național de colectare, prelucrare și analizare a datelor și informațiilor privind gestionarea deșeurilor	2006	Parțial	Deși Agenția Națională de Protecție a Mediului a implementat proiectul SIM - "Sistem Integrat de Mediu", care are ca scop gestionarea, prelucrarea și analiza în mod unitar a tuturor informațiilor din domeniul protecției mediului, calitatea datelor și informațiilor privind generarea și gestionarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor industriale nepericuloase, este scăzută. Acest lucru este determinat atât de încadrări incorecte a deșeurilor de către generatori, cât și de lipsa în marea parte din autorizațiile de mediu ale

			operatorilor care
			valorifică deșeurile
			a codurilor de
			deșeuri acceptate,
			precum și a
			codurilor
			operațiilor de
			valorificare.
Promovarea și aplicarea	permanent	NU	Din analiza datelor
principiului prevenirii			pentru perioada 2010
în industrie			- 2014 nu se
			constată o scădere
			cantităților de
			deșeuri industriale
			generate.
Eficientizarea	2010	DA	Conform datelor
controlului privind			ANPM, în anul 2014
depozitarea deșeurilor			marea majoritate a
netratate provenite din			cantității de
industria lemnului și			deșeuri din
industria alimentară			industria lemnului
			și industria
			alimentară a fost
			valorificată
Încurajarea	Valorificarea	Parțial	Cea mai mare parte
valorificării prin	materială sau		deșeurilor din
procedee aerobe și	energetică a		industria lemnului
anaerobe a deșeurilor	circa 50% din		este valorificată
din industria lemnului	deșeurile		energetic. Se
și industria alimentară	biodegradabile		estimează că o parte
	până în 2013		din deșeurile din
			industria alimentară

			se valorifică prin procedee aerobe și anaerobe (nu există informații concrete privind cantitățile de deșeuri astfel valorificate)
Susținerea valorificării energetice acolo unde valorificarea materială nu este fezabilă din punct de vedere tehnico-economic, în condiții de siguranță pentru sănătatea populației și mediului	Valorificarea energetică a 50% din cantitatea de rumeguș până în 2013	DA	Cea mai mare parte a deșeurilor din industria lemnului este valorificată energetic.
Susținerea valorificării materiale și energetice a deșeurilor de la producerea energiei termice și electrice, incinerare și coincinerare (zgură, cenușă de vatră, cenușă zburătoare, gips de la centrale termoelectrice)	Valorificarea în construcții a 30% din cenușa zburătoare și gipsul de rezultat de la termocentrale până în 2015	NU	95% din cantitatea de deșeurilor din această categorie sunt eliminate
Tratarea înaintea depozitării în cazul în care valorificarea nu este posibilă a deșeurilor de la producerea energiei	Tratarea tuturor cantităților de zgură, cenușă și gips până în anul 2015	NU	95% din cantitatea de deșeurilor din această categorie sunt eliminate fără o tratare prealabilă

termice și electrice, incinerare și coincinerare (zgură, cenușă de vatră, cenușă zburătoare, gips de la centrale termoelectrice)				
---	--	--	--	--

În plus față de aspectele legate de neîndeplinirea obiectivelor au mai fost identificate următoarele aspecte legate de gestionarea deșeurilor industriale nepericuloase:

• **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**

- Lipsa măsurilor privind prevenirea generării deșeurilor industriale, în special deșeurile de la prelucrarea lemnului, care au ponderea cea mai mare din cantitatea de deșeuri nepericuloase rezultată de la industria prelucrătoare;
- Cu excepția prevederilor din [legea-cadru](#), nu există legislație specifică privind clasificarea ca subprodus, respectiv pentru încetarea statutului de deșeu;

• **Aspecte de natură financiară și investițională:**

- În vestul și nord-vestul țării nu există niciun depozit pentru eliminarea deșeurilor nepericuloase rezultate de la industria prelucrătoare;
- În prezent nu toate depozitele de deșeuri nepericuloase, care au sistat activitatea de depozitare conform prevederilor [HG nr. 349/2005](#) privind depozitarea deșeurilor au fost închise;

• **Aspecte privind raportarea:**

- Nu există legislație clară privind raportarea datelor privind deșeurile;
- Deficiențe ale operatorilor economici generatori de deșeuri industriale în cunoașterea modului de încadrare a deșeurilor în lista europeană a deșeurilor;
- Multe autorizații de mediu pentru instalațiile de tratare a deșeurilor industriale nu conțin codurile de deșeuri acceptate la tratare și/sau codul operațiunii de tratare.

II.17. Deșeuri industriale periculoase

II.17.1. Generarea deșeurilor industriale periculoase

Cantitățile de deșeuri industriale periculoase se generează în cantitate scăzută față de deșeurile industriale nepericuloase.

Tabel II-51: Cantități de deșeuri industriale periculoase generate, inclusiv din industria extractivă, 2010 - 2014

Deșeuri industriale periculoase	2010	2011	2012	2013	2014
Cantități totale generate (mii tone/an)	343,20	204,53	326,48	320,04	281,67
Cantități de deșeuri generate din industria extractivă (mii tone/an)*	38,48	33,77	97,03	128,39	118,18
Cantități de deșeuri de producție generate din industria prelucrătoare și în producția și furnizarea de energie electrică și termică (mii tone/an)	304,72	170,76	229,46	191,65	163,48

Sursa: ANPM, * Nu fac obiectul PNGD

Datele arată o ușoară scădere a deșeurilor periculoase generate în perioada 2010 - 2014, cu excepția anului 2011 când se înregistrează o scădere drastică de aproximativ 40%. Pentru anul 2014, cantitatea de deșeuri industriale periculoase a scăzut cu circa 18% față de anul 2010, respectiv cu 12% față de anul anterior. Se poate observa că în pofida creșterii economice a României manifestată în perioada 2010 - 2014 cantitatea de deșeuri industriale periculoase s-a plafonat sub 330 mii tone anual.

Dacă se exclud cantitățile de deșeuri periculoase rezultate din industria extractivă, respectiv 42% din cantitatea de deșeuri industriale periculoase generată în cursul anului 2014, principalele trei categorii de deșeurilor periculoase sunt:

- 05 - Deșeuri de la rafinarea petrolului, purificarea gazelor naturale și tratarea pirolitică a cărbunilor;
- 12 - Deșeuri de la modelarea, tratarea mecanică și fizică a suprafețelor metalelor și a materialelor plastice;
- 10 - Deșeuri din procesele termice.

Figura II-50: Ponderea categoriilor de deșeuri industriale periculoase, 2014

- 03** - 1%
- 04** - 0,09%
- 05** - 42%
- 06** - 2%
- 07** - 7%
- 08** - 4%
- 09** - 1%
- 10** - 13%
- 11** - 5%
- 12** - 16%
- 14** - 0,44%
- 15** - 5%
- 16** - 4%

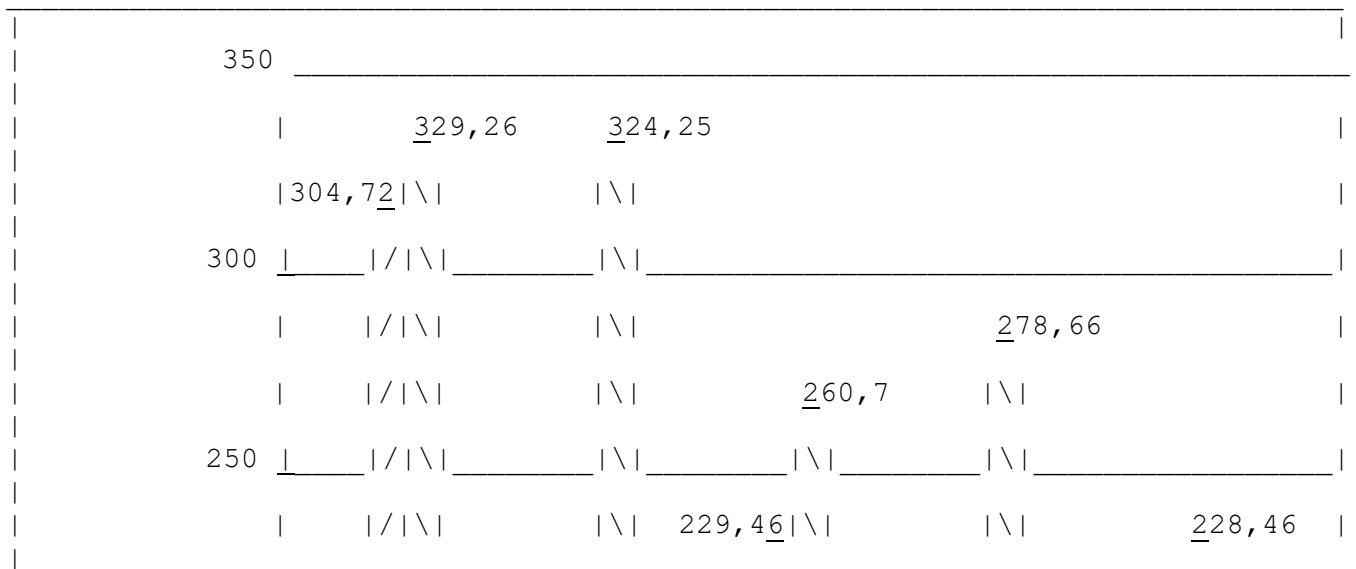
Sursa: Prelucrare date ANPM

Figura 52Lex: Figura II-50

II.17.2. Gestionarea deșeurilor industriale periculoase

Cea mai mare parte a deșeurilor industriale periculoase generate în perioada de analiză au fost valorificate.

Figura II-51: Cantități de deșeuri industriale gestionate, 2010 - 2014

200				191,65		
mii				179,23		
tone/an		170,76			163,48	
150						
100						
					86,93	
		74,25	60,33			73,04
50						
0						
	2010	2011	2012	2013	2014	
	anul					
	\bar{z}	\bar{v}	\bar{x}			
	Cantități generate	Cantități valorificate	Cantități eliminate			

Sursa: ANPM

Figura 53Lex: Figura II-51

În întreaga perioadă suma cantităților de deșuri industriale periculoase valorificate și eliminate depășește cantitățile generate ceea ce poate duce la concluzia că au fost supuse unor operațiuni de valorificare sau eliminare cantități de deșuri industriale periculoase care se aflau în stocuri.

Tabel II-52: Cantități de deșuri industriale periculoase gestionate pe categorii de deșuri, 2014

Categoriile deșeuri, conform Listei Europene a Deșeurilor	Cantitate valorificată (mii tone/an)	Cantitate eliminată (mii tone/an)
03 - Deșeuri de la prelucrarea lemnului și producerea plăcilor și mobilei, pastei de hârtie, hârtiei și cartonului	1,01	0,10
04 - Deșeuri din industriile pielăriei, blănăriei și textile	0,13	0,01
05 - Deșeuri de la rafinarea petrolului, purificarea gazelor naturale și tratarea pirolitică a cărbunilor	108,81	29,14
06 - Deșeuri din procese chimice anorganice	56,58	1,89
07 - Deșeuri din procese chimice organice	5,96	4,85
08 - Deșeuri de la producerea, prepararea, furnizarea și utilizarea straturilor de acoperire (vopsele, lacuri și emailuri vitroase), a adezivilor, cleiurilor și cernelurilor tipografice	7,71	1,44
09 - Deșeuri din industria fotografică	0,71	0,08
10 - Deșeuri din procesele termice	11,53	11,04
11 - Deșeuri de la tratarea chimică a suprafețelor și acoperirea metalelor și a	5,61	3,88

altor materiale; hidrometalurgie neferoasă		
12 - Deșeuri de la modelarea, tratarea	19,67	10,04
mecanică și fizică a suprafețelor metalelor		
și a materialelor plastice		
14 - Deșeuri de solvenți organici, agenți	0,49	0,06
de răcire și carburanți (cu excepția 07 și		
08)		
15 - Deșeuri de ambalaje	7,26	6,47
16 - Deșeuri nespecificate în altă parte cu	2,97	4,05
excepția deșeurilor cu codul 1601, a		
deșeurilor cu codul 1602 și a bateriilor și		
acumulatorilor cu codul 1606		
Total deșeuri industriale periculoase	228,46	73,04

Sursa: Prelucrare date ANPM

Valorificarea deșeurilor industriale periculoase

Cea mai mare cantitate de deșeuri periculoase valorificate sunt:

- 05 - Deșeuri de la rafinarea petrolului, purificarea gazelor naturale și tratarea pirolitică a cărbunilor;
- 06 - Deșeuri din procese chimice anorganice;
- 12 - Deșeuri de la modelarea, tratarea mecanică și fizică a suprafețelor metalelor și a materialelor plastice;
- 10 - Deșeuri din procesele termice.

În anul 2014 proporțiile cantităților de deșeuri industriale periculoase valorificate printr-o anumită operațiune de valorificare din totalul cantităților valorificate sunt prezentate în graficul de mai jos.

Figura II-52: Ponderea tipurilor de metode de valorificare a deșeurilor industriale periculoase, 2014

R 12: 43,43%
R 1: 42,39%
R 4: 4,88%
R 13: 3,23%
R 9: 1,93%
R 3: 1,44%
R 10: 1,27%
R 5: 0,83%
R 2: 0,54%
R 6: 0,04%
R 11: 0,03%

Sursa: Prelucrare date ANPM

Figura 54Lex: Figura II-52

Astfel cele mai utilizate metode de valorificare a deșeurilor industriale periculoase raportate pentru anul 2014 sunt:

- R 12 - schimbul de deșuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11;

- R 1 - întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie.

Următoarea metodă de valorificare utilizată în anul 2014, însă doar în procent aproximativ 5%, este: R 4 - reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici.

În cazul deșeurilor industriale periculoase există două tipuri de valorificare - valorificarea materială (reintroducerea în diverse procese tehnologice) și valorificarea energetică (în instalații de coincinerare).

La nivel național există circa 40 de operatori economici autorizați pentru valorificarea materială a deșeurilor industriale periculoase.

Figura II-53: Operatori economici autorizați pentru valorificarea materială a deșeurilor industriale periculoase

LEGENDA:

Operatori economici autorizați să desfășoare activități de valorificare finală a deșeurilor industriale periculoase: Suceava, Iași, Neamț, Bacău, Galați, Buzău, Brăila, Tulcea, Ialomița, Ilfov, Prahova, Dâmbovița, Vâlcea, Olt, Arad, Bihor, Sălaj, Sibiu

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 55Lex: Figura II-53

Informații privind instalațiile de coincinerare sunt prezentate în [secțiunea II.3.2.](#)

Eliminarea deșeurilor industriale periculoase

Cea mai mare cantitate de deșeuri industriale periculoase eliminate în anul 2014 au fost deșeuri din următoarele categorii:

- 05 - Deșeuri de la rafinarea petrolului, purificarea gazelor naturale și tratarea pirolitică a cărbunilor;
- 10 - Deșeuri din procesele termice;
- 12 - Deșeuri de la modelarea, tratarea mecanică și fizică a suprafețelor metalelor și a materialelor plastice.

Proporțiile cantităților de deșeuri industriale periculoase eliminate printr-o anumită operațiune de eliminare din totalul cantităților eliminate sunt prezentate în graficul de mai jos.

Figura II-54: Ponderea tipurilor de metode de eliminare a deșeurilor industriale periculoase, 2014

D 9: 41,59%
D 10: 27,74%
D 5: 15,18%
D 15: 6,52%
D 13: 4,24%
D 14: 3,90%
D 8: 0,74%
D 1: 0,11%
D 4: -
D 12: -
D 2: -

Sursa: Pe baza datelor furnizate de ANPM

Figura 56 Lex: Figura II-54

Cele mai utilizate metode de eliminare raportate pentru anul 2014 sunt:

- D 9 - tratarea fizico-chimică neprevăzută în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul uneia dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12, de exemplu, evaporare, uscare, calcinare și altele asemenea;
- D 10 - incinerarea;
- D 5 - depozite special construite, de exemplu, depunerea în compartimente separate etanșe, care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător și altele asemenea.

Următoarea metodă de eliminare pentru anul 2014 este: D 15 - stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 14, excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor.

Astfel, eliminarea deșeurilor se face fie în instalații de incinerare, fie în depozite de deșuri industriale periculoase. Instalațiile de eliminare sunt fie ale generatorilor de deșuri, fie ale altor operatori economici autorizați pentru eliminarea deșeurilor.

La nivel național sunt în prezent 12 instalații de incinerare care tratează deșeurile industriale preluate de la terți, respectiv 7 instalații care tratează deșeurile industriale generate din activitățile proprii.

Figura II-55: Incineratoare pentru deșuri industriale periculoase, 2016

LEGENDA:

Instalații de incinerare care tratează deșuri industriale preluate de la terți: Suceava, Iași, Galați, Constanța, Ialomița, Ilfov, Prahova, Argeș, Dolj, Timiș, Cluj
Instalații de incinerare care tratează deșuri industriale generate din activitățile de producție proprii: Iași, Neamț, Bacău, Ilfov, Vâlcea

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 57 Lex: Figura II-55

În ceea ce privește depozitarea, în prezent există 10 depozite pentru deșuri periculoase, din care doar 2 preiau deșuri de la terți, restul fiind depozite aparținând generatorilor.

Figura II-56: Depozite pentru deșuri industriale periculoase, 2016

LEGENDA:

Depozite pentru deșuri industriale periculoase preluate de la terți: Ialomița, Prahova

Depozite pentru deșuri industriale periculoase rezultate din activitățile de producție proprii: Suceava, Vaslui, Buzău, Călărași, Argeș, Olt, Sălaj, Cluj

Sursa: Pe baza informațiilor furnizate de ANPM

Figura 58Lex: Figura II-56

Așa cum precizăm și la [cap. II.16.1](#), Comisia Europeană a declanșat acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor care fac obiectul Cauzei 2012/2007, în data de 26.03.2012. România a întreprins demersuri în vederea conformării, dar nu a reușit închiderea tuturor depozitelor de deșuri neconforme, astfel că obiectul acțiunii privește în prezent inclusiv 25 de depozite de deșuri industriale periculoase, printre care:

- SC Turnu SA Proprietar actual SC DONAU CHEM SRL (Teleorman)
- SC Rafinăria Dărmănești SA Batal 1 (în prezent, SC Petrochemical SRL) (Bacău)
- SC Rafinăria Dărmănești SA Batal 2 (în prezent, SC Petrochemical SRL) (Bacău)
- SC Azomureș SA (Mureș)
- SC Prestsal SA Mediaș (Sibiu)
- SC Sometra SA Copșa Mică (Sibiu)
- SC Bicapa SA (în prezent, SC Wastes Ecotech SRL) (Mureș)
- SC Cemtrade SA Oradea (în prezent, SC INGENS TRADE SRL) (Bihor)
- SC Cemtrade SA Oradea (în prezent, SC Fibrocim SRL) (Bihor)
- SC Rafinăria Vega Ploiești SA (Prahova)
- SC Sinteza SA (Bihor)
- SC Sinteza SA (Bihor)
- SC Rafinăria "Venus Oilreg" SA Rm. Sărat (în prezent, SC REMAT METAL MASTER SRL) (Buzău)
- SC Romplumb SA (în prezent, SC EXITECO SRL) (Maramureș)
- SC Rafinăria Steaua Română SA (Prahova)
- SC Rafinăria Steaua Română SA (Prahova)
- SC Petrol Derna SA (Bihor)
- SC Petrol Derna SA (Bihor)
- SC Petrolsub SA (depozit Dolea) (în prezent, SC ECODIESEL SRL) (Bihor)
- SC Petrolsub SA (depozit Bata Dolea) (în prezent, SC ECODIESEL SRL) (Bihor)
- SC Petrolsub SA (depozit Ecodiesel) (în prezent, SC ECODIESEL SRL) (Bihor)
- SC Ario SA (în prezent, SC Termotehnic Corn SRL) (Bistrița Năsăud)
- SC Fermit SA Rm. Sărat (Buzău)
- SC Rafinăria Astra Română SA (în prezent, persoană fizică Nica Nicolită) (Prahova)
- SC Sofert SA (Bacău)
- SC Neferal SA (în prezent, SC Ekoinvest SRL) (Ilfov).

Ca și în cazul depozitelor de deșuri industriale nepericuloase, având în vedere situația dificilă în care se află titularii unora dintre aceste depozite (insolvență și faliment), la nivelul Ministerului Mediului au fost organizate întâlniri ale grupului de lucru constituit în conformitate cu prevederile Memorandumului privind închiderea tuturor depozitelor de deșuri neconforme de pe teritoriul României, în condițiile [Directivei 1999/31/CE](#) a Consiliului din 26 aprilie 1999. Atribuțiile Administrației Fondului pentru Mediu se vor completa în vederea derulării demersurilor necesare în relație cu Comisia Europeană în scopul finanțării din fonduri europene (POIM) a închiderii și a costurilor generate de monitorizarea post-închidere, exclusiv a depozitelor industriale neconforme (periculoase și nepericuloase).

Schema actuală a gestionării deșeurilor industriale periculoase este aceeași cu schema de gestionare a deșeurilor industriale nepericuloase prezentată în [secțiunea II.16.2](#).

II.17.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile industriale periculoase sunt cele prevăzute în [Strategia](#) Națională și [Planul](#) Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013.

Tabel II-53: Modul de îndeplinire a principalelor obiective și ținte privind deșeurile industriale periculoase

Obiectiv	Ținta	Mod de îndeplinire
Dezvoltarea unei politici naționale care să conducă la crearea/apariția unui sistem de gestionare a deșeurilor periculoase eficient din punct de vedere ecologic, economic și just din punct de vedere social	<ul style="list-style-type: none"> Revizuirea politicii de sancțiuni și a amenzilor pentru neconformarea cu legile de mediu. Termen: Periodic Finalizarea și aprobarea întregii legislații secundare referitoare la deșeurile periculoase în concordanță cu cerințele actelor normative privind deșeurile, inclusiv Legea nr. 	<p>Parțial</p> <p>NU</p>

	<p>426/2001 până în 2007. • Pregătirea notelor de îndrumare tehnică, în sprijinul legislației referitoare la deșeurile periculoase. Termen: 2004 - 2006</p>	NU	
Promovarea și aplicarea principiului prevenirii generării deșeurilor periculoase și pe cât posibil a principiului proximității în tratarea/eliminarea deșeurilor periculoase	Susținerea aplicării tehnicienilor de minimizare a deșeurilor și tratate îmbunătățită specifice diferitelor deșeuri periculoase	Parțial	S-au realizat mai mult acțiuni de informare
Minimizarea impactului deșeurilor periculoase asupra sănătății și mediului	<ul style="list-style-type: none"> Promovarea reciclării materialelor neferoase folosind topitoriile existente Promovarea valorificării termoenergetice a deșeurilor periculoase în cuptoarele de ciment 	DA	
Înființarea de servicii de colectare și transport pentru deșeurile periculoase	Permanent	DA	
Încurajarea tratării	Retehnologizarea	Parțial	

deșeurilor periculoase în vederea:	și repunerea în funcțiune a instalațiilor de tratare a deșeurilor periculoase din cadrul întreprinderilor existente		
<ul style="list-style-type: none"> • valorificării (dacă este posibil) • facilitării manipulării • diminuării caracteristicilor periculoase 			
Asigurarea de condiții adecvate pentru facilitățile de tratare și eliminare a deșeurilor	Verificarea statutului legal/ilegal al locurilor existente de stocare, tratare și depozitare a deșeurilor industriale Termen: 2007	DA	
Crearea condițiilor ca noile instalații și facilități să fie proiectate, construite și să opereze la nivelul cerințelor Uniunii Europene	Realizarea depozitelor conforme cu UE pentru deșeuri periculoase Termen: 2007	DA	
Dezvoltarea și implementarea eficientă a unor instrumente economico-financiare care să asigure o piață viabilă a deșeurilor de producție periculoase prin aplicarea principiului poluatorul plătește și a principiului responsabilității producătorului		NU	Nu sunt implementate instrumente economice
Dezvoltarea sistemului informatic privind deșeurile periculoase în și	Dezvoltarea unui Sistem Informatic îmbunătățit	DA	Deși sistemul este funcțional din 2014, calitatea datelor

concordanță cu cerințele UE și	privind Gestiunea Deșeurilor	informațiilor privind generarea
	Periculoase	gestionarea
	Termen: 2007	deșeurilor, inclusiv
		a deșeurilor
		industriale
		periculoase, este
		scăzută. Acest lucru
		este determinat în
		principal de
		încadrări incorecte
		a deșeurilor de
		către generatori.

Principalele aspecte identificate legate de gestionarea deșeurilor industriale periculoase sunt:

- **Aspecte de natură instituțională/organizațională:**
 - Lipsa măsurilor privind prevenirea generării deșeurilor industriale periculoase;
 - Nu există legislație națională privind clasificarea ca subprodus, respectiv pentru încetarea statutului de deșeu;
- **Aspecte de natură financiară și investițională:**
 - În prezent există numai două depozite pentru deșeuri periculoase pentru terți;
- **Aspecte de raportare:**
 - Nu există legislație clară privind raportarea;
 - Deficiențe ale operatorilor economici generatori de deșeuri industriale în cunoașterea modului de încadrare a deșeurilor în lista europeană a deșeurilor;
 - Multe autorizații de mediu pentru instalațiile de tratare a deșeurilor industriale nu conțin codurile de deșeuri acceptate la tratare și/sau codul operațiunii de tratare.

II.17.4. Situri contaminate

Strategia Națională și Planul Național de Gestionare a deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 (aprobat prin HG nr. 1470/2004 privind aprobarea Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor și a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, cu modificările ulterioare) prevăd următoarele obiective pentru situri contaminate:

- Atingerea obiectivelor de calitate privind apele de suprafață, apa subterană și asigurarea îndeplinirii obligațiilor internaționale ale României în domeniul conservării biodiversității ecologice pe fluviul Dunărea (Convenția-cadru a Dunării) - acțiuni legislative și instituționale pentru pregătirea politicii de gestiune a zonelor contaminate istoric de deșeuri periculoase din România, termen 2007;

- Punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind terenurile contaminate - termen 2007;

- Prevenirea apariției de noi terenuri contaminate prin aplicarea tehnologiilor adecvate de tratare/eliminare a deșeurilor periculoase generate - întărirea controlului asupra modului de eliminare a deșeurilor periculoase, termen permanent.

Primul obiectiv a fost realizat prin aprobarea [HG nr. 1408/2007](#) privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului în scopul identificării prejudiciilor aduse acestora și stabilirii responsabilităților pentru refacerea mediului geologic.

Agenția Națională pentru Protecția Mediului a realizat în perioada 2007 - 2008 Inventarul Național preliminar privind siturile potențial contaminate. Ținând cont de prevederile legislației de mediu specifice și de nivelul informațiilor din inventar s-a considerat împărțirea siturilor în două categorii: a) situri potențial contaminate; b) situri contaminate. Inventarul Național a fost actualizat în luna noiembrie 2013 pe baza datelor obținute de la autoritățile publice locale pentru protecția mediului.

O mare parte dintre siturile contaminate cuprinse în inventarul național au ca și cauză gestionarea necorespunzătoare atât a deșeurilor municipale, cât și a deșeurilor industriale.

Ministerul Mediului urmează să elaboreze metodologii pentru investigarea, validarea și măsurile de remediere pentru siturile contaminate.

Prin Programul Operațional Sectorial Mediu au fost aprobate opt proiecte referitoare la siturile contaminate. Din acestea, trei se referă la poluarea determinată de gestionarea deșeurilor industriale, și anume:

- Reabilitarea sitului poluat istoric - batal de depozitare reziduuri petroliere Strada Lacul Peștelui, Municipiul Câmpina;

- Reabilitarea sitului poluat istoric - depozit deșeuri periculoase U.C.T. - Poșta Rat, Turda;

- Reabilitarea sitului poluat istoric - iaz batal 30 ha, Târgu Mureș.

Ultimele două proiecte nu au fost finalizate în perioada de programare a POS Mediu, fiind făcute pentru a fi finanțate prin Programul Operațional Infrastructura Mare 2014 - 2020.

| În anul 2015 au fost aprobate prin [HG nr. 683/2015](#) Strategia Națională și
|
| Planul Național pentru Gestionarea Siturilor Contaminate din România. |
| Astfel, Planul Național de Gestionare a Deșeurilor nu prevede obiective și
|

măsurile privind siturile contaminate, acestea fiind prevăzute în cele două documente specifice de planificare.

II.18. Deșeurile din agricultură, silvicultură și pescuit

II.18.1. Generarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit

Programul statistic național anual cuprinde la secțiunea "Statistică mediului" Statistică deșeurilor agricole. Cercetarea statistică se realizează prin sondaj, de către Institutul Național de Statistică, o dată la doi de ani. Sfera de cercetare cuprinde exploatarea agricolă cu personalitate juridică (circa 1.000). Obiectul cercetării statistice este colectarea datelor și realizarea procedurii de estimare privind generarea, tratarea și externalizarea deșeurilor agricole.

Cercetarea se bazează pe [Regulamentul \(UE\) nr. 849/2010](#) al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2150/2002 al Parlamentului European și Consiliului referitor la statistica privind deșeurile, cu modificările ulterioare.

Tabel II-54: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2010

Tipuri de deșeurile	Cod EWC-	Cod Lista Stat deșeurilor	Cantitate (tone/an)					Stoc
			Generată	Valorificat R1	Valorificat R2 - R11	Eliminată D1, D3, D4, D5, D12		
Uleiuri de motor uzate	01.31	130204*, 130205*, 130206*, 130207*, 130208*	8.628,50	103,53	7.937,93	431,42	155,62	
Alte deșeurile din amestecuri metalice	06.32	020110	3.789,82	0,00	3.373,49	416,33	0,00	
Anvelope uzate	07.31	160103	8.974,10	254,00	1.470,62	6.730,58	518,90	

Deșeuri din materiale plastice, inclusiv deșeuri de ambalaje de plastic	07.4	020104,150102	2.705,05	51,82	2.041,00	555,25	56,98
Deșeuri de baterii și acumulatori	08.41	1601	1.709,89	0,00	1.277,81	176,82	255,26
Deșeuri din exploatații forestiere	09.21	020107	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Deșeuri vegetale și de la preparare**	09.22	020101,020103	587.784,04	0,00	0,00	587.784,04	0,00
Deșeuri de la dejecții și gunoi de grajd	09.31	020106	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
TOTAL			613.591,40	409,35	16.100,85	596.094,44	986,76

Sursa: Institutul Național de Statistică ** cuprind borhotul de la prepararea țuicii și a rachiului de mere precum și tescovina de la prepararea vinului; pentru calcul au fost luate în considerație numai cantitățile transformate de producător în cadrul exploatațiilor agricole fără personalitate juridică (cod CAEN rev. 2 - 01)

Tabel II-55: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2012

Tipuri de deșeuri	Cod EWC-	Cod Lista	Cantitate (tone/an)
-------------------	----------	-----------	---------------------

	Stat	deșeuri-	Generată	Valori-	Valori-	Eliminată	Stoc
	lor		ficat	ficat	D1, D3,		
			R1	R2 - R11	D4, D5,		
					D12		
Uleiuri de motor uzate	01.31	130204*, 130205*, 130206*, 130207*, 130208*	9.543,59	137,08	7.976,27	36,68	1.393,56
Alte deșeuri din amestecuri metalice	06.32	020110	3.259,85	0,00	682,79	355,79	2.221,27
Anvelope uzate	07.31	160103	7.103,36	264,27	2.912,45	3.200,02	726,62
Deșeuri din materiale plastice, inclusiv deșeuri de ambalaje de plastic	07.4	020104, 150102	1.867,87	68,90	1.235,00	325,70	238,27
Deșeuri de baterii și acumulatori	08.41	1601	1.957,48	0,00	1.295,85	214,00	447,63
Deșeuri din exploatații forestiere	09.21	020107	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Deșeuri vegetale și de la preparare**	09.22	020101, 020103	462.613,45	0,00	0,00	462.613,45	0,00
Deșeuri de la dejecții și gunoi de	09.31	020106	0,00	0,00	0,00	30,00	0,00

grajd							
TOTAL			486.345,60	470,25	14.102,36	466.745,64	5.027,35

Sursa: Institutul Național de Statistică ** cuprind borhotul de la prepararea țuicii și a rachiului de mere precum și tescovina de la prepararea vinului; pentru calcul au fost luate în considerație numai cantitățile transformate de producător în cadrul exploatațiilor agricole fără personalitate juridică (cod CAEN rev. 2 - 01)

Tabel II-56: Generarea și gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, 2014

Tipuri de deșeuri	Cod EWC-Stat	Cod Lista deșeuri- lor	Cantitate (tone/an)				
			Generată	Valori- ficat R1	Valori- ficat R2 - R11	Eliminată D1, D3, D4, D5, D12	Stoc
Uleiuri de motor uzate	01.31	130204*, 130205*, 130206*, 130207*, 130208*	9.563,48	60,45	8.223,25	442,14	837,64
Alte deșeuri din amestecuri metalice	06.32	020110	2.755,78	0,00	2.566,05	51,65	138,08
Anvelope uzate	07.31	160103	8.087,60	55,58	6.581,51	428,26	1.022,25
Deșeuri din materiale plastice, inclusiv deșeuri de ambalaje de plastic	07.4	020104, 150102	2.064,30	101,15	1.961,15	2,00	0,00

Deșeuri de baterii și acumulatori	08.41	1601	1.158,64	0,00	1.046,61	19,09	92,94
Deșeuri din exploatații forestiere	09.21	020107	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Deșeuri vegetale și de la preparare**	09.22	020101, 020103	541.331,68	0,00	0,00	541.331,68	0,00
Deșeuri de la dejecții și gunoi de grajd	09.31	020106	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
TOTAL			564.961,48	217,18	20.378,57	542.274,82	2.090,91

Sursa: Institutul Național de Statistică * cuprind borhotul de la prepararea țuicii și a rachiului de mere precum și tescovina de la prepararea vinului; pentru calcul au fost luate în considerație numai cantitățile transformate de producător în cadrul exploatațiilor agricole fără personalitate juridică (cod CAEN rev. 2 - 01)

Din cantitatea totală de deșeuri generată, cea mai mare parte o reprezintă deșeurile vegetale și de la preparare (96% în anul 2014), care cuprind cuprind borhotul de la prepararea țuicii și a rachiului de mere, precum și tescovina de la prepararea vinului.

II.18.2. Gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit

Gestionarea deșeurilor din agricultură, silvicultură și pescuit, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, trebuie să se realizeze în instalații de valorificare sau eliminare a deșeurilor.

Astfel, deșeurile rezultate din agricultură, silvicultură și pescuit pot fi tratate astfel:

- valorificarea substanțelor organice - instalații de biogaz, compostare, reciclare deșeuri de plastic;

- reciclarea deșeurilor metalice;

- incinerare - în cazul deșeurilor periculoase (deșeuri agrochimice, uleiuri uzate);

- depozitare - în cazul deșeurilor care nu pot fi valorificate.

Gestionarea deșeurilor din agricultură și din activitățile de creștere a animalelor în anul 2014 s-a realizat astfel:

- Circa 96% din întreaga cantitate generată a fost eliminată, din care întreaga cantitate de deșeuri vegetale și de la preparare;
- Circa 0,04% din cantitatea totală de deșeurile generate a fost valorificată energetic (R1). Deșeurile valorificate energetic au fost uleiurile de motor uzate, anvelope uzate și deșeuri din materiale plastice, inclusiv deșeuri de ambalaje de plastic;
- Circa 3,6% a fost valorificată prin alte metode decât valorificarea energetică (R2 - R11).

Responsabilitatea gestionării deșeurilor din agricultură și din activitățile de creștere a animalelor este a generatorilor, în principal exploatațiile agricole și forestiere.

În prezent nu există distincte informații referitoare la operatorii care valorifică deșeuri rezultate din agricultură și din activitățile de creștere a animalelor este a generatorilor.*)

*) Această frază este greșit formulată. Însă fraza este reprodusă exact în forma în care a fost publicată la pagina 177 din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 bis din 5 ianuarie 2018.

II.18.3. Evaluarea îndeplinirii obiectivelor. Aspecte care necesită îmbunătățire

Pentru perioada de analiză, 2010 - 2014, obiectivele și țintele privind deșeurile din agricultură și din activitățile de creștere a animalelor prevăzute în legislație și în [Strategia Națională](#) și [Planul](#) Național de Gestionare a Deșeurilor pentru perioada 2003 - 2013 sunt următoarele:

- Eficientizarea controlului privind depozitarea deșeurilor netratate provenite din agricultură și din activitățile de creștere a animalelor (deșeuri vegetale și dejecții animaliere), termen 2010;
- Încurajarea valorificării prin procedee aerobe și anaerobe a deșeurilor provenite din agricultură, creșterea animalelor și silvicultură (deșeuri vegetale și dejecții animaliere) - valorificarea materială sau energetică a circa 50% din deșeurile biodegradabile până în 2013.

Pe baza datelor prezentate în [secțiunea II.18.2](#) se poate aprecia că